

**Roman av Marcus Beijar
Mellin**

**P.S. Bakom stängda dörrar
Bok 3**

Tredje boken av 4 i 3de Ed.

© Marcus Beijar Mellin 2020

'jag är en liten gosse ifrån staden
som har åkt till landet hela dagen..
jag skall gå till kossorna i hagen,
för att se om dem, har mjölk i magen..

'vad ska du göra sen?'

plocka blommor åt en vän;

'sen åker du väl hem..'

aldrig åker jag väl hem..

(la da di la da di la da di da

la da di la da di la da di da)

Jag skall koka soppa på en spik
fånga litet abborre och sik
sen när jag blivit riktigt mätt och rik
skall jag meditera i en vik

'vad gjorde du väl sen?'

ja, till öknen gick jag sen;

'vad gjorde du väl då?'

stack mitt huvud i det blå

Skulle alla klockor ringa ding-dong

skulle alla bilar tuta tut tut

skulle alla hjältar slås och stenas

skulle mitt kalas bli en arenas;

'vad ska du göra sen?'

plocka blå-bär åt en vän

'sen åker du väl hem..'

aldrig åker jag väl hem..'

Pugh Rogefeldt – Jag är en liten gosse

Synopsis:

Bok 2 slutar med att Torsten dör av en hjärtattack; Nils försökte på hans dödsbäddskant, flera veckor innan han dog, att övertyga honom att ge sitt arv till honom, ty, som det står; så som i himmelen så och på jorden..

Torsten hade givetvis räddat Nils genom att inte vara en idol, utan en legend, som är rättvis i sitt utslag om begåvningsgrad, och aldrig var orättvis på avundsjukans grunder.

'Åtminstone' sa Nils, 'så borde du göra en fond, som delar ut Föllinger-stipendiet och låta mig styra över denna..' – Torsten tänkte allvarligt på saken, och sa att 'pengarna ska man tjäna själv sörru..'

Nils nämnde då inte saken mer, han kunde inte varna Torsten för konsekvenserna av detta på hans dödsbädd, men, han hade nog ändå gjort det om det inte varit så att Inger Hulphers och Christer Colt var i lägenheten hela tiden..

Nils visste att Torsten skulle begå ett enormt misstag om han som han sagt, skulle ge sina pengar till Globögat, och lägenheten och allt det andra var värda väsentliga pengar; närmare 10 miljoner säkert..

Men, Torsten liksom resonerade som Nils själv senare skulle göra, att hans arbete varit en idealistisk handling, och att denna grund föresatte att inga som var involverade i hans stora kall, skulle tjäna på det i slutändan..

Problemet var bara att Nils var hemskt förföljd, alltså i ett djävligt knivigt läge, så när Torsten skulle dö, skulle han stå där ensam med den storhet de upptäckt tillsammans, och bli kallad storhetsvansinnig..

Men, Nils kände sig trankil vid tanken på det hela; viktigast var ju han och Torsten, deras arbete och kontakt..

De andra runt omkring, blev avundsjuka på deras närhet, och ryckte givetvis till, fast egentligen helt utan anledning, bara de gamla vanliga vanföreställningarna som satte in, och orsakade en perfid koncentration mot Nils person, liksom han skulle försökt lura Torsten på nåt..

De var i slutändan de som lurpassade på Nils..

Torsten skulle sjunga på Skeppar Karls gränd, styrt utav tre utav hans elever;

'men – jag tror jag är för dålig för det.. jag är väldigt dålig just nu..' frustade hans älskade vän i luren..

Nils gick dit, han bodde just då på en pråm vid Södermälarstrand, med ett falskt personnummer. På vandrarhem var det möjligt att bo utan att visa legitimation..

Han bodde alltså nära Gamla Stan, och gick några dagar före Torsten skulle ha sin konsert ned till lokalen; det var fint pådrag, marshaller tända utanför och en vacker stämning med fin klientel när Nils steg in..

Han blev genast ansatt utav tanterna som styrde stället, då de hörde hans 'teater röst'; de verkade hemskt begeistrade, och Nils listade ut att hans rykte föregått honom..

Han satte sig rodnande och oförblommerat längst bak i lokalen; han hade redan då, innan han ens kommit till Islam, ett specifikt läte med munnen, som enligt

honom var 'verkligheten'; det var biets aktivitet när det försvarade sin andliga sfär att få pollinera blommorna.

Det spelades Chopain, men pianisten klagade på att pianot var för ostämt; men det var en så fin atmosfär i rummet, och Nils spände koncentrationen; han visste något stort kunde vänta..

När konserten var slut, och slutapplåderna rungat ut, vände sig en gammal dam som satt längst fram sig om, och pekade på Nils och utropade; han har förstört hela konserten!, hon sa det med den där full-i-fan putslustiga rösten, och Nils reste sig självsäkert upp, han visste nu det var det här han hade väntat på. Han gick solitt fram till damen, lutade sig rätt så nära henne och tittade henne stint i ögonen och sa; du kommer ha en väldigt obehaglig död!

'nämen är det du!!' sa då damen jublande, hon måste vara över 80 det såg man på henne..

De andra omkring som vid Nils ord hade varit beredda att 'ta till hårdhandskarna' slappnade då av, vissa stod och tänkte att hon måste blivit senil..

'ja, det är jag, kära du..' sa då Nils allvarligt, fortfarande stint betraktande damens ansikte, och de reste sig upp samtidigt, även fast Nils liksom stod upp böjd över henne, och de satte sig ned vid ett vackert bord och samtalade.

Nils skrev för hand första dikten i Kärleken till kärleken, och damen inbjöd honom till sin stora konsert i Grunewaldssalen i Konserthuset;

'du ska få sitta på 1sta raden längst fram så vi kan se varandra hela tiden.. finaste platsen för dig!..'

Så skildes de..

Som vi får veta i slutet av 2ndra boken, så blev Nils genom Madeleines försorg fri ifrån sin jagade situation några veckor senare, och han kunde då pusta ut..

Konserten gick av stapeln ca 3 månader senare, den 28 Maj 2010; Nils hade hörts på telefon med Anna Lena Oröier, som pianisten hette några gånger under tiden.. – han var som vanligt mycket upptagen med att 'göra ingenting'; dagen till datum gick han till fots som vanligt till konserthuset, och bad att i kassan få en biljett undanställd på hans namn.

'det finns tyvärr ingen biljett till herrn..' – fick han då veta, de niade honom dessutom.. något skumt här, Nils kom över den sekundlånga kallsupen och sa auktoritärrt; 'ring upp Anna Lena och säg att jag står här nere.. jag är hedergäst!..' och spände ögonen i kassörskan som inte vågade annat än lyda..

Snart klickade en biljett med hans namn rättstavat ut ur maskinen, datasystemet hade hittat en biljett tydligen..

Nils satt som förundrad hela konserten, det var Mozarts 21sta pianokonsert som Anna Lena spelade, med full symfoniorkester som hon enligt henne själv samlat bland sina vänner..

En violinist var där som hade kommit fram till Nils under Torstens begravning och försökt trösta honom, Nils hade gråtit så utlevande och okontrollerat under hela begravningen att .. ja – han visste inte vad det betydde, och han hade hört Torstens lugna stämma upprepa; gråt du.. det är skönt att gråta..

**Nils visste inte om det var skönt, eller vad det var;
han visste bara att han inte kunde göra annat..**

Kapitel 13

Nils får ingivelse från Allah, att om inte Svenska Akademien väljer in honom - kommer de möta ett förnedrande straff från Allah, och berättelsen om hans kamp att de ska inse det.

Nils får ingivelse från Allah, att om inte Svenska Akademien väljer in honom - kommer de möta ett förnedrande straff från Allah, och berättelsen om hans kamp att de ska inse det.

'Allah likes strong believers instead of weak - moving like an inspired thief'

*'Ni som vet att en mur bara är en bro på högkant och, att det som är som det är, inte måste var konstant'
- inledningsrad i Emil Jensens dikt: 'Inte vackrast i världen'*

*'De stod båda i skyltfönstret och rengjorde utrymmet där böckerna brukade vara, två judar:
"judeswein!", hör jag ropen
eka i mitt sinne...*

*Fontänen lugnar mitt hjärta
Vatten som går i vatten*

*Vinden från den annalkande stormen blåser över torget
Sommarens lugna hjärta breder ut sig
Då ovädersvinden fyller träden, likt segel.'*

*Kjell Espmark kom i Akademiens limousin
Bilen stannade
Han klev ur
Jag tror han såg att det var jag
Han sade 'godkväll'
jag sade 'god dag'
uppför trapporna han klev
Jag klev efter
hade ett ärende jag med
Vänster dörr öppnades
Glada ord
'Vill du komma in?'
Hans vänstra hand höll upp dörren
Ljuset från salen utav guld bländade mig
min högra hand jag lade på bibliotekets dörr
Så skamset tog jag mig för mössan
'Jag tror jag väntar tills imorgon
Då kanske dom har ändrat sig'
"Kun faya kun"
"Be - and it is!"
Quran 2:117*

*Skillnaden på förglömmande förutseende och sjukdom -
är att man i sjukdomen tror att Gud alltid ger oss rätt;
vad vi säger får vi att ske...
För att bevisa ordets oändligt starka existens, då vi
uttalar det...*

*'Då alla visa män tröttnat på att se -
Livets stelnade brand;*

*Den varelse är förbunden i sin sömn
Som gett ut sin röst, i en okänds hand...*

*Den varelse jag känner närmast -
Känner jag minst
Outgrundligt närmar sig fjärran...*

*Horace strålar
(Där solen upphört)
I natten finns... ’*

”Om jag dör - på vägen till Akademien - så vill jag att ni ger nycklarna till Stig Larsson...” sa Nils - och gav Lars på Nobel biblioteket sina hemnycklar... ”Odd - vill inte ha dina hemnycklar - han har sina egna hemnycklar...” Nils blev besviken... ”om jag dör - vill jag att Stig Larsson får tillträde till lägenheten - han är äventyrlig av sig...”

Torsten Föllinger till Nils: Du ska vara påträngande sörru, för du har något att säga!

(soundtrack för nedanstående: Ralph Lundsten – Vintersymfonin)

Nils hade någonstans i Gamla Testamentet läst - han trodde det var i Hezekiels eller-Jobs bok:

’låtsas att du är någonting & du blir det... ’

Han kände sig trött, på den atmosfär utav hyschningar & respektfullhet som svävade omkring Svenska Akademiens ledamöter.

Det, var inget fel på ledamöterna i sig, det, uppfattade

han ej. Snarare, var, den överdrivet respektfulla attityden gentemot deras rika titlar, ett misslyckande, speciellt för dem själva & deras skaparkraft.

Någon smart hjärna, hade placerat dem precis invid obeliskens vid slottet, vilket gjorde en misstänksam att de ville dölja något...

Skaparkraften de en gång blivit invalda för härrörde ju ifrån Allah, men, på något vis hindrade deras titlar andra ifrån att uppnå ett stadigt självförtroende...

'Han satt ju aldrig i Akademien', en negativ anmärkning vissa snobbar kunde göra, för att rättfärdiga att slå dövörat till...

Nils kände också ett sting utav denna avundsjuke, så, en dag bestämde han sig för att gå in i rollen som Akademi-ledamot, utan att ha den minsta aning om han blivit invald.

Den saken, var oviktig, det viktiga var att deras patenterade självsäkerhet inte skulle få stå i vägen för hans skrivande.

& om de inte höll med om detta framstod ju de som hycklare.

Här började Nils med det rollspel som skulle ta hans skrivande till allt högre nivåer &, leda honom till vissa insikter i Akademiens karaktär...

En mörk afton gick han förbi Skomakargatan mot Prästgatan.

När han plötsligt såg Torgny Lindgren, en utav Svenska Akademiens mest genialiska författare, komma runt hörnet på Akademiens hus.

När han närmade sig tilltalade han författaren:

'God kväll Torgny... '

'God kväll god kväll... ' muttrade Torgny, det, bekanta

användandet utav förnamnet...

'Ingen har sagt någonting till mig... '

'nu... förstår jag inte vad du menar... '

'halva stan pratar om att jag blivit invald i Svenska Akademien...'

'det... har du väl inte... '

'det är därför jag kommit att besöka er, ty, jag undrar vad som står på... '

'nej - det - är väl inget speciellt... '

'bra - då vet jag det... god kväll... '

& så skildes de två... -

Han kände sig glad -han v a r inte invald i Svenska Akademien!, men, samtidigt orolig: varför trodde han själv det?... & varför kunde inte Torgny Lindgren bekräfta det?

Kanske -ville han *också* lura honom?

'ja ja - sak samma', tänkte han

'jag skiter i Akademien... '

Eller, han ändrade sig:

'inte skiter, men jag struntar i den...'

Han vandrade hemåt - förbi Moskén vid Medborgarplatsen -

Men, någonting vackert gick plötsligt så upp för hans sinne, det glimmade till, likt gamma i hans inre, & han gick nästa Torsdag för att se om de ville ha honom med!

När han kom förbi Tyska Kyrkan - hörde han plötsligt musik runt hörnet - det var en artist som en gång gett honom en utav sina skivor. De hade pratat kort om Henry David Thoreau & Emerson; hans skiva var en konsert ifrån Mosebacke han genomfört.

Nils satte sig i en trappuppgång en bit bort & lyssnade, två vackra kvinnor spelade, han själv på dragspel... en

cello, den andra violin:

'people on the other side of the road, people on the other side, people on the other side of the road, people on the other side...'

- man kunde liksom känna hur Akademiens hus tänkte 'han vill väl ha Bellman priset...'

Rätt som det var dök Marcel Wingdahl upp med en kompis. Hans kompis tycktes känna spelmannen som fick hälsa på den store Odd Wingdahls son. Nils såg kärleks-fullt bort emot Marcel men hans kärleksfulla blick tycktes obesvarad... Inte bara det; han hade även känslan utav att han ringde ett samtal & sa (till Odd) 'nu sitter den där stackars Nils här utanför igen... vad vill han oss?...'

Nils kände sig sårad vid tanken han drog ut en tjuga & gick för att lägga den i cello fodralet...

'hello Nisse how are you?... ' sa spelmannen -

'jag vet inte... ' svarade Nils 'jag var på väg till ett viktigt möte men stannade för att lyssna en stund...'

'det verkar vara bra kritik!...' sa spelmannen -

'Akademien är väldigt snäll - hoppas du får Bellman-stipendiet!...'

'nä - det är en bra plats att stå på...'

'vi ses--- jag har ett viktigt möte nu så jag måste gå...'

'det tror jag också...' sa spelmannen & blinkade med ögat...

Nils vandrade bort emot Kungliga slottet när han kom upp till Akademiens våning ringde han direkt vant på dörrklockan..

'ja...'

'det är Nisse...'

dörrens 'bzzz' fick honom nästan att hoppa till utav

glädje ... en kvinna han sällan sett förr öppnade
'jag kom för jag tänkte försöka vara med på mötet...'
'det är ingen här just nu - de har gått på semester...'
'när är det mötena börjar igen?...'
'i slutet utav Augusti, ska jag hälsa någon ifrån dig?...'
'hälsa bara - att jag varit här jag Nils & att om jag är
välkommen finner jag det intressant att delta...'
Hon log - & - han kände passion ta tag i honom, att han
kände det svårt att gå... men han gick ty han gick emot
Moskén... -
så äntligen - kom det stora testet, Ramadan - pågick
fortfarande men ändå försökte han visa sitt intresse
igenom att en Torsdag vandra ned emot Kungl. Slottet.
När han kommit fram till Svenska Akademien och inträtt
igenom den tunga dörren som ledde upp till deras våning
i Börshuset, satte han sig i trappan som ledde emot en
fond; en trappa som slutade i en vägg utan dörr. Han
hade tagit med Urji Nalis bok 'Världsbyggarnas
Duperande' som han nu satt & läste i...
Urjis karaktär var uppbyggd på följande 'principer': han
förstod tidigt att han inte var till det yttre attraktiv: det
var en 'hejsan Britta' av Barbro Hörberg. Precis som
henne – kunde han därför ägna all fritid åt att läsa. När
han kom i kontakt med Buddhismen – insåg han att saken
inte var körd – ty – alla människor längtar efter kärlek –
och det är mänskligt att vara svag. Reinkarnationstanken
svalkade hans ungdoms normalt brinnande hetta. Urjis
magiska kunskaper och färdigheter som låg i Nali-släkten
– gjorde honom till en attraktiv vän. Han tog positionen
utav en makalös 'back-kick', och hade lyckan att bli en
populär radioprofil på Radio Eesti – den då enda tillåtna
radiokanalen på Estniska språket i Estland i Estniska

'Socialistiska republiken'.

Men – det speciella och vi kanske få säga geniala draget med denna back-kick, var hans förmåga att inte nöja sig med sin köns-lösa roll: i Sovjetiska republiker var kultivering av kunskap och magisk mystik – förmågan att dölja sina verkliga intentioner – och underjordiska kontakter – viktigare än t.om. konst.

Toivo KK – med hans *Norrskan* – blev snart en av Urjis kära vänner – men känslan – och kanske även den var rättmätig – utav att Urji på nåt magiskt vis usurperade det konstnärliga verket – likt det hela var också Urjis egendom, kändes skrämmande. Men Urjis magi – och förmåga att på avstånd påverka sinnet hos mottagliga själar – och en sådan var det en lycka att vara – slog bort möjligheten till motstånd.

Kanhända var allt detta – i detta fall rättvist: Toivo var bildskön – Urjis stöd betydde ofantligt mycket för Toivo – Urji hade helt rätt att få berusa sig med Toivos verk – och – dricka sköna vinet som sitt eget – ty – Urji förtjänade inte kärlekslöshet från det andra könets sida.

Bara för att tiderna såg ut så att ett attraktivt yttre räknades som egenskap nr. 1 prior – för att få bli älskad – skulle Urji inte behöva bli lämnad utanför! Urji var inte ful eller tjock, men, han skulle inte ta någon ovärdig hustru till sig, bli marginaliserad i könskriget, bara för att 1900-talets devis alltmer löd: det är bara det yttre skenet som räknas!

Så presenterades en ny – underjordisk helig allians mellan 'stat och kyrka' – Urji tog hand om att förklara den galna statens angelägenheter – så att dessa blev fattbara – man fick perspektiv på dem – och kunde inlemma sakerna på ett naturligt ordnat sätt i sin karaktär.

Konstvännerna skötte morfintillförseln – njutningen som fick nerverna att spänna av ett tag – i den annars helt vrickade 'verkligheten' som pressade sig på överallt omkring. På detta vis var det verkligen som R.H. Blyth skriver att: Zen (Buddhism) är ett lakmustest för sann religion: bara genom att utöva sann religiositet kunde den bildsköne begåvade – värja sig mot Urjis magiska inflytande.

Torsten Föllinger, tycktes vara en motsats natur till Urjis: bildskön – men – ogillade hela den, i hans ögon okänsliga och tarvliga uppsättningen av könsandan på den tid efter första världskriget som han växte upp i – hävdade han sig vara homosexuell (på den tiden likt att vara skizofren idag), men, utövade ingen perversitet på detta område: beredd att ge och älska – och Torsten skapade verkligen genom sina elever – utan att ta nån credit själv för det han telepatiskt varit med och skapat.

Som Torsten framhållit: när jag var ung var jag också förföljd ! – ja – man var ju bildskön och homofil!

Torsten hade, genom att hävda sig homosexuell, vilket möjligtvis låg för honom, det vet vi inte, undvikit att drabbas utav den tyngd av svårmod som kvinno-frågan annars förde med sig.

Han kultiverade liksom – vid sidan om – vänskapskänslan, och kanske var detta berättigat: då vänskap var så sällsynt som jag-vet-inte-vad i våra dagar, så insåg Torsten, att om han skulle kunna fullgöra sitt uppdrag korrekt, han inte orkade med den tyngden. Kanske hade han inte egentligen speciellt mycket sex, eller ingen alls i sitt liv, hans person omkring denna fråga var omgärdad i mystik.

Torstens svar på frågan, varför han aldrig gift sig var att

det sexuella, det kunde han klara av själv på 2 minuter på toaletten, och att det var många elever som försökt med honom, vissa hade fått honom, men Torsten ville ha kärlek.

Detta medförde för Nils dock en risk: den mängd energi som frigjordes ur deras dagliga samtal och flera-gång-per-vecka möten – gjorde Nils frigjord från de band av Djävulskap som omgivningen i Gymnasiet satt honom under: Madeleine hade redan sommaren 2008, ordnat förtidspension åt Nils, så att han nu kunde känna frihet från synd, en synd som först och främst inte var hans, och till syvende och sist inte alls var hans.

Ekonomiska oberoendet förde för Nils med sig ofantliga möjligheter, då hans kreativitet redan låg honom i fatet, det räckte för Nils med pengar till mat och hyra.

Han kunde genom denna frihet, börja arbeta sig igenom den mängd utav skit omgivningen hade-gjorde- och planerade projicera på honom.

En 'livslång psykos', handlade nämligen inte om sjukdomen, denna kanske var genuin från början, fastän denna i Nils fall redan från början byggde på en moralisk överlägsenhet, helt enkelt, att han saknade tid till allt det han annars, om han inte framkallat sitt sammanbrott, skulle ha behövt syssla med, och att friheten från de tyngande relationsbanden, vilka var ovärdiga Nils, som han upptäckte, (man vet ju aldrig med människor förrän de hunnit skrida några år in i puberteten), och som Nils nu såg hur hans forna vänner andligt sett var satt under en stor eldsflamma, vari de stektes långsamt utan att de lade minsta notis till faktumet.

Nej – utan, de livslånga offren, handlade om grov felbehandling, som givetvis från de som ledde dennas

sida var fullständigt medveten, och om en omgivning som syftade till intet annat än att gång på gång trycka ned offeret, i just offer-positionen.

Dock – ville de i Nils fall – ha 'perioder', där skaparkraften Nils genomströmmades med så starkt, framsprang, för att sedan torka av sin skit på detta, och hävda, i allt mer diktatoriska 'underlag', att skaparglädje och mani var likvärdigt, det var Baphomets 'solve' 'coagula', - lösa upp och låta stelna – där den fruktansvärda magin fick majoriteten att gång på gång 'krypa till korset', i ett credo in absurdum.

'only for the initials'

'confidential' – is this the voice of the boards and board-members of the world?'

frågar sig William S. Burroughs i Nova-trilogin.

'we need more time' svarar Nova-brottslingarna.

'more time for what? more time for bullshit and lies?'

så – hemlighållandet av "journalerna" – att hålla Nils bakom stängda dörrar en tid – ibland drygt en månad, ibland längre, och låta honom vandra 'ut i samhället', och se ut som ett vrak – föste sillstimmet allt mera in i ytligheten, överklassdyrkande, sex-och-pengar dyrkande. Eliten ansåg sig alltså ha chans att tjäna på saken, oavsett hur mycket genialiska saker nu än Nils skrev, ty, 'läser folk fortfarande nu för tiden?!'

De andra i Nils gäng under ungdomstiden, hade bestämt sig för att offra Nils i ett sentimentalt förmynderi, pga. att de känt av detta faktum: att Nils faktiskt inte var underlägsen dem. De hade satt Nils i den sits som ledde till bauta-katastroferna pga. sina mindervärdighetskomplex, att de ville kunna ha Nils som en fisk på kroken, på säkert avstånd, där de alltid skulle kunna

antydde att han 'bröt kontakten', 'blivit manisk', 'gått in i depression' etc.

Detta överförde de sedan genom de positioner de tillskansade sig, ridande på Nils sprudlande skaparkraft, över hela samhällskroppen, så att människor liksom automatiskt lydde deras diktat, då de antydde 'ett dunkelt' som de påstod att Nils led av.

De var inte beredda att offra något för Nils, men ville ha allt.

Det Nils i panik insett, var att detta även hade vibrerat ut till Torstens bekanta, som hade börjat sätta sig emot Torstens reservationslösa stöd av Nils person.

Nils misstänkte att de förfalskat Torstens testamente, som ju egentligen borde ha lytt att allt Torsten hade skulle tillfalla Nils. Nils skulle aldrig förlåta kretsen kring Torsten detta.

Han var säker på att det var så, det kunde bara inte vara så att Torsten svikit honom, och givit hela sitt arv till några satans negrer i Afrika!

Urjis arbete inom politiska fältet, liknade Bachs grundläggande utav den moderna tonläran: nedtecknad i en stressad mani att skapa en plattform, en grund att stå på.

Mozart skrev sin musik som en krona på detta verk, och både Urji och Bach, ägnade sina liv åt att skapa förutsättningarna för geniet att existera! De var några enastående back-kicks!

Urjis filosofi var dock av mekaniska slaget: enligt honom var det allena 'resultatet' som spelade roll – vilket innebar att han lekte med ödet: de verk han tog en magisk besittning av, var sålunda i en känsla av 'kamp mot tiden', i besittanderätten. Detta var ett av hans sätt att i

Sverige fortfarande känna av den kris Sovjetunionen hade varit, och ett sätt att kvarhålla den stråle av PTSD, som drev på verket mer och mer. En kille som hette Börje Mollander, hade beskrivit detta som att: skriva böcker på löpande band.

På samma gång kunde Urji förneka all typ av tacksamhet bara det passade honom: och framförallt passade otacksamheten honom när någon annans verk, likt Nils verk, fick honom att nära mindervärdighetskänslor.

Detta var den skavank i hans karaktär – hans akilleshäl. Han hade behovet av 'att veta bäst'.

Även fast han fick material från 'en vän' han annars hyste starka band med, så tillskrev han inte nån dedikation eller tack till denne, om det inte var någon som han hade helt i sitt våld. Sålunda var hans underjordiska äktenskap mellan stat och kyrka verklig: en vän han dedikerade något till var hans substitut för en fru. Att man i en kärlekskänsla av vänskap givit honom en fin del av det som senare skulle bli Urjis verk – spelade ingen roll – på detta vis tillskrev han sina grundvalar ett frimurarmotto: ändamålen helgar medlen.

Profet Muhammads Sunnah att, alla handlingar bedöms utefter intentionen, fanns inte för honom.

'en man får bara det som var hans intention', som denna hadith slutar.

På detta vis var han en intelligenssnobb: idioter och personer som blivit idiotiserade av systemet, tyckte han fick skylla sig själva, deras karma hade enligt Urji försatt dem i ett sådant hjälplöst tillstånd.

På detta vis var även Urji smittad av tidens satanism: en negativ tolkning av karma som pekade på tidigare synder. Förlåtelse var för Urji att nå bergets topp – att ha

definierat och samlat toppkunskap om 'lögnberget', men, hans misstag låg i att missförstå kvinnans natur – enligt karmalagen: 'du har fötts till kvinna, ty, i ett tidigare liv var du syndig' etc. på detta vis förnekandes skapelsens olikheter och – med denna attityd begick man en 'elak oförrätt' mot den kvinnliga oförståeligheten.

Kvinnan kunde acceptera allt från en man hon ansåg talade sanning ur hjärtat, hur ont det än gjorde för henne, ty hon böjde sig under Allahs sanning, även fast hon medvetet förnekade att hon trodde på den.

De andra männen kunde hon behandla som skit, och vara en riktig djävul för dem, men allt detta var bara en naturenlig kultivering utav den manliga karaktären, som hade så mycket rika möjligheter att utvecklas andligt, och faktiskt rätt åt männen i världen. Men, hon kunde inte förneka hjärtat som bultade av kärlek och som var beredd till vilka självupppoffringar som helst för att älska henne, genom att dyrka Gud korrekt, och därigenom blev denna man hennes Gud, så länge han var Guds förtrogne. Hon lydde den större kraft som var Guds röst, och så länge en sådan man var förtrogen med Gud, lyssnade Gud på denne man, och kunde därigenom hålla samman honom och kvinnan, genom att kvinnan dyrkade mannen. Då var kvinnan fulländad: hon dyrkade Gud, men, på sitt speciella sätt, genom att dyrka den Gudsfruktige mannen.

Kvinnans oförståelighet, som vi – allena genom att följa det Paradisiska, den strömning som Gud kunde låta oss uppnå, och, vi liksom känna oss leva i ett skönt dis, vari parningsdansen fick oss att glömma den orättvisa tortyr världen bestod av. 'Glömskan är Guds gåva till människan' som Goethe skriver.

Urjis karaktär var menat kultiverad som ett substitut för den trance av halvdanheter som en frisk libido kände, att koncentrationen slappade och gav vika för fantasmagoriska drömmier, tillvarons njutning i ren form.

Istället kultiverade han ett 'fokus' som var melankoliskt och slet av trådarna av spermier parat med ägg i den illuminerade ande-sfären, - 'fokus' var för Urji viktigare – och – detta var kanhända okej.

Men – precis som tekniker på mera materiella planet – krävde han mycket credit för sina resultat.

Ibland kändes hans laddning utav libido fylld med ett sådant hämndbegär, pocka likt en perfid svartmagi – likt han inte bara nöjde sig med att själv vara 'köns-lös', utan även krävde av sina "nära", att de också skulle inta ett liknande mindset – han inbillade för sig själv att detta var ett sätt att predika Buddhism, men – Nils hade aldrig hållit med om detta.

Urjis avundsjuka gentemot Nils yttrade sig även i en vilja att Nils inte skulle få några materiella fördelar, och, framförallt inte av Urjis verk – eller genom Urjis kontakter. Detta var att slå under ifrån, på en som redan låg ned, med den tanken att inte vilja beblanda sig med bourgeoisie, som ju själva hade det mycket bättre materiellt ställt än Urji.

Då Urji insåg Nils överlägset andliga utveckling, men, inte ville erkänna detta, framförallt inte genom hänförelse inför något av Nils konstverk, så, var denna reaktion helt naturlig:

Urji hade ju 'tagit på sig' det traggliga forskningsarbetet, teknikaliteterna, och alltså ville han sätta en propp för Nils från att nå den materiella rikedom.

Nils - absorberades dock inte fullständigt utav boken utan lyssnade på ett spänt sätt åt bibliotekets håll... Lars Kollberg- på biblioteket kanske skulle störta ut & köra bort honom?., Han, ville ju inte veta av frimurarfientliga ledamöter - om han nu var ledamot... När han suttit där... - en kvart eller så öppnades plötsligt mirakulöst Ständige Sekreterarens dörr & ut kom Jesper Adinglund...

Han stängde snabbt dörren liksom han vore rädd att någon skulle försöka tränga sig in - han gick förbi Nils sedan vände hans sig om & sa;

'vem väntar du på?...'

Nils - som varit nästan helt inne i sin läsning - svarade 'jag har nu glömt - varför jag kom... '

han höll upp boken... 'men - jag bara tänkte försäkra mig om - att jag inte missade något möte jag förväntades delta i...'

'nej då... - kom... '

Nils reste sig motvilligt upp & gick så bredvid Jesper Adinglund i trappan 'hur står det till med dig då?... '

'sådär... - jag blev litet skraj, jag gav ett par nycklar till min lägenhet i ett kuvert adresserat till Odd Wingdahl & dig... -& - så plötsligt ...' han såg - hur Jesper Adinglund stelnade till -

'när var det?... '

'tja... - för en två månader sedan... ''

'vad har hänt då?... '

'någonting konstigt, jag kommer hem & har med mig ett paket nyköpta dadlar, - jag lämnar dem i hallen & går ut igen... - när jag återvänder & stoppar en i munnen känner jag plötsligt en fruktansvärd smak... Jag får

känslan utav att någon typ utav giftig substans är sprayat på dem... - så för att testa lägger jag några utanför fönstret där fåglarna brukar komma & äta - ingen utav dem har något djur rört... & sen dess har det varit svårt att få något överhuvudtaget att accepteras utav gårdens djur... ’

Nu - var de redan ute på gatan -

’jaha - då ses vi kanske någon annan gång då... ’ sa Jesper Adinglund.

’när -är nästa möte... ’

’20 Augusti...’

’vänta jag har en dikt jag tänkte läsa för dig... ’

Nils - började rota i sina kassar...

’jag har inte tid just nu - jag har ett viktigt möte... ’

Jesper Adinglund log - Nils stod där & såg efter honom... mällös - så vände sig Jesper om & log ett sådant leende med huvudet på sned att Nils skrattade hela vägen tillbaka till Moskén dagar i sträck när han tänkte på Jesper Adinglunds oöversättliga blick & leendet med huvudet på sned - föll Nils i skratt han älskade nu Jesper Adinglunds huvud, det var stort den saken var klar...

Så äntligen kom han 20 Augusti - han var glad - han kom i sina vanliga kläder sin nedslitna blåa overall han köpt utav Urji Nali.

Nils hade två månader innan gjort denna **dagboksanteckning**: *Lars - bibliotekschefen tog mig en dag med in på sitt kontor jag blev gladligen förvånad han frågade mig om det var något jag behövde eller ville ha, jag svarade 'ingenting...' och tänkte 'Akademien' han tog fram en bok författad utav Sture Allen och Kjell Espmark 'Nobel priset i litteratur ' han gav den till mig... när vi*

*steg ut kom Peter Englund emot mig... 'Goddag Peter...'
röt jag - han hälsade och tycktes upprörd över någonting
- jag promenerade igenom staden min lycka
överväldigade mig snudd på galen stod jag och såg ut
över strömmen glittrande vatten - och tänkte 'nu är min
lycka gjord... detta ett bevis på vad jag hoppats och
trott...' nästa dag när jag kom upp på Nobelbiblioteket
satt en underskön dam där hon på en dator skrev jag
satte ned min Cajsa Warg kasse och tog upp mitt
anteckningsblock... hon var så skön, attraktiv, könet lyfte
sig... en underbar spänning utbredde sig när jag så kom
att tänka på Madeleine och att hon gett sin kropp åt en
annan man började jag snyfta tårar föll... jag en förlorad
man... efter ett tag började jag snyfta högt; Lars kom in
och ville köra ut mig direkt, men Lotta Lottass höjde sin
hand, och gick för att hämta ett glas vatten, som hon
ställde framför mig - jag älskade henne hennes kärlek
tröstade mig... jag hoppades hon också ville gifta sig -
snart kom Peter Englund in, jag sa 'lyssna på denna
nyskrivna dikt' 'Pia likt klockan går' kvart i tre gick Pia
Heden där ifrån Nobel museet hade slut på sina kuvert,
de tittade underligt på mig. Svartmannagatan 8 i vars
skyltfönster stod en skylt 'för våning ring...' massa vackra
hattar Prinsessan Madeleine kanske skulle prova innan
hon gick till Operan... jag undrade vilken våning jag
skulle bo på- ett par kvinnor på en bänk i Cornelis
Parken pratade om '18 miljoner 250 kvadratmeter vacker
våning-' som jag hoppades skulle fyllas utav Eve Riimus
oljemålningar... etablissemanget hade hoppat på Ulf
Linde - de ville ha honom ut ur Thielska gallerierna - 'vi
tycker om sjukdomskonst' berättade Eve för mig att de
hade sagt, jag trodde att de kanske menade min poesi...*

'ett hus på Djurgården ...' det hade Horace Engdahl också blivit erbjuden men valt Gamla Stan - jag vaknade exalterad upp mitt på dagen - när jag besökte Ann Mari Fröier nämnde jag i förbigående att jag blivit invald i Svenska Akademien hon utropade 'det är ju som att få Nobelpriset tre gånger om...' jag tillät henne att ringa och kontrollera att Kjell Espmark gett sin plats till mig i akademien... hon konstaterade det sorgliga resultatet 'det finns inget sånt...' jag blev chockerad, magen knep ihop sig, kunde jag ha fel? jag som förlitade mig på mina drömsyner?... jag hade redan bestämt mig för att inte kontrollera min gissning i tidningar eller på internet... så jag gick återigen till Akademien sa 'jag är inte invald...' då jag åter satt i dess bibliotek inträdde Bo Ralph och Gunnel Vallquist hon sade; 'Bo hälsa på Nils...' vi hälsade vi talade om atombomben han sa 'i min historiebok står det Wilhelm von Braun som uppfinnare' talade om Wilhelm Reich när de gått stod jag och såg på böckerna i presentationsbokhyllan en klient kom in - för "psykiatrin" han sa orden; 'så mycket som öm förstörtning' min olycka kändes som en varningsklocka i den stunden liknade han alltför mycket mig... jag liknade honom för mycket... att något var lurtt han gick stödd på sin krycka och klagade högljudd om sin olycka - vad jag förstod hade droger förstört hans liv och Gud vet mer vilka farhågor men jag tror han blivit offer en man jag träffade som liknade mig 'litet lik Aragon' i Sagan om Ringen föreställde jag mig fast han var ung till åldern såg han tård ut... hans framtoning fick mig aldrig att misstänka mig om det..

Han såg Bo Ralph i svart kostym skynda genom gatorna & stiga in i Akademiens hus. Han hade med sig litet utdrag ur en blogg på internet en varelse skrivit om honom. Han hade hatat det han läst där, alltihopa hopsatta lögner som lät till synes ”bra” men var syftat till att nedvärdera honom som person & skriva in lögnen i historien att den kvinna han haft ett förhållande med bara hade en affärsmässig relation med honom & att det inte var mer, att denna kvinna var den skrivandes hustru, fast hon skiljt sig ifrån honom för 19 år sedan & att de sedan dess levt som sambos & sårbos... som tur var hade Nils ställt kravet att litet utav hans poesi skulle publiceras, han hade nämligen inte läst något på sidan under de nio månader han levt som flykting undan ”rättspsykiatris” ”vård”.

Personen hade gått ut med budskapet om hans ”diagnos” i sämsta tänkbara stil, men någonting att tacka honom för i alla fall, fast när Nils hade läst den fruktansvärt äckliga stil han hade presenterat alltsammans med hade han blivit som förryckt... - Han som hade trott att det var någonting bra!, såg nu vad journalistkräket gjort den hycklande hunden!...

Han lade kuvertet med dessa svinaktiga kommentarer vid obeliskens som rests för att fira statskuppen emot Gustav den III... Akademiens grundare...

Han gick sedan baklänges förbi Akademien in på Köpmannagatan, folk tittade på honom... in på gränden vid S:t Göran & Draken - då tutade någon plötsligt & hojtade ’se upp!... ’ det var en bilist som var rädd att han skulle backa in i hans bil... en adelsman som var på väg förbi skrek föraktfullt emot gubben att det krävdes tillstånd för att köra in på denna gata förresten var det

bilförbud i Gamla Stan! Så gick han förbi vakterna vid slottet som stod sammanbitna... förbi obeliskan & Storkyrkan. När han kom in på gränden vid dess huvudingång råkade han stöta till några japaner & en gammal dam som stod där...

'i all sin dar..' utropade hon - så kom han till Stortorget & gick sedermera - upp till det förväntade mötet på Akademien...

När han kom upp stod Bo Ralph där - de hälsade

'vad gör du här...' sa han vänligt.

'jag tänkte delta i mötet... '

'det går inte för sig... '

'men Jesper sa... '

då öppnades dörren...

'ursäkta.. jag måste gå in sköt om dig!...'

Katarina Frostensson satt där på blåa hörnan med Carl Michael Bellman ingraverad ovanför sig.. & rökte. Nils tog mod till sig & gick fram... 'Kristina!... du kan väl säga någonting i alla fall!... ' - Nils sade 'Kristina' ty, han trodde nämligen att det var Kristina Lugn han nu hade framför sig.. Kristina Lugn ville bara ha ett liv 'med sol-röda segel' och det ville även Katarina Frostensson, så det gick väl på ett ut att Nils misstog dem för varandra..

hon tycktes irriterad över den o-respektfulla titeln 'fru Katarina Frostensson!' borde han väl ha sagt - 'du kände ju Torsten Föllinger!... ' tillade Nils när hon fortfarande var tyst.

'jag förstår inte vad Torsten Föllinger har med Svenska Akademien att göra... '

Då kom Anders Ohlsson ut igenom dörren - han tycktes som gelé, han satte sig också litet skamset bredvid den

undersköna Katarina Frostensson; en utav bibliotekarierna försökte tända hans cigarett & gick sedan fram till Nils:

'kom... ' sa han 'jag vill prata med dig!... du ska inte komma & störa ledamöterna...'

'jag har inte kommit för att störa - om jag inte är välkommen så kommer jag inte... ' fräste Nils -

'kom vi tar hissen ned... '

'nej - jag åker inte hiss med dig... '

Nu rullade Ulf Linde ut i sin rullstol ledd utav den andra bibliotekarien...

'jag får väl säga som Ulf Linde här 'jag vill aldrig mera ha med Akademien att göra... ''

'jag har aldrig sagt det... !' utbrast Ulf Linde i en suck utav förargelse. 'Jag har haft mycket gott ifrån Akademien igenom åren... ' han puffade röken på en cigarett..

'ja... ifall inte du sagt det så får väl jag säga det... ; jag vill aldrig mer ha med Akademien att göra...' sa Nils - litet teatraliskt, nästan skämtsamt. Så gick han...

Dagarna gick & för att inte Akademi-ledarmötena skulle ta hans uttalande så seriöst lämnade han in litet fler dikter i den vita postlådan... men allmänt så avtog hans intresse... de ville inte ha honom där sak samma han var glad över sin tillvaro i Moskén - ja - han ville inte gå hem därifrån... - en dag i slutet utav September - stod han & argumenterade med föreståndaren, som hade låtit honom sova över ett par nätter... men inte mer, trots att hans hem-nycklar låg i ett kuvert, ingen ville hitta i affären i Moskén. Han skulle nu till en restaurang, för att äta, & Nils ville stanna, för att läsa Profetens Sunnah - men - fick ge sig... - när han strosade nedför backen - hemåt,

märkte han att ett fönster stod öppet. Han tänkte att det vore lätt att klättra in genom det, & skoja litet med Mohamed... just som han ambivalent stod & såg upp emot det, kom Mohamed ut igenom en utav dörrarna vid kvinnliga-entrén. Nils ropade åt honom att stänga fönstret, 'tack Nils...' sa Mohamed - Nils - vandrade hemåt i kvällen... -

'Mozarts skugga:

Akademi-ledamoten - titta hur många utav dem - som tungt grubblande går! Varför ej glädja sig? Nu när det äntligen blivit 'vår'!?

kanhända svävar ett dödshot runt omkring - uteslutning i gravens mörker om de säger

'någonting' -

Torgny Lindgren - som vet ingenting och kan ingenting - vandrar grubblande hemåt i skymningen - iskalla natten kanske rasar in -

en kula i pannan - till den som säger någonting?'

Nils inträdestal till Svenska Akademien 2011

Kjell Espmark, lyssna till nattvinden!

Väj ej för världens dom...

En liten rispa i verkligheten

Frukta Allah mera än atombomb!

Författarskap! Peka överallt *emot det självs-vådliga drag*
Som bygger upp sanningen ur kaos...

Stig Larsson, illuminerad verklighet, vredens poet

Per Westberg skrev sanningsenligt

Trots att han ifrån början var anställd utav lögnarnas ord "god" sitter ibland "odödliga" vid Svenska Akademiens bord

På himlen en gråmulen dag

*Starrblinda ögon öppnas i tårar
Strålar ifrån himlen
Minnet vårar störtfloder
En vacker sommardag*

*Periodaren spelar geni
Tills han blir klandrad
Genier spelar periodare
Tills någon tycker att han verkligen är bra*

*För dessa mekaniskt sinnade syndare
Är ingenting likt Madeleine Priimus påtvingade situation
Kommer de kalla "fattigdom" för "sjukdom"*

*Dessa påtvingade namn
Må försvinna i hälsningen utav en hand
Då nobelpriset blir givet
Utav konungens hand*

Nils möter sin tortyrledare

Nils, var på väg till Izzy-the-Geek, en legend som även författaren William S. Burroughs nämnde i sina böcker. Han gick S:t Paulsgatan, uppifrån Maria kyrka, men inte en lång väg, ty, så kom tobaksbutikerna och mitt emot S:t Pauls pappershandel bodde James Tuck (Tok), den ökände tortyrledaren, han hade flytt ifrån; som inte låtit honom se solljus annat än igenom plexiglas, på 1,5 månad... som beordrat våldtäkt med kemikalier på honom så många gånger, som ordinerat 10 tabletter om dagen, tills hans hjärna blivit likt ett skrumpet äpple... utan smak i... Han hade stått inne i pappershandeln och samtalat med en spännande expedit... En man med gråa kläder och gråblå basker hade stått vid de två bokhyllorna längst bak i butiken. Nils skulle precis gå fram och kontrollera någon titel han sett, som han var intresserad av att köpa, då plötsligt den grå figuren som han i princip inte alls lagt märke till, plötsligt tilltalade honom:

'hej Nils... 'sa figuren, Nils stod häpen:

'nämen...är det du!... ' Nils skärpte tonen koncentrerat.

'ja visst. ' gubben suckade... 'hur är det med dig?... '

Nils - visste inte vad han skulle göra, han kände för att kasta sig över mannen och slå ihjäl honom... hatet trängde upp i en sådan våldsamhet att han blev alldeles snurrig.

Han sa till den vackra expediten som sneglat på honom så mycket, högt nog att mannen skulle höra det:

'den här mannen här - den här gamla fula gubben som ser neutral ut utanpå, men ful inuti, har torterat mig!... '

Han närmade intensivt sig henne, utan att för den saken

bli påträngande...

'passa dig för honom, var aldrig själv här i butiken om han kommer in!...'

Hon nickade, sedan gick Nils ut ur butiken för att inte spontant kasta sig över mannen med intentionen att slå ihjäl honom... han var upprörd, han gick liksom berusad eller påtänd på anabolas steroider... - famlande han ville ha vittnen... rasade in på Mellqvists café (på Bysistorget):

'Gustav.. kan du komma med mig ett tag?... det är viktigt!...'

'vad har hänt?...'

'en utav de som torterade med mig kemikalier står nere på S:t Pauls pappershandel. Jag vill att du ska se hur han ser ut, kanske ta foto på honom så att vi kan varna andra för honom!...'

'tyvärr Nisse, men jag är på arbetspass just nu...'

Nisse klippte argt av och gick ut. Han var rasande. När han kom tillbaka till S:t Pauls papper, var fortfarande tortyrledaren kvar i butiken, han stod och talade insmickrande med personalen.. den gamle piprökaren, som alltid varit så vänlig emot Nils, kom fram till dörren, som Nils ville..

'det är bäst du inte kommer in i butiken nu... vi ses en annan dag?...'

'vet du vem den där mannen är!?...'

'han är en gammal kund här... han har bott i kvarteret i trettio år...'

'här!?...' Nils var förvånad och samtidigt intresserad...

'ja... här just på andra sidan gatan...'

Nils såg triumferande på mannen, han tänkte visslande

gå därifrån, de s.k. 'psykiatrikernas' adresser, var ju hemliga, men så tog hatet överhanden ty den äldre mannen kom fram emot dörren...

'det blir roligt när de som du torterat annat än mig, får reda på vart du bor, lycka till i framtiden!...' morrade han, han gick emot Izzy the Geeks affär.. inträdde, han blev plötsligt lugn, under Izzy the Geeks auktoritära spännande inflytande..

'has something happened?...' frågade Izzy the Geek - på sitt modersmål,

Nils förklarade; 'en utav de som torterat mig med kemikalier står här runt hörnet..'

'var?... ' undrade Izzy the Geek, andlöst...

'S:t Pauls papper...'

'varför- berättar du det för mig?... vad har jag att göra med det..'

'jag tänkte du ville veta att han bor precis mitt emot S:t Pauls papper, så att du kan se honom och varna andra för att han varje dag torterar många andra i princip till döds, ute på Huddinge sjukhus...'

'okej... kom vi går...' Izzy the Geek, var ovanligt samarbetsvillig. De gick nedför gatan... när de så kom till S:t Pauls pappershandel mötte dem piprökaren i dörren... 'hejsan Izzy, hur står det till...'

'Nils sa någonting om någon man han påstår hade torterat honom...'

'ja, han är litet upprörd bara...'

'där inne är han!...' Izzy tog, på sig sina glasögon, och kisade. En tystnad uppstod, liksom de andra väntade vad han nu skulle säga, tillslut sa han 'jag kan inte se något

fel... det är bara en vanlig gammal man..'

'som -han ser ut ja!...'

'okej... jag går nu... vi ses någon annan gång...'

Izzy gick... efter ett tag gick även Nils åt samma håll, när han gick förbi Izzys affär kunde han känna att han talade negativt oroligt om honom, han såg hans menande blick... han pekade till och med på honom.. Nils vinkade så att de skulle veta att han såg... han vandrade tillbaka emot Söderkvarteren han bodde i...

En tid senare var Nils på väg till Izzy the Geek igen, för att titta i hans skyltfönster och kanske prata litet...

När han kom backen upp förbi Modernista förlag precis vid Södra Latin, såg han en neger med rastaflätor komma cyklande nedför backen, med en enorm hatt på huvudet säkerligen en meter i diameter, kanterna hängde och slängde, det såg ut som Makode Linde...

'Nils!...' ropade någon bakifrån, han vände sig om..

'hej Makode...'

'jag kände inte igen dig med hatten...'

Nils hade ingen hatt på sig... Makode gick fram och kramade Nils på det där bögiga viset som stoltserade med sin 'pride'...

'nu, när du kommit in i Svenska Akademien och allting...' Nils kände hur rodnaden sköt upp i ansiktet, så det var sant i alla fall!... han sa ingenting...

'ja... nu måste jag springa...' Makode drog av någon anledning alltid ut på orden likt en katt som jamar.

'vi ses..' han skyndade in i porten över gården.

Nils vandrade vidare, han refererade för Izzy, vad som skett och poängterade att Makode sagt 'Svenska

Akademien och allting... ', hatten var nog inte bara hans blåa luva utan han hade väl syftat på 'doktorshatt'... 'konstigt...' var allt Izzy sa, andlös...

Poeter emellan

Jag var inne hos honom
Först satt han litet osäkert
liksom han kände sig osäker på ett fint sätt i mitt sällskap

Jag log för mig själv.

Sedan talade vi om hans diktsamling

Han verkade först vara intresserad av min kritik.
Jag berömde honom mycket,
så kände jag plötsligt hur all min energi togs i anspråk

Jag studerade hans ansikte och tyckte han såg ut som
något slags grott djur
en reptil.
Men jag fortsatte med min kritik
Vi satt säkert en timme

En pojke med moped parkerade precis utanför hans affär
Han knackade på rutan och skrek: "Hey!"
Men jag gick bara lugnt ut och förklarade att det var
'Izzys' affär
och sedan behövde jag inte säga något mera.

"Han ljuger!" sa poeter då jag kom in
"han hade tänkt parkera den där!"

Efter det verkade han distraherad
Jag försökte förklara men märkte att min röst försvann
(avundsjuka ni vet, herren på täppan, vill ju vara bäst och
alltid ha rätt)

det kändes som om vi suttit där en miljon år och pratat,
så trött var jag. (är jude-sinnet upphov till den sega
jätten?, som alltid föredrar att ha det för varmt, än för
kallt.. i kylan kan en värme kommande inifrån uppstå,
man kan 'röra på puckarna', och attans vad Jack Kerouac
hade starka puckar alltså... - men – den överhettade kan
bara coola ned sig; 'i New Orleans går alla så här sakta
alltså' – brukade Karl berätta och visa det hela
övertydligt...)

Sedan så sa han plötsligt under det jag talade

”you're out of your mind!”

Jag försökte förklara hur jag såg det
Att man kan se saker som författaren inte menat
och att man inte alls behövde ta reda på hur författaren
såg det,
utan om man var nöjd med en sak man läste och det gav
en något
så skulle författaren vara glad

”don't say I'm too concentrated”, sa han

Jag sa

“I wasn’t saying you were too concentrated – I said you were vague and that, that was good”

“Don’t say I’m vague, I’m telling you right here...” så visade han med pek fingret

Jag sa

”I wasn’t saying you were too vague, I said you were sarcastic and that was good”

Då sa han

“You can go now, I have things to write about”

Då sa jag, eftersom jag visste att det inte var någon idé att argumentera

(En fjärde-rangsdjävul tog mig mot i dörrn med en hälsning av dold förtret; ty, bud hade gått från sal till sal; det ska komma en ny poet! – Dan Andersson – Hos den äldste förläggaren)

”Yes I can go now”

Jag reste mig upp och han försökte se glad ut igen, men jag var sårad, ett svagare djur hade till och med kunnat bli dödligt sårad; karl’n utstrålade mind control.

Då jag kom ut såg jag en kvinna bakifrån som gick uppför en backe

Jag tackade Gud för kvinnorna

och kände mig liksom jag vore i himmelriket igen.

Det var inte som efter ett möte med Kornal; att något sjukt äckligt hängde och dängde efter en, så att alla

möten var likt man precis ihågkommit och plågades av någon porrfilm man sett hos Magnus Ljunggren; nej – och det var väl precis den stora poängen med Izzy; han bodde och hankade sig fram i sin affär; begränsningen i själva materialet var det som gjorde att rymdarna kändes likt de öppnade sig; han aspirerade aldrig på att nå någon topp-position likt Kornal.

På detta vis var han en bra jude.

En bra jude är en jude som inte försöker slå sig fram på andras bekostnad med jude-sinnet, utan vet begränsningen hos sin lott av det släkte den fötts in i, och betar sig mer och mer likt en troende av något slag.

Han hade sett allting i rätt och fel,

Nu såg jag bara.

’Man ska se saker på det sätt som det känns bäst för en att se dem’

Jag mindes han hade sagt

”Ska jag böja mig för artister bara för att de kan sjunga?!”

Jag såg på kvinnan framför mig och sa till mig själv:

Jag böjer mig för dig bara för att jag älskar dig!

Himmelriket är inte att vara högst utan lägst, och se upp på allting ifrån sin låga höjd och älska.

Begeistringen och livsdyrkandet av Bernadotte, Gustav Skål, och akademiledamöterna härrörde än en gång ur Schopenhauers sats; existensen är en negation utav

självmédvetandet; då svenskarna otacksamt hatade Hitler och nazismen, trots att dessa frälst dem från att bli slavar åt sovjeterna och sexslavar 'soutlanders' åt briterna.

Så var vurmen för 'kungahuset' det mentala substitut de närdde för att undfly sin bipolaritet.

'Kungahuset' med pack var den andliga kost utav nazism som likt Hitler, frigjorde deras hjärtan ur gruset, och 'lyfte dem' 'lättdade deras samveten'; Akademien var livet för dessa kreatur

Ett pris till en kontroversiell genererade endorfinkickar till massan, det var 'den upplösande syran' som de var likt besatta av.. Och Wingdahl med pack tog sexslavar en masse.. 'givetvis måste man passa på att ta chansen nu när det stora genom brottet är här'

Men 'det stora genombrottet' brydde de sig inte om; det skulle rullas som en frigörelse av endorfin över landet, likt ett otympligt massageredskap; sen när spänningarna släppt skulle det förrådas i 'massans namn' (vi måste ju hålla oss som 'de purified ones')

Och på detta vis var djävulscirkeln slutet åter igen, och offrets muskler upplöstes av tortyren; förnedringen av libidon hos den svenska tigern var igångsatt.. Saken lades fram som 'ett försök att få nobelpriset..' 'för Sverige i tiden' haw haw haw!!

Nils mamma hade fått sin fina position som en muta av Odd Wingdahl. Pappa Karl blev avis och hoppade givetvis på förföljelsetåget så snart han hade chansen att göra så.. Odd Wingdahl har skrivit i samma period han planlade att lägga under sig Lindström förmögenheten; man ska hålla sig till människor med kortsiktiga mål. Människor med långsiktiga mål är slavar under sin

föresats, och rätt vad det är spränger de en bomb på dina barns lekplats.

Idolen tänkte fina tankar, han varseblev; hela tiden hela tiden (!) men, han fejkade sjukdomsinsikt i sina meteorer, och skrev om sig själv bokstavligen; istället för brottsling skulle han genom masspublicitet och fabricerad nimbus, framstå som hjälte, då han i verkligheten orsakade hela katastrofen, planlade den helt på egen hand.

Och de stackars små konstnärerna skrattade i mjugg åt nåt som inte var roligt ty det var inte sant.

'ingenting är sant, allt tillåtet' som Ismailitisternas grundare framhöll..

Men, värre var att förlora paradiset; Wingdahl skulle nog se till genom att pippa deras gemåler, att deras existenser skulle kännas horlika, hopplöst studentikosa, bipolära.. och givetvis fanns alltid en skenursäkt att framlyfta alltid just dessa på prispallarna.. De ansåg att de 'förstått sig på' 'herr Wingdahl verk' att 'det värsta var en kärlekslös existens'

'men vad är en sådan insikt värd?' skulle Wingdahl säga; 'den duger inte ens till att begå ett misstag' och den stackarn skulle ta till sig en shabaniserad mätress.. Hela Akademien hade blivit en maffiariserad orgiesekt under Wingdahls 'krisiska' ledning; och de producerade 'fina tankar'

Hela tiden hela tiden 'för Sverige i tiden' alltmedan de sänkte landet i blod svett och tårar. De fina tankarna var köttbiffar insmorda med speedballs..

Socialisterna sålde ut landet pga. avund, deras enda drivkraft var att berika sig själva; bli nyrika kapitalister.. därför bestod svenskarnas psykiatriska behandling, om de skulle komma ur sin masspsykos; och ifall man var

psykiskt sjuk kunde Nils garantera att man var beredd att krypa genom ett avlopp för att bli fri sin störning, att bli nazister... Socialisterna var hur trista som helst med sina dogmer; kapitalisterna trista pga. att deras enda mål var att berika sig själva ekonomiskt mer och mer; okej; det var en spännande fantastiska irrgångar de skapade med att offra barn, utöva svartmagi; låta brunmagiska idoler uppstå etc. men när det kom till kritan var att de skulle tjäna kapitalistiskt på det, det enda som spelade någon roll för dem..

Nazismen var intressant pga. sin tendens att offra kapitalistiska intressen för nationens folks bästa; att Nils kunde leva utan ekonomiska bekymmer hade varit Hitler med co förtjänst; förtidspensionssystemet, ja – hela försäkringssystemet hade socialdemokraterna på 30-talet kopierat direkt från Tysklands nazister. Vad som var fel var givetvis det socialistiska inslaget, som gjorde att landet skruvades upp i en kraftutveckling utan kraftsamling, vilket ledde till en viss feminisering, men alltför stor; det var nämligen så att, som Allah säger i Quranen; det manliga elementet hade företräde framför det kvinnliga, pga. sin förmåga att förutse saker; en alltför stor kraftutveckling ledde till slutlig kollaps vanligtvis, då omkringliggande länder blev avundsjuka och gjorde gemensam sak och lade landet i grus.

I början av 60-talet hade man kallat Dylan för stjärnskott..

Denna outlook tilltalade starkt efterkrigstidens publik, som ju själva, genom sin förnekelse av nazismen, var uppbyggda på samma bipolära föresatser och grundvalar. Bob Dylan hade också startat på detta bipolära

socialistiska sätt och tagit en helikopter över berget direkt till framgången. han hade struntat i traditionen, och därmed kunnat på ett lättillgängligt sätt intellektualisera i poetisk analys densamma från en framgångsposition som nyrik kapitalist.

Izzy var typexempel på en djävul; han projicerade en fullsmockad libido på samtalspartnern, som började paniskt titta sig omkring och transpirera, men svetten liksom förångades i den kyla Izzy då omsvärmade offret med.. den stackarn började titta omkring sig om det kanske var så att den hade fjärtat, och såg plötsligt sig själv 'i andras ögon' hur 'liten jag är i jämförelse med den stora Israel.. som måste vara en good man.. Forever young..' och offret såg framför sig en helt ny livsstil.. kändisen; den store knullaren..

Alltmedan dess egen libido sloknade; Izzy var ett skizzo som 'lyckats i livet'

Han var en personlig ispiik som mentalt lobotomerade sin omgivning.. Det fanns inget mer att säga.. Hans enda intressen var att uppehålla det här falska legendskenet baserat på artister hans affär lanserat.. Om honom hade William Carlos Williams skrivit; it is a strange hope you give me morningstar/ shine forth in the sunrise/ towards which you lend no part

'he wants to kill me!..' kunde då Izzy säga putslustigt, med ett charmerande vargleende på läpparna, 'good idea!' borde någon sagt och skickat honom till mentalsjukhus; men, myndigheterna var rädda för det i deras ögon övermäktiga idolsken som svävade omkring denna sinnessjukling 'han lanserade robert zimmermans

första konsert! hör på den du!' så att tillslut all kritik mot denna socialistidol bemöttes med den automatiska tanken att kritikern själv var sinnessjuk.. eller 'Hur var det med den saken nu igen'' kunde de stackars offren då yrvaket säga, när just den svarta solen bränt deras hypotalamus så att den tappat all kraft och sloknat.

Inom Izzy rymdes både Izzy-the-Geek, och Izzy-the-Push i samma person.

Drottning Kristina skriver i maxim 527:

Människor som alltid gråter är antingen svaga eller brottsliga.

Izzy the Geek (Izzy the Push) – en militärskrudad gök.

Göken – militärgrön.

Fånigt late med sitt koko,

puttar ut äggen, ur andras bon.

Izzy the Geek, jovial - when people pretend to know you cause - at the point - could manipulating their minds...

your name, as dangerous as cobra eyes...

when it holds you

black - sionist - magic - makes you blind...

don't deal in lies

in a perverse supposition - that everyone wants to use your fame,

to avoid being blamed

the one - lacking in shame

becomes a psychopat

how could you - as unmerciful to others
be saved from Allahs wrath?

Om Izzy-the-Geek och Izzy-the-Push – hans alterego, själsliga tvilling – kunde sägas att han var ett spädbarn i en stor mans kropp – om honom gällde det som Urji Nali orättvist uttalat mot Nils; att han bara hade haft tur – hade Izzy inte haft uppbackningen av Robert Zimmerman med flera – hade han strandat på ett mental-sjukhus.

Nils, mindes när han hade mött Michael, som antagligen flydde ifrån ett vårdintyg, de hade gått upp ifrån Gamla Stan till Gunnar Anér, en gammal filmlegend som bodde precis där Nils råkat träffa Makode... Michael hade undrat om Gunnar kunde hjälpa honom, men Gunnar hade inte velat ens för "gammal" vänskaps skull. Nils hade erbjudit Michael att bo hos honom... hans berättelse liknade August Strindbergs Röda Rummet; någon konstnär i Enskede var det tänkt att de skulle hälsa på, så hade Michael försvunnit på vägen hem till lägenheten. Anledningen var antagligen att Maja hans gamla ex, han hade ett barn med, bodde i längan med hus bredvid Nils på Erstagatan... Michael hade velat resa till Lofoten med Nils... Nils var inte beredd på det 'och fiska...' Nils trivdes med sitt liv i Stockholm just nu... Michael hade bjudit Nils på té, i Stadsmissionen vid Stortorget de hade pratat om Akademien. Nils hade för att testa sin teori att han blivit invald (litet löjligt kanske då de just satt vid Akademien), kastat fram sin teori som ett påstående. Michael litet diplomatiskt, kanske hade sagt att 'dom' var rädda för honom, men att han säkerligen var i klass med Svenska Akademiens

ledamöter... med 'dom' hade han antagligen menat 'etablissemang' och inte ledarmötena i sig förutom Sture Allén kanske... och de andra frimurar- involverade ledamöterna... vilka de nu än var...

Nils hade sagt till sig själv, att han kanske borde omforma sin teori.. folk omkring började titta litet underligt på de två... som samtalade så intensivt nästan viskande 'ja...så var det med den saken...' tänkte Nils, när han kom hem, han skulle väl få se Michael igen... han hade ju arbetat på SVT-film... han tyckte att han kände igen honom att han för kanske 10 år sedan sett honom i något kultur-program.. Nils ryckte på axlarna och gick för att köpa litet mat...

Kapitel 14

**Nils tar en långpromenad för att hälsa på sina
föräldrar - och går sedan mot Järna
'tvärtemot vad allmänna dumbommar tror är det för
att jag begär dig så starkt
som jag undviker att beträda din kungl ...**

Nils tar en långpromenad för att hälsa på sina föräldrar -
och går sedan mot Järna
'tvärtemot vad allmänna dumbommar tror är det för att
jag begär dig så starkt
som jag undviker att beträda din kungliga mark
om giftermål blir av, så ligger detta, under Islams uppsikt
utav Allah'

'Alex, Eddie och Jan
längre bak skall bära in mig i Storkyrkan på bår
Madeleine, som brudtärna,
på vänster sida med sitt långa bruna hår
Madeleine hållande min slaka hand, seglandes fram
i lyckans förlovade land
Nils, tager du denna hand?'
'tja..'
'att älska i nöd och lust, tills döden skiljer er åt?'
'tja...'
tre vänner, logenhet

prinsessa! ditt krav på giftermål
är vansinne

i det fallet

*du förvägrar ödet chansen att förlora det du så varmt
åtrår*

vakar med järn över din mjuka skatt

ingen smekmånad i new york!

utan i Anders Österlings bibliotek i moskén

tron på något högre än laghars bråk'

*en död stad kastas in i solen där Änglar sjunga
kärlekens skapelse - här på jorden försvinner det
ögonblick den stund över jordens mörka rund; det sista
geniet - det sista oskyldiga barnet kastas runt -*

*Skaparen som genomsyrar allt i denna Skapelse tar ifrån
den varelse allt som dövar Han, men i en hjärna om
vänskap behålla den spegelbild vi konstruktörer ser... att
fästa sig vid en stjärna är likt att låta sig invigas - likt en
tjuv vill behålla vad Han ger, i Helvetet...*

*Han blickade ut mot Skarpnäck som låg där och sov i
rött tegel! Vilken stad sovande av tjuvar och horor och
banditer - de i hans själ slet men han såg inget av dessa
onda han blev vår största poet - kanske var det då dessa
banditers synder slet hans själ itu han är nu vår bästa
poet han är det nu!*

'Sveriges största poet har gått bort...'

'vart gick han?...'

'ut i skogen tror jag...'

*'nu - inför invalet i Akademien och Prinsessan
Madeleines hand - så bara försvann han spårlöst - ingen
vet vart han gick...'*

'det - vet bara Allah...'

*'han var Mästare i kön - och plötsligt så orkade han inte
vänta längre - utan gick till skogs...'*

'ja - vi andra som inte är Mästare får väl vänta tills han återvänder... så lång tid ska det ju trots allt inte ta... hans mamma letar efter honom - hans pappa är ute och kör med sin röda Toyota - Akademiens svarta Volvos är ute och söker...'

Han gick ibland sommargrönskan - de gnidande syrsorna - vägen var lång - ned emot Åva - han tänkte sig hälsa på sina föräldrar ute på Ornö... fantasierna roade honom - han hade fått för sig allt det där invalid - giftermål - han såg ljusst på framtiden - han trodde att alla hans ekonomiska bekymmer var lösta - för all framtid - tills han gick bort... ifall man satt i Svenska Akademien - så satt man där rätt och slätt - han vandrade den slingrande vägen ned emot Åva hamnen - ensam, när kvällen kom hade han nått den... göken sa 'koko!' när han vandrade utåt udden som pryddes utav ekar mötte han ett parti seglare - han frågade dem - om de möjligtvis skulle ut till Ornö... de log - han tänkte på Basho - medan han låg där och vilade lutad emot en ek - fortsatte göken sitt 'koko' tills han fick för sig att den speciellt tilltalade honom - en motorbåt puttrade in igenom viken - han tyckte sig höra sin pappas röst ropa hans namn - men han svarade ej... det var väl Mark och Pappa som kommit för att leta efter honom?... han sov vid grindstugorna under ett träd - med ryggsäcken som huvudkudde... han lånade torrdasset att skita på. På torrdasset var bilder på segel-båtar uppsatta i ett landskap som liknade Västkusten. Han sade roat för sig själv att - nu ville Lotta Lotass bo med honom också - i Göteborg - och det var folket som kommit i Volvon som satt upp bilderna där... allt för 'kunden' den nye invalda...

Han vilade sig en dag och gick vidare näst kommande -

över de höga bergs-hällarna ända tills han kom till andra sidan - där fanns kor som tuggade fradga - han gav dem ur sitt bröd-paket - de slickade hans hand. Igenom en vacker bosättning - nu plötsligt stod där en radiomast - stor och ful... han försökte finna en väg förbi dess hemska område - men var tillslut så illa tvungen att gå förbi den... ned för en backe kom han plötsligt in på rid-spår - detta var Kungliga slottets marker. När han kom fram till stora vägen- stod han länge vid grinden och kikade in på Sandemar-slott - han tyckte sig se hur glada de som bodde där var att se honom... En Saab kom körande uppför slottsallén - emellan ekarna - när föraren kört ut igenom grinden körde han fram till Nils..

'hej...'

'hej...' sa Nils kort

'vad gör du här...'

'jag står och ser in på det vackra slottet...'

'varför det...'

'det vore skönt att bli väl mottagen...'

'vad heter du?...'

'Nils...'

'vart kommer du ifrån?...'

'Svenska Akademien...'

'det finns ett härbärke fem kilometer härifrån som heter Rysseviken, vill du att jag ska köra dig dit?...'

'jag kommer ifrån det hållet - jag är på väg till Dalarö...'

'nu!... vill jag att du går härifrån - jag vill inte mera se dig stå här - okej?...'

'hej...' mannen gick in i sin bil - när han startat motorn och var på väg att köra där ifrån vevade han ned rutan...

'du hörde vad jag sa väl?...'

'ja...'

När mannen kört därifrån - gick Nils den vackra stigen emot stranden...

Träden susade underbart en kvinna antagligen en hundvakt, gick med massa terriers i koppel. Nils - kom fram till stranden & slängde ned sin väska i sanden. Vattnet var kallt men han vadade ändå ut i det & simmade även en liten bit... vågorna sköljde in ifrån Sydöst... därute låg havet... Han vandrade in i Dalarö igenom de vackra gränderna... lade sig & sov en stund på bänken vid hotellet... musikerna började spela, han gick in i Hotellets trädgård & köpte ren blåbärssaft - vilken han drack - han tyckte att musikerna kände igen honom & spelade extra vackert för hans skull, han väntade på att själv bli uppbjuden att framföra någonting... Hotellet hade även en affär - han gick in där - när plötsligt en kör började sjunga på andra sidan utav passagen - han ställde sig i porten & lyssnade... senare råkade han träffa en modebrud ifrån Söderkvarteren där han bodde - han sa att han inte hade några pengar men att han var på väg till sina föräldrars landställe på Ornö...

"den heter ju 'Ebbas dröm'..." sa hon - menande - han - blev förvånad - var det verkligen sant att han blivit invald i Svenska Akademien?... han -steg så på färjan - när biljettkonduktören kom, sa han att det var emot hans principer att betala för bensin - men att konduktören kunde få en dikt i utbyte emot den lilla tjänsten att låta honom korsa med färjan - över till Ornö -

konduktören såg inte lycklig ut över detta - & sa - att han får väl resa tillbaka igen - 'kommer inte på fråga... ' sa han tvärsäkert... - vid avstigningen smög han pressande galant förbi konduktören & vandrade snabbt uppför gatan - vackra Ornö!...- snart - skulle han vara hos sina

föräldrar! skulle de - jubla när han kom? - han - som nu kunde ta hand om dem!... -han -som nu - hade så stora ekonomiska resurser!... - men - ingen -var där, när han kom. Grannen Kerstin kom ned - & - Lars - hennes man - de gav honom litet proviant att äta - han - sa - att han inte hittade extranyckeln men att han enkelt kunde sova utomhus - under taket i sin sovsäck - 'vatten då.. ?' han visade att vatten fanns i diskhon som var färgad, där olika vattenkannor stod - Lars kom ned & meddelade 'jag - har ringt till Karl -han sa att han snart kommer...'det - kändes som mindre än fem minuter -han -hade bara hunnit kissa i sanden - där fjärrvärmen ifrån berget var in-borrat - veden - stod uppställt, han undvek att kissa på den..- plötsligt -var hans pappa där -de började direkt bråka...

'Nils!...vad gör du här?'

'det var sånt oljud i stan!...- min granne Björn - spelade fest på sin stereo i princip natt som dag - jag - står inte ut!... '

'nämen -det går ju inte att du är här!... kom nu - så - reser vi hem till Skarpnäck - så får vi prata!... '

'jag - stannar hellre här... -jag - har gått hela vägen!... '

'nej!...-kom nu!... pappa -vill prata med dig sörru!... '

'jag orkar inte...'

'men - du orkade ju gå ut hit!... '

'ja... att gå gör mig pigg!... '

han var - ironisk...

'annars - kör vi med dig till S.t Göran sörru... vi har en doktor där som - gärna vill träffa dig...'

detta - var nog - Nils - började packa ihop sina saker... - när Karl var ovaksam - tog han en cykel. Han - hade redan fått ur Karl att nästa färja var fullbokad. Han kände

sig ångerfull att sno sina föräldrars egendom - men - nöden känner ingen lag- han cyklade iväg, han slösade sina sista fickpengar på att betala en tur & returbiljett... Konduktören såg lättad ut men de visste inte hur lättad *han* var att de tog hans beteende som ett skämt. Han satt i sanden på stranden tills sista färjan avgått. Sedan cyklade han Dalarövägen emot Årsta slott i kvällen - han hade hört att det spökade där... & - trodde sig ha chans att bli väl mottagen... Det var väl där Prinsessan var?... - den midsommarvackra kvällen omslöt himlen med rött ljus, när han kom fram låg Årsta slott, som ett öde hus - de sista golfspelarna hade gått hem för kvällen, han satt där & såg dimslöjorna tätna...

Denna natt skrev Nils följande mystiska dikt:

Natt vid Årsta slott

lord Mortimer - hade ingen tro - pigan - han i stängda rum - på Årsta slott tog - då - Fredrika Bremer - utav misstag - råkade äntra in... - i kammaren - hade han greppat kniven - som låg - vid hammaren... -

i stjärten - på pigan - kled eggen in - pigan njöt - 'Lord Mortimer... - geniet!'

men - var snart slak - då blodet - i golvspringorna - sipprade in...

Lord Mortimers pistol - en revolver han ifrån kammaren tog - gick till Södra fönstret... - emot Väst & Norr - stod vår borg - Årsta slott... - dödsstillta - hållande andan - för nästa mord - som förväntades ske i kammaren - emellan första & andra plan - Lort Mortimer vandrade - skådande - emot Öster & Syd, emot Årsta havsbad... - på kvällen nästa dag - som blivit kväll - då Fredrika Bremer geniet... - var på väg ned... - ifrån sin skrivkammare... - stack något till - plötsligt i ryggen... - svimmande - på golvet fallande - hörde hon - Lord Mortimer samla husfolket... - till sig - det konstiga var - att ingen brydde sig... - utan - dom diskuterade allena - hur dom i hemlighet - skulle begrava henne - innanför rutan - knackar kvinno fingrar - mitt liv!

Fredrika Bremer förra natten - kom ut till mig - kysste mig & sade - ”jag älskar dig – du har befriat mig - ifrån förbannelsen - det räckte med - att du sade sanningen...” - på morgonen när jag vaknat hörde jag fortfarande vinglaskanten slås - utav långfingernageln - skratt - ned emot hagen... - ”kuckeliku...” anmälde en tupp dagens första skräck - en fågel klagade - vita hästar - bevingade - sprang skuggorna omkull... - vid skogsvaktarstugan - hänger en dam... - hennes huvud... - en blomsterkrans... - byxorna neddragna - hon hänger litet på sné... - hon drömmer ej längre - om herr Mortimer → ty - ett trolöst geni - blir den största djävul - Oskopaternas herravälde klagar - utöver ängarne - där golfspelarna - söker orgasmen mala - i en trång & avlägsen håla - hängda kvinnor jag ser - ifrån ett träd - bilar tuta - maskiner tjuta - helikopettrar inget utav situationen förbättrar - rycker ut

- med bomber & spjut - för att lägga tillrätta - förbättra...
- likt utarmat uran - vill dom sätta - Eve - i modeklänning... - hennes ben - dra & dra - tills hon blivit en huggorm - ett slyngel & om jag - måste skåda - en sådan dag - kan väl Andreas Walter - tillåtas komma - ty - vad bryr jag mig då - om han - efter en lyckobringande skål - plötsligt får för sig - att hänga mig ifrån en gran...

"vi funderar på att ge dig ett pris... men problemet är att du ännu inte publicerat någonting. Priset är till för att vägleda allmänheten - eller de som lyssnar på Svenska Akademien, till vad Akademien tycker om..."

"så... man måste ha en förläggare för att få ett pris ifrån er?"

"ja- just det... det kanske låter litet tråkigt, men så är det..."

"det manuskript du skickade är något utav det bästa Svenska Akademien fått in - men vi kan tyvärr inte ge något pris till dig - då du är en politiskt känslig figur... vi måste tänka på de andra pris tagarna också... om vi tilldelar dig ett pris - så kommer säkerligen våra aktier att sjunka i värde, och som du vet innebär det mindre möjligheter för Akademien att stötta andra författare... vi tycker om ditt manuskript - men som Odd redan påpekat, är Akademien i en institution som aldrig samarbetar med utövande författare.... Vi får önska dig lycka till i framtiden..." sa Horace på kansliet till Nils. Horace var även Carl den sextonde Gustavs kammarherre, så bara det att tala med honom var betydelsefullt.

'Han kastade ut mig - innan den sjunde dagen - nått sitt slut... gud - behöver vila - okej... slagen - hos

antroposofen - började jag önska - att jag tackat 'ja' - till Claudia... hon - hade försökt få tag på mig... - men - på något vis - fastnade tanken på hennes nakna närmanden i halsen på mig... - 'ensam hos en kvinna...' - vad kan de ha för sig?... - när jag gick i regnet - kände jag mig hemlös - utstött... - 'lika bra... - att gå förbi spärrvakten' hon såg söt ut - men - jag väntar alltid tills utkastningen... - utskällningen... - det kokheta vattnet - det vore synd att gå fram & hävda sig... - 'jag ... - s k a betala!' om - vakten kommer - säger jag bara - hållande upp lådan - (bananlådan) - med de blöta kalsongerna... - 'blev rånad på alla mina saker... - kanske finns i Stockholm - försöker ta mig dit...' han - släpper säkert det hela...

synd att betala - jämt betala - för något så fruktansvärt!... blev knappt ens erbjuden att besöka toaletten... 1020 kronor jag lånat... 'bra räknat Mr!...' 'nåväl - för att spara 'de aderton' '

"Nils va - han gör en smart grej.... När han bestämde sig för att aldrig ta livet av sig själv, började han, om inte 'uppmåna' är rätt ord, men han slutade bry sig om att vara försiktig vad andra gjorde emot honom.

Det var väl därför han vid en viss tid ville ta livet av sig va - för att han kände sig pressad utav andras fördomar: 'hellre ha djävlarerna utanför än inuti' är en del utav hans filosofi... då började de djävlarerna förfölja honom - så att han skulle ta livet av sig själv va... och de sprutade *halvt* ihjäl honom... det är en del utav deras taktik - så slipper de stå till svars själva..."

Så - stod Nils där - i Edwards affär ... - litet nervös - &-

med en nära nog tonlös röst - sade han;
'nu - när jag kommit in i Svenska Akademien.. '
'har du!?!... ' utropade Edward- 'jag vet inte...- jag
trodde att Kjell Espmark lämnat sin plats till mig där... '
'ja... - han gick visst bort... ' sa adelsmannen Alex... 'då
-blir ju du en utav de där egentliga människorna... -
strunt i den där mossiga Akademien...-det är bara
gubbstruttar & avdankade old ladies som sitter där... '
en - tystnad uppstod - Edward kom fram -& skakade Nils
hand... 'lycka till...' sa han...

Adelsmannen Alex tillhörde en – genom sekler tillbaka
inflytelserik adelssläkt.

Han var 'de' – en mellanstavelse likt 'von' – fast i högre
rang än 'vonnarna'.

Släkten härstammade från Skottland, där de hade
slottsegendomar.

von Oxenstierna släkten, den släkt som, enligt vissa
mytspridare, styrt landet i egentlig mening under
Drottning Kristina, hade även denna en ättling som
brukade besöka den till det yttre slitna och loppätna
affären på Själagårdsgatan.

Denna hette Gabriella von Oxenstierna.

Hon var, likt många överklassbarn, musiker:
'operasångare!'

Hon högaktade bland annat Torsten Föllinger, likt
adelsmannen Alex också gjorde.

'tänk när Torsten kom till min sisters födelsedag och
sjöng!, det måste varit 30 år sen, och hon pratar
fortfarande om det! Han var på nåt vis, så *naturlig*, när
han reste sig upp, utan några pretentioner, och gav oss
kvällens makalösa klangfärg! Han kom, som alltid litet
häktande, och ett sus liksom gick genom folkhavet av

gäster, när han liksom *skred* fram emot sin plats, likt folk helt av naturlig instinkt gav honom företräde där han långsamt masade sig fram.

Givetvis satte han sig och åt en mums-bit innan han reste sig upp så där!

Evert Taube brukade alltid buga sig djupt och ta av hatten då han mötte min syster i någon av Gamla Stans gränder.. vi barn fick ju gå på Lundsbergs.. där var det alltid den som var rikast och *inflytelserikast*, som bestämde över de andra, det handlade bara om vilken familj man hade.

Vi hade en lek på skolan som hette choklad: den gick ut på att ett gäng äldre killar släpade en stackars palt som jag till ett träd där de band fast honom, sedan, fick man en chokladbit instoppad i munnen. Därefter drog de ned brallorna på en, det var den spännande biten, och, en rad utav kukar trycktes upp i arslet.

De yngre nykomlingarna på Lundsbergs kallades 'tarmar' av de äldre eleverna. En vanlig scen i skolmatsalen var t.ex. en äldre grabb, som skrek över skolmatsalen: 'tarm! kom hit!' – då var den yngre eleven tvungen att gå fram dit, annars väntade något hotfullt bakom hörnet.

'Ja min herre!' skulle tarmen säga i en röst som liknade en sexig flygvärdinnas, medan hon står där med sina vältränade ben framför 1sta klass resenären.

'Putsa skon!' – kunde den äldre grabben då säga, och den yngre var tvungen att gå ned på knä för att polera den litet dammiga, men snart skinande läderskon i brunt.

Tarmarna var ansedda som ett sätt att avla yngel till huggormen.. ha ha..

Jag minns när jag var liten i Täbypark, och vi lekte med

våra söta grannflickor.

Jag hade sån lust att sätta på dem, redan vid den åldern, men de ville så klart inte, tyckte jag var snuskig.

Så, jag klippte ett hål i min byxficka och sa: kan du ta upp mina nycklar, jag är så kladdig om händerna.

Du skulle sett den söta flickans min då hon kände med sin vackra späda hand i min innerficka:

det där är inga nycklar ju, det är din snopp!

Nej, det är mina nycklar, försäkrade jag.'

Gabrielle von Oxenstierna hade intresserat sig för Nils ifrån Alex berättelse om Nils storslagna diktarbegåvning, så snart högaktade hon även Nils.

Alex frågade:

'hur känns det Gabrielle, när du går där genom Riddarhusets salar och korridorer, dessa makalösa palats din släkt grundat och som ju måste högakta dig?!'

'naturligt! inget speciellt!' hade Gabrielle svarat med sin näpna, söta uppstudsighet, som ju kännetecknades utav sin sprittlande friskhet.

'kan du tänka dig!' frossade Alex i beundran ' 'inget speciellt! ' !

Chenso: "Vill du inte ha det då alla de där pengarna?"

Nils: "Nej"

Chenso: "Men tänk så tryggt det skulle vara"

Nils: "allt som nu förvärvats kan tas ifrån en bara det man inte förvärvat stannar hos en."

Chenso: "Hoppas du inte på de där pengarna då?"

Nils: "Jag hoppas de försvinner och att jag finner någonstans där jag försörjer mig av jorden och av mitt arbete utan att få det i pengar"

Chenso (till Madde): "Ser du inte hur han utnyttjar det? han har ju byggt upp en fantasivärld där han lurar dig!!!"

Nils: "Vilken värld har du att erbjuda då?"

Chenso: "Verklighetens värld"

Nils: "Vad är den?"

Chenso: "Där är det helt enkelt bara Madeleine Priimus gift med Chenso Chano!"

Madde (till Chenso): "Är det, det enda du har att erbjuda, ha! då tycker jag mer om att vara mig själv"

Chenso: "Vad är du då, då?"

Madde: "Det säger jag inte det är en hemlighet"

Chenso: "Får inte ens jag veta den?"

Madde: "Du får inte veta"

Chenso: "Då blir jag arg!" (reser sig med alla sina muskler)

Unielle: (i hemlighet) slagsmål - Demonen sprutar eld i Madelines ansikte - ligger svart fastspänd vid marken i järn-bojor.

"Vi tar med Unielle här ifrån nu"

Demon sprutar eld

alla utom Demon ut.

Dörren stängs... det blir mörkt, han gråter och skär tänder...

Chenso: "Jaha ha! Och du börjar prata med raketerna. Hon sover åt den och försökte liksom prata den till rätta! Som om det var raketens fel att det gått dåligt för honom! Tränaren liksom försökte så där, kom igen nu Ted! Men

Ted var upptagen med att prata (skratta) in chefen till rätta! Ja - det gick ju dåligt för honom han blev ju skizofren. Brodern försökte visst hjälpa honom, men allt rasade samman efter det där med blug-van. Stackars Ted! Så duktig och sedan blev det ingenting med honom!"

Nils: "Men all hans musik då!? Den är ju kvar!"

Chenso: "Ja det förstås, men med hans personliga liv blev det ingenting efter det där med blug-van - det gick ju i stöpet allt och en dag tog han livet av sig..."

Nils: "Folket tog hans namn hånade honom och dödade honom"

Chenso: "Nej han tog ju livet av sig själv han blev väl utsatt för mycket hån men han började ju bete sig konstigt"

Nils: "Ja han var ju en konstnär"

Chenso: "Ja men någon gräns får man sätta man kan ju inte bete sig hur som helst bara för att man är konstnär!"

Nils: "Ingen tacksamhet alltså... Konst är inget! Konstnären har tappat sina privilegier"

Chenso: "Ja... lite får man nog se upp..."

Nils: "Då slutar väl konsten att existera vad ska folk göra!? De har inget att prata om!"

Chenso: "Man får väl prata politik istället?!"

Nils: "Lycka till svenska folket! Dö av tråkighet!"

Chenso: "Ja lite konst kommer det ju alltid finnas"

Nils: "Inte om livet försvinner!"

Chenso: "Men jag är ju vid liv"

Nils: "Nej du bara pratar om andra och kritiserar konstnärer... du själv finns inte det finns ingenting du gör... du är ingenting"

Chenso: "Lite gör jag i alla fall!..."

Nils: "Som vadå?"

Chenso: "Jag ringer till Siw Aronsson på patientnämnden!..."

Madeleine: (skrattar) "där ser du Nils - han ringer till Siw Aronsson."

Nils: "För mig räknas det inte som så stor merit att det skulle binda dig vid honom..."

Chenso Chano: "Jag kanske har andra kvalitéer"

Nils: "Som vadå?"

Chenso Chano: "Jag är i alla fall lite lugn Madeleine behöver lugn och ro."

Nils: "Det är inte vad du sprider omkring dig... du sprider oro..."

Chenso Chano (irriterad): "Kanske du tycker det, men vi har haft lugn och ro i 18 år nu..."

Nils: "Grattis!"

Chenso Chano: "Och det vill vi fortsätta ha - eller hur Madeleine?"

Madeleine: "Vi får se... vi får se..."

Nils: "Lugn utåt ett brinnande Helvete inuti... det är perfekt lugn och ro..."

Chenso Chano: "Vi tycker det har varit bra iallafall eller hur Madeleine? Visst tycker vi?"

Madeleine: (är tyst)

(distraherad)

Madeleine: "Ja visst..."

Nils: "I Fängelser har man också lugn och ro - det är ingen som trivs där för det..."

Madeleine (skämtsamt retfullt): "Chenso Chano är fångvaktare! Med en stor hand håller han i en liten människosjäl (visar gest med handen) så sätter han en järnring runt halsen - och sen så säger han (skrattar) Nu

har vi lugn och ro! Inte sant!"

Nils: (skrattar)

Chenso Chano: "Nils här bo! Vi släpper väl av dig?"

Nils: "Du kan parkera bilen, jag kan gå!"

Chenso Chano: "Men du har ju stora kassar - nej - det är nog bäst vi släpper av dig här"

Madeleine: (är tyst - menande)

Chenso: "Eller vad tycker du Madeleine?"

Madeleine (efter en liten konstpaus): "Javisst! Vi kan parkera!"

(bilen åker vidare) Packar ur.

Nils: "Jag ringer dig halv åtta"

Madeleine: "OK."

Madeleine och Chenso åt ett håll Nils åt ett annat...

"Det blir väldigt ensamt" sa Djävulen till Unielle innan hon delade sitt bröd med Ersi!

Död personlighet utan kärlek säger

"rör inte mitt barn! hon har Guds frid!"

"varje frö som spirar här är värt att dö!";

John Milton's Satan i Paradise Lost

"Madeleine har Guds frid! Hon är oberörbar nu!"

Kärleksfull beröring

"Madeleine har Guds Frid - hon är oberörbar nu! Rör inte mitt barn nu!"

Kapitel 15

Nils blir utsatt för ett bakhåll av sin granne Staffan Bagge med familj - flyr... men...

”Många akademi-ledamöter är öppna frimurare” - Caspar

’I dödens timglas - ser vi den sexiga drottningen - våra

...

Nils blir utsatt för ett bakhåll av sin granne Staffan Bagge med familj - flyr... men...

”Många akademi-ledamöter är öppna frimurare” - Caspar

’I dödens timglas - ser vi den sexiga drottningen - våra känslors gudinna - vårt hopp försvinna... då vi se den våldsamma Kungen’

’om - jag gifte mig... - verkligen gifte mig med Prinsessan i landet... - om - jag sedan dog... - & - återvände - i armod... - skulle - vapen - möta mig?... - skulle hennes vakter - nedskjuta mig?...

*om - jag verkligen gifte mig...
om - jag gifte mig -*

*verkligen - gifte mig -
med Prinsessan - i det här landet -
begärde hon - mitt hjärta i sitt -
skulle hon - ha funnits hos mig - ifrån mitt första
ögonblick...'*

En viss man - var en fridfull man - men - levde i ett land -
som proklamerade 'fred' - men - bakom masken utav
trevlighet brann landets ledare i Helvetet i evighet... - en
viss man där - hade en kväll - sakta promenerat hemifrån
Moskén... - vid Medborgarplatsen... - han upptäckte - när
han kom hem - att en frän stank - osade utanför hans dörr
- så -för att låta förbipasserande uppfatta en del - utav den
härliga rökelsedoft - som fyllde hans lägenhet - öppnade
han sin dörr & gick ut - & - spred doften i trappupp-
gången - han ville inte att hans grannar - skulle tro att han
var sjuk... - så - rätt som det var - när han stod där utanför
sin dörr - & - dränkte den med röken - ifrån rökelsens
veka mörk ... - hörde han röster närma sig... - en mansröst
skrek plötsligt - 'hörrudu... - ditt psykfall!... - gå in till
dig!... - ditt djävla knas - gå in till dig - & - stäng din dörr
... - vi vill inte ha sådana som dig... - här... ' - han
svarade; 'jag gör rent utanför min dörr... ' - 'hör du vad vi
säger... ' - det var en tre fyra starka män - som stod straxt
inpå knuten... - han lyssnade inte alls på vad dom sa- utan
fortsatte att parfymera sin dörr... - 'hörrudu!... - hörde du
vad vi sa?... ' 'ni kan väl dra åt Helvete... - in till er!... -
eller - kom & stör mig en annan dag!... - försvinn med
er...- era kräk!... ' nu - blev situationen plötsligt blodig
allvarlighet... - när partiet - så - äntligen gått in till sig -
låste han sin dörr - med tanke på - vad som skulle kunna
ske... - om han släppte någon utav de lusiga kräken - in

till sig... - plötsligt sprang en utav dom ut - likt ett indignerat spjut... - & - försökte slå ett slag... - sedan grep han ett polisgrepp tag i vår hjältes högra arm...- & - bände - tills han kände - att den snart började gå av.. - han - hade hållit tyst - vem - kunde tänkas hjälpa honom - utav grannarna - som - de flesta - bara tycktes önska - att han skulle falla i glömska - berövad skydd för natten ... - utan bröd & vatten... - men - då han legat där - sparkad & nedpressad någon tid - så - började han ropa på 'hjälp' ... - snart sprang en granne ut - med stora kliv... - då släppte misshandlaren sitt offer & sa; 'han slog mig...!' blinkade med ögat - 'eller hur?... - visst var det så det var?... ' visst var det så!... gick den andra grannen på... - 'det såg jag ju själv... ' vår hjälte tänkte 'Åh!... - Allah!... sänd dessa lögnare till Helvetets eviga eld!...' - ett par andra grannar - kom snart ut - & - misshandlarens familj - deras blickar tycktes mena - 'nu du!... - har vi dig vart vi vill!... ' psykots mamma - som han aldrig sett förr -sa; 'Nils... - jag jobbar på ett sådant ställe - där sådana som du är... - vill du kanske åka dit?... ' här krävdes blodets kyla - för att inte däckta henne - med ett slag - eller bända hennes ben isär...- vår hjälte bara stod där & - ryckte på axlarna - & - sa med en vacker ton - 'jag står framför min dörr - varför går ni inte igen in... - till erat Helvete - & - lämnar mig att rengöra framför min... ' - tillslut - bestämde sig 'alla' i en tyst överenskommelse - att 'gå in' - utom psykots mamma - som stannade kvar...- & - försökte på ett behagfullt sätt närma sig 'jag har en lapp till dig!...' - vår hjälte - fick plötsligt en déjà-vu - där någon talade om för honom - vad som skulle komma att ske nu - om han lät henne närma sig - hon skulle påstå att han slagit henne - & - larma polisen... - detta verkade vara planen också -

ty - snart sprang sonen återigen ut - för att slå honom gul & blå... - på ett planlagt vis - gick dom in till sig - vår hjälte - tände ännu en gång .. - rökelse & fortsatte göra rent utanför sig... -

Förtäljer hur Nils Kovacs- kom att tänka på Profet Musa (över honom frid) & bad om tillgivelse ifrån Allah, men - genom en negligierande attityd - emot dagens snabba teknik - inte hann in i öknens i tid...

Han tittade i skåpet där förut hans fluor tabletter hade stått - nu såg han psykopharmaka ligga där - förtvivlad sa han; ”mamma! du måste sluta med det här...” han tog askarna och sa ”vi kastar de här...” hon reste sig upp och hindrade honom fysiskt - hennes ansikte tyckte han såg vackert ut - liksom en lättnad fallit över henne, men nu var det spant och fräste ”jag ringer polisen...” hon hade sprungit efter honom igår - gråtande, tårarna hade runnit utefter hennes kinder - ’Nils!...’ hade hon förtvivlat ropat ’du kan väl komma tillbaka till pappa och mig...’ och så hade hon gråtit som ett litet barn - lutande sitt huvud emot hans axel -

’om jag ska komma tillbaka måste du sluta med dem här...’ sa han ’vi kan sälja lägenheten och jag kan skaffa ett jobb... så kan jag arbeta och försörja dig... och du kan bli hemmafru som det hos muslimska familjer passar sig...’

’jag har ingen lust att bli hemma fru...’ sa hon nu...

’jag ska nog se till att du blir hemma fru!’ sa han glatt... och tänkte på att hon säkerligen skulle bli glad att få bo i Gamla Stan och han sonen försörja henne... ’jag ringer polisen...’ konstaterade hon platt... han undrade varför

och tänkte 'hon kan inte bara ringa polisen så här... hon måste väl ha en anledning först...' då grep plötsligt vreden tag i honom, han vet inte vart den kom ifrån. Han frågade, för att vara säker, 'menar du allvar? Ska du ringa till polisen?...'

'ja... jag ringer till polisen, så kan de komma och hämta dig...' han mindes plötsligt hur hon dolt alla försök hon gjort tidigare att få honom inlåst - känslorna kokade över, i nästa stund, gick han fram och gjorde något som skulle visa sig vara väldigt dumt... han dunkade sin högra knytnäve emot hennes vänstra arm, och sa bestämt

'sluta!' han såg hur hon blev arg... 'sluta!...' sa han igen och dunkade den en andra gång, nu litet uppgivet, hon reste sig bestämt upp, men han tänkte 'hon har blivit galen, jag måste hindra henne fort!...' så han tog tag i hennes klädeskrage och såg henne in i ögonen, lutandes emot kökshällen, hon sa något om att 'det var varmt' så han flyttade deras kroppar emot köksbänken... tittade djupt in i hennes ytligt uppspärrade ögon och sa 'om du ringer polisen på mig en gång till då djävlar!... har du förstått?'

Hon försökte sno sig - han blev ännu mer förbannad och satte benet emellan - han som hon senare kallade 'misshandlaren' under några minuter såg han djupt in i hennes ögon, sedan försvann vreden... han hade gjort sin markering... hon gjorde en avvärande gest, liksom hon förstått men den var full utav en ondskefull skådespelares, glättighet... 'sedan kommer förtal på ryggen...' gruvligt att se... hon skyndade sig ut, med Daisy, Simbas hundvalp ut igenom bakhörren, slitande åt sig sin handväska, han förstod vad hon tänkte göra, så hon den en demonstrativ stund ur hans knutna hand

måste bända... Han lade sig ned i hallen med öppen dörr och bad till Allah om förlåtelse, han hörde sirener närma sig, efter ett tag... han hade kikat runt knuten och sett henne, hätskt, försvinna uppför backen emot skogen, hur kunde hon ha tagit så fel - och påstått i telefonen att han förföljde henne... "poliserna" som brutit sig in i deras lägenhet där han bodde hur kunde de ha tagit så fel?... och senare påstå att hans badrumsväggar var nedsmetade med avföring?... hur kunde hans granne som själv misshandlat honom - senare påstå att han slagit till hans mamma?... när han förgäves tydligt ropat, "kom inte nära mig!... jag är muslim, lägg lappen i brevfacket-"? Hur kunde det påstås att han slagit Bagge, när det var han som sprungit fram och slagit ned Nils i trappan? Men varför ville hans mamma honom så illa - var hon kanske offer för Mind Control hörselvilla? Varför missuppfattade hon allt som han gjorde? Och ville förgifta sig själv till en mongoloid - och förgifta honom - skicka honom till mördare med officiell stil? Medan han låg där och bad uppenbarade sig plötsligt vid dörren en "polisman"...

Nils-höll sin mamma i kragen - & - tryckte henne lätt emot köksbänken -

'ifall du ringer polisen - på mig - en gång till -då djävlar!...' han - tryckte henne hårdare emot köksbänken - & tittade uppfodrande in i hennes ögon...

'Nils - släpp mig...' hennes röst - lät matt... - lurig...

'fattar du!...' han - såg uppfodrande in i hennes ögon,

'jag kommer inte göra dig illa -men - om du bussar dem på mig en gång till -så - kommer Allah att straffa dig...'

'jag tror inte på den där Allah - han - kan du ha för dig själv...'

Nils släppte om greppet...

Han - tog snabbt på sig - sin pappas joggingskor - & - sprang ut genom dörren.

Runt kröken uppför backen emot skogen, såg han sin mamma skynda med hunden Daisy, hon såg sig om...

Han, kom att tänka på Profet Moses som oavsiktligt dödat en man med ett slag & bett om förlåtelse hos Allah, & blivit förlåten...

Så han tänkte: 'jag gör några rakaats - innan jag springer....'

Han lade sig ned på mattan i hallen... tiden försvann...

När han så önskade Guds frid för dem som var barmhärtiga & medlidsamma för Hans skull, mötte hans ögon plötsligt en polismans!

Han såg överraskad ut, liksom, han inte räknat med att Nils skulle vara där ...

Nils, gick lugnt upp, liksom det inte var han polismannen sökte efter, hjärtat var i halsgropen. Han tog tag i dörrens handtag & stängde så fort han kunde dörren.

Polismannen, fick tag i handtaget på andra sidan & försökte slita upp den, men Nils var starkare...

Han lyckades låsa, &, drog ned rullgardinen...

Medan han låg där uppe på taket efter det spektakulära springandet över grannarnas markiser - & - såg - de förvånade polismännen stå handfallna där nere - mindes han plötsligt när han blivit inlåst på Huddinge sjukhus ...

Han - hade inte fått gå ut på 1,5 månad, men - i slutet utav Februari - fick han så äntligen gå ut med personal som vaktade honom.

De första gångerna - gjorde han ingen ansats till att springa - men - han kände i vartenda steg - hur kroppen väntade på ett tillfälle ...

Så - en solig dag- när våren nalkades - i slutet utav

Februari - sade kroppen plötsligt 'nu!---'

Han sprang - efter -att ha fintat bort sina två vakter - in i skogen, han hörde hur de sprang efter honom - hans ben - var så svaga - att - i en nedförsbacke - ramlade han... Men innan någon fått tag i honom, sprang han åter igen vidare... igenom skogen, han, kom in i ett bostadsområde: de var väl vana vid flyktingar?.. han försökte låtsas som att det regnade...

Han, gick längs stranden utav en is-kantad sjö: kanske var det en del utav Mälaren?... - en vik?...

Han blev rädd för att en bil skulle komma - med en utsänd patrull - & - finna honom - så - han - tog sig över utkanten utav en tomt - ned till sjön... -

Isen - knakade litet - & - låg alldeles blank - utan någon snö på... men - han tog risken - &- vandrade så snabbt han kunde - över den gnistrande knakande isen - &- nådde så andra stranden ...- en stentrappa - var inhugget i berget - han vandrade över - han kände sig livrädd - en äng öppnade upp sig - små fåglar kvittrade på hans väg - solen - strålade - han - nådde så - slutligen fram till en tågstation - han - köpte ingen biljett- ty - hans pengar var inlåsta i skåpet på tortyr-avdelningen...- tåget in till Stockholms Central - körde förbi den station -de få besökare som besökt honom - var tvungna att kliva av på - för -att sedan ta en buss till "sjukhuset"...- hans förstörda syn - hans påfrestade substantia nigra kunde inte fixera ögonen - här - steg antagligen många som arbetade på avdelningen han torterades på, av & på ... - men - det var inget att göra åt saken nu...-han - hade trott- att han sprungit inåt stan - men - det visade sig att han sprungit i andra riktningen.. Hur - han suttit där - livrädd - men - nått! - äntligen nått till innerstaden!... hur

han - tagit tunnelbanan ut till sina föräldrar - vilken dumhet! - men -vintern var kall - hur -Madeleine kommit på besök - &- den nyfödda valpen Daisy - som hans föräldrar pratat så mycket om -låg där i dubbelsängen - men - processen väntade - polis Susanne Rasmusson - hade ljugit om honom - hon -hade trängt in honom emot väggen - han - hade slagit ett knuffande slag - i hennes ansikte -& - sedan sprungit - om - han inte dök upp till rätttegången - väntade än värre spaning -tre dagar senare - skjutsade hans pappa tillbaka honom till avdelningen - varför!-hade han låtit sig övertalas - de mottog - tyst honom - 10 tabletter om dagen plus - sprutor i baken -han -var nära nog död - när han äntligen - en dag skjutsades in till S.t. Görans 'sjukhus' -för fortsatt 'rehabilitering' de - hade gått till Anette Svensson - & - sagt - klagat; 'Nils kan inte tala längre.. - han - har fått ofrivilliga rörelser i tungan ...-behandlingen måste avbrytas omedelbart...' - en dag - hade de gått dit -planen var att gå över till tablettform - men - Nils sa - att han inte kommer ta emot mera gifter - då hans nervsystem inte klarar mer.. - 'då -blir det polishandräckning...' hade Anette sagt... - han - hade skakat hennes hand - & - tackat för sig... - på vägen hem - vitsordade han om -att polisen antagligen inte är så snabb - de skulle nog hinna hem - för att packa väskan - Augustivärmen omslöt skönt staden... - när - de kom till Söder- gick de förbi en antikvariats-handlare -som de kände...- han - var underligt insisterande -på - att de skulle stanna-när -de så -kom därifrån -&- vände runt hörnet till Erstagatan - mötte deras ögon polispikéer parkerade utanför hans bostad - han - vände skickligt om - de gick skilda vägar - efter att ha bestämt möte hos antikvariats-handlaren

senare ...- 9 månader senare - efter en lång - tärande flykt
- var han frikänd!...- nu - när han satt där på taket -
ibland gick för att kontrollera att ingen började klättra
upp -hade han inte tid -att ihåkomma allt detta - men -
det låg -som ett bittert förflutet - med några få ljusa
undkomanden - förargat i hans omedvetna - hur skulle
han nu undkomma?... - han skrek; 'om ni försöker
komma upp här - kommer jag putta ned er!... '

'men - Nils ! -vi vill ju bara prata med dig... ' -han -som
likt en idiot trodde på allting - kände sig dragen åt att
acceptera detta uttalande - 'ni - kan ju prata med mig
nu... ' skrek han tillbaka -

'vad hände egentligen emellan dig & din mamma?... '

'hon - hotade med att ringa efter er - så - jag blev upprörd
slog henne två gånger på hennes vänstra arm - eller
snarare - dunkade-så - att hon skulle vakna upp... - då -
reste hon sig hastigt upp -så -jag tog henne i kragen -
tittade henne djupt i ögonen - & sa; att om hon ringer er,
då djävlar!... '

'vad menade du med det?... '

'bara att - ringer hon er utan anledning - på sin egen
son... ' - Nils var upprörd-till gränsen att tårarna började
falla ifrån hans ögon - 'sin egen son!... - ' grinade han -
men - så -mindes han den riskabla situationen & -
kontrollerade sig , 'utan anledning - så - är det troligt att
hon får ett fruktansvärt straff ifrån Allah... '

'så- du är muslim?... '

'ja - jag är muslim - när er polisman kom förbi huset -så -
var jag i bön... '

'jaha- din mamma sa till oss - att du förföljde henne
igenom skogen - för att göra henne illa - stämmer det?... '

'va!...' han var nära att svimma -'jag - har inte ens några

skor jag kan gå ordentligt i!... ’
’men - nu - har du ju ett par skor på dig... ’
’ja - men - jag har ju inte sprungit härifrån ännu med dem!... ’
’ja... - din pappa vill nog gärna ha tillbaka dem... ’
’det ska han få - så fort ni har rest härifrån - & - lämnar mig ifred!... ’
’vi planerar inte att resa härifrån - förrän vi har fått prata ordentligt... ’
’du menar : förrän du & dina satanistiska hantlangare fått lägga vantarna på mig... - eller hur?... - ’
’bara du är lugn -så -ska det inte vara några större problem... ’
Han - klippte av samtalet för att åter kontrollera - att ingen höll på att klättra upp bakom honom... - på andra sidan - såg han grannen Tage - som - alltid varit en god bekant till hans pappa -
’hej Tage!... ’
’tjena Nisse -hur är läget...’
’jag vet inte vad jag ska göra... - de står här & - vill att jag ska komma ned, då - jag klättrat upp för att undkomma dem... ’
’ja...- det är nog bäst att komma ned - det kan vara farligt på taket’
’just nu -inte lika farligt som att vara där nere- om man är mig... ’
’ja... hej då...- vi ses någon gång... ’ - Tage gick runt knuten...-det var tur - att han pratat med Tage - annars - kanske han hade släppt in dem i sitt hus - & - de fått tillgång till hans balkong -som - låg bredvid Börjes...- han - tittade på solen - det såg ut att vara bönetid - en stor kranbil -hade parkerat på vägen upp till deras radhus-

område.. antagligen var anledningen - varför de ännu inte kört upp den invid längan - att den var för bred för att komma igenom de smala gångarna - emellan parkeringshusen & lekplatsen -& -längan -vars tak han nu stod på -han kände en hopplöshet gripa tag i honom - då - fick han plötsligt en idé - han tilltalade förmannen - insatsledaren - 'du -har väl en mobil-telefon?... '

Först - verkade han inte lyssna - ty -han talade just med någon i en...-'hallå... kan du hjälpa mig att ringa några jag känner... '

'ja...' svarade insatsledaren tillslut 'du sa någonting... '

'jag - skulle vilja ringa några -. & - tala om - vilket situation ni försatt mig i - så att - de kanske kan komma & förklarar att det ni gör är övergrepp... '

'ja...- om - det kan få dig att känna dig lugnare så... '

Nils- var inte riktigt nöjd med svaret-'första du kan ringa - är Stockholm Moské - vid Medborgarplatsen... '

'jaha... - vad har de med det här att göra -om jag får fråga..?'

'jag - brukar besöka deras Moské - varje dag - så - de har sett mig - & -borde kunna intyga att jag inte har betett mig vansinnigt den sista tiden -så -då - är det ju onödigt - att ni låser in mig... '

'vi planerar ju bara att prata med dig... '

'okej...- whatever you say men -du kanske kan ringa dem?...'

'har du ingen egen mobiltelefon?... '

'om det vore så - vore det ändå bra att du som insatsledare ringde dem - & -undersökte saken närmare - kan det vara så att min mamma har överdrivit mitt vansinne -&-provocerat fram mitt angrepp? ...-om -jag inte har betett mig våldsamt på annat sätt - är ju det mera

troligt... ’’

’när var du senast där?... ’

’Fredagskväll... ’

’& -du är där - varje dag?... ’

’i princip... ’

’ge mig numret... ’

Nils -tog fram sin bönekalender vari numret stod -
förmannen - ringde - han - hörde inte vad det sades ifrån
sin höga höjd -’vem - ska jag hälsa ifrån?... ’

’hälsa ifrån Abdulhaqq - säg -att han behöver assistans i
Skarpnäck - på Tåtorpsvägen 200 -& - att de ska skicka
någon för att hjälpa till... ’

förmannen -talade så åter i telefonen - när han avslutat -
så - frågade han -

’de undrar om det är - Abdulhaqq i Eskilstuna... ’

’nej Sami!...-det är Abdulhaqq på söder...’ skrek Nils -i
hopp om att Sami i receptionen skulle höra honom...-

’de hälsade - ’hoppas det går bra!...’ ’ - sa förmannen -
när han avslutat samtalet - Nils - blev moloken -

’kan du ringa Madeleine Priimus också!... ’

’vem är hon?... ’

’vi träffades senast i Fredags också - hon - tar hand om
min ekonomi... ’

’vad är numret?... ’

Nils -sa numret - hans hjärta bankade -han - kunde höra
Madeleines telefonsignal - hur hon - väntade på hans
samtal -atmosfären -blev liksom allvarsamt laddad... -de
pratade en två minuter - sedan - frågade förmannen;
’vem är Clas?’

’vad sa hon för någonting’ utropade Nils - glatt
triumferande -

’hon sa - att hon måste vänta - tills Clas kommer hem...

’
då -såg Nils signalen !- han såg den tydligt - hon hade kod-vis sagt åt honom - att hålla sig, uppe på taket - tills hon & Chenso Chano kunde komma med bilen... - en flyktplan!.. - ’vill du- - att vi ska ringa någon mer?... ’ situationen -höll på att kallna av - likt öl som stått för länge öppnat...-

’nej... - det behövs inte... - eller - ja - förresten - ring upp Svenska Akademien, &, fråga vad de tycker... ’

’har du numret dit?... ’

’nej... - jag - har aldrig frågat om det - men - det är nog lätt att få tag i för dig... - fråga någon kontakt på stationen - som du hursomhelst hela tiden står i radio-förbindelse med.. -att -kolla upp det på internet... ’

’tja...-vi får se vad vi kan göra - har du - någon speciell kontakt med dem?... ’

’du får fråga dem - jag - går dit ibland & lämnar dikter - senast i Torsdags tror jag det var jag var förbi... - om - de heller inte märkt något extraordinärt konstigt med mig - varför ska ni då släpa mig till mental-anstalt?... ’

’ja - jag -börjar själv undra det... ’ suckade förmannen ... - Nils -log - kanske skulle han lyckas undvärja ett katastrofalt ingripande för hans del?... - han tittade i bönekalendern -

’vad är klockan?...’ - frågade han förmannen ifrån taket
’halv ett ... ’

’ja - då - är det god tid - att ni går härifrån... ’

’ja... - vi funderar faktiskt på det’ - situationen - verkade avslappnas - det v a r inte så farligt i alla fall... -

Nils gjorde ett snabbt Iqama .- & - lade sig ned - på det relativt brant lutande taket - & - bad två rakaats... - han - kunde nu räknas - som - på resande fot - eftersom han var

i flykt - när han - så vaknade ur bönen - gick han för att se efter - om någon försökte ta sig upp på taket - då förmannen skyndande emot honom - nere på vägen

'Nils!...' sa han

'ja...'

'vi har bestämt oss för att gå härifrån...'

så - du har fri lejd intill stan...'

Nils - blev jätte-glad - &- såg triumferande ned på 'gubbarna'

'bara - närma dig inte dina föräldrars hus igen - utan - gå bara lugnt härifrån - så - ska det inte vara någon fara... - din pappa - lägger nu dina nycklar i dina skor - här nedanför, sedan - drar vi oss tillbaka - & - du har chans att komma ned...'

'när ni gått härifrån - så -kommer jag komma ned!...' - Nils -var så glad att han plötsligt glömde att vara på sin vakt...

'är det ett löfte ifrån din sida då?.... -'

'när jag sett - att ni försvunnit - så - har jag inget mer intresse - att sitta här uppe på taket... -utan - går självklart hellre hem till mig...'

'& -du - går inte till dina föräldrars bostad igen?...'

'ifall de inte välkomnar mig - så varför skulle jag göra det...- jag kom enbart för att ni hade brutit er in i lägenheten på Erstagatan- & - ett par nya nycklar behövde ordnas...'

'ja... -då säger vi det... ' förmannen -blåste i en visselpipa - sedan såg Nils - de solitt vandra därifrån... Han log - överlycklig... kanske -var det slottskontrakten -som avblåst det hela...

Hans pappa gick gråtande fram & ställde de svarta skorna han fått låna utav Edward - på gräsmattan & - han tittade

upp emot Nils med ett par glänsande nycklar i handen 'är du säker på - att du tar hand om de här nu då?... ' sa han

-

'så länge - de inte överrumplar mig så - In Shaa Allah - må Allah låta mig ta hand om dem på bästa sätt.. '

'ja.. -&-du kommer inte nära vårt hus nu då?... '

'nej... -hur är det med mamma?... '

'hon blev nog litet chockad... '

'okej - vi kan höras senare på telefon?... - eller - vill ni inte att jag ringer heller?... ' gråten stod i halsen på Nils...

'ringa - kan du göra... '

han tyckte sig se - tårar falla ifrån hans fars ögon... -så - gick hans pappa...- Nils - gick över på andra sidan taket - &-tittade ned- han såg ingen som stod på lur - han -gick runt hela längan - för att se - att ingen stod tryckt intill väggen... - då - såg han plötsligt sin egen pappa - stå tryckt intill kortsidan på längan -

'pappa!...- jag ser dig!... - ' sa han.. - hans pappa - tittade upp & sa; 'nej... -du ska inte - komma till våran länga - nu - vårt hus - menar jag'

'men - jag är ju på taket... '

'då ringer vi efter... '

'jaja... - jag går tillbaka nu... - hej då... ' han tittade överallt - &- såg inte till några poliser som kommit fram... - han - kliade sig i huvudet - vad - skulle han göra nu?...- ifall han inte - tog dem på deras ord - skulle de antagligen påstå -att han led av paranoia- rent av - att han planerade ta livet av sig... - de - skulle antagligen komma tillbaka - åtminstone då...

Han - gjorde det enkelt - hur ofta - är det inte - vi tror att något är en genväg - men - blir en ännu större omväg - än om vi bara hade ansträngt oss litet mera!... -

Han - gick över till sina föräldrars hustak - igen - &-smög fram - pappa - stod fortfarande tryckt emot husväggen...
-när han - såg Nils - sa han; 'nu ringer vi polisen!...'
'kan du inte ringa Madeleine istället!...'
'varför - skulle jag ringa henne?...'
'så - att hon kan komma & hämta mig...'
'Nils -! nu kommer du ned!...' vrålade hans pappa...-
'jaja... -' Nils - gick tillbaka - fortfarande ingen polis inom synhåll - så oförsiktigt - klättrade han ned på balkongen -ned i trädgården - tog sina nycklar - & - stoppade i bröstfickan - på sin blåa overall - sedan - vandrade han i motsatt riktning - emot sina föräldrars hus- när - han kom till hörnet - ryggade han till ... - en storväxt karl - med en mobilsladd i örat - sprang fram emot honom - fem sex stycken - överföll de honom... -
'nämen ni sa ju!...' de försökte få ned honom på marken - men - han var stark -tillslut - tog en tag i hans ben - & - lossade så hans grepp - de vände honom på rygg - & - han kände handbojornas kalla järn - greppa runt hans handleder - de bar in honom i bilen - en utav polismännen - satt på hans rygg - med knäet tryckt emot hans ryggrad hela färden; polis-fittan - hoppade glad in bakom ratten...
'slå på blåljus' - sa poliskuken... -
Han - talade hela vägen till honom -& - försökte skaka av honom ifrån ryggen...
'ifall du inte släpper greppet - ska jag slakta dig din djävul!...' - sa han - lika bra att peppra på - likt en indian under tortyr - som - när tortyrledaren frågar 'räcker det nu eller?... ' - svarar - 'var det allt du hade att komma med?... ' - tillslut - satte polis-djäveln - sin hand över hans mun - varvid - Nils tänkte bita honom - men - han

kom ihåg - vad de hade gjort när han försvarade sig emot polis-fittan - som - tryckt upp honom emot Eriksdals-skolans vägg... - inga sår- skulle de kunna visa upp...- men -förolämpa dem - det kunde han väl några minuter till ända tills bilen stannade så - utanför 'S:t Görans psykakut'- dörren - öppnades- 'Nils - är du lugn nu då - eller - måste vi ta bältessängen ut hit?... '

'nej då... - jag är lugn... ' svarade han kallt - de ledde honom in - ett team - väntade innanför dörren när han kom in, sa han ljudligt 'mitt namn - är Nils Kovacs mitt personnummer är ...' när de tog loss handbojorna - tog fyra starka "vårdare" tag i honom - &- tryckte ned honom på bältessängen - som stod färdig - de spände fast honom - han kunde inte se annat - än den vita kudden - efter ett tag - kom en sköterska in - hon sa- att hennes namn var Anna - sedan - mindes han bara - att han lugnt låtit dem ta av overallen ...- &-sedan stack det till i skinkan - liksom av kramp -han förlorade nästan medvetandet, en till spruta, stacks så in... han vaknade bara till när - det stack till - en gång till... - han visste inte hur lång tid som förflutit... -

Men - enligt hans "journaler" - sov han 26 timmar därefter - han kunde aldrig minnas - att Madeleine suttit & hållit hans hand... plötsligt, var han på en avdelning - det var som ett Helvete ... - plötsligt - var han - återigen - på en tortyranstalt...

(soundtrack: Olle Ljungström - Kaffe och en cigarett:)

'Nils - har blivit infekterad - utav en virus-sjukdom... - det- är svårt - att få tillgång idag- tills hans annars så öppna sinne... - ' - en typisk avdelning - med

blankbonade golv - solljuset - glittrar trött in igenom de tjocka fönstren - Tv-reportage- teamet - filmar en fond - med glasfönster i... -man - ser 'Nils' - röra sig slött där bakom - berättarrösten - har den där krispigt hoppfulla nästan litet viskande sättet - likt - det var ett ovanligt zoologiskt djur som -var programmets ämne... - &- försöker konstruera en förtrolighet med lyssnaren - som - känns trist, liksom - något segt gnagande - råttligt ondskefullt - attraktiv ondska - exklusiv attraktiv skönhet - 'min lust - är bättre än din!...' ' det kärlekslöst trevliga skitsnacket... - 'reportaget-teamet -har fått tillgång till en del utav Nils nyskrivna dikter... - han - hade ju vänner som - Torsten Föllinger - Anna Lena Oröier - Kornal Kowics - & - har även varit involverad med Odd Wingdahl & Svenska Akademien... - men - den historien - var kanske inte helt lyckad... - han - hade tänkt göra ett test - säger han själv -huruvida -man kunde kalla sig Akademi-ledamot - utan att bli stämplad som 'galning' - han verkar nu ha upptäckt svaret - vilket tycks ha slagit honom hårt-' - den kvinnligt nästan viskande berättarrösten - övergår till en mer Rapport-liknande ton... - 'han konstaterar - att Svenska Akademien måste göra mera - för att strunta i sina påstådda titlar... - ' om det handlar om litteratur' så säger han - 'måste de ju välkomna varje litterär skapelse... - varför - måste man vara Akademi-ledamot - för, att få leva sig in i den rollen?' Odd Wingdahl, svarade i sitt brev till Nils-- att 'Svenska Akademien är en institution - som - aldrig samarbetar med utövande författare ' - med detta - menade han - att 'lögnen får bara finnas på pappret ' & - herr Wingdahl - känner sig förskräckt när någon författarkollega - använder sin skrivartalang - för att slå i

honom lögner... - Nils - håller glatt med om detta- &- anser att Odd Wingdahl lärt honom något stort igenom detta... - men - han - irriterar sig samtidigt på att en överdriven respekt - för ett författarkollegium - - kan innebära en gnagande avundsjuka - & att- litteraturen blir missformad igenom ett patenterat vinkelmått... - Svenska Akademien - är Svenska Akademien - &- vilka intressen som försöker dra i trådarna bakom kulisserna - vet inte Nils ... - så mycket vet han - att - när litteraturen - blir till ett hemligt instrument - för personlig ekonomisk framgång - kan -den lyckligt lottade riskera att falla in i vanan - att hålla fast vid det... - & - i så fall - kan det som en gång var en ljus själ -avundsjukt börja vakta över sin 'titel' - det var denna läxa- allt enligt hans egna ord - som - han intenderade pröva Akademi-ledamöterna med... -

'Akademien ' -säger han - 'har mer eller mindre klarat testet - den -har ju förvarat mina dikter - & - delvis försvarat mig emot 'Stockholms Norra "psykiatri" ' - han - gör alltid ett citat-tecken - runt ordet 'Psykiatri' - med sina fingrar -för att markera - att han inte anser det handla om själsläkeedom -det är - på deras avdelning på Danderyds "sjukhus"- kameran - zoomar ut - den söta berättarflickan -gör citattecknet i luften - 'han nu befinner sig...- behandlingen -tycks -ha drabbat honom svårt...- han skriver - i en utav sina dikter -reportage- teamet fått tillgång till - att -det inte handlar om "behandling" utan tortyr... -'att - så svårt - förstöra en människas själ-att han själv-vill slå sitt fula tryne ihjäl... - kallar på en insats -- med god stil... - hjälp varandra - att undkomma tortyren i tid... - ett - sådant lidande - när -

giftet sprutas in - all djup kontemplation försvinner-kvar
- finns i bästa fall - ingenting... följ inte regeln - om -
din inre vind - manar dig - 'tiden är kort - bara spring!...'
' vi ser här - att trots den svåra situationen - den 26 årige
poeten befinner sig i - har han ändå en viss tankegnista
kvar - reportage-teamet -håller tummarna - medan vi
vandrar nedför gatan - &- börjar faktiskt undra - vad
Sverige har för konstig lag--- ' bilden fryses - man - ser -
den söta reportern skratta- sedan - kommer brödtexten &
titlarna - ett - dragspel - spelar - gnider en valsmelodi i
bakgrunden... - vardagsrummet - där Anji sitter-
illumineras utav ett vitt skimmer - gardinerna - blåser
stilla - i höstkvällen - ett - loft-fönster-står på glänt- hon
knäpper av Tv:n med fjärrkontrollen - rummet - blir
relativt mörkt - förutom en golvlampa - med grön skärm -
som rött-skimrande - kastar ljus över golvmattorna...

Brev till herr Wingdahl;n

'Ezekiels trollstav - kanske likt Moses trollstav

Visade sig innan den blev skinande vit

Och slog Farao vid dennes tron -

Visade sig likt en flyktbenägen orm -

Ezekiel som sade mig;

'vill du bli något - låtsas bara att du redan är det - så blir
du det!'

Min dröm - var att jag blivit invald i Svenska Akademien
- jag kanske blir det nu?

Efter måttstocken!...

Det vore på tiden...

Och min dröm var att Prinsessan Madeleine

Ville gifta sig med mej!

Kanske hon är villig nu

Efter det jag bemödat mig att skriva dikter...

Till fru Bernadottes pappa -

Min dröm var att jag blivit utnämnd till Professor i
Psykiatri

-

Kanske blir jag det nu - efter att ha skruvat begreppet
itu?’

- Brev Nils skrivit till Odd Wingdahl i diktform ifrån
avdelningen.

’Slagna poeter, eldsprutande vulkaner, de svaga
eftersägarna, underklassens poeter sprutar lava ur sina
djup, som stelnar till sprut som sprider våran idé.
Fasthållna såren, snart hör vi vrålen, den inbilska
identiteten chockerar menigheten.

vi bränner den fysiska blomman

på sanningens stjälk, ta form,

då vi ser på stjälken, ser vi blommans form,

den s.k. defekta oförmågan att ha den förbannade
uppriktigheten. (Anna Lena Oröier)

Skizofren i ensamheten (the criticism to those who
claim this art work is lax, is, if you are infected by death
then you have to keep the drum, with table tapping),
liksom drömmars blommor förgiftat dö, för de vi kallar
galna bara ordet, som pittoreskt? sköt oss bägge.

(pittoresk; that is kabbala, the idol, by cutting of
everything unfitting to its form is the actual idealist,
something that is full of potential)

’bara hur mycket som helst det är huvudsaken,’ sa
Torsten Föllinger om Odd Wingdahl,

’karl’n är fullständigt obegåvad (han har förstört otaliga
utav mina elever),’

Torsten till Lennart Nyblom (efter det att han hade

recenserat *hela* Torstens debutkonsert efter att ha spottat på golvet och sen gått ut, redan efter 1:a numret), då han några år senare råkade stöta på honom på Stureplan:

”Vi känner visst varandra...”

”Gör vi?!”

”Javisst gör vi det...”

”Har jag sett den här karl’n förut? Det tycks så...”

”speciellt då ni skrev en hel recension för en fullständig konsert, då ni spottat på golvet tre gånger efter första numret och gått...”

Torsten (till Nils): Nämen, han höll ju på att storkna!... jag var lättad tre månader därefter, då jag hörde att han dött i hjärtinfarkt...

Odd Wingdahls brev sänt till Nils genom sin son Caspar, vars innehåll var följande:

Bäste Nils!

Sedan några år har jag varit mottagare av de manuskript som vittnar om din uttrycksvilja som poet.

Det började med ett litet häfte, vilket, du tydligen betraktade som en färdig diktsamling. Sedan har det tillkommit ett stort antal handskrivna dikter, många av dem mera skissartade.

Mitt intryck är att ditt skrivande ännu befinner sig i en fas, där du kämpar för att nå fram till en litterär uttrycksform.

Materialet bär omedelbara spår utav din livssituation, och, det skulle behövas en hel del arbete, för att förvandla det till texter med allmän giltighet, som kan uppskattas av vanliga läsare.

Svenska Akademien kan tyvärr inte göra någonting för att hjälpa dig, eftersom det är en institution som aldrig sam-arbetar med utövande författare. Ditt skrivande

måste förbli din egen sak.

Säkerligen har själva formulerandet ett värde som väg till självinsikt i din svåra situation.

Jag vill därför inte avskräcka dig ifrån att syssla med poesi, utan råder dig tvärtom att fortsätta.

Däremot måste jag be dig att hädanefter själv förvara dina manuskript, och inte längre vända dig till de anställda på Nobelbiblioteket, då de måste förbli ostörda i sina ordinarie arbetsuppgifter.

Som jag lovade dig vid vårt första samtal, har jag förvarat alla manuskript du hittills gett mig, och förvarar dem på ett säkert ställe, till dess du ber att få tillbaka dem.

Med vänlig hälsning

Odd Wingdahl

Följande dikt skaldade då Nils på avdelning, på stående fot:

'På lögnens golgata

Kristus sjuk tror du dessa svarta kostymklädda herrar
är ute efter Gudsbevis när dessa i själva verket
långsamt dig närmar med en sexuell atombombs invit
önskar du leva verkligt fri,
låt dig då i värsta fall torteras ihjäl
hellre än att frivilligt ta; piller och sprutor
dessa psykopater vill bespruta dig uti -
hopplösa korridorers nära nog outtröttligt tomma
melankoli.

Ett snobberi jag icke är intresserad utav;
i Jahbulons enkla matematik - Kabbala filosofi -
är att eftersom jag har namnet 'Abdulhaqq'; Guds tjänare
- som ett livsmål -
och nästan nog inträtt i Svenska Akademiens trånga port
- så lider jag utav en allvarlig psykisk störning...

Vad kommer störningen utav - jo -

Caspar Wingdahls nobelpris skroderande -

Jag icke är intresserad utav...

En frimurar-filosofi - som tycks riktas

likt en kanon emot Svenska Akademien...

ett allvarligt dödshot - ifrån psykopater

- som försöker bygga ett herravälde på lögnens golgata...

Tidningsbladets psykotiskt skizofrena fars - en vacker
artikel ibland mördande reklam;

Drar ditt högra öga emot 'psykiatri'

emot att splittra sinnet i non-sense-tid...

Min vistelse på tortyr-kammaren började så

att 'Örjan' låg och slö-sov i min säng -

stum utav förvåning

hörde jag snart nog han blivit tilldelad rum 5...
'Örjan' blev beordrad att gå till 'sitt rum'
Hans modiga genialitet gör mig i dessa sena timmar
stum...
Inbördeskrig måste det bli
Jag kommer icke mera att acceptera
En gnutta utav 'psykiatrins' lögnaktiga mass-mordiska
drönar filosofi!
Folket jag kritiserade våldtog mig -
Med analys svart magiska ord
Med en satanisk nål - och Bernadotte!
Vart är han som ville byta namn?
Jag lider inne på isoleringsrummet -
'bara en vanlig muslim'
Psykiatern dödar först lusten hos din själ
Att existera inom din kropp
Likt en träl
Hänger du läpp
De giftiga injektionerna
Psykiatri är samma sak som skizofreni -
En hopplös horisont du tom på mening tvingas vandra i..
Ämnet för den sköna Lotta Lotass poesi -
När du tas in som så kallad 'patient' så uppbyggs en
atombombsberedskap i dig själv... detta är inget skämt...
när två plus två blir tre och drömmen: en splittrad
semitisk
verklighet - så förlorar du snart all möjlig kontroll -
det du förut känt skam för dras ned emot mode noll...
I ett mode du plötsligt svimmar ned ibland svarta piss
myrors trance -
Bländad utav "friskhetsintyg" så faller du snart in i en
vanmakt -

Som bryter ned dina sinnen - du börjar dyrka ett geni -
Men att du frivilligt svimmat in i psykopharmakas
meningslösa melodi
En tom melankoli välver sig
så bedragarnas 16 nummer på Vinyl 107,5
blir en drog
innan du ens hunnit hem.
Schopenhauer skapade en filosofi - där lärjungarna är
barn med arga styrkor utav krigare bakom sig... vem
orkar bära dessa döda själar omkring mig?...
Periander är lika syndfull som att titta på Bröderna Marx
- vad han bygger upp är ett skådespel - men då alla tror
på det - ändrar han helt plötsligt sig... likt han ville slå
hål på illusionen 'spräcka bubblor' och därmed avliva
människors normala föreställningar...
Jag kommer att tänka på 'Näcken' utav Stagnelius -
'fritt i skog och mark du må liva...
Skall dock Guds barn aldrig mera bliva...
Aldrig mer spelar näcken i silverbäcken...' och det är
synd...
Långsamma tårar på vita pappret
Droppar emellan låren
Blodet ej mera sårar
Än längtan dock kön att skåda henne som jag trånar...
Psykiatri är liksom att försöka splittra en diamant ...
kungar med sina två avhuggna pelare vittnar om att
monarki
är sann...
Psykopharmaka orsakar en upplösning utav denna
diamant
. ditt genius glimmar i rymden - men stannar icke
kvar - om du frivilligt böjer din rygg - under orealistiska

diktatoriska krav... om du frivilligt samarbetar med dessa
fördömda kulturellt Jahovederade massmördare - uppstår
en ateistisk köttätarfilosofi...

En splittrad horisont med en tom klagande hopplös
melankoli...

Inget blir någonsin mera som det var -

En hopplös horisont med sjuka krav...

Likt att dela ditt huvud i två -

Intelligenta ögon som analyserar offret

Den vill ha in kommunistmunnen

Huggormyngel!

Ni sjuka psykiatri!

Ett par analytiska ögon

Bränner ned horisontens grönskande träd...

En vit kal huggen skog

Samarbeta icke med massmördare...

Hellre Mannen som dog

ett något typ utav monster

en huggorm likt se

ned på dig

för att få dig på mage

och bespruta din egen skinkdel - äter griskött

att äta det - du dödat med

Ouroboro symbolen symboliserar denna sjuka frihet...

'vägra erkänna' att du onanerar

Gör allt till förstörelse

Så lyder budet i 'lilla gubben' tåget

En vårdsymbol där du måste se ned på ett svart hjärta

Som osar utav bensin, oxens tecken och kol...

Hasch och cannabis frigör spänningarna i denna del utav

ryggmärgen

Vad 'psykiatern' förbjuder och därmed splittrar sinnet

Langas utav hans psykopatiska kumpaner till landets inre del...
Ovan jord - sprider Jahbulons jaktflygplan ett sädesfördärv...
Vill rita karta över nya områden - en ondska som skär sig in i din märg...
Snart byter du färg - magen blir liksom jordens inre kärna
Om du vägrar lyda
Lobotomerar kanske någon djävul din hjärna...
Den livsenergi som omsvärmar dig - kan du i nödfall samla i orgonackumulatorns vägg...
Då denna ljuva änglalika energi - dras till bly
Huvudämnet i jordens kärna
Inreder du en garderob
Bortom sovrummets tärna... som du klär på följande sätt - inuti glasull och tidningspapper, blyinfattade plattor - på fyra kvadratiska hörn - ett lager stålull och tidningspapper
Din garderob är snart förvandlad till en orgonackumulator
- du kan sitta i en halvtimme om dagen -
Se bara till att sköta dina toalettbesök
Råkar du ha cancer skiter du ut det
Som annars hade spridit sig likt en tankspridd död
'psykopharmaka' orsakar ateistisk onani
Ty - du tvingas kanske frivilligt spruta ut färsk säd...
som
blivit förgiftad utav kriget emot ditt fantasie-liv -
Likt ett troll rullar denna brandbomb
Likt en atombomb i din kropp
Men låter du dig våldtas ofrivilligt kan Allah se till
Att inget utav detta påverkar din kropp

Ty 'inget som kommer in i en människa kan förnedra henne...' 'det är vad som kommer ut ur henne som kan förnedrar henne...'

Bruce Springsteen sjunger

'du kan icke göra eld utan rök (det gäller också på denna kultur) även om vi bara dansar i mörkret'

Gäller i det fallet vi dansar i mörkret till hans inspelningar

Det behövs, elektricitet för att driva en sådan apparat....

En typisk insikt i ekologisk psykiatri!

Detta innebär också?

'jag dör hellre än låter mig dikteras utav psykiatri'

Kanske är det bättre att dö renad ifrån detta syndiga liv än

att lyssna på Bruce Springsteens inspelningar?

Bönen - är en levande sak - tar du upp din bönematta för tidigt - förlorar du känslan utav trygghet... i det fallet kemiska restprodukter blir en tankspridd cancer som ger illusionen utav ändamål - är bönen till Allah - där du glömmer dig själv inför det större i Skapelsen - det större som icke ännu är splittrat utav ord - i Greve Draculas slott - där kommunisterna vräker sig i andras blod...

Juden vars säkraste kännetecken - är att förfalska andras ord -

Ingen folkgrupp ensam - ingen rasism -

Muslimerna som i falskhet flyttar till New York -

Har ett liknande splittrat inre inför den blå välvda himlen

-

I havet rammats en flyktingbåt -

Stridsflygplan faller bomber över byar

Trots - "diktatorns" gråt -

Manna faller ifrån skyn

En ailet pistol med en mekaniskt inspelad "sura" lyser i
gatans vimmel
Hur låter det?
Lyssna noga till ditt eget inre!
Dikt Nils skrivit på avdelningen.

Nils skriver dikt om kafeterian i Drakens huvudentré.

'Hoppas Café Florence - blir bättre och bättre
Allt är friskt -
Inget kan bli friskare...
Dock - bort önskar jag
Kvällstidningarnas press -
Att där stå och handla
Ibland gravida skönheter
Och giftiga chokladrika skrönor
Är för mig ett svårt test...
Men billigare pajer och sköna stolar
Likt lösa kajer
Gör att det enda café
Jag just nu tillåts handla på
Får mitt gehör...'

Dikt skriven, efter Nils fått permission att besöka kyrkan en Söndag:

'Lögnen som får allt att falla
Är "tre enighetens" kalla
En Profet för "guds son"
Aj! Vad ont det gör i mina tår!
Splittrad springer jag ur kyrkan ut
För denna lögn måste falla ifrån mina vackra sköna
läppar
tillslut...
Jag hatar sentimentalitet; när jag likt ett slaktdjur offras -

För giftsprutans brand...
Så!... och mitt ansikte nära nog krossas -
I falska leendens land...
Uttrycket i ont hat och desperation -
Låtsas kultiverad
Intelligent snobbig privat person...
Tänker jag med glädje på Jesus Krist Profet...
Som uppsteg till himmelriket i 25 lärjungars närvaro
Innan Djävulen hann krossa hans fötter och händer
För hans sanna utsagor
Men likt den modiga personen
Som satte sig själv i hans ställe
Verkar jag lida smärta i varje glädjefullt tillfälle
Splittrad i anklagelseakten
Utav "en sjukdom"
Som bara är trots emot en auktoritet utan humor...'

...

'Kaffe lukten om morgonen
Nattpersonalens ivriga in tittande i rummet klockan
fem...'
'Lukten utav pannkakor
Kryssar emot mina näsborrar
Vid drakens felsägning
'jag ... ehrru... är S:t Göran - i magen kanske - han vill
ha det!...'
'Så! Bestämda ämbeten - att den översvämmade
misstänksamheten
bränner alla broar - i svarta solens sken
'är det förbjudet att leva i sin egen värld!
Det var ju konstigt!...' '

Brev till Madeleine Priimus från Nils:

'Madeleine! Nils kan komma i morgon kväll
Då Allhelgona ljus lyser säll
Varenda dag - på min halv-timmes promenad
Kan vi mötas här ute
I fria luften
Dock säger jag
'rädda mig' känner du redan tidpunkten?
Du kan träffa mig..
Utanför där bilar susa och tuta
Se bara till
Att ingen skriker
Ingen tuta!
För att bli av med dig -
Och din vän
Du ser mig gå här
Lördag kväll...
Men min fängelsevistelse
Är ej så farlig -
Bara jag slipper sprutorna
Och tar det hela varligt...'

Det tog lång tid innan de kom... Nils hade knutit sina skor, på avdelningen, och åter igen väntat på att den tjocka tvätt tanten skulle gå ut. Han hade förgiftat sjuk med hjärtat i halsgropen och tanken 'nu! snart!...' vandrat omkring vid hissarna där det var fullt utav personal. Så när han skulle tränga sig ut tog han tag i dörrens handtag; hon försökte hindra honom men hans styrka och snabbhet, pressade sig förbi henne... larmet ljud men redan var han på väg ut, sprang längs gatan
'nu!... '

Igenom parken vid (S:t Görans) kyrkan, ned emot de inre

kvarteren, ned emot vattnet.

Emot hamnen, låtsades springa med de andra löparna längs stranden...

Över till militärt område; Karlbergs kulsprutor attrapperna smattrade, lade Nils sig ned, för att be vid ett träd... Fortsatte , men, hörde fullt utav polissirener...

Satte sig, utanför vaktstationen i solen... En kvinnlig pilot gick förbi, hon avtäckte sitt långa ljusblonda hår...

När han suttit där en stund, gick han till vaktcentralen och anmälde sig, gav numret till Horace på Svenska Akademien... Han sa, att han behövde assistans, ty, 'har just rymt ifrån en tvångsavdelning på S:t Göran...' Han satt där, och såg på målningarna utav festglada varelser på väggen i gården. Det tog ett tag, innan en polisbil rullade in på gårdens grus... han, gick för att möta dem, desto värre, om han nu sprungit... Han följde villigt med, patrullen lämnade honom, vid Akutmottagningen... Ett rum, en säng utan täckte, en spännbältesäng, ett handfat, en spegel, det blev väl inget bröllop, med Prinsessan Madeleine?... Snart ledde två vakter honom, upp på avdelningen igen... Åter trängdes han in på isoleringsrummet.. snart kom dom och brottade ned honom... substanserna, fick honom att domna bort, men, samtidigt blev han likt klarvaken, i ett negativt tomrum, där ingen fantasi eller inre tanke och bild, längre skönt hoppfullt omsvärmade tillvaron... en outhärdlig meningslöshet bredde ut sig... och det enda han kunde tänka var, mordisk eld, och det enda han gladdes litet åt, var att denna eld, en dag, skulle drabba, 'dom', som våldtog andra med kemikalier... men detta, tycktes också sjukt.. så han konstaterade sjukt ironiskt, en Kalle Anka Pantomim, att 'dom' ville ha honom sjuk... han, dunkade

en kraftlös näve i sängen och skrek likt en galning.. men hejdade sig, vid tanken på att 'dom' kanske skulle komma och spänna fast honom... han lade sig ned på bönemattan och bad till Allah, det kändes skönt, hans gamla vänner kom på besök, efter en stund... Erik kramade om honom och sa 'skönt, att du är tillbaka!...' gråtande lutade Nils sig emot Eriks axel, ty, han hade inget positivt sparat... Caspar var där, han lovade hälsa Ulrika att: du måste gifta dig med mig nu, eller så kommer du dö och brinna i evigt Helvete.

Det underliga var, att när Nils äntligen, efter alla dessa år, vågade uttrycka för sina ungdomsvänner sin enorma passion till Ulrika, utbrast Caspar:

Ullis! Det är väl pappas tjej?...

En hel värld utanför, snart, lämnade besökarna Nils ensam kvar, medan tiden gick, och, vad positivt, Nils hade kvar, likt höstens grönska utanför, långsamt sakta dog...

'Hunger strejka gör jag nu - för att bevisa att det är min tur - att dela päronet mitt itu...

Personliga bröllopsgåvor kan ges åt mig -

Liksom jag åtminstone kan äta

Om någon personlig vän hämtar mat ifrån sig...'

Joel Hultman: 'Jag kommer icke skriva ut dig - för att du hunger strejkar - det vet du - då har du ju bevisat att du kan ta livet av dig... och det vill vi ju inte... om det är så att du vill komma ut skall du samarbeta med oss här på avdelningen - och ta din medicin så gott det går... vi kan ju diskutera det här med medicin-frågan - så kan du

kanske närma dig en utskrivningsplats...'

Nils: 'jag vägrar hjärntvättas utav er och era kumpaner... ni får ta och skriva ut mig - eller så tvingas militär polis att ingripa och eskortera mig till den levandes grav över min döda kropp...'

Joel Hultman: 'ja - med en sådan attityd håller jag verkligen med din mamma som tycker du skall vara inlåst - det finns inget vett i din attityd - (ler brett med sina fula svin-tänder) så vi får se hur det går på nästa förhandling om du verkligen är så stor som du påstår kanske de släpper dig... dom har för vana i förvaltningsrätten att göra korrekta beslut... men enligt min bedömning har du blivit sämre sen sist vi sågs - vad har hänt som skulle kunna föranleda den här bistra krisen - om man får kalla den så...'

Nils: 'du kan ju försöka våldta mig en gång till - så hoppas jag någon slaktar dig tillslut...'

Joel Hultman: 'när du använder sådana uttryck så backar jag i mina beslutsmotiveringar - då får du vara kvar här...'

Nils: 'muslimer äter inget griskött...'

Joel Hultman: 'nej.. de kanske inte gör det då...'

Nils: 'tro mig.. jag kommer icke stanna...'

Joel Hultman: 'jag har även talat med din gode man (det är visst en hon, Madeleine Primus, säger hon att hon heter) hon har blivit orolig att du skall skada hennes man Clas hette han visst... vill du att vi ska ordna en ny god man till dig - eller är du nöjd som det är?...'

Nils: 'må mina bröder hjälpa mig!...'

Joel Hultman: 'dina bröder betyder visst mycket för dig.. vi kan återkomma till den saken senare - jag kommer att motivera en fortsatt behandling med neuroleptika - med

eller mot din vilja - och den kan komma att fortsätta nästa månad också beroende på hur gott du samarbetar... gå och ät nu så syns vi på samtalet sen...'

Nils: 'en sådan svin lukt ogillar jag starkt att känna ifrån mitt eget som jag sätter på...'

Joel Hultman: 'vi skulle ju kunna, möjligtvis, pröva tablett-form också' (ler som ett svin huvud som tuggar på en bajns korv). Går in i receptionen. 'Mycket eller helt beroende utav din samarbetsvilja...'

Nils: 'ingen naken lunch serverad till mig tack!'

Joel Hultman: 'jag har skrivit ett inskrivningsintyg på dig...'

Nils: 'fortsätt försöka!...'

"Nils... du har ju sagt att 'du har rätt att skilja Joels huvud ifrån hans kropp' - hur tror du *han* känner inför tanken på att släppa dig till öppenvård när du säger så?"

Nils: "Domens dag kommer för alla - något elakare har jag knappast sett - det är bara tillåtet med en spruta åt gången - så efter tre sprutor beordrar han två till... när jag återkommer efter ett flyktigt permissions flykt - tre sprutor samtidigt... han är så elak - som någon någonsin kan vara... han känner inget - han är ju psykopat!..."

"skulle du kunna tänka dig att utföra ett sådant dåd?"

Nils: "jag hör Shytans röst - men jag lyssnar icke... jag anar ingen - jag har ingen aning..."

"jaha - så det kanske bara är nåt du har sagt - i stundens hetta..."

Nils: "ingen aning..."

"jaha... då var det dags att avkunna dom..."

...

Nils: "om Joel Hultman hade varit en ärlig 'doktor' hade

han hållit sig till föreskrifterna - bara *en* spruta åt gången - och med åtminstone en veckas intervall... jag har knappast kunnat sova på mina högra sida för att min högra skinka den senaste tiden har varit så uppsvullen - ifall han torterar mig - och gör min vistelse till ett koncentrations-läger har jag blivit nödsakad att tala om för honom - konsekvenserna utav hans handlande... och det är då... att det enligt Sharia lagen förbehåller mig en sådan rätt..."

"ja... vi förstår..."

Nils: "sedan är frågan om det sker innan domens dag - åtminstone finns det ett fastställt datum som bara den Högste och Allvise känner till - när vi alla skall möta våran Skapare igen..."

"(förhandlingen tar paus i väntan på dom...)"

"en stesolid - Nova polisen hjälp mig... att komma ut härifrån!... att be om tabletter för att göra rent morgontoaletter!..."

Kapitel 16

**Nils blir utskriven - hans öppen - "vård" på Serafen
City - där hans 'doktor' blir Åke Mose Varfeldt
'En galen idé
Nils försvarstal i diktform:**

**Svante
antydde en dag för mig
att jag blivit inval ...**

Nils blir utskriven - hans öppen - "vård" på Serafen City
- där hans 'doktor' blir Åke Mose Varfeldt
'En galen idé
Nils försvarstal i diktform:

*Svante
antydde en dag för mig
att jag blivit invald i Svenska Akademien...
så i att kritisera Pär Westberg, fick jag passa mig...*

*Lycklig - utträdde jag ur antikvariatet
tänkte; att det bara var ett halvår sen
jag sagt att jag aldrig skulle kunna bli tjuv -
fastän jag försökt...
Men mitt samvete sade mig
att för sådana låga ting
stod mitt samvete alldeles för högt...*

'så - jag får väl försöka inträda i Svenska Akademien'

*skämtade jag;
'jag klarade det!'
flämtade jag nu!
Men, brydde mig inget om, att kontrollera uppgiften...*

*Gråtande, hade jag vandrat i Vita Bergens snö...
Gråtande - över att jag upplevt min älskades,
(åtminstone fantiserade) otrohet...*

*Nu steg jag uppför trapporna, och knackade på hennes
dörr;
"jag har kommit in i Svenska Akademien!"
hon stängde dörren i ansiktet på mig...*

*Min tanke var att vi snart kunde flytta till Gamla Stan
Och bli ett konstnärspär.*

*Så gick jag en dag till Akademien;
En Torsdag tror jag det var,
Satt och väntade på ett livstecken, som bekräftade
segern...*

*Kristina Lugn - hörde jag vid bibliotekets disk;
'du kan ju sätta dig med honom!...' sa Lars
'jag vill inte sitta bredvid H O N O M!...' utropade hon -
jag 'ville ha ett namn...'*

*Så jag satt där, sanna ord flödade ut på pappret från
min hand...*

*Nästa gång jag kom - satt Torgny Lindgren i en stol;
han talade om en Bonnier, som på öret räknat taxi-*

kostnaderna, och att Lars icke kunde förstå...

Mitt minne sviker mig, sedan 6 månaders gift-depå...

'Norstedt Roman - om ni icke hör av er, innan klockan tre, så - är det hela meningslöst'

Trodde att han syftat på mig, skrev jag en dikt, medan bakre dörren, öppnade sig...

I farstun, tycktes jag förstå, att någon förberedde en prisutdelning.

En kvinna stod -

med benen likt ett -x

Min blick smekte omedvetet hennes svarta strumpbyxor

hennes bak, likt en reflex, tyckte jag mig höra

Odd Wingdahls stämma som reciterade Goethes poesi,

på Tyska; det lät lika vackert som hennes hång...

Lars kom till bordet

och bad mig sitta kvar...

nu trodde jag än mer att det var jag!...

Och icke lyfte jag ett finger nog, för något fånigt pris,

vad intresserade det mig!

Sittande på trappan, samma dag, kom en kvinna fram till mig och frågade;

'är det skizzo?'

Jag svarade inget, (på ett tag)...

Svartmannagatans dörr, hade svårt att gå igen,

*Torgny Lindgren promenerade oerhört sakta över
Stortorget,
Till Prästgatans hem...*

*En helikopter
svävade i skyn -
Trodde en krypskytt försökte skjuta mig
blåste jag bort den, med tankens snabbhet
emot Stadshusets myr...*

*Antecknade inte numret i skyltfönstret på nr. 8
Ty jag ville icke röra mig emot det pris
jag inbillad mig att Kjell Espmark hade lämnat på Stol
nr. 16
som, sen han "gått bort"!
tyckt skulle tillfalla mig...*

*En dag, satt jag uppe på gröna bänkarna vid Cornelis-
park...
Skådande emot Slottet, kände jag hur Prinsessan
Madeleine, verkade längta efter mig
och jag kände en sådan upphetsning gripa mig
att samma kväll, blev jag ståndaktig i timmar
utav våta drömmar, som manifesterade sig...*

*Drömde samma natt, om hennes ljuva rum på slottet
såg mig stå i duschen, med Victoria;
tjänare utanför rummen...
Tunga tyg-gardiner, mörk-röda
Kanonerna dundrade i sunden...*

Så verkligt tycktes allt att se

*I samma vakna sömn
Att jag trodde mig uppleva en verklighet...*

*Om det nu, var så
att Kjell Espmark lämnat sin plats till mig
i Svenska Akademien...
Och jag undvikit att bry mig om det pris som tillfallit den
prisbelönte diktaren...
Så kanske den ogifta Prinsessan nu ville gifta sig
med Akademiens yngste ledamot
för att försäkra sig...*

*Troende att min dröm var sann
gick jag till sängs
i hallens smågrus och sand...*

*Sommaren välvde sig
men min granne Björn Larsson
brydde sig bara om dunket på radion
varenda natt,
störde han mig...*

*Skrev samma morgon en dikt till Prinsessan Madeleine
började hoppas att vad jag drömt var sanningen
att äntligen få komma bort
till Drottningholms lugna, tysta, sköna slott...
och resten utav mina levnadsdagar leva "gott"*

Vad jag hade förmått!

*Litet vrickad utav stadens underjordiska drum n' bas -
såg jag Konungens 65 års dag, närma sig...*

'vad gör du här?... ' sa någon till mig på moskén

*Gick till Svante, som tyckte
att jag skulle ta med mig gitarren ut till Djurgården
där jag var kallad att stå
på scen, för att sjunga för "kungen"
'allting har ett slut' eller så*

*Men gick istället till en pianoaffär;
såg en kvinna sitta och spela, som jag kände ifrån min
kvinnliga bekant, Punitas, bekantskaps-sfär...*

*Gick varje dag tillbaka hem till mig
Efter att ha läst Stig Larsson - för vakterna vid slottet
Som nu kört iväg mig...*

*I Ramadan bestämde jag mig,
för att jag aldrig kunde gifta mig med Prinsessan
Madeleine
"Bernadotte" ett namn jag ogillade...*

*Men, skrev jag, om hon ville bli 'die Kovacs'
och muslim, gifte jag mig gärna med henne och flyttade
in...*

*Snart kom September, sista månaden jag hade på mig att
lyckas inträda...
Om jag nu blivit inröstad i början av året...*

*Gick för att anmäla mitt intresse, vid högvakten
sa; 'om det är så att Carl 16de Gustav - hava några
nycklar till mig, anmäler jag här mitt intresse att mottaga*

dem...'

*Lars på biblioteket hade börjat spela med
presenterade mig för klientelen som 'Nils; vår nya
medarbetare...'*

*Så en dag i slutet utav månaden,
gick jag hemifrån moskén,
i kvällens blånad...*

*Tyckte mig känna en äcklig lukt vid dörren, tände jag en
rökelse
och förde med handen dess vällukt...
utanför min port...*

*Plötsligt hörde jag ljud utav många röster
som lät litet på lur..
En hip-hoppare med sin familj
Stod i trappan och skrek
Att jag skulle gå in till mig...*

*Jag protesterade och sa att rökelse är bra för lungorna..
och vad det var...*

*När de äntligen gått in till sig
efter jag under hot varit tvungen att säga;
'ni kan väl dra åt Helvete...'
så låste jag för säkerhets skull min dörr
och fortsatte städa...*

*Förr, än jag snart var klar, sprang dock hip-hopparen ut
och slog ned mig, i trappan*

tog han tag i min arm, och bröt den nära nog...

Ropade jag på 'hjälp'

*Några grannar kom ut;
De vittnade dock falskt;
Påstod att jag hade slagit misshandlaren...*

*Hans mamma var med sa;
'Nils jag jobbar på sådana ställen där såna som du
är...'*

*Jag bad dem försvinna in, till sina dörrar backa, ty jag
stod framför min...*

*Snart gick alla in
Utom psykots mamma, som försökte ge mig en lapp..*

*Plötsligt insåg jag
att hon skulle säga att jag "slagit henne"
för att sedan ringa polisen, och ge dem en anledning
att släpa mig till "psykets" as...*

Jag sa; "kom icke nära mig!", men hon insisterade!

*Plötsligt kom hennes son ut
och började igen att misshandla mig...*

Snart gick de in till sig, och jag till mig...

*Men, då jag stod vid handfatet och borstade tänderna,
ringde det på dörrn...*

'det är polisen!...'
skrek en röst -

*Jag hade ingen lust att öppna,
så jag skrek:
'jag skall gå och lägga mig!...
kom imorgon - så kan vi prata om saken!..'*

Bank på fönster och dörr...

*Trots det, började jag ljudligt göra min kvällsbön
och under det jag låg
böjd inför Allah
hörde jag plötsligt hur låskolven började falla av...*

*Struntande i alltihop
öppnade jag mitt ena fönster och klev ut*

*sprang fort till nästa trappuppgång, och gömde mig
högst upp*

*Två tjejer hade party där,
jag tyckte en snubbe brölade likt han kopierat min
heminspelning
jag gjort hos ljudbjörnen...*

*En av dem fick ett meddelande sa;
'nej, men han är ju sjuk'
snart tyckte jag mig höra att de ringde till någon och sa:
'han är i vår trappuppgång, han är livsfarlig!''*

Gick försiktigt ned, klättrade över en mur...

steg ut på Bondegatan

*Sprang barfota ned till Gamla Stan...
Plingade på slottet och bad om assistans
blev nekad, sa:
'jag kommer se er som förrädare...'*

*Gick till Prästgatan där Caspar bodde...
plingade på
Marcel svarade, men lade snart på...
Plingade åter igen, sa:
'jag står här utanför barfota!' blev upprörd över detta
överklassvin
som trots att vi sedan länge varit bekanta
vägrade att hjälpa mig!*

*Trots att han hade gott om plats, vägrade hjälpa mig,
ens en enda natt...*

*Fortsatte plinga på, kanske skulle Odd vakna och undra
vad som stod på?*

*Marcel skrek:
'jag ringer polisen!...''
Jag skrek tillbaka:
'i så fall tillhör du dom otacksamma svinen!..''*

*Snart skrek han:
'nu har jag ringt!...''*

*Då gick jag till en annan bekant
han släppte mig in...*

*Sov hela natten på hans golv
Vaknade nästa dag klockan 12*

*Fick låna ett par skor
reste till Älta där jag kände en gammal dam,
som ordnat en sovplats åt mig
utanför stan...*

Gick så nästa dag till mitt föräldrar-hem...

*Kom nästkommande dag, till min mammas födelsedag,
I början utav natten...*

Gratulerade henne och sov...

*Nästa dag gjorde hon frukost
och jag bet mig i tungan, det var Måndag, fastedag...*

*Så berättade jag att jag blivit muslim, ty jag hade inte
vågat träffa mina föräldrar förrän nu; efter de
propagerat för långa vårdtider...*

*Och att jag skall låsas in, så jag sa;
'vi kan sälja lägenheten, och du blir av med lånen, så
kan du bli hemma-fru!...'*

*Hon sa, att hon hade ingen lust ty hon "älskade" sitt
arbete..*

Men - jag borde ha gett upp...

Jag sa; 'jag ska nog se till att du blir hemma fru!'

Hon sa; 'Nils jag ringer till polisen...'

Jag sa: 'menar du allvar!?!...'

Hon sa: 'ja!... jag ringer till polisen!...'

Ursinnig gick jag fram, och slog henne två gånger, på hennes vänstra arm...

*Hon reste sig upp,
så jag tog henne i kragen
tittade henne djupt i ögonen och sa;
'om du ringer polisen en gång till utan anledning, då
djävlar!...'
Släppte henne då jag trodde hon förstått...*

*Hon slet till sig sin handväska och gick ut genom
bakteren fort...*

*Stängde den och jag såg henne ifrån framsidan vid
häcken emot skogen försvinna...*

*Lade mig ned och bad till Allah
Om förlåtelse för att jag förlorat fattningen ett tag...*

*Så under det att jag låg där och bad
uppdagade sig vid dörren en polisman...*

Jag låste dörren innan han i handtaget fått tag...

*Tydligt hade mamma ringt
Och påstått att jag förföljde henne genom skogen...*

*Gick upp för trappans brant
snart skulle väl någon komma och öppna dörren
då skulle jag bli fångslad och inkörd till "psykets" gift-
tant...*

*Stod på markisens övre metall...
snart kom pappa Karl och låste ut mig...*

***Pappa Karl hade givetvis sagt till 'farbror blå' som han
brukade kalla dem, att Nils var hos 'oss i Skarpnäck'
'bara så ni vet'
'om ni söker efter honom'
Anji - hade fått panik , och, när hon sa 'jag ringer
polisen' - så betydde detta; 'stick härifrån innan de
kommer och tar dig'
men - pga. någon konstig hotbild från Karl, så vågade ,
och kunde hon inte förmedla detta rätt ut
därför - precis efter Anji sprungit ut, var snuten så
snabbt på plats
givetvis hade inte en bil 'bara råkat köra förbi'
- orsaken till Nils tortyr - hade alltså återigen varit
'these fucking guys' som Izzy the Geek pratade om
dessa hade förstört allt, hela Nils liv, med ingen annan
anledning än ren avundsjuka som låg bakom***

Ensam med en trupp blåklädda militant förband...

*Sprang över tre markiser, slängde mig upp på
balkongen,
upp på radhustaket,
skrek;
'om någon här kommer upp, för att göra mig illa,*

kommer jag krossa hans skalle med en tegelpanna!...'

Avvaktande, cirklade vargarna runt huset...

*Bönetiden inföll, jag föll återigen på knä
och bad för att kunna vara på vakt i nästa stund...*

*Tillslut sa insatsledaren,
att de bestämt sig för att gå hem...*

Jag dum, trodde att detta var en del av sanningen!...

*Så när jag väl klättrat ned,
överföll vargarna det bortkomna lammet...*

*Körde mig in, till S:t Görans psykakut;
Jag sa mitt namn, personnummer
Men trots det, spände de fast mig i bältessängen*

*Fem sprutor i baken,
Och jag var medvetslös i 26 timmar*

*6 månader har förflutit -
Men de jagar mig än
Med sina giftiga sprutor!...'*

Åke Mose Varfeldt: 'hur är det nu egentligen Nils med dig?...' '

Nils: 'Prisad vare Allah!...' '

'ja...-Allah - får vara hur prisad - eller - ursäkta - vad f**

han vill... - men - hur - är det egentligen?... ’

’Al - Hamdullillaahi!... ’

’vad betyder det?... ’

’prisad vare Allah!..’

Karl: ’Nils - vad doktorn egentligen menar är; hur står det till... ’

Nils: ’när jag prisar Allah mår jag bättre... ’

Å M V: ’men - bättre - är inte bra & - så var det med den saken... ’

’bättre - är bättre än bra - & - större är större än störst ...’

’& störst är Allah för dig -inte sant?... ’

’Allah - är både störst - & - större än störst... ’

Karl: ’om - jag får säga någonting - låter det som en skapar definition - tycker pappa -så där spontant... ’

Åke Mose Varfeldt, verkar tänka efter: ’ja...- (liksom han kom på någonting) - det har du rätt i... ’

Nils: ’jag svär vid Allah - att jag inte utdelat flera slag - än de två behärskade knytnävsslag in i min mammas axel - för att försöka väcka henne ur trancen - att när jag erbjöd henne mitt stöd - & - möjligheten att sälja lägenheten - sa hon - att hon skulle ringa till polisen - ’ - han svor detta ytterligare två gånger... - ’det - är ju helt absurt- att jag ska behöva tappa minnet -& - i mer än ett år ja - så länge ”behandlingen” pågår -behöva gå runt med en öm arm-(eller- än värre - en öm bakdel)- som helt tappar sin styrka - & - tappa mitt utseende - hår &-tänder- för detta !- att mina sperma ska skadas & - jag bli helt kraftlös - för denna lilla överträdelse!- ty - det var ju därför jag blev dömd!... - eller hur- straffet är ju proportionslöst... - i Gamla Skrifterna står det - ’tand för tand - liv för liv-’ ni - har ju ett ännu hårdare

straffsystem; ger man en örfil - till någon - som irriterar en med flit- stenar ni en halvt till döds--- ja - ni är helt enkelt omänskliga!--- ’

Å M V: ’men - vi kanske inte tror på att du helt talar sanning...- ’

Nils: ’jag - har svurit vid Allah - när jag tog henne i kragen - för att titta henne i ögonen - kanske jag råkade göra illa hennes ben - ty -hon ville slita sig, intet annat på två år - vad jag kan minnas än detta lilla - däremot - jag har blivit slagen - varför straffar ni inte Bagge ännu hårdare...?’

’ja...-&- när din mamma - lyckades slita sig - larmade hon polisen -& -Bagge-har inte samma version som du heller!....’

’passa er!... - jag släppte henne medvetet- när jag trodde hon förstått...’

’där ser du!...- & - när hon inte helt hade förstått vad du menade - så - kom du in på psyket... - ’

’passa er!... -säger jag igen - jag - kan fly ifrån er !... - men ni kan inte fly ifrån era synder!... ’

’Nils...- behöver du någonting... är - det något typ utav hot?...-vad ska vi passa oss för?... ’

’ni straffar en oskyldig! - &-straffet är i princip 1: 1 000 000, i samma proportion - om ni straffar mig - oskyldigt - kommer Allah att straffa er...-’

’ja...- du kanske har rätt- iallafall bedömer vi att det är bra för dig att fortsätta med behandlingen... ’

’för mig - är det ett straff - låt oss säga - någon serverar giftsoppa en gång i månaden till sitt barn... - skulle - barnet se det som ett nödvändigt ont -&-inte ett straff- bara för att hans mamma påstår att det är nödvändigt?... - nej -det tror jag inte - han skulle säga ; ’mamma...-jag

avstår idag- & -äter hos grannen'--- ifall hans mamma då
- skulle späanna fast honom i hans säng - &-konsekvent
mena; 'jag släpper inte upp dig - förrän du tagit din gift
soppa... ' skulle han - bara glatt acceptera detta?...-eller
- skulle han kanske säga till sig själv - 'min mamma - är
galen...- jag vet inte - vad jag ska göra... '?)

'den mamman - skulle nog behöva behandlas... '

'varför - ger ni inte den här sprutan - ni ordinerar - till er
själva då?... - om - sonen sedan - skulle få ett utbrott & -
dunka sin knutna näve två gånger i hennes vänstra arm-
för att - försöka få henne att förstå hur illa hon gör
honom?... '

'ja... - om - berättelsen alls vore sann - skulle nog både
mamman & sonen - behöva en del hjälp ifrån myndighet-
ernas sida... '

'ja- då - får vi se vem Allah hjälper & - vem Han
stjälpes... '

'ja - om alls Allah finns - så - tror jag att han tycker det är
bra - att du får din hjälp & stöd... '

'för att konstatera - så- - tror jag raka motsatsen -
beroende - på - vilken hjälp & stöd du menar... '

'ja...- vi är här för att stötta dig!...'

'men - emot min vilja -vilket gör det till ett förnekande
världsligt straff!... '

'jag - är inte så säker - på att Allah skulle hålla med om
det... '

'jag - är övertygad om - att du har fel... '

Karl: 'Nils - visst var det så - att du sa till mig - att -det
var Madeleine som bestämde - att du skulle stå kvar
skrivna på Erstagatan?... - '

Nils - som inte vill - att hans pappa ska framstå som

galen - & -- riskera en liknande behandling- som han själv; visste inte vad han skulle svara-

Nils: 'pappa - vi slutar diskutera det... - vad som skett - har skett - jag - är väldigt nöjd med Madeleines stöd... '

Å M V: 'det är - i alla fall inte vi på Serafen... '

Karl: 'Nils - säg nu - som du sa till pappa... - '

Å M V: 'Nils -har du något hot över dig?... - vill du inte säga som det är till oss - för att du är rädd för Madeleine?... '

'Det finns ett stort samförstånd emellan mig & Madeleine... - vad hon gör för mig - accepterar jag - eftersom hon gör det utav kärlek... '

'men - jag tror nog - att din pappa & mamma - vill att du ska komma hit - utav deras kärlek för dig också - varför - accepterar du inte det då?... '

'eftersom det finns en skillnad ; det gör inte mig illa - att vara skriven på Erstagatan - men - det gör mig illa att komma hit... '

'nämen Nils - om vi säger så här då; det kanske gör din pappa illa - att ha sådana ekonomiska risktaganden -visst -är det så Karl -att du har väl lån på lägenheten... '

'ja... - en del lån - inte så mycket - men - det är en del... - '

'ja...- man får prioritera!... ' sa Nils - & - såg nedslaget, litet osäkert förslaget eller snarare försynt, ned i golvet... '

'just det... - man får prioritera... '

'& - om inte du - prioriterar oss här på Serafen framöver din gode man - så -får vi se till att sätta en annan person som bevakar din ekonomi... '

det - var som ett slag i Nils huvud

'vad menar du...?'

'just det...- det är min - Åke Mose Varfeldts

uppfattning... ’

’vilket - kanske inte har så stor betydelse utanför kommunen... ’

’ja...- ’ han gapade andlös- ’vad vet du om det?... - nu - blir jag nästan litet sårad... - jag - vet du!... - jag - har familj - jag -har vänner - som kanske kan ha en viss betydelse--- ’

’allt det - som du räknar som betydelsefullt & inflytelserikt - räknar jag till kommunen... ’

’vad vet du om det då?... - säg nu Nils -vad vet du om min familj -& -mina vänner?... ’

’ja... - de - om de nu verkligen är dina vänner - har nog inte speciellt stort inflytande i längden... ’

’vad vet du om det?... - nu - blir jag nästan litet rädd här Nils...- spanar du på mig?... - är -det något du vet ? som - inte jag känner till att du har reda på... - nu! -börjar jag nästan fundera på att höja dosen idag... ’

’även - om du gör det - kommer Allah vara större än dig... ja - även om du så avlivar mig... ’

’men!... - ’ smackar - liksom ironiskt självklart-’jag kanske inte är muslim - har du tänkt på det?... ’

’dess värre för dig... ’

’det - som du kallar ’i längden’ kanske inte existerar - har du tänkt på det?... har du - överhuvudtaget några bevis för det?... ’

’min tro - är ett tillräckligt bevis... ’

’men - jag som -psykiater - Åke Mose Varfeldt kanske inte tror på dig som person - ja... - delvis - men det är någonting - som - inte riktigt stämmer med den - har du tänkt på det... - ja - ett bevis för det - är ju att du nu sitter här - annars - skulle vi ju inte sitta här - du & - jag - nu Nils - & - samtala - har du riktigt tänkt på -vad det

innebär?... ’

’har du tänkt - vad det innebär i Allahs ögon - vad du just nu gör?- tänker göra - tänker tvinga andra till - & -vad du har gjort?...’

’nej... - för - det spelar ingen roll för mig...- för jag - tror inte på Allah... ’

’dess värre för dig... ’

’ja...- Nils -det -verkar inte som om vi kommer längre idag... - du - tjarar om Allah - & - jag försöker få dig att förstå - varför det gått som det gått för dig... - & - varför kommunen - med dina egna ord - bestämt sig för att behandla dig på det vis vi behandlat dig... - ryck upp dig nu... ’

Nils -hade blivit svårt deprimerad - vid tanken på den förestående sprutan ...- hans - huvud - hade sjunkit ned på bröstet i förtvivlan... -

’Nils -är du deprimerad?... - du - kanske vill ha litet anti-depressiva - för att - klara vägen hem?... - jag - skulle kunna skriva ut ett recept till dig - på tabletter - så - kan du ta en nu -som -sköterskan ger dig -&- ytterligare en - vid behov?... ’

’nej ... ’ Nils ansikte krympte ihop i en grimasch... - ’det - är ju därför jag känner mig så nedslagen... ’

’men - du tar ju inte anti-depressiv psykopharmaka just nu... det, kanske skulle pigga upp dig?... ’

’den tanken - gör mig ännu mer deprimerad... ’

’ja... - men -det är ju inte dina tankar som räknas- utan just nu - vad jag bedömer - att du behöver för att må bra... ’

’jag mår inget bra... - när du säger så... ’

’okej... - det var väl dags för sprutan... ’

Nils - sitter likt helt förkrossad - stel.... -

'eller - var det något mer du ville säga till mig?...- några - funderingar- inför den fortsatta behandlingen eller liknande?...'

'jag vill inte ha den... '

'så - så - iväg nu - & - träffa sköterskan - så ses vi om en månad - kan du samma tid?... '

Nils - reser sig förkrossad upp... -

'hallå Nils!... - hör du mig... - jag försöker vara litet vänlig... - blir samma tid bra?... '

'skriv den på en lapp - så - ringer jag om jag vill ändra den... '

'doktor'n' -skriver något på en gul lapp ... - & - ger den till Nils - Nils - låter den fastna - på översidan utav sin hand...- tar s.k. lappen - &- stoppar den förstulet i fickan...

Nils ådrar sig en ödesdiger skada - som gör att han inte längre behöver offra sig för världen, åtminstone inte lika mycket, och - får världen att uppgå i andlig eld

Armen - värkte fortfarande - när han satte sig i Madeleines kök -för att äta lunch -... hon - lagade otroligt god mat!... - & - tog inte mycket betalt för det -30 kronor per portion

!...-

stora pastarullar - fulla utav parmesan & - andra goda ostar ... -det fullkomligt vattnades i munnen på honom.. - hon -ville inte längre - att han skulle komma förbi - de dagar -han accepterade - att domen - tvingade sprutan i armen på honom - ty - han skrek - han stod framför spegeln - & grät ...- det lilla - som lyckats spira senaste

månaden - utav god skörd - var det- liksom en bomb kom
- & utplånade ...- det var - som att mörda hans inre barn..
- att - med en atombomb försöka lösa upp hans
diamanter... - till demoner - ansiktet - liksom helt
förändrat -förvandlat i en mongoloid form - pupillerna -
helt ihop-krympta - likt en kallblodig mördares - det
pulserade i armen ...- han slog sig - i huvudet - han - fick
impulsen -att skära av armen - han - lade sig på golvet -
skrek - helt vansinnigt - likt han på riktigt vore förryckt -
det var tydligt att - dom ville framkalla sjukdom hos
honom - så att - de kunde rättfärdiga ännu värre tortyr...
- han - var fast - i satans ekorrhjul... -
nu - satt han hos Madeleine - & - åt igen... - men - livet
tycktes utdött - förött... - hon - stod vid spisen - en kniv -
låg framme på en skärbrädan på bordet - hon - hade
hackat vit lök... - plötsligt - trängde sig en främmande
tanke på - sådan - som han plågats utav alltid - när han
tagit ”neuroleptika” -tabletter - eller - på annat sätt fått
dessa substanser i kroppen... - & - det konstiga med
rösten - var - att den lät helt kall -men - samtidigt liksom
- helt oansvarig - liksom - den inte brydde sig ett dugg
om konsekvenserna för vad den insinuerade, ’du ska
döda henne... ’-hörde han den säga - han - blev alldeles
blek -han försökte värja sig - han blev så distraherad -
men - han - försökte dölja sitt tillstånd - genom att lyfta
gaffeln emot munnen. ...
’pang!... ’ sa det - han - sprang till hallspegeln - &
blottade sina tänder - hade den gått sönder?... - en, skåra
tycktes löpa - ifrån tuggytan - ända ned emot roten -
tanden - hade utav kraften - böjts utåt - så att - den
riskerade att böjas ännu mera utåt - & - slutligen falla ut -
om han använde den mer för att tugga... - han - rörde på

tanden - den vickade lätt fram & tillbaka - 'Åh! Allah, hela min tand

!... '

Han gjorde dua...

'vad hände?... ' - kom Madeleine & frågade -

'jag fick - en jätte-hemsk tanke - som -gjorde mig distraherad - att - jag skulle döda dig... - sedan - tuggade jag på gaffeln istället för maten!... '

'det är de där gifterna... ' sa Madeleine uppgivet...

Han - satte sig ned vid köksbordet - & - grät - Madeleine - kom med näsdukspapper - han - älskade henne - han sa det;

'& - jag vill inte döda dig... - jag älskar dig mest av allt i hela världen... - jag vet inte - varför dom gör *så här*... '

'det är för att dom vill krossa dig... '

Han grnade vidare - det slutade med att han upprepade ; 'älskling... älskling... älskling...' '*du är så god...-jag älskar dig...!* ' - han stor grät - en bit utav den falska tanden - 'dom' satt in - efter att ha slipat ned hans halva framtand (vad han hade kvar utav den) - till en spets - hade också fallit av... - nu - var han beroende utav tandläkare - om den föll av... - tidigare - hade han klarat sig - med den - som halv - men - "psykiater"- Alicia Bergström Muller- hade ställt det som krav- för att skriva ut honom ur tortyren - till 'öppen' tortyr - det han nu - genomgick -fast tre år senare ... - det hade varit sommar - & - han - var så gott som färdig - efter ett halv års intensiv tortyr... - så - han var för svag - för att i längden stå emot... hon - påstod -att - sattes det enbart in en halv extratand - skulle han slå av den - det - kanske låg sanning i den möjligheten - men - som Profetens kusin Ali sa; till Khawarijs, när de utropade; "All makt

tillhör Allah-”

”ett sant ord - varmed falskhet menas...”

Allahs frid -vare med Profet Muhammad & hans kusin -
& - deras familjer & följeslagare...

Om den fortsatta kampen med Åke Mose Varfeldt

Å M V:’Det är nog bäst du får litet stabiliseringsmedel i dag... ’ Nils tittade förskräckt på honom och sa ’jag vill inte... ’

’ja det blir nog för ditt bästa ska du se kom nu så går vi till sköterskan du vet vad som händer annars vi vill väl inte ha en situation igen där vi måste ha dygnet runt behandling på dig?... - eller hur?...’

Nils spjärnar emot.

’om inte du nu går till sköterskan och tar din spruta ska jag se till att ringa in ett vårdintyg på dig då blir det väl inte så roligt eller hur?... ’

’jag, tar den bara för att jag måste... ’

’ja.. det spelar ingen roll varför du tar den... - den saken kan du alldeles lämna upp till mig... huvudsaken är bara att du tar den... ’ Nils går moloken iväg... ’förresten när ska vi ses nästa gång?... ’

Nils tvekade, ’det.. är ju du som bestämmer eller hur?...’

’ja just det men jag tänkte vara litet snäll och låta dig bestämma själv... ’

’jag vill inte se dig alls... - så bestäm du... ’

’nu blir jag nästan litet sårad Nils men ska vi säga då om två månader har vi ett samtal igen så får vi se hur det går för dig... det blir väl bra så kommer frågan upp om förhandling om vi här på serafen kan lita på att du kommer ta sprutan i alla fall så behövs ju inte

förlängning utav LPT;et, var litet vänligare i ditt ordval så kommer jag också bli vänligare stämd emot dig... ’

’jag säger bara som det är... jag kommer inte hit, för att jag vill utan för att du har beordrat mig till det... ’

’vad bra att du följer mina order då...då ses vi om två månader... ’

Nils gick in i sköterskans rum, ’vi har beställt sprutor till dig nu på ditt namn, det var väl bra, vi vill bara att du ska skriva under en fullmakt där du tillåter oss att göra det... ’

hon - lade fram några papper på disken... Hon var söt, och sexig krulligt blont hår, och glasögon och en blick som tycktes kunna döda med sin attraktion... - Nils - önskade att hon istället hade sagt,

’ned med byxorna nu... så ja... ’ hon sköt ned hans kalsonger, hans hårda stånd, studsade ut, ’det var ju en fin present... ’

dörren till rummet var låst... hon tar hans fallos emellan sina händer och hennes läppars saliv, glider utefter dess pulserande sidor... - ’det här tar bara några minuter... ’

log hon... - Nils andades hårt vid det här laget, hennes huvud guppade upp och ned... han kände hennes sköna sug. som vill ha honom, in i sig, så började hon samtidigt som hon i ett grepp hade hans Phallos emellan sina läppar, knäppa upp sina svarta silkesbyxor... hon förde ned dem, halvt vid knäna... ’vill du göra det bakifrån?... ’ viskade hon... hon sköt ned sina vita spetstrosor, han gick runt henne, hon tog tag i hans Phallos i ett fast grepp och förde den in emellan sina skinkor, den nosade sublimt på hennes blygdläppar, som var våta utav sekret.. långsamt förde hon in honom ’gör du det här varje gång slipper du... ’

sa hon... han satte gärna på henne... den sublimt enorma

njutningen satte hans kontrollerade andetag ur spel... kanske hörde någon dem?... när han försökte kontrollera sig. blev njutningen liksom argsint och blev våldsam istället, han minns inte men plötsligt återfördes han ifrån ljuset till salen...

'du kan skriva under här...' sa hon och lutade pennan emot läpparna..

'jag ska fråga min gode man först...' sa han , 'jag kan ta med papperna hem...'

'okej gör så...' sa hon nästan litet upphetsad.

'vill du ha sprutan i vänster eller höger arm..'

'jag vill inte ha den alls men om jag ändå måste ta den så föredrar jag vänster, ty jag sover på höger...'

hon - klämde på köttet... nålen låg bredvid henne på en metallbricka... - nålen med sprutan med de själödande substanserna...

'nu sticker det till...'

hon stack in nålen i armen straxt under axeln, sedan tryckte hon kanylen tills allt innehåll, sprutats in i hans arm... han kände en stelhet gripa tag i honom ja det var som ett autistiskt vansinne han visste inte längre var han var...

'minnet - utav vad som var, och aldrig mera kommer ske...' (William Wordsworth)

han började gråta, 'så nu är det klart!...'

sa hon triumferande, 'om det gjorde, ont, kan vi prova på andra sidan nästa gång...'

han var redan för svag för att svara när han så raglade ut kallades han till Åke Mose Varfeldts rum...

Å M V: 'så!... har du skrivit under fullmakten?...'

'jag, måste tala...' hans haka hängde ned, han hade fastnat mitt i en mening...

'vem ska du tala med?... ' inflikade direkt Åke Mose Varfeldt skarpt...

'med min gode man... '

'ja... ' Åke Mose Varfeldt, verkade allvarligt väntande -
'om inte din gode man samarbetar med oss här på Serafen så ser vi till att du får en förvaltare istället... '

'det kan ni inte göra... ' trots avdomningen utav psykets kapaciteter blev Nils nu upprörd... - 'hon, har tingsrättens godkännande utav sitt godmanskap... '

'det kan vi nog se till att ändra på... '

'du skulle väl inte... '

'jo! det skulle jag, så se till nu att skriva på det här... '

'ja, jag (sluddrigt) går se vad hon säger... '

'annars kan det bli problem... då sätter vi någon du inte känner som förvaltare istället... '

'det sker inte!... ' var det enda Nils orkade säga...

'det kan det visst... '

'vi får se, om vi ses om två månader... '

'du menar när vi ses, inte sant... '

'om vi ses.. när vi ses... '

'vad menar du med det?... '

'vi får se om jag orkar ta mig hem nu... efter den här stora dosen... '

'den är inte alls så stor - det finns de som får dubbelt så stor dos dubbelt så ofta som du... '

'ja... det är ingen tröst för mig... '

'jaja - då ses vi om två månader då?... eller hur?... '

'In Shaa Allah... '

'samo aileykum... '

Nils - såg förbluffad på Åke Mose Varfeldt, han fann inget att säga...

På vägen hem blev stegen allt tyngre när han kom till

moskén vrålade han utav vansinne - i kvidande gråt spasmer... hans bröder lade honom i ett inre rum där låg han på en madrass, fantasien om Siri, som gett sprutan återkom plötsligt han fick återigen stånd nu visste han inte längre vad han gjorde... Han stack in handen innanför overallen som hade ett par fickor med insida och ett par utan... snart hade han fått orgasm, han blev lugnare och somnade nästan...han gick senare ned på toaletten för att tvätta bort sperman...

Nils hade för vana att hjälpa människor som behövde akut bostad genom att låta dem bo hos honom; följande **dagboksanteckning** är gjord våren 2012:

Det kom en svarthyad man till Stockholms Moské vid namn 'Norman' sitt efternamn ville han inte för mig medge eftersom jag redan hade tre som sov hos mig blev jag tillfrågad 'kan Norman också sova hos dig?...' han påstod att han var "Kristen" en gammal jazztrummis som spenderat några år i Malaysia som pensionerad turist nu ville 'dom' ta pensionen ifrån honom om han inte kom tillbaks, han hade en son i Malmö som inte ville veta av honom, han hade behövt genomgå en operation för prostatacancer - tur för honom? att han kommit till 'Sverige' just i tid jag accepterade tillslut och vi promenerade tillsammans med de andra tre hem till mig...

jag berättade att jag blev i tvingad tvångs "medicin" och att jag planerade rymma utomlands en viss tid, han sa 'det är medicinerna som gör dig psykotisk' jag höll med vi pratade en stund innan vi somnade - i vår sommarnatten vaknade jag upp någon lyste med en

ficklampa där jag lagt Norman när jag gjorde ett ljud släcktes lyset åter - mörkt i rummet i natten jag var vaken nu och hörde plötsligt liksom metall slås emot metall liksom någon skrapade en nyckel vevade en mekanism över metall det förvånade mig först men eftersom jag var förgiftad och drogad somnade jag snart igen om morgonen gick han tidigt ut till 'sitt skåp' vid Silja Line terminalen han hade berättat för mig att hans syster gift om sig... och att han inte längre visste hennes namn - ty hon hade tagit ett nytt efternamn nästa dag tänkte jag på denna detalj om han visste att hans syster gift om sig varför visste han inte hennes nya namn? bröderna på Moskén hade samlat in pengar för 'Norman' skulle kunna flyga tillbaka över Atlanten till Amerika... jag ville att han skulle ge mig en adress där jag kunde kontakta någon han kände han sa; att han skulle resa till Seattle och där bevista de ställen han visste hans bekanta brukade gå till på kvällen blev jag återigen tillfrågad- om 'Norman' kunde sova hos mig jag sa 'ja...' gick för att höra efter de frågor jag undrade över när han hörde min fråga skrek han 'prata inte med mig!... du är psykotisk! jag kommer aldrig mera sova hos dig!..' förvånad reste jag mig upp, han tillade 'om jag ser dig ensam ikväll... klår jag upp dig!..' jag förstod inte detta raseri bara för att jag frågade varför hans syster inte sänt sitt nya efternamn... och hur han samtidigt visste att hon gift sig med en ny man.. nästa dag sades det att 'Norman' rest jag frågade på Moskén efter hans personuppgifter men ingen där var intresserad utav att upplysa mig om det om han i hemlighet kopierade min lägenhetsnyckel - vet jag ej men jag tog det mera försiktigt att ta hem okänt folk i framtiden...

”Varför gjorde du det?” avbröt Åke Mose Varfeldt -
”de gånger jag försökte sluta med dem - fick jag sömnproblem och en överaktivitet - liksom gjorde mig trött och slutkörd - så att jag tillslut blev överkänslig - vilket ledde till självmordfantasier...”

”just det...”

”men jag tror att detta kan vara en del utav avvänjnings-effekten...”

”det - har vi inte hört förut...”

”mmm... men sedan jag lyckats sluta med dem - och ni hela tiden tvingat eller försökt tvinga mig att fortsätta - så har inte några självmordstankar -eller självmords-försök uppstått - annat än i samband med era tvångs-injektioner...”

”ja - det är ju intressant - varför tror du det är så?..”

Åke Mose Varfeldts röst - tyckte Nils - lät litet upprörd, men liksom beslöjad utav ett vetenskapligt nyfiket lugn... vad var han nyfiken på?

”ja... slutsatsen blir ju att ni igenom dessa kemiska substanser vill få den så kallade ”patienten” att begå självmord - och att det är ni som är *sjukdomen*...”

Åke Mose Varfeldt gav upp en suck - hans huvud sjönk ned emot bröstet...

'ledningscentralen - meddelande ut - upptäckt drivkraften i våran sammansvärjning - finnes ej mer...'

Ett pysande ljud - kom ur Åke Mose Varfeldts nacke - hans kropp - hängde slappt - han hade blivit urkopplad... Sanningen var tydligen för kraftfull för hans mekanik... Nils började undra - vad han skulle ta sig för nu. Skulle han bli anklagad för att ha mördat Åke Mose Varfeldt - det knackade på dörren...

”Åke... är du där?” det var en kvinnlig röst - antagligen

sköterskan - då vaknade maskinen plötsligt till igen...

"jaha... då var väl mötet slut..." sa han... "vi säger så..." sa Nils kort...

"Åke" det ryckte i handtaget, Nils öppnade "Åh! Vad skönt!" sa den sexiga ljushåriga sköterskan - med de kraftiga glasögonbågarna... "jag trodde det hade hänt något..."

"nej... vi hörde inte din knackning..."

"jaha ja... är det dags då... för sprutan nu eller?"

Den farligt attraktiva sköterskan tittade uppfodrande på Åke - litet vädjande inbillade Nils sig - liksom för att säga 'var barmhärtig med honom...'

"ja - det blir den här månaden också..." hon ryckte lätt med kroppen och de två gick tillsammans nedåt korridoren...

Karl hade inte visat någon hänsyn till Anji: vid deras skilsmässa: han ville ha *pengarna* rätt och slätt. Anji var av en karaktär som struntade i pengar på det sättet – men – hon lät sig inte trampas på i sina känslor: då var hon principfast hård: men Karl fick ändå den större delen av kakan.

Han hävdade att han skulle ha radhuset i Skarpnäck, ty 'jag har ju byggt det', ja visst, för nu 26 år sen ja! Trots det, hade han fått det och, det skulle visa sig att bara några år efter flyttade han norr om stan.

Radhuset hade gått för ett otroligt pris! 6 miljoner!

Karl visade det sig, hade gått med på Anjis förslag 2006 att köpa Erstagatan-lägenheten för Nils att bo i, enbart pga. vinstintresse.

Lägenheten gick upp i pris brant, mycket brant – och hade gjort det enda sedan 2006.

Nils hade sedan 2011s katastrof där Anji blivit hysterisk för en småsak, antagligen mest för de demoner Karl besatt henne med som viskade att Nils, som ju bara velat Anji väl, mer väl än någon son till någon annan förälder i deras 26 åriga tillvaro någonsin velat en av sina föräldrar, allena haft kontakt med Karl, och, Nils hade av någon anledning börjat gråta då de gick där till Åke Mose Varfelts tortyrmottagning, när han fått veta att hans föräldrar skulle skilja sig.

'det är inte ditt fel', hade Karl sagt då, men Nils hade känt som att det var det ändå.

Trots detta, hade Karl, när Anjis hysteri lett fram till katastrofen, försökt framtvinga en försäljning av lägenheten, givetvis, då Nils låg som ett kolli, i Karls ögon liten som en sill i en konservburk, i Drakens tortyrkammare.

Men Madeleine som ju Nils utkorat till sin gode man, och hon hade blivit det i juridisk mening, hon hade räddat Nils från bostadslösheten.

Anna Lena Oröier: 'åh Nils! Om så Clarence är i Italien så går jag till Mimmi och frågar om hon inte känner någon som kan betala hans biljett tillbaka hit - så att han försvarar den store poeten, Nisse!...'

'Anna Lena!'

'Ja... Nisse! Ingen kan säga 'Anna Lena' så som du!...'

'ibland tänker jag att jag vill gifta mig med dig...'

'det gör vi! Det gör vi! Och sedan kan vi vara gifta ett par veckor - till du hittar en yngre och snyggare...'

'men - Anna Lena... det är ju dig jag älskar... (och Madeleine) dessutom kan man som muslimsk man ha flera hustrur!...'

"bra!... vill nämen Gud vad härligt!... vill du inte ha Viveka på köpet då också? Så kan vi vara gifta alla tre..."

"visst - jag älskar Viveka också - men jag nöjer mig med dig..."

"På grund utav hans problem med teknik och att det är nödvändigt i vårt samhälle att använda sig utav teknik - så behöver Nils en viss dos medicin för att stabilisera hans psykiska funktioner... vi ifrån Serafens sida skulle tycka det vore tråkigt att se hans psykiska mående försämrats - och han igen insjukna i ett psykotiskt tillstånd... vi vet att han misshandlade sin mamma - den händelsen som direkt ledde till intagningsbeslutet... vi har sett att han utan medicin har alla typer utav vanföreställningar - där han trott sig vara föremål för publicitet och uppmärksamhet... ifrån kungafamiljens sida... och att han skulle ha blivit invald i Svenska

Akademien... vi har sett att han utan en viss dos neuroleptika uppvisar ett aggressivt beteende som kan vara farligt för honom själv och andra..."

Överläkare: "du är sjuk med tanke på misshandeln utav mamman - och hoten emot Nali - våld emot tjänsteman och otaliga rymningsförsök... anser vi att kraven för fortsatt vård är uppfyllda... vi vill inte ha dessa situationer återupprepade... vi finner det ousäktligt att lämna ett fall som detta åt slumpen - därav yrkar vi till rätten att bifalla vår ansökan om fortsatt psykiatrisk tvångsvård i slutet form... vi finner att kraven för detta är uppfyllda igenom Nils rymningsförsök..."

Nämndeman: "Nils har du något att tillägga till detta?"

Nils: "förutom faktumet att alla nu nämnda situationer uppstått i samband med tvångs-omhänder-tagande och hot om tvångsåtgärder så har jag inget speciellt att tillägga... min mamma hotade att ringa till polisen varvid jag fick panik... polisen slog jag med ett slag med öppen hand - för att hon var utsänd för att föra mig tillbaka till slutenvårdsavdelningen... Urji Nali fick höra om de problem som uppstått i samband med den behandling ni vill tvinga mig till... inget utav detta hade med största sannolikhet skett - om ni bara kunde lämna mig ifred..." (en "psykiater" skakar på huvudet och suckar "det kan vi inte..") "men då ni verkar finna ett perverst nöje i att ha mig i ert våld kan man ju bara förutspå att ni kommer göra ert bästa för att få fram fler sådana här situationer så att ni kan döma mig allt hårdare... när någon fått i sig ett gift eller en drog - utav misstag så kan han ju inte hållas ansvarig för sitt beteende - men när ni emot min vilja - sprutar in främmande giftiga narkotikaklassade

substanser - håller ni mig allt mer ansvarig för mitt beteende... Ouroboro!"

"Nils... vi förstår att det är jobbigt - men vi gör det för ditt bästa..."

Nämndeman: "förhandlingen avrundas i väntan på dom..."

(de reser sig upp - och några går ut...)

Han vandrade ned emot tunnelbanan efter Fajr, i en desperat vilja att kunna öva sin sång... hemma kunde han inte vara, ty grannarna kanske skulle ringa polisen, misshandla honom på vägen ut - eller - på annat vis förtala honom... Madeleine ville inte längre höra honom sjunga ty 'dom hemska ämnena' hade fått rösten att skära sig - och gehöret att bli skevt. Vintermorgonens gnistrande kyla låg som en hinna på gator och tak - fasaderna glittrade i den stigande solen - nere vid Gamla Stadens tunnelbana satt redan en relativt skicklig dragspelare - igår hade en näst intill genialisk violinist spelat Bach. Människorna gick förbi med sina hörlurar - ingen ville höra 'de fattiga kräken' längre - ingen utom ett fortfarande levande fåtal - se åt dem... 'kommunen' 'de kan väl gå till socialen' döda vandrade dessa varelser förbi likt svin emot slakten - ätande utav sin egen syndfullhet... slaktande sitt hjärta del för del... varför bodde Nils här bland dem? Han hade ju planerat flytta, och sedan hade hans mamma ringt polisen... Så många gånger innan dess hade han varit på väg att resa vandrande med ryggsäcken in i Gamla Stan - men vid en vacker kvinnas blick dragit sig för det han visste borde

ske... Den vackra vintermorgonens vatten speglade oljigt tunnelbanebron - och fönstren drog i matt ljus förbi - nu släcktes de i en rälsbrytning på väg in i tunneln vid Slussens station. På väg emot Norsborg - Fittja - fitt - ja! Passande!

Nils såg förundrat på alla skönheter som vandrade förbi - inte långt härifrån startade Åke Mose Varfeldt sin dag som själslig tortyrledare; en spruta i baken, en i armen... Kanske var det därför människorna vandrade förbi solitt - ignoranta om vilket lidande skattepengarna gick till... dom gick till jobbet - Nils tvingades gå och förgifta sig... dom gick till jobbet; Nils kunde inte sjunga men - dom gick till jobbet och tänkte 'han ser ut att vara skizofren' Nils led... dom gick till jobbet, medan Nils om frälsning be - dom gick till nattklubben! Nils liksom klubbad utav gift, föll alltmer in i natten - glömskan. Dom gick på Söndagspromenad; Nils kunde inte mera vara glad... dom gick till jobbet. Nils bet nästan sin tand på gaffeln av... något typ utav ekorrhjul, Ouroboro som biter i sin egen svans - dom gick till jobbet... ibland åkte dom på semester eller ut till landet... Midsommaraftonens tomma gator... ett dunk ifrån fönster, outhärdligt taktfulla snobbar lutar sig ut och viskar kommentarer om förbi passerande - bättre att passera förbi så fort man kan eller hålla för öronen och stå där... ett par öronproppar eller öronskydd.

Den vackra vyn över gamla stan ut emot kungliga Musik Högsolan och Lappis, Evert Taubes närvaro i gatans känsla, Söder. Vandrandet utefter hamnen, skitlukten ifrån Birka Prinsessan längtan ut till Erstaviken och källan med friskt vatten. Djurgårdens dockliknande hus -

skriken ifrån Gröna Lund - idolkonserterna dundrande över vattnet - basen ända in - vibrerande i Nils lägenhet... Alicia Bergström Muller - startade sin motorcykel på Fjällgatan, journalakterna hon lämnat på Ersta "sjukhus".

Ersta terrassens självmordshoppare - staketet vid toppen utav branten... lanternan röd grön i masttoppen i sommarnatten. Tyska Kyrkans enorma höjd, Bachs cello sonater en himmelsk fröjd. Västerbron vackert böjd, självmordshopparnas outhärdliga ångest på vägen till 'S:t Göran' dödade utav draken...

Den ensamma liggande naken i natten, Riddarfjärdens glittrande vatten...

Onanistens besatthet, själsliga kraflöshet...

I vintermorgonen vandrade Nils likt en skugga utav sig själv någon som inte längre finns - någon som inte längre sitt eget liv minns, beskådande det vackra Helvetet igenom sin gift grumlade skelande infekterade lins... hans öga hade börjat skela efter giftinjektionerna - hans vänstra öga rörde sig åt vänster när han såg sig själv i spegeln detta var Stockholm! Sveriges huvudstad! Här tilläts ingen vara riktigt glad! Nils mage kurrade; snart tillät Madeleine honom att komma för dagen 'efter tio' för att inta frukost...

Nils ser tillbaka på sin färd ifrån upplyst poet - till skadat Lejon

"Under båtstönen finns en sandstrand" målat med röda bokstäver utanför Prästgatan 34 - en lastbil lastar in mattor på Svartmannagatan 8as baksida.

"inget duger för honom - vi flyttar ut"

Varenda gång han gick förbi, trodde han sig se, hur de förberedde hans framtida entré. På vägen tillbaka ifrån Svenska Akademien - den väntande bilen på Ständiga Sekreteraren. Svartmannagatan 8, vars port hade svårt att gå igen... icke kontrollerande om detta verkligen var hans nya hem... för blyg att ens våga se - om hans efternamn stod på namnskylden. Alex de Belfort i Loppis affär, föreslog att sätta 'von' framför Kovacs - hade varit perfekt - men Nils sa "jag vill vara ingenting... 'de' Kovacs.... Är vad jag kan tänka mig att skriva in..." Izzy the Geek vankade i sin affär omkring... återvändande till moskén, fick han en dröm om Prinsessan Madeleine. Hon led i pina, han utav synen började grina och sade till sig själv 'tar jag på mig namnet Bernadotte kommer jag brinna i evig eld'... Han lämnade in ett brev på Akademien - där han uppmanade Madeleine att bli muslim - och gifta sig med honom... han gick till Akademien förbi huset till slottet - för att kontrollera om hans aning var rätt - ty han hade drömt om att han blivit invald i Akademien - och att han skulle få nycklar dit... Han sa sitt namn - han kände sig arm - men han hade drömt att de var vänliga själar... så tacksamt gick han till slottet för att anmäla sitt intresse... men ingen lapp kom till affären i Moskén - och ingen inbjudan kom att träffa Prinsessan Madeleine... så en kväll gick han

hemifrån moskén - när han stod och borstade tänderna ringde det på dörren...

"det är polisen!" skrek någon... han som längtade efter sömnens örn att segla i himlarna blå, blev plötsligt klarvaken.

"vad är det egentligen? Som pågår?"

"vi vill prata med dig?"

"vad har jag nu gjort för grej?"

"vi vill tvångsmedicinera dig" var vad de egentligen sa - så han böjde sig ned och bad inför Allah... När så dörrens lås började borras och stål och krom spräcktes rev han våldsamt upp sitt ena fönster och steg ut på gården... och sprang barfota in i nästa trappuppgång... ett par tjejer hade party där - de spelade en sång, som lät som han själv - i förfalskat skick - "nämen - han är ju sjuk" ett samtal "han är i vår trappuppgång - han är livsfarlig" smög han sig ned och klättrade över en mur och sprang ut på Bondegatan... ingen följde efter honom - det var väl tur? Sprang till slottets gård - bad om "hjälp" emot Stockholms polis-kår... de ratade honom blankt - sa; "jag kommer se er som förrädare" det struntade de blankt i - sprang till Prästgatan 34, ringde på "hallå Marcel... jag står barfota här utanför - polisen har brutit sig in i min lägenhet... var snäll att öppna - ty det är litet kallt om fötterna" men Marcel - den snobben tyckte han var skizofren - bara slängde på och svarade inte i porttelefonen något mer... då blev han arg - och ringde på igen - Odd borde åtminstone släppa in honom... så mycket som han arbetat med att utveckla dikten... tillslut skrek Marcel ut igenom fönstret att han inte kände honom och att nu skulle han ringa till polisen... en oerhörd förtvivlan grep tag i Nils.

Nils sång till Marcel Wingdahl:

'Marcel Wingdahl - tillsammans med din pappa är du 'hip'

liksom skönt omsvärmad utav en "himmelsk" klick...

Vilka övertramp du än gör på andra, tycks ditt liv vibrera

i rosa och vitt...

Du kanske tycker han vara 'ohipp'

Klubben du går till är 'ohipp' på sitt vis...

Ty den är hemlig - champagneflaskor kylda av is... vilket än ris eller ros du får

Charmeras damerna, utav ditt adliga lockiga ljusa hår...

Liksom han såg dig nu, och Ebba, Odd Wingdahls fru, ett genialiskt par, lycklig du som är deras barn!

Medan han tvingas fly som ett förlorat flarn...

Han - du icke ville släppa in i ditt hus

Som stod utanför - barfota i början av Oktober,

Poliserna som brutit sig in i hans lägenhet - varför allena Allah och till viss del satan vet...

Han som stod och frös utanför din dörr - som du trots

allt kände till, sedan länge sen långt förr...

nu sade du till honom ifrån ditt höga fönster,

att han skulle gå ifrån platsen..

*Litet dum, utav förnedringen, fortsatte han ringa på,
du*

skrek,

"jag känner inte dig..." och hotade att ringa till polisen...

Vad du än gör - skyddar din titel dig, vad den stackarn än gör

*jagar fördomen honom ifrån hans hem...
sedan "doktorerna" satt "diagnosen"*

...

*Kunde du inte ens räcka en hjälpande hand
när hans fötter stod där utanför
utav kyla brann...*

kunde du inte ens göra det du kan?

*Han hann därifrån, innan patrullen anlände, han som i
skogarna går...*

*tveksam, vem han skall fråga härnäst, om han ska våga
sig hem till sina föräldrar, vad som är bäst...*

*I dina ögon är han väl som smittad utav pest - bäst att
hålla honom utanför, trots att han kanske vid porten
dör...*

*Fortsätt du sjunga i kör! Och baktala på ryggen, det
finns en dag, då alla dör,*

och bara Allah kan hålla en om ryggen...

Det finns en dag, kanske kommer den i morgon?

Då synden straffar sig, går du säker för Allahs straff?

*Det gjorde inte den stackaren, du vägrade släppa in en
grå*

kall natt...

*Bäst att vara besatt utav Sanningen... och göra vad än
Allah befäller en...*

*Du förlorade en vän, som hoppats att du skulle inse
Sanningen...*

*Om man inte vill se åt den, som beundrar och tycker om
en, har man inte förtjänat uppmärksamheten...*

*Inse det ansvar som, kommer med en hög position,
och sluta se ned på folk, ifrån ditt vackra höga torn...*

*Det spelar ingen roll om du har en miljon beundrare,
behandlar du dem illa och anser dig själv utav en finare*

sort...

Vem? Ska då hjälpa dig inför Allah? Att tvätta synden bort?'

I vända hade han ändå tag på sin bekant i Gamla Stan - ringde Urji Nali och berättade allt som skett utan att börja grina... sov på sin bekants golv - vaknade nästa dag omkring klockan 12... reste ut till Älta till en gammal dam (Anna Lena Oröier)... som ordnat en sovplats en bit utanför stan... gick nästa dag till sina föräldrars hus - de kom just hem ifrån landet... han talade med dem ifrån ett avstånd som användes för att säkra att ingen utav dem sen skulle påstå att han på nytt var besatt... vågade sig inte in - men nästa natt fanns ingen sängplats kvar - och han missade på millimetern sista bussen in till stan - så han gick till sina föräldrars hus och lade sig på trappan men plingade på tillslut... han fick komma in och sova med hunden Simba i gamla sängen sin... nästa dag gjorde hans mamma frukost - det var en Måndag, en fastedag... jo! hennes födelsedag!

Medan han åt kom han ihåg att han åt och sa "mamma jag har blivit muslim... låt oss sälja lägenheten och börja leva ett dygdigt liv... jag kan ta hand om dig... du kan gå hemma medan jag försörjer dig... ränta är förbjudet i min religion... förstår du vad jag säger... lyssna på mitt ord..."

"jag ringer polisen!"

Avbröt hon - han stod där förvånad... Kännande en annalkande sjukdom...

"jag ska nog se till att du blir hemma fru!" gick han på hon svarade "jag ringer polisen!" det fick honom att tänka "jag ger henne en anledning så får vi se hur

mycket kärlek hon har till mig... ” han gick ursinnig fram och dunkade sin knutna näva på hennes vänstra arm... hon reste sig upp ”sluta!” han kom plötsligt ihåg att hon länge velat tvinga i honom en giftig spruta... han tog henne i kragen tittade henne djupt i ögonen och sa ”om du ringer polisen på mig en gång till då djävlar!” släppte henne snart - hon slet till sig handväskan och gick ut genom baddörren... med en väldans fart.... Såg henne försvinna runt hörnet emot skogen som fortfarande nästan somrigt glimmade - fick en tanke på Moses som dödade en man med ett slag och blev förlåten utav Allah... lade han sig ned och bad om förlåtelse - rätt som det var uppdagade sig vid dörren en polisman - han låste dörren fort - gick snabbt uppför trappan - dörrklockans ljud fick hans mage att vrida sig - i skräck - att han ätit så litet var tur - ställde sig på markisen - snart kom hans pappa hem - han hade varit hos polisen och hämtat nyckeln till lägenheten.... Han log skräckinjagande och stängde fönstret - hur Nisse än knackade på så vägrade han öppna - nu var han ensam med ett polisförband - som sträckte sina händer för att klättra upp - snabbt sprang han över radhusets markiser till balkongen hos Börje... och upp på taket - solen strålade i morgondiset - där förhandlade han om frisläppning.... Tillslut sa en av dem att de var på väg därifrån - han lade tillbaka tegelpannan han tänkt försvara sig med och klättrade snart ned för att ta sina nycklar hans pappa lämnat i hans lånade skor på gräsmattan.... Men som han var bäst på väg att gå ned för att resa in till stan med tuben överföll en hel patrull honom - han kämpade men de var för många som brottade ned honom.... In till S:t Göran med deras bil störtade bilen som en pil... där han sa sitt

*personnummer och namn men ändå spände de fast han -
helt utslagen låg han där medvetslös i 26 timmar... sedan
dess glömde han bort hur man riktigt rimmar...*

Kapitel 17

Nils börjar luckra upp sin fångenskap - flyr åter och hamnar hos Repa

Edward: 'Nej.

Nils börjar luckra upp sin fångenskap - flyr åter och hamnar hos Repa

Edward: 'Nej.. - det började - som ett grann-bråk va... - den där Björn - hade fest- för sig själv...- & - spelade för hög volym... - &- Nils - som -hade eller åtminstone hade försökt - ge bort sin pappas stereoutrustning till mig - satte på kallt vatten - som rann stup i ett va... - för att kunna sova ordentligt- &- därför -började den där djävla Björn spela ännu högre volym - eftersom - det kluckade i hans lägenhet va... - så - blev det bråk- &- Björn sa-enligt Nils - att - han skulle driva honom till vansinne - ja - & - det slutade tragiskt - Björn -fick cancer - &- Nils - lyckades de låsa in på hispan va... - en förskräcklig historia... inte sant...?' 'det - börjar alltid bra ...- i Nils historierna va... -men - slutar ofta tragiskt ... -& - då - uppstår det plötsligt en mirakulös ny början - som - ja - man vet inte hur den kommer sluta... - han pratar ofta för mycket - &- tror för positivt om människor - eller - på andra kanten - säger han ingenting - som - till sina föräldrar - &- det har väl sina anledningar - att de pratar bakom hans rygg med myndigheterna va... - & -tror för illa om människor...- ja han är en spännande figur... ', 'vi säger det då!... ja hej... ' slänger på luren...

Repa: ”Ja, en död narkoman är en bra narkoman”

Repa: ”Vet du - vad det bästa skyddet emot om-händer-tagande är alltså...- grabben - det är - att ha personer boende hos sig - som kan rycka in - & -rädda en om man råkar illa ut...- annars - skulle inte jag ha folk boende hos mig på det här viset... - jag - skulle kasta ut de djävlnarna igenom fönstret alltså... ’ biter ihop tänderna - i en till synes barbarisk grimasch...- ’det kan du skriva upp grabben... - sådana där - överklass svin -som - Lagerhon - eller - Lagerheim -eller - vad fan de heter... - ’ah!.... - jag har visst blivit tokig -jag - som sitter & spelar piano hela dagarna ah! ah!... - ’ ’ går in i falsett toner - ’nej vettu - här ska tjänas pengar - det kan du skriva upp... - mycket pengar - inte sitter man & plitar för ingenting... ’ skjutsa hit & skjutsa dit ... - ’ ’ Repa gick in i sin enmansteater...- vilket var roande - en stund - ty ’publiken ’ - kunde ju knappt göra annat än att skratta -ett kritiskt ord - & -han kunde byta till attackposition...

Nils: ”brallan - jag får ingen ro vetu...”

Repa: ”Jag kan rimma när som helst i princip - jag är naturbegåvning va...”

Nils: ”Får jag se någon av dina dikter?”

Repa: ”Nej... ja... jag diktar hela tiden liksom - alla är diktare - det finns i princip ingen människa som inte är diktare va... man diktar hela tiden - det är ingen som håller sig till verkligheten liksom... alla ljuger vi ju hela tiden va... vi försöker tala sanning men vi ljuger - inte därför att vi vill, vi försöker ju säga... sanningen! Om man nu ska kalla den så var alla berättar vi ju fabler i princip - det finns sanning - alltså...”

Nils: ”Men allt är ju sant! Allt är ju en historia en

fantasi!...”

Repa: ”Nej... ja...”

Nils: ”Om det här i rummet var ifrån början en fantasi - det du kallar sanning är bara stelnad fantasi - inget mer...”

Repa: ”Jaha... ja...”

Nils: ”Att man ska behöva återge en fantasi, ett föremål - det kan man ju inte göra med något annat än egna ord - man är ju själv en fantasi - du har helt fel!...”

Repa: ”Det handlar inte så mycket om ifall man kan klara sig utan medicin eller inte - det handlar mera om, ifall man kan klara sig utan dom eller inte va- för det gillar de inte.

Det är mest överklass-barn som blir musiker va - inte ska du tro att det är några såna som kommer från min klass - ifall du går ned på konstfack eller musikhögskolan och frågar var de kommer ifrån, det är mest Östermalmarna va, Täby, Danderyd, det är barn som vill fortsätta leka egentligen. Jag vill ha ett riktigt arbete va - ett där man gör någonting, smutta på en grogg och tumma på en fiol, det vore nåt va! Men jag - jag har alltså valt det hederliga arbetet - om man så får säga - köra taxi - köra folk hit och dit - lasta varor - vara en hjälpande hand va. Det är jag nöjd med va - att kunna hjälpa till - ja de må vara i nöd.

De fula människorna ska alltid ha roligt hela tiden va, en ful människa kan inte bara gå omkring och vara allvarlig, då märks den inte va...”

Nils: ”Det är ungefär som att bara se gräs men aldrig himmel - att aldrig resa sig ur soffan och se ut ifrån fönstret, bara en sorts röst! Det är ju sinnessjukt! Alla människor som överhuvudtaget skriver, eller gör musik, eller målar, de måste ju höra röster, de måste se bilder, de

måste höra musik. Dessa röster är fantasin, utan fantasin bildas ingenting nytt - om vi bara hade minne skulle vi vara liksom en sten - oförmögen att ändra vår egen framtoning. Om vi bara kan se det som finns är vi ju beroende av andras fantasiförmåga för att existera - då kan vi inte tänka själva, utan bara vara som robotar... men det är väl det som överheten vill? Inte sant?

Det är därför de är rädda för marijuana - för att det är en drog som väcker fantasin. Fantasin är någonting som står i begrepp att omkullkasta all hjärntvätt, all inlärning som de satsar enorma summor skattepengar på - alltså, människors arbete, hela systemet, är enbart till för att hjärntvätta människor - så att de blir lydiga instrument i överklassens hand. Men överklassen har ingen fantasi den heller, den är överklass bara för att den är fri ifrån alla de fördomar som den med skattemedel tvingar på underklassen och medelklassen. Därför är den överklass. Deras fantasi är begränsad enbart till att lura till och lura sig ur sanningens ögonblick. Sanning har med vår rörelse att göra, då vi hindrar andras rörelse - ljuger vi - då vi hindrar vår egen, ljuger vi för oss själva - dessa är egentligen ett - det som överklassen vill - är att mörda andras själar - att röra på sig är inte att röra foten - det kan vem som helst - (förutom en som är lam) att röra på sig är att känna att man rör på sig utan rädsla, utan hinder och detta är ovanligt. Det är nämligen så - att dessa människor planterar in det som de sedan säger sig vilja avhjälpa och det är då man försöker gå emot hjärntvätten som man blir galen, sjuk, och de kallar en skizofren. Deras hjärntvätt går ut på att man ska "tänka" normalt - dvs. i de invanda banor de lärt en att tänka i. Det handlar mycket om konsumtion i s.k. erkända kultur-värden.

'Det är inte fel att äta kött'

'Kärnkraft är nödvändigt om vi vill ha el'

'Hur ska vi ta oss fram utan bensin?' osv. det spelar på den vanliga dumma lata människans behov av bekvämlighet. Många börjar numera förstå att i alla fall de själva mår sämre då de äter kött - eller att man också kan värma ett hus med ved, eller att segelfarkoster och cyklar - eller varför inte häst och vagn - är skönare transportmedel än stora giftutspyende oceanångare och bilar. Men det är långt kvar. Det är först då människorna själva - deras hälsa, deras psyke, deras kroppar - då dessa börjar förstöras - vaknar de upp och skriker till sig själva i panik; vad håller vi på med?"

Repa: de är ryggradslösa alltså - man vet för ini helvete inte vad de vill - amöbor va - flyter omkring i sitt djävla hav - sitter och snackar liksom de här djävla spegel tittar rum va - ser bara sig själv - ser inget annat va - det är som Nils (Repas granne) här nere, han sa nåt djävligt bra - man kan inte dra dem in på sig va - ingen orkar med en tillslut.. det är så jag förlorat alla mina barn va - ingen orkar med en om man vill sitta som en djävla nunna eller abbedissa va, och ta in vem som helst - då kan man ju göra det men man har ett val va... man vill ju inte hamna bland blötdjur - du har ju Schiller att ta hand om - det räcker ju för dig va - men putta inte över nåt blötdjur på mig va - jag orkar rent ut sagt inte va...

Vet du vad det är för likhet mellan ett gran-skott och en indisk kvinna? Båda har kall-kutta!

Ha, ha, ha... fattar du va?

En sån där egotripp som bara tänker på sig själv alltså... Janne han gnäller ju för socialen, Edward är livrädd för negrer!

'Titta! En neger!' säger man, till Eddie! Hans ögon blir *så här* alltså!

Janne - han är ju tokig i Sydamerika!

Han har glömt att sätta på musiken va! Han slarvar med att sätta på mobilen va?

Janne! Janne! Kan du inte svara i telefon djäveln!

Janne går in för mycket i smör-rollen va! Han blir för mycket betjänt va!

'De där gamla gubbarna!'

Janne förväntar sig väl nån *stor* belöning att han ska få sitta vid kungens högra sida va...

Nisse tror ju han är en profet eller nåt liknande, Janne tror väl han kommer komma i mörkret... det kanske han gjort också...

Hon är djävligt snurrig den där tjejen Nisse har... hon är den enda... utan henne vore han väl inlåst på institution nu...

De kuckelimuckar väl inne på Tuvas rum när jag inte är hemma nu... han har vissa bra tankar den där Nisse, men han är förbannat egotrippad av sig - *sitter och skriver - skriver!* Han vill inte bli störd - man ska vara *tyst som en mus*...

Ulf Nordenstam va... han har 17 barn med 17 fruar!.. han är Stockholms största knarklangare som inte knarkar... det är tack vara mig han är ute idag..."

Repa var ute och körde i sin bil - han lyssnade i verkligheten inte på vad passagerarna sa; utan pratade på i en elak vansinnig jargong - som när som helst riskerade att övergå i en hotfull kommentar emot någon utav hans lyssnare... eller om de nu ens var lyssnande - Mary satt och valsade i kapp med vansinniga utrop, ryska polskor, allt för att slippa lyssna...

'de här jude djävlarne vettu... tjong sa det bara, och så kom Hitler, han log när han slog alltså - det kan du ge dig fan på... och så kom den där lilla Anne Frank också - hon tyckte det luktade senap... hela Tyskland åt korv alltså... och de där Kennedy alltså - arbetade med spritsmugglingen va... ville bli presidenter och så - tjoff - sa det alltså - blodet rann ut i baksätet - det var ju samma med Palme, min pappa sa... Ewa Rudling vettu! Hon ville ha mig som nakenmodell! Här ser du fotografiet vettu! Vilken karlakt jag var... på väg ned emot Paris va... de där judesvinen vettu!...' Det var nu oklart vilka han syftade på, 'Hitler borde ha haft ihjäl dem allihopa... han borde haft mer resurser - den där Anne Frank alltså - hon tyckte det luktade senap... sedan fick hon en korv upptryckt i ansiktet... det är *så* det ska gå till vettu...' Repa verkade ha fått dessa idéer igenom en motreaktion emot den allmänna opinionen - han hade gått in i den fällan att alltid opponera sig emot majoriteten och driva ett förtalsskämts-krig emot - vad folk i allmänhet tyckte... men, han sa alla sina fruktansvärda kommentarer, likt han stod på en stå-upp-scen - dock utan att någonsin lyssna på publiken. Men, den behövde han, för att ha det roliga i att driva någon till vansinnets gräns... det enda man kunde göra var att skratta, annars kunde han bli fientligt inställd, sedan, kunde hans hemska vanföreställningar, ringa i öronen några timmar därefter, så att man var tvungen att isolera sig ifrån vidare intryck... kom någon på besök kunde det bli svårt att komma därifrån... Repa hängde efter sin gäst ända ned ut i trappan hela tiden utkastandes vansinnigheter. Det värsta var - att det inte upphörde där, ur mardrömslika rösthallucinationer, kunde besökaren sedan höra

vansinnigheterna ringa i öronen. Han orsakade ganska snabbt ett psykotiskt tillstånd hos sina åhörare - då de inte orkade lyssna på något mera, öronen liksom värkte, likt de blivit misshandlade, om någon annan kom och försökte samtala, var första reaktionen flykt - varje intryck kunde göra ont, men, han var ibland i svåra knepiga nödsituationer användbar, som chaufför, och praktisk hjälp. En och annan som blivit fråntagen sina rättigheter kunde relativt riskfritt komma upp och slagga hos honom. Han ville hjälpa andra ur knepigheter - men samtidigt orsakade han psykos hos dem han umgicks med. Han kom alltid med någon krystad historia om att hans farfar var dynamit Harry, eller smed... Ifrågasatte någon slutade han med att säga 'sen kom han till Stockholm och så högg de huvudet av honom' 'vettu, min farsa alltså - han var bondtjuv - vet du vad det är?' hans offer skulle alltid säga 'ja' eller 'nej...' det räckte för att Repa skulle uppfatta att de konverserade, sedan kom han av sig, ibland kom han in på när 'de låste in mig...'

'insulinchock, vettu vad det är? De sänker blodsockret på en alltså... dagen före...' han menade antagligen 'dagen före förhandlingen' Många hade först glada kommit upp till hans våning, för att efter ett par dagar fly därifrån, skitande på sig utav vansinne på vägen, sägande till sig själva, att döden, eller hispan, är en bättre plats, men sedan siktande på den första på grund utav den senares tortyrens outhärdliga sjuklighet. Ingen vågade längre ta det manipulerade ordet 'sinnessjuk' i sin mun, ty det innebar numera en vansinnig konsekvens, så omgivningen fick välja att inte alls tro på besättandet, vilket var likvärdigt med att bli besatt, eller tyst som

besatt, åse, hur yttrandefriheten i praktiken försvunnit - ty en "polishand-räkning" kunde lätt skrivas på den - som hamnat i fel sällskap. Sällskapets reaktion var vanligtvis att 'sinnessjuk'-förklara denne, oftast ville de bara förklara bort litet obehagliga fakta, denna kommit med... I andra fall tycktes titeln berättigad, men inte den giftiga reaktionen. Problemet kunde alltså formuleras så; ett gäng sinnessjuka psykopater, hade i princip tagit patent på att få benämna andra så, så fort man blev utsatt för en sinnes-sjuk, alltså ondskefull besättning, utav sinneskapaciteten, ett ord-virus, hade man svårt att formulera det, utan att bli likt en som kastar kanske sista stenen på en oskyldig, som inte var oskyldig, men som kanske inte just förtjänade att läggas i en låda med giftormar.

'Roffe Wretling vettu, vi ska resa till Uppsala i morgon... vet du vem det är...' Repa blåste alltid upp betydelsen utav sina bekantskaper i syftet att invagga åhöraren i någon typ utav onaturlig respekt för denne - kanske för att dölja sin utstötta position. 'Han ska till Argentina vettu... dit, kan ju du också åka, de talar svenska där, det har bott svenskar där sedan 1800 talet... och i Augusti, då ska man till Amerika vettu... min brorson har ett hus där - i Connecticuts, stort som hela det här vettu! Tolv rum alltså!... morsan hon stack till Amerika vettu... och födde andra kisar där, som jag, som nu är rika! Det var Beirut i gamman, det kan du sätta dig upp på!... det är ju därför...' och så kom han tillbaka till spåret om vilken karlakt han var - ja, han var verkligen fri! Likt en sol som bränner allt i sin väg, var det ett mirakel? Litet underligt med tanke på hur låg toleransgräns som sattes för andra... 'vettu, vad jag talar?

Söderslang va! Min pappa var boxningstränare, för Ingo Johansson vettu... ska jag visa dig hur man boxas, man är helt slak så här sen när handen är på väg att träffa, då knyter man till vettu!...' ibland kom faktiskt praktiskt användbara saker ur monologerna....

Repa visade Nils en boxningsmetod, säkert en smart, men fick man använda den?

"vettu... jag går med rullator nu, för då åker man gratis på bussen..." han fejkade även dumhet för att verka ofarlig pensionär... så att betraktaren trodde sig se en lomhörd gamling, som inte riktigt förstod någonting, han bytte konstant skepnader, utan att dock någonsin bli sig själv... ibland kunde insikten glimma till - tycktes det, men i de stunderna talade han alltid om andras kleptomani, eller lek lögner... det hade han tydligen insikt i - dock utan att inse sin egen löjligen obetydlighet - den som rasar på i ett konstant oljud kan inte förvänta sig att någon uppmärksam lyssnar, när den utav förskräckelse tystnar.

Han tycktes nära föreställningen att allting han gjorde var så betydelsefullt, att det fanns de som intensivt beundrade lyssnade. När han tog av sig kavajen, liksom det låg något specifikt i hans perverterade handlingar. Hjärtvädden hade lyckligtvis inte bitit på honom, dock, hade han i försvar anammat den "psykiatriska" attityden. Han såg inte sina egna brister, men var snar i att påtala andras - oftast på ryggen.

'det är de här esterna alltså - det sitter i blodet va - de stjal som by-spolingar - ja de hade ju inget annat val - Stalin en utav de värsta massmördarna, i världshistorien... man var ju tvungen att lura sig till saker - annars skicka dom en till koncentrationsläger - eller

hispan - det var ju i princip de som uppfann det..."

Dikt om Repa:

Jag är Repa Lager
Jag får folk att få spader
Jag pratar i en timmas tid
Utan att se den andre vid min fot
Blir mer och mer som idiot
Jag tror mig veta allt
Min blick är fjärran
Jag ser inte någonting
Jag simmar runt i ett tillstånd av absolut säkerhet
Jag låter ingen annan prata, för då hotas min säkerhet
För jag är ju den enda som vet
Jag hatar att lyssna
Jag börjar prata direkt
Jag vill inte känna på
Din stinkande andedräkt -
Jag påstår att du är tystlåten
Jag pratar i ett kör
Finns det något annat jag gör?
Mitt problem är att jag pratar för mycket
Alla blir trötta på mina ord
De är för många
Ingen orkar sitta vid mitt bord
Jag är rädd för att människor ska utvärdera det
Jag säger och se
Att jag bara är en idiot
Jag är rädd för hjälplösheten
Jag är rädd för sanningen
Så jag pratar bara på

Jag kan inte sitta tyst i en vrå
Det är en känsla som sporrar mig
Jag vet inte vad
Att hela tiden vara sysselsatt
Trots att jag intet vill ha
Många människor känner nog sig igen
De måste jobba men inte för de tusende spänn
Utan därför att om de skulle sätta sig ned och fundera en
stund
Skulle de komma underfund med att de var skizofrena
och sedan aldrig kunna sova en blund...

Den muslimske vårdaren som var på besök i moskén, kände sig ledsen då han såg tårar falla ned ifrån ynglingens ögon... när denna såg på offret för kemikaliska kriget emot fostren... litet senare såg han ynglingen skratta, när denne såg på en annan utvecklingsstörd... som svingade sig fram på sina två armar över mattan i moskén... ömsom klappande sina händer, och vrålande... ynglingen skrattade, ty beteendet liknade hans eget i glada stunder, men att ha enbart det beteendet vore det ju ett misslyckande... däremot hade man kapaciteten till annat var det åtminstone bättre att spendera sin tid på detta vis, än att låta sig hjärn-tvättas i skolan, vårdaren tog genast på sig attityden utav att hålla med, litet mobbaraktigt, ynglingen märkte detta och tänkte att han må själv råka ut för det öde han föraktade så och så grät han igen...

Psykiatern som hörde 'vårdarens' rapport om hur denne mött Nils och en okänd galning (Repa) utanför moskén, tänker:

De som inte jag kan definiera låser jag in
Jag skriver i mina papper att de är sjuka i sitt sinn
De får aldrig definiera mig
därför frågar jag dem ut
Jag säger det inte, men jag menar hut!
”Hut att jag inte kan sätta fast dig och veta vem du är”
Därför frågar jag ut dig
Hela ditt liv eller tills jag fått fast dig
I ett av mina penndrag...
Om du håller tyst
Sätter vi in medicin
Som får dig att vekna och prata
Ingen av oss tänker tjata
Vi bara låser in dig
Tills sanningen kryper ut
”vem är du? vad gjorde du där?
Tur för dig om du bara är en suput
Suput vet vi vad det är
Nu är det poeten vi vill åt
Vart fan får han allt ifrån?”

Kapitel 18

**'Soon I will re-enter my kingdom of pleasure' - Nils
äventyr i Köpenhamn**

**'A tall blond girl - at Superbest - still stood outside the
door - seemed to wait for my kisses - as she walked
down the road ...**

'Soon I will re-enter my kingdom of pleasure' - Nils
äventyr i Köpenhamn

*'A tall blond girl - at Superbest - still stood outside the
door - seemed to wait for my kisses - as she walked down
the road -*

*I followed slowly behind -
she stopped and locked her bicycle at 'Fakta'
smilingly - heart beating I
passed bye.'*

Clark Kent -

*ett Novus Ordo Seclorum helvetiskt fenomen,
men med tanke på hans hemliga namn är 'Superman'
så därför, så länge han har tro på Allahs ord, blir han
ett underbart fenomen på Nörrebro.*

Natten till 21 September Fredag;

'Drömde strax innan klockan 5 - att Christer Colt och
Eva Lagerheim och Bengt Högberg, tog hand om en stor
del utav min poesi, för att skriva rent - tog mig till en
vindslya kontorslikt, ett skrivbord, mysigt nedgånget och

ruggigt - senare i drömmen sitter Repa utanför fönstret och sjunger högt i natten - plötsligt hörs flera röster skrika åt honom att upphöra med att väcka dem... jag tittar ut och ser att flera personer har kommit ut på sina balkonger; i nästa stund - rusar några in i lyan och tar tag i honom - släpar honom nedför trappan - när jag tittar ned - ser jag hur fem eller sex män... sparkar på honom, hoppar på hans huvud.

Plötsligt är Edward där... det är nästa dag ”de sparkade väl halvt nog ihjäl honom... du vet Repa..”

Plötsligt ser jag Repa vandra inlindad i bandage, spelande på ett dragspel nedför en utav Vita Bergens backar...

”han ger sig inte vettu...”

Befinner mig plötsligt på en föreläsning på Minhaj... föreläsaren sitter i Norra änden utav salen - en man bakom mig som ser knäpp ut sträcker sig plötsligt fram för att hota och slåss... Muhammad ifrån Jordanien (Skarpnäck) frågar mig om jag vill att han ska slå honom. Han slår honom i ansiktet - och bussar honom emot utgången... jag ser hur han försöker dölja att han knaprar piller... bakifrån närmar han sig sedan för att ge dödsstöten....’

Dagboksanteckning 27 September 2012

Hade återigen en obehaglig upplevelse utav Mind control... lånade en dator för 5 kronor på ett Internet Café... kollade min epost och sökte på mitt namn och tittade på början utav intervjun med Barrie Trowers på whitetv.se. När jag kom ut på gatan igen efter en kvart, kände jag mig kall... jag var som förbytt...när jag för tjugo minuter sedan älskligt sett på varenda kvinna som

passerade så nu plötsligt tycktes någonting äckligt masklikt ha invaderat mitt äppel-sinne... 'du ska döda henne' sa en röst - som jag kände igen som 'mind control' röst. Bedrövad och deprimerad vankade jag emot hemtrakten, inte vågande se åt en kvinnas håll igen...

Dröm natten till 28 September 2012

En lång trappa liknande Stigbergets trädgård.

En man kastar min penna med blyertsstift vid dess högra sida (till vänster om honom själv - jag står på trappan och larmar om det).

En äldre kvinna går fram för att leta efter den, men den är borta.

Möter samme man i mat-affären - Kiwi har stigit i värde till 999 kronor per kilo - jag pratar det där med pennan och han blir hotfull och demonstrerar med ett högt hopp och kampsports spark.

Blir rädd och tillmötesgående.

På fest; det är alldeles mörkt - jag går bort emot de andra på festen - men i mörkret känner jag hårda händer greppa tag i mig och dra mig tillbaka.

Försöker göra motstånd men de är för starka.

Kommer till ett fint gammalt hus med svängdörrar "du ska inte djävlas med mig!", säger min starke motståndare.

Dröm natten till Fredag 29 September 2012;

'att Johanna försvarade mig emot en kvinna som då hon upptäckte min svaga legala position - krävde att jag skulle ligga med henne eller så skulle hon ange mig...'

Dröm 2:

'Drömde att jag mötte Rickard Wolff på en segelskuta vi talade om Torsten Föllinger;

'ja... han höll kameran då'

på en exklusiv inspelning där varje artist bara fick uppföra ett nummer...

han började stöta på mig - jag förklarade att homofili var förbjudet att utöva i Islam - när han vägrade förstå började jag säga 'Allah... Allah...' då sprang han ut tittande över axeln tillbaka jag tänkte 'snart kommer väl snutarna' tog mina saker - jag hade plötsligt på mig en flottdräkt två skeppare stod och diskuterade vid sina stora kryssnings-fartyg de såg ränderna på mössan och ville göra en ceremoniell hälsning men jag visste inte denna rit tänkte ropa 'det är bara en dräkt!' men tror jag avstod...'

Dagbok 8 Oktober 2012

Ringde till Madeleine. En och en halv vecka efter sista samtalet... hon började "du har skickat dikter..." så att jag skulle förstå... "rosenrot? rosenrot är bra för impotenta människor - de gör reklam för det i alla sina tidningar..." jag undrade litet försiktigt vilka tidningar hon menade och vilka "dom" men hon fortsatte bara att prata om 'rosenrot'. När samtalet fortlöpt tänkte jag litet osäkert ifall hon mera skulle hjälpa mig - antingen var det min dikt om kyrkans lögnaktighet eller mina kärleksdikter till andra kvinnor som fått henne sur... 'låter som svartsjuka...' konstaterade jag förbannad - hur kunde hon tro att jag skulle dyrka henne? Och förklara min kärlek för *enbart* henne? När hon 1. Bodde med en annan man.

2. varit otrogen med honom.

3. vägrat gifta sig med mig... jag spottade åt en sådan

attityd och gick deprimerad som slagen i huvudet vilsen igenom stan...

Dagboksanteckning, Köpenhamn

Idag 9 Oktober hände det Mästerliga slag, en Sufi i turban satt till vänster framför mig, antagligen såg han min zikhr som jag svarade med och höjde själv handen, i vad jag uppfattade som ett Satans tecken. Jag gjorde genast litet zikhr på honom och han blev håglös. Navid (Saifi-Mästare, Tariq och Imrans 'lärare', Murshid) satte honom snart framför sig - så plötsligt slog han med vänster hand till honom - på hans högra sida - antagligen hade han uppfattat hans försök till svar som drivet utav maktbegär och hämndlystnad. När den stackars Sufin försökte slå tillbaka gav Navid honom en rungandeörfil med höger hand, i en brottningsmatch, där Navid helt klart var den starkare, fick den stackars Sufin några till rungande örfilar som såg ut att kunna slå ut falska tänder. Navid såg på honom med en min utav otrolig styrka - min zikhr hade han tyckt om - jag såg glädjen i hans ögon... nu såg han mycket bestämd ut - som ett lejon som ryter till - den stackars Sufin gav upp... jag tror han blödde...

Ulrika uppenbarar sig i kallfusion hos Nils i Köpenhamn

Jag gled långsamt in i hennes våta fitta -
Blodet mitt in i henne försökte hitta -
Vita blommor i hennes kropp
Dunket utav min kåta snopp...
Som återigen reste sig opp...

In i hennes blöta fitta försökte hitta...
För en evig stund kände jag allt - visste ingenting -
Allt gled förbi - bekymmer segment sprutade in i hennes
nakna underliv...
Tiden försvann - jag kramade krampaktigt hennes
svettvåta hand...
Likt vågor som slår in emot strand
Vaknade jag i drömmars behag
Tills natten blev dag...
Hon dansade naken på mitt tak
Hon var underbar - jag saknade ord för mitt övermod
Ty nästa dag - tänkte jag säga en sak i hennes snäcka
Jag satt i skolmatsalen och häckade personalen tyckte att
det var konstigt -
Att jag dröjde mig kvar och drack kaffe för att kunna
hålla upp huvudet ett litet till tag
Jag ryckte till
Läraren röt
”Nils! Här sover man inte! Försök att sitta still!”
Mitt huvud guppade upp och ned
Under rasten fick jag vila för mig själv... ifred -
så jag
grät -
Den dag hon hade fallit offer för en annan mans
charmiga famntag
Men om natten ropade hon på mig - så jag tänkte
”en temporär skugga som försvinner då Chevalier de
Solei rider ut...”
Hennes nya pojkväns pappa var fri murar psykopat...
Spjuten i entréhallen på Blasieholmen
Avskräckte mig snart ifrån att utmana min rival på
duell...

Låt dessa rader bliva min moteld...
Orgasm - det fick jag göra själv...
Ty annars höll drömmarna om henne mig vaken varje
natt
Liksom känslan utav att sova med en katt - som långsamt
skriver in sina vassa naglar under mitt bara skinn -
I drömmarna om natten var hon min - men jag vaknade
varje dag - till ännu en långtråkig skoldag...
Så länge hon var där kände jag mig yr utav spänning -
underbart kär...
Såg jag hennes snor tänkte jag slicka hennes näsa - lyfta
hennes brudflor...
I drömmarna hon finns - med en omedelbar närhet jag
fortfarande Ulrika Lindström minns...
Liksom något grumlat min lins - hamnade jag snart i
dekadens - och drogerna tog min oskuld - jag blev något
som inte fanns...
Hennes pojkväns pappas lans - blev till en spruta -
Våldtagen utav tunga gifter undrade jag för mig själv
När dom tänkte sluta...
Men ”dom” verkade tycka om att köra på
kanske ville ”dom” finansiera ett par nya bältessängar
och ett hus att föda gökungar i..
när vi var små - visste vi så litet om sånt där - och vågade
leka doktor - trots att min pappa var anställd -
Och hennes en multi miljonär -
Ett par tankar om morgonen i Köpenhamn
Nedskrivna utan besvär - nedskrivna här...

Nils blir lurad/utsatt för en muslimsk pederast

Han - bad emot den riktning - där - solen aldrig gick

upp... - av någon anledning hade han fått för sig - att Qibla var där...- konstigt nog - var det där - närmaste Moské låg...-vad var han ute efter?... -hade han aldrig sett - var solen stod - mitt på dagen på himlavalvet?...- Nordens rikedomar- kanske lockade?...- mörkret i rummet - liksom homofilis(kt) pockade... -
'det- kan bli litet kallt - för värmaren fungerar inte... '
mitt i natten - kände Nils kylan... -
'tycker du - det är kallt?... ' frågade Naseer - 'du kan komma in här -under täcket om du vill... '
När - Nils så - kröp in - slingrade den gamla mannen - benen -som en orm- runt hans midja -han - kraftade emot skrevet-Nils -blev -litet upphetsad- men - tänkte på Allah...- 'det kan bli för varmt med de här... ' sa mannen - &- tog i byxvecket på Nils overall...-'du kan ju ta av dem... '
Nils - låg kvar-för att inte mannen skulle kasta ut honom mitt i natten - i en omedelbar frustrationskomplex senare-gick han tillbaka till kylan på svarta skinn-soffan -
'jag - har frågat kvinnor här -ifall de vill gifta sig - de har direkt frågat 'hur mycket pengar har du på ditt konto...'
'va!... ' har jag sagt - 'ifall jag var ute efter en hora, kunde jag gå på stan - &-ta hem en...- jag har hustru & två barn i Pakistan - men skulle gott kunna ha en till hustru -här i Danmark... '
Nils - förstod kvinnorna - men -han sa; 'ja - de kanske inte var intresserade helt enkelt,... ' - en pinsam - nära intill outhärdlig stämning uppstod -'utav ett så direkt förslag... - 'äktenskap är omöjligt utan förtrolighet... ' ' - han citerade Sören Kierkegaard...-
den 10de - i den arabiska månaden Dhul Hijarat, firade Nils Eid i Moskén...

Imam Siraj, bjöd honom på kött; det var smakrikt, men, Nils kände hur hans själsliga krafter minskades... Mot kvällen, gick Naseer i förväg hemåt...

Nils skyndade efter, men, Naseer väntade inte på honom... Han ville låtsas att de inte kände varandra.. Men - då han kom runt hörnet, stannade Naseer för att invänta honom vid husets grind, intill gården.

Men Nils, som inte förväntade sig, att han väntade in honom, gick förbi... han hade ju egen nyckel...

När han kom in, erbjöd Naseer sig, att laga mat åt de bägge..

Nils, som ville hjälpa till, erbjöd honom att inkludera kantarellerna & potatisen han köpt...

Naseer sa då, att han ju kunde göra dessa först, till sig själv...

Nils ställde sig i köket & började tvätta kantarellerna; han sjöng Toivo Kks melodier. han älskade att sjunga dem. & han tänkte på Urji Nali.

Tiden försvann... han var som helt berusad utav melodin...

En tid förflöt, han visste inte hur länge, innan han var färdig att tvätta kantarellerna...

Han satte på spisen för att värma stekpannan...

Just då kom Naseer ut ur rummet de bägge nu sov i...

'vad håller du på med?... '

'jag - ska just till att lägga i kantarellerna... ' sa Nils

'okej ... - säg till när du är färdig... '

Naseer - lunkade tillbaka till rummet... -.

Nils -var nästan klar en tio minuter senare... han hade saltat med Himalaya salt - & - lagt i vitlök, kantarellerna, & kläckt några ägg, som nu var i princip stekta i pannan...

'din djävla bastard!...' kom plötsligt Naseer & skrek!
'vad är det nu då?.. -varför kallar du mig så?..' '
'du sa- när du flyttade in - att -du inte skulle använda spisen utan att du åt maten rå!...' '
'ö-ja..' - Nils försökte förklara.
Men - Naseer gick på;
'om -du ska använda spisen så här länge varje dag, så, måste du betala 5000 kronor i månaden till mig!...' '
'men - jag sa- kommer du ihåg-'
'nej...-inga ursäkter- &- när man flyttar in hos någon så säger man s i t t n a m n!... - man - visar sin legitimation!... jag - kommer ringa till el-bolaget - &- säga - att det inte är j a g som använder elektricitet - utan att det är Nils... - den h ä r p e r s o n e n... '
'ja... men lyssna nu!...' Nils var allvarlig .. 'jag sa; att jag mest äter maten rå - men - ibland'
'inga ursäkter!...' Naseer var ursinnig..
Han - tog pallen som stod i hallen - & - lyfte den för att slå Nils.
Nils höll upp handen till skydd...
'okej...- vad vill du nu då? ska du slå mig eller?... '
Naseer - verkade förvirrad - han - satte ned pallen
'att - jag ibland steker potatis & ägg... '
'men - i en halvtimme!...' '
'tro mig - när du kom sist hade jag just satt på spisen... '
'din djävla lögnare!...' Naseer - spottade på golvet...
'ja, ja... - om du tror det - är det väl lika bra att jag flyttar ut...'
'jag ringer polisen!...' Naseer var andlös
'det behövs inte - jag tar mina saker nu -& - går... '
'bra...'
'hur blir det med hyran jag betalt då?..' '

'jag - ger tillbaka resten... '

Nils gick in i rummet- emot gatan - & - började packa ned sina saker...

'om - jag hör ett enda ont ord om mig, eller ens - ser - en sur blick -i Moskén - ska jag se till att myndigheterna söker upp dig - & - då - kan det bli problem - eller hur?...

'ja, ja...- vad ska jag säga för någonting då?... - det - har ju inte hänt någonting...'

Nils - hade inget direkt ont att säga om Naseer - förutom - hans sexuella dolda läggning - som - Nils inte var helt säker på... - &- denna incident - att han uppenbart tafsat-hade ju också kunnat berott på - ja - Nils ville inte direkt tänka på det...

'säg - vad jag ska säga då... '

'du säger - att - vi helt enkelt bestämde att det var bäst att du flyttade ut...'

'ja - det - verkar bäst... ' Nils var litet sarkastisk.

Det regnade, &, klockan var snart Isha, då Nils solitt vandrade tillbaka till Moskén...-

Sex dagar - hade han åtminstone fått tak över huvudet - men - priset var för dyrt... -

Nils besökte då och då ett internetcafé; personalen var hyfsat trevlig, priset hade stigit; ifrån 5 kronor till 7,5 för en kvarts användande.

Han hade betalat 11 kronor, ty han planerade skriva ut 3 sidor; dessa kostade 2 kronor per styck, han lyckades göra dokumentet till 2 sidor.

När han så var klar sa han uppfordrande till kassören, härmande Urji Nalis exakta räkningar i penga-frågor;

'jag antar det kostar 3 kronor per sida?'

Kassören som redan hade gett honom två och femti i rabatt tittade underligt på honom, han tänkte på Urji, och frågade igen, ännu mera uppfodrande, 'jag antar det kostar 3 kronor per sida?'

'jag antar att jag ska ge dig två kronor' sa kassören tillslut snopet, ryckte på axlarna och gav honom två kronor.

'hej då...' sa han litet övertydligt, inget 'salam' idag - på vägen kom Nils plötsligt på varför kassören ryckt på axlarna, skammen trängde upp och han tänkte, att detta kan hända sade något om Urjis lära, räknade man fel, gick det rakt åt helvete...

Cecilia Lind...

Lust...

Hon kom ut ur duschen med en handduk över sina kåta bröst. Hon hämtade något ifrån skrivbordet, innan hon hann stänga toalettdörren, hade handduken fallit av - han såg henne ifrån motsatta fönstret, sina trosor ta av.

Han kände sig oerhört kåt, hennes fitta, skön, varm, våt, han sade för sig själv 'Allah - förlåt'.

Vacker utsteg hon en halvtimme senare i sitt rum, håret rufsigt torkat. Han var stum utav beundran inför hennes skönhet. Hon tog katten så kärleksfullt, mycket försiktigt som låg och spann i fönstret, och släppte in den på toaletten, stängde dörren. Sedan släckte hon allt lyse i sin lägenhet, men ljuset utav hennes kärlek låg kvar. Vad han längtade att se henne åter, kåta trosorna, glida av...

Ovanför den vackra flickan bor ett kärlekspar, en vacker lång ljushårig glasögonprydd karl. Som är alldeles galen i sin vackra långhåriga hustru - som skönt kraftig - lite på smällen - glider omkring i rum, rökande cigaretter ibland,

liksom han.

Ljus står tända ibland om kvällen vid fönstren - lustigt blickar karlen emot grannen. De tar sin Porsche, en sportbil, ibland ut till hans mammas landställe om helgen. Torsdag kväll står den nere vid porten...

Hans hustru är avguda-värdigt vacker, utan den speciella högfärd som kan komma ibland om man är född vacker och en rik man gett en sin hand. Båda visar den där lustfyllda glädjen, där inget ekonomiskt bekymmer står i vägen, likt fria, de dansar omkring emot varandra, blåsande ut en rökig ring. deras lägenhet har emot gatan fyra fönster, under taknocken, där duvor är ingraverat människor utav en skrämmande karaktär. Som arga demoniska örnar, än mer beundransvärt att de visar upp så litet högfärd..

detta var en del utav den nattliga värld, en vinter, en stackars yngling fick se...

Han hade precis inhandlat ett par glasögon. I Sverige, var han dömd till en långsam död... Kommunen påstod att hans själ var i nöd... så dom trodde sig ha rätt att bomba hans kropp och själ sönder med 'haldol'. Han hade sagt ifrån, men de lyssnade ej, så han tog sin ryggsäck en dag och reste ned till Malmö. Där kom en Palestinsk broder ifrån Düsseldorf, och hämtade honom glad, de körde spända över Öresundsbron, till Köpenhamns vackra stad.

Att födas med svenska föräldrar i Sverige, är tungt. Felet är då barnet, vilket verkar naturligt mot en socialist, börjar använda utlänningars privilegium för att bli som dem: terrorisera sina föräldrar. Inte konstigt svenskarna svängs åt queer hållet, och föder så få barn.

Muslimerna poserade som socialister, vissa likt Sami Yusuf, t.o.m. som öppna terrorister (Caspar; många

svenska akademi-ledamöter är öppna frimurare)
Rasrollerna var fasta; ingen svensk, inte ens kommunist,
gick på detta vis säkra som öppet uttalade våldsverkare.
Vad som chockerade Nils storligen, var att Sveriges
muslimer verkligen hade anammat idolideologin; med
alla de 100 tals % enheterna mer, eller tusentals, de fick
av skattekakan, fanns det inte en enda av dem som ens
kunde hyra ut ett rum till Nils för honom att undfly
inkquisitionen.

De ansåg honom som 'förtidspensionär' mindervärdig (!)
när de själva var förtidspensionerade terrorister.

Och Nils, för att ens överleva det socialistiska förtrycket,
medvetet sökt ekonomiskt oberoende.

Och funnit denna riktigt oppositionella väg den
riktigaste.

Han var inte som många av hans bröder i moskén, en
rånare, våldtäktsman etc.

Trots detta föredrog de alal, även farbror Hassan, att
strunta i Nils till dessa andras fördel.

Av rasskäl; inget annat. De hade börjat tro på
idoldoktrinen.

Därmed hade de kommit till Sverige som en förbannelse;
utan rätt att vistas här i den Guds ögon de tillsammans
tillbad, minst 5 gånger om dagen

stora M liknar lilla f

'...Stora M liknar lilla f ...

Dina djävla äckliga tjurögon skall inte mera förtrycka
min miljö; stick tillbaka till ditt helveteshåla, eller du
kommer dö.

Neger-djävul, jag vill aldrig se dig stå där igen, med dina
utstående terroristögon.'

Det finns en fin hadith: det spolades upp tre fiskar på

stranden i en storm; och de hamnade så skönt i en urgröpning i berget vid stranden..

De simmade omkring behagligt i sin damm, och märkte att det bara var dem där; inga fiender alls!

Men, stormen lade sig; solen gassade, inget regn; och gölen började torka ut;

Den ena tänkte; jag måste härifrån fort! och med stor möda krålade han sig tillbaka in i havet.

Här har muslimerna en vacker poäng och insikt; en svensk muslimsk man, ska helst gifta sig med en svensk kvinna.

Första sak de gjorde de reste till Moskén, Wakf, men den stängde nu fram till Fajr. I sommarnatten undrade föraren vart de skulle resa nu, Nils hade varit i Köpenhamn tidigare, så han föreslog att de skulle köra ned till vattnet, och parkera bilen där.

Sedan svar i gatorna, han kände sig uppfriskad, frigjord och glad, inte grå sjuk och tård. Han tyckte sig känna som om han hade en hel värld att upptäcka nu, bara han lyckades avgifta sig, och bli mindre tård, sjuk och ful...

Nere vid Stranden där vågorna kluckande slog in, tog de in på en camping-plats, men vart skulle de betala mitt i denna vackra, nästan stjärnklara natt? Nästa dag reste de till Wakf igen, där de träffade på en recitationslärare. Senare kom Mahmods galna polare förbi Moskén, de reste i bilen, nedför backen, när de kom förbi 'Minhaj ul Quran' ville Aki stanna bilen, Sane, Mahmoud och han steg in, och gick in i Moskén, för att hälsa på. Vilken tur! Imam Siraj var där och tog emot, de ville att Imam Siraj skulle visa bokhandeln. Imamen steg vänligt och litet blygt in. Men snart började Mahmoud och Aki håna om att han inte hade en korrekt tolkning utav deras religion,

medan de såg på sina mobiltelefoner, efter ayats, citerade Imamen ur huvudet - men de ville inte ge sig, utan ville få honom att framstå som bedräglig och platt, då sa Nils "lyssna nu, han har något intressant att förtälja"... utav de två partierna önskade han definitivt Imamens välja... då sa Mahmoud 'kom vi går och äter någonting...' men Nils sa att han ville stanna kvar, han hade blivit intresserad utav vad Minhaj ul Quran var... 'ni kan väl komma och hämta mig sen...?' Så bestämdes det att de skulle hämta honom efter middagen...

Hon - står framför spegeln - i morgonen - & - borstar länge - sitt långa ljusa fina hår... hon ser - plötsligt - mannen i fönstret på andra sidan gatan - sätta sig i fåtöljen -vid fönstret - han - hon sett i mörkret - när hon steg ut ur duschen igår... - bilden - jagar honom än - bilden i passet hans - dagen efter - han återigen - fått i tvingat i sig - gift-sprutan... - han -ser där ut - som ett kraschat plan - en vansinnig galning - ett förlorat flarn... - vilken tur han har! - att - djävulen ej ännu - fått tag i honom... - men - hon - som ej vet - hans farliga fruktansvärda belägenhet - dansar glad omkring - i sin egen lägenhet... - när han höjer huvudet, höjer hon plötsligt vänster arm - han tycker sig se att hon har långfingret utsträckt, deprimerat suckar han... men njutningen samtidigt genomfar kroppen... hård reser sig snoppen när han ser upp igen stoppar hon, tycker han, demonstrativt något i vänstra fickan... knäpper igen sin svarta trenchcoat ser sig återigen i spegeln att se ett sånt vackert ansikte det förstår han varför hon älskar den spegel... i kalsongerna pulserar hans Phallos varm...

Hon går in i sitt vardagsrum emot honom nu... han

suckar pinsamt, smärtsamt, lägger han huvudet på lur, i handen hans kraschade dröm, vaknar till liv igen... chansen tycks vara bränd, fördomen jagar honom än, han önskade att han var hennes vän... nu går hon så äntligen iväg till jobbet; tänk om hon ville ha honom som han var! bara för att skaffa en massa vackra fina sköna barn... tänk om han var som katten när hon gav den en kram! han skulle ha saknat henne långt mer, om inte fördomen, jagade honom att han var 'skizofren'... men saknaden fanns där ändå!, bara det att han skulle saknat henne mycket mer, om han ändå kunde tro på hoppet att få ligga naken emellan hennes ben... som fru & man, om han ändå vann den hemska 'förhandlingen' & säkrade denna positiva förvandling som skett, sen han flytt sin hemstad... men hoppet färgades svart utav sorg - om ändå världen mindre varit en fängelsehåla ett obarmhärtigt slott, en sluten borg...

Nils bodde i Kungsbacka påstod förtalarna - han hade sökt sig till en bokmässa för att få en signatur i sitt exemplar av en originalutgåva utav Odd Wingdahl. Han stod där i kön med många andra för att få en signatur på förstasidan utav sin bok... nervöst hade då han blivit misstänkt för att vilja tränga sig framför en äldre kvinna - i nervositet utav att se sin idol - hade han överdrivet antalet gånger han läst boken; 'till och från jobbet "minst två gånger" ', skulle han ha sagt... Odd hade torrt konstaterat "jahaja... nästa..." "det är min favoritbok..." blev slutklämmen på skämtet - som gick likt ett virus ibland de mer välbärgat intellektuella i staden - antagligen var skämtet uppfunnet utav Odd Wingdahls son och Nils gamla vänner- de tyckte om att skämta - på det där viset - intelligent - sprida sin sarkasm - likt en

ironisk verklighet - Nils skrattade själv åt det... det bet inte...

Ulrika visar sig fortsatt i kallfusionen

Hon kommer i min sömn - jag ligger vaken men faller i en fantastisk sömn... hon öppnar dörren - jag träder in - under hennes mjuka underlivsskinn... vi gör själsliga barn

- hon älskar att knulla i drömmen och ha mig till far..

min kropp börjar röra sig - madrassen förvandlas i hennes älskog till en del utav hennes kropp - snart somnar vi i vita blommor bort...

Efteråt känner jag mig desperat - vart ska jag lägga våra nyfödda barn? Som inte blev barn - ty hon var inte där - att låta mina spermier fästa sig i hennes ägg - vilken misär! Att låta sogubben komma och elda upp dem - eller blanda dem med massa avföring i avloppet! - så jag stoppar papperna i jackfickan - för att vid rätt tillfälle slänga dem under något träd -

Hoppas de inte kommer frysa - mina stackars ofödda barn - att jag föll offer för frestelsen - kanske var bra - annars hade jag väl blivit hård i hjärtat - instängd i ett slutet skal...

Dröm 2 December 2012;

sprang igenom Stockholms gator - klädd i två orange långa tygstycken på överkroppen... en kvinna hade tyckt jag var så otroligt vacker... nu när jag sprang emot Erstagatan - svor kvinnor i förakt åt mig där jag sprang ... de sprang också (var också ute och sprang)... I Erstagatans källare en restaurang där priserna var rimligt höga:

pappa pratar med ägaren där, han sätter sig under ett utav borden för att privat viska om att bli delägare i restaurangen...

restaurangen fint inredd med kristallkronor i taket...

ett skönt behagligt gulaktigt ljus strömmar igenom rummen... pappa gör en anmärkning på mina kläder (litet nedsättande) ”gubben är du ute och springer i dem där...”

Hade en upplevelse i natt - **natten till den 3de December 2012** - vilken fick mig att tro att Quranen är världens största Upplysning!; hade bläddrat i Zenmästaren Sengais verk...

På första bladet (som är löst) var en bild på en Buddha staty...

Litet oförsiktigt lutade jag det lilla kompendiet emot högen med böcker där Quranen var på toppen - så att bilden exponerades utåt gatan...

En mån klar natt med månljus i rummet.

Vaknade klockan halv två och kunde inte sova - gjorde zikhr, skrev etc.

Klockan kvart över fyra, tog jag så äntligen boken och lade den under Quranen så att bilden täcktes utav Quranen.

Liksom igenom ett trollslag föll en djup sömn över mig!

Jag hade tänkt att antagligen är inte statyn formad utefter modell - och Sengai var upplyst, så, Änglarna skulle nog inte ha några problem att komma in i rummet. Det visade sig, vara en falsk tankegång!

Ayat:

17. (idol raden) de är som en man som tände en eld (talade om sina synder) men när den illuminerade de omkring varandes ansikten (talade enbart om sina synder i konspirationen och fortsatte konspirera, psykoanalysens

5-4 lika med 1, lika med falsk moral), tog Allah deras ljus ifrån dem, och lämnade dessa i fullständigt mörker nu kan de ej se någonting

18. döva stumma blinda är dessa icke att återvända (William Blake sändes som konstnär för att åskådliggöra detta)

19. moln fallande ifrån skyn innehållande mörker dunder blix

de stoppar sina fingrar i öronen

försökande utestänga blixtnallen

och Allah har radie över de o-troende

20. det tycks som om blixten berövade dessa, uppfattningsförmågan,

när deras omgivningar illumineras vandrar, och när mörker faller

står stilla

och hade Allah velat hade han fullständigt kunnat beröva dessa

hörsel och syn

säkerligen är Allah kapabel att utföra allt

I dessa ayats anar vi, att det före våran högcivilisation på jorden funnits andra - där invånarna värmt sina hem med element - och tänt rummen med "en blix" (elektriska lampor) och Allah säger att igenom detta så togs deras inre upplysning ifrån dem...

'döva stumma och blinda' innebär att de inte längre kunde lyssna till Hans ord, förstå det (uttrycka sin egen förståelse utav det) och inte se, vad Han menade...

Säkerligen spelades någon uppenbarelse på inspelat band, igenom rummen hos vissa grupper, men på grund utav deras utnyttjande utav naturen - var det ytterst få som kunde förstå orden...

Höra dem, ja upprepa dem ja, se dem med blotta ögat, ja, men inte förstå, skapa och praktisera dem...

Nils tänker tillbaka på minnet utav sin farmor och farfar:

Greta Meucin - vilket vackert namn...- hon bodde sin sista tid -i en vacker våning vid Södermälstrand ... fina mattor - täckte golv & väggar, litet fin i kanten kom hennes son med hustru & barn - på besök - Greta var irriterad sonen hade inte funnit en bra hustru - tyckte hon - & - deras barn - hade inte de rätta manéren... 'ska du inte lära honom - hur man håller i skeden!... ' klagade Greta - & - hon började bråka med sin son... - barnbarnet -började gråta... mamma - höll om honom - men - han grät ändå... -

snart åkte de hem igen... Arthur, Gretas man hade gått bort för några år sen...- Greta Meucin - vilket vackert namn!... - en dag - när Karl - var på väg hem - ifrån tunnelbanan - till lägenheten - i Abrahamsberg - såg han en otroligt vacker kvinna - han - skyndade på sina steg - för att henne upphinna... -när - han kom närmare -såg han till sin stora förvåning -att det var hans egen mamma... - Arthur -rökte cigarr - på Svartsjölandet låg landstället...

'**Natten till 11 februari 2013** - drömde att min pappa var i slagsmål i 'Portugal' eller något varmare land - flera män slogs - blev rädd att "myndigheterna" ville låsa in honom för att bevisa "sjukdomsteorin" om mig...'

Nils dagboksanteckning:

18 Februari 2013 i korridoren utanför moskén - tittade in litet misstänksamt för att se till att ingen rotade i min

ryggsäck...

fann på kvällen samma lukt, jag känt i svartkummin-säds-olja flaskan, i den, liksom av sperma, i vattenflaskan.

Dovt (tungt vatten) hällde upp i två glas; ett med friskt vatten ur annan halv flaska, ingen direkt dålig smak men vid en klunk svalg, snurrade snart huvudet, ont vid hårroten som elektriska stötar där ögonen ofrivilligt öppnas, i en insikt om döden.

Orkeslöshet - tankestillestånd - misstänk hallucination avfärdad på instinkt.

Tar flaskan med till Stefanos grönt, ägarens bror går med på att testa; efter svalg liten klunk börjar han bli ofokuserad - efter 1-2 minuter hans ögon öppnas i samma reaktion som mina förut.

Snart påtalar han att det snurrar i hans huvud - han börjar vaja - jag ger honom litet svartkummin-säd - varvid han säger att 'det är bättre', men uttrycker ögonblicket efter sin bestörtning.

Ägaren kommer fram och undrar varför jag gett sånt vatten till honom - jag påtalar att han frivilligt drack och att jag varnade honom innan.

Vi skakar hand - glad går jag därifrån - ingen hallucination - ett verkligt förgiftningsförsök!...

Kommer att tänka på han som bjöd på té och Punjab sweets - araben som talar illa om människor - och 'agenten' som påstår han är mentalfall - mest troligt gamla araben - avancerat gift hade någon druckit hela flaskan hade nog döden blivit utfallet!

Sparar flaskan i en plastpåse - med påskriften 'vehement aqua - careful!'

Den allmänna meningen var att han var extremt intelligent om inte 'ett geni' vilket åtminstone i första fallet till & med hans fiender, som gjorde allt, för att igenom kemiskt giftiga substanser åstadkomma en dum, stum, idioti hos honom, ibland medgav... men hans egen mening var att han var en idiot... de litet mer avundsjukt lagda brukade alltid tillägga, att han ju må vara intelligent, men sjuk... med 'sjuk' syftade de på hans överkänslighet. de anade ej, att det var ur denna, hans intelligens spirade. ty hur mycket droger än 'doktorerna' bombade hans kropp med, tycktes han alltid återhämta sig, när han inte längre godtog deras 'behandling' & lyckades hålla sig undan deras klor. Ty det var inte hjärnan han använde... högre sinnade goda krafter, använde hans hjärna för att meddela omgivningen ett budskap...

Sydöst - om Nörrebro i Köpenhamn finns en lekplats till minne utav Salvador Allendes namn... svart på rött - är sprayat en bild - en skylt skvallrar om planen att vi ska tvingas bygga Alléer - för Satanisternas dubbla röda fem stjärna... barnen de leka där - åsynen orsakar skizofrena tankar - må jag (vill) måla platsen lila - min tanke fladdrar - ingen vila - förrän Urji Nalis böcker kastar ljus - på dessa mörka krafter som igenom nätter hävdar sin fria illumination - drabbar världen igenom att i öppna upp illuminerade alléer där pansarvagnar rullar - att beträdas endast utav kommunistiska attachéer.

Nils : "varför - är dörren öppen ? det är kallt..."

Bror 1: "vi ska gå nu..."

”bara för att man ska lämna ett ställe behöver man inte kyla ned det...”

”hörde du eller? vi ska gå nu!”

”ja... jag hörde att ni ska gå...”

”stället stänger...”

”man behöver inte göra det till ett kylskåp för det...”

”fattar du eller? vi är på väg att gå!...”

”ja, jag hörde det? varför stör du mig...”

Alla reser sig upp när mästaren går ut förutom Nils... han ligger kvar - när partiet gått ut säger en utav Imamerna...-

Bror 2: ”Nils... vi ska stänga nu - jag ska låsa med nyckeln, kom nu, annars låser jag in dig...” Nils reser sig upp. När han går ut igenom grinden, går han förbi partiet, utan att säga något, de hänger alla efter läraren, någon kommenterar ”han sa inte ens salamo aileykum...”

Nils: ”Detta Mimers Brunns - är inget bra vatten - dessutom har det på etiketten historien om det förbjudna trädet, som i nordisk mytologi har transformerats till ’det förbjudna vattnet’. Mimer, en jätte som vaktar källan, vid världsträdet Yggdrasil, får Oden att sätta sitt ena öra i pant, för att han ska tillåtas dricka ifrån brunnen, som ger visdom och får den som dricker dess vatten att lära känna ’skapelsens hemlighet’

Imran: ’Den där historien finns inte i Quranen... Allah förbjöd Adam att äta ifrån ett träd, och han åt, ifrån ett annat träd utav samma sort... det är bara Bibeln som hävdar att Satan förförde honom genom att viska i formen utav en orm...’

Nils: ”Nåväl, Quranen är ju ett förtydligande utav tidigare Uppenbarelser... jag har inte sett att den har

förnekat denna berättelse...”

Imran: ”det är ett sånt misstag en Profet kan göra, det var ingen synd...”

Nils: ”syndafallet ja, men var inte Adams intention att bli likt gudar och kunna skilja gott och ont?”

Imran: ”Allah tittade på Adams intention och såg inget ont i den...”

Nils: ”varför sa då Adam ”förlåt mig för Muhammads skull?””

Imran: ”Aisha berättade att hon frågade Profet Muhammad varför han bad om förlåtelse när han inte kunde begå synd, han svarade, ”för att visa tacksamhet gentemot Allah...”

Nils: ”Men Profet Jonas då? Han lämnade ju sitt folk emot Allahs vilja, svaldes utav Stora fisken och det står uttryckligen om han inte bett om förlåtelse igenom att säga ”det finns ingen Gud utom Du enastående helt visst var jag ibland de kriminella” skulle han ha fått vistas i dess mage till domedagen...”

Imran: ”Allah hade inte befallt honom att stanna, uppenbarelsen slutade komma, och han gick fel, han bröt inte emot Allahs ord, utan, var helt enkelt osäker på vad han skulle göra...”

Nils: ”så du menar att han inte var upplyst? Har inte Profeter en fri vilja? Först säger du att Profeter inte har fri vilja, sedan att Jonas gick fel, beroende utav Allahs ord, som slutat komma, i detta ligger en olöslig paradox, om Profeter inte kan begå synd, innebär det ju att de är fria ifrån ord, och alltid låter Allah röra dem... men enligt dig, inte så i fallet Jonas... enligt dig hade han en fri vilja och använde denna till att fly sitt uppdrag, tills straffet föll över honom... alltså begick han synd...”

”de här muslimerna går direkt till Senryu nivån dvs. Upplysning är Illusion - utan att ha varit Upplysta - vad säger du om det?”

”De föraktar Buddhismen och återföds som spindlar. ’Säkerligen; spindelns bo är det vanskligaste’ (Quranen 29:41) som Allah säger.”

Han trodde hon hade sagt; ’många klagar på det... ’ på mammans fråga - att han skulle ha kikat på kvinnor och trott att de talade om att han satt i fönstret i mörkret om kvällarna. Hans logik försökte vifta bort tanken dels var det inte troligt att någon såg honom annat än när han böjde sig fram för att skriva i gatlyktornas reflekterande lys... dels varför skulle de titta på honom? barberaren log i fönstret där han brukade gå förbi varje dag, han log tillbaks... Postpersonalen tycktes markera honom med sina ögon., liksom de tyckte han liknade någon som polisen sökte efter och försökte snegla på varandra litet menande för att kunna bekräfta inför varandra sin misstanke att det nog i alla fall var ’den där...’

Han förstod inte hur en liten publicerad notis - på en i för sig välbesökt hemsida hade kunnat göra hans bild så känd.

Kvinnor log emot honom, han inbillade sig att det var deras spontana reaktion; han visste inte vad de tyckte var så lustigt men han gladdes likt det redan var vår åt varenda leende han hos dem såg. Kanske log de för att de sett honom se efter en annan kvinna? Han kanske var känd i inkognito så att säga för att älska dem med sin blick?

Nils besöker en mer salafi-inriktad moské

'och ifall det så behövs kommer jag tillochmed lyfta mina händer och be för den här moskén, 'åh Allah!, låt den få större resurser och Allah låt dess inflytande växa åh! Allah, låt dom få sådana tillgångar- att de kan köpa den!...'

Moskéns publik som samlats där, framstod plötsligt som ett gäng sekt-medlemmar... den lilla moskén i källaren kände sig kanske liten... för liten för den 'stora Mushta', denna så kallade 'Alim' - som kommit dit på besök - Allah vet varför och antagligen till viss del satan också... Vissa i publiken började skruva på sig...

Mushta ansåg tydligen sig själv som väldigt stor i jämförelse med den futtiga publiken som samlats här...

'En dag... ' fortsatte han 'kommer jag träffa profet Muhammad Salla Allahu Alayi wa Sallam - och han kommer fråga mig; 'vad har du gjort för att rädda mitt ummah...' vad skulle jag svara honom om jag inte satt här för att upplysa er? mina kära bröder!... '

En (teatralisk) snyftning hördes igenom moskén -

'vad' syftade Mushta på?, 'skulle jag ha för goda handlingar att peka på om det inte var så att jag satt här med er mina älskade bröder och denna kväll 12 december 2012 och diskuterade Islams framtid med er?... vad skulle ni ha att säga om ni inte kom hit? förstår ni vikten utav denna fiqr?... ni ska åtminstone' han försökte behärska sig nu, eller kanske hade det föregående varit en behärskning? 'göra fiqr 1,5 timme om dagen. när är bästa tiden?...' det var tyst i moskén, liksom intresset avsvannat en aning... 'jag frågar när är bästa tiden på dagen för er?...'

Någon räckte upp handen, det var Ahmad...

'ja min broder!...'

'emellan du'hr & assr...'

'emellan do'hr och assr... nu i dessa korta dagar är det bara en timme från man är klar med sin dua och till Assr bönen... några mer förslag?...'

'emellan Magrib och Ishaa...'

sa någon litet sturskt, liksom det vore någonting viktigt i det han sa... man kunde se, hur Mushtas gråtattack hade fått många bröder i ett tillstånd utav yrsel... liksom det gällde liv och död plötsligt, liksom de var beredda att följa honom vart som helst. ut i krig om det så vore.

Stämman hade en klang utav duktighet över sig liksom en soldat som rapporterar till en general;

'det här hände general!... och detta är min mening... '

'Då är många antagligen hemma och äter med sina familjer...'

'ja just det!... ' utropade någon litet tyst liksom det var en oerhört skicklig kommentar litet spontant faktiskt...

liksom Mushta var en stor hjärna, måste vara en stor hjärna som hade kommit att tänka på ett så brilliant faktum...

'efter Ishaa...' det var Ahmad, som duktigt sträckt upp handen igen...

'efter Ishaa...' konstaterade Mushta... 'då kan moskén ha öppet så att moskén alltid har möjlighet att släppa in en broder för Salah! vem vill sitta Itaqaf här med mig i tio dagar?... vem vill göra fiqr här med mig i tio dagar?.. det ska inte finnas någon broder som då du frågar honom varför han inte kommer till moskén berättigat kan säga ; hörrudu aki jag körde förbi med min taxi halv tolv för att göra Ishaa, men moskén var stängd jag kommer inte till

din moské mer!..’

det ska alltid finnas någon som sitter Itaqaf, som kan öppna moskén, och släppa in den som vill läsa sin salah, vem vill sitta itaqaf här med Mushta i tio dagar?... ’

det var tyst, ingen hade räckt upp handen...

Tillslut räckte en förespråkare för Wahabismen som alltid tittade surt på Nils upp handen, han tycktes alltid ha rödblossande kinder... - Nils funderade ibland ty så rödblossade kinder hade han förr bara sett blodsdrickaren, frimurarbaronen Ernestus von Renteln ha, kanske åt han helt enkelt bara för mycket kött.. - Mushta kallade honom fram till sin talarstol

’här har vi en broder som är beredd att sitta tio dagar med Mushta i Itaqaf!, vi kan ju inte kalla Abdul Wahab, tillbaka... när han sov på kyrkogården med sina följeslagare och ormar kom om natten och de trodde att ormarna skulle bita dem flydde de till järnvägsstationens moské, men föreståndarna där kastade ut dem och sa att bara tågförare och personal tilläts sova där... så de fick gå tillbaka till kyrkogården. Låt det inte vara någon utav er som inte välkomnar sin broder i den här moskén!. vem utav er mer är beredda att sitta tio dagar Itaqaf här med mig?...’

ingen räckte upp handen

’så!... var inte blyga tala ut bara!... ’

en man - som satt snett framför Nils räckte upp handen

...

’Mahmood!.. är beredd att sitta tio dagar itaqaf med mig... den här månaden så säger han till sina kunder ’mitt slakteri är bara öppet tjugo dagar den här månaden... ’

’varför det?... ’, kanske någon frågar..

'jag sitter i Itaqaf och gör fiqr med Mushta Heifer' ... så någon mer?... '

'ifall någon vill sitta i Itaqaf med Mushta i tio dagar så säg det nu... ' ropade Ahmad halvhögt... - utan ironi åtminstone på utsidan...

'vem - är beredd att sitta fem dagar fem dagar med Mushta Heifer i itaqaf?... '

några sträckte upp händerna... 'tre dagar..' fortsatte han... 'bara en helg... ' några till anmälde sig...

'Jag ser... ' fortsatte Mushta 'att ni är många som samlats här idag och igenom att ni gör fiqr varje dag kommer Allah belöna er'

'In Shaa Allah' tillade Ahmad...

'jag ser... ' Mushta verkade nära nog förryckt plötsligt...

'jag ser - att inom ett år kommer ni ha en till moské likt denna, ja, jag svär vid Allah att inom ett år kommer Allah belöna er med ännu en moské så att ni inte kommer ha några som helst problem med plats... ' i rummet bakom innanför entrén, kunde Nils höra den söta somaliska flickan leka med sin bror... hon hade en röd dress på sig - täckt med svart hijab... han hade mött hennes ögon och ögonblickligen fallit för henne... hon som märkt hans uppblossande kärlek hade därefter gett honom en speciell typ utav uppmärksamhet. När han såg sig omkring undvek han att se på henne ty passionen kunde plötsligt blossa upp... Hennes pappa hade redan när han andra gången för kvällen kommit innanför dörren gett honom en litet skarp hälsning ty hon hade kommit till hallen och stått där som det barn hon var och förundrat sett på honom...

'ja jag svär!...' gastade Mushta... - 'att igenom er fiqr, kommer det strömma in pengar, till er,... ni kommer inte

ha några som helst problem,.. jag minns i vår moské, hade vi problem med att vi bara hade hyreskontrakt, så en dag, bestämde vi oss för, att köpa den... - vi lade ut med egna pengar för Allahs skull... i Sunnah, står det, 'den som bygger en moské, för Min Skull, bygger jag en Moské åt i paradiset''

En suck gick igenom publiken... Nils tyckte också det var skönt att äntligen höra litet Sunnah, litet citerad sanning, men likt de troendes beskyddares, varningsord ringde svagt för hans inre öra, 'ett sant ord- med vilket falskhet antyds... '

'ja vi köpte den!... -vissa sålde sin bil, andra ett utav sina hus.. men vi klarade av att inhandla fastigheten tillslut... så en dag kommer det in en kille i jeans och t-shirt, han gör Salah med oss, efteråt så går han fram och frågar, om vi har några lån på fastigheten.. vi svarar att det fortfarande finns lån på 80 000 pund... han frågar, om han får kontonumret, och bankens namn... han sa aldrig vad han hette, en tid går, när plötsligt vi upptäcker att lånet är avbetalat... vi frågar på banken vem som avbetalat det, men de säger, att välgöraren bett banken hålla hans namn hemligt, han gick in i moskén och sa 'jag gillar det här stället!' i t-shirt och jeans, en Saudiarab, och två månader senare var lånet avbetalat, eller som vår ledare sa på telefon ; han ringde upp mig ty han har rekommenderat att in handla en ny fastighet... - han har blivit litet gammal och hör litet dåligt så han frågar, 'hur mycket är priset... '

'80 000' säger jag,

'jaha 800 000.... ' säger han ...

'nej... 80 000... '

'jaså, 800000... det ordnar nog sig... '

'Nej Dawud... ' snyftar jag förtvivlat 'det är 80000....'
'jasa jaha... 800 000...'
sedan när vi äntligen träffades skriver jag på en lapp till honom, '80 000...'
'Mushta!...' utropar han, 'sa du - att det var åttiotusen....'
'ja!...' utropar jag,
'men även om det hade varit 800 000, hade det varit billigt, ty det är för Allahs skull...'
så sa han... '
en susning, utav glädjefull lycklig förvåning, tycktes rysa igenom publiken....
'och nu har jag nycklarna i min hand... mina kära bröder, och jag kommer lämna dem här, i två dagar, så att den som vill kan gå och titta på lokalen, som våran ledare rekommenderat, ja , han har bestämt att vi ska köpa den, och 'vi' varför säger jag 'vi', mina kära bröder, jag menar, lokalen som 'ni' ska köpa...'
'lokalen' fortsatte Mushta euforiskt, antagligen för att ingen skulle märka den dödstystnad som uppstått i salen...
'ja - som ni kära bröder ska köpa inhandla som en investering åt era barn! där de ska lära sig Quranen, dit ni ska ta era grannar för Dawaa. dit besök ska komma som vi ifrån främmande länder och sitta i Itaqaf, där vi ska äta tillsammans med våra trosbröder, där det ska finnas en plats, man alltid kan gå och göra sin Salah, dit värme och ljus kommer likt änglarna nu kommit ned, i denna samlings, eftersom vi samlats här för Allahs skull, dit vi kan komma i svåra tider för en bit bröd och en kopp kaffe, där vi kommer göra fiqr... där vi kommer göra salah... den plats, hela vårt liv kommer snurra kring... dit mina bröder, ska vi gå!... '

Det var nära nog att han väntade på applåderna, men, ett allmänt tumultartat mummel hade uppstått, bröderna reste sig Adhan avkunnades, det var tid att göra Isha... - efter bönen -poängterade Mushta:

'ingen är så klart tvingad att inhandla lokalen, men nyckeln lämnar jag här två dagar om någon är intresserad... '

Nils hade tänkt på detta, under tiden som förflutit... det kanske var tur att Musta dragit öronen åt sig litet grand.

Han ville veta Nils alla personuppgifter, annars sa han att Nils inte var välkommen i moskén ty:

'de vi trodde mest på i Birmingham, som konverterat till Islam, visade sig alla vara spioner... '

Nils svarade då de stod där efter bönen, och samtalade att han ännu inte visste vem Mushta var, därför kunde han inte ge honom några närmare upplysningar om sig själv.

Och trots att Musta snabbt sa också sitt efternamn tackade Nils för maten de ätit och gick glad ut...

Nu slapp han gå till de bröder han tyckt och funnit vara så trångsynta, han kunde be hemma.. tur att han kommit därifrån med livet i behåll...

Nils dröm natten till 24 Februari 2013

'Välkomnas utav slottsintendenten när jag skrider nedför trappan - den andra slottsintendenten - med rakad

Hjassa, litet längre, tittar underligt på mig - men - den första intygar att det är jag...

har en lägenhet i slottets utkant - vackra hallar - uppför en trappa med hög höjd huggen i sten - en stor lägenhet i mellersta dörren - på första våningen - tar en buss och innan jag hunnit hoppa av har chauffören - som säger sitt 'salamo aileykum' redan hunnit passera slottet - hälsar

honom på samma vis - och stiger av - i gräsklädda backar med hus på höga höjder-
Nacka där 'jag blev född' (Boo) en regnskur kommer plötsligt och jag kommer att tänka på Basho - jag vandrar igenom stormen när jag kommer fram till slottet har solen tittat fram - vandrar uppför stentrappan till min lägenhet - för mitt inre öga presenterar plötsligt kvinnor sig - en jag haft samlag med - utan giftermål - eller var det bara en dröm?"

Nils förbereder sig för att återvinna sin rättsliga frihet - dvs. vinna förhandlingen om 'fortsatt psykiatrisk tvångsvård' i förvaltnings - "rätten"

Åke Mose Varfeldt: "han säger här i det lilla filmklippet - att han aldrig sover; vad menar han med det? Är det kanske så att han fått sömnproblem på sista tiden?"

Madeleine: "det är en dikt - Buddha har ju den exakta betydelsen 'Den Vakne'"

Å M V: "Så han säger här - att han är en Buddha - uppfattade jag dig rätt när jag tolkade dig så?"

M: "han driver med dina egna vanföreställningar - hur du som privat person tror dig ha rätt att lägga dig i hur mycket han sover!..."

Å M V: "men - jag är ingen privatperson - i det här sammanhanget - jag lutar mig ju på ett officiellt uppdrag ifrån Sveriges landsting - att se efter våra medborgares psykiska mående..."

M: "ja... men han erkänner inte den titeln - säger att den är en illusion..."

Å M V: "Jaså!... har han börjat leva i en drömvärld nu också! Vilken auktoritet lutar han sig på då?"

M: "sin tro..."

Å M V: "vad jag har inte hört att någon trossats än så länge skulle ha rätt att sätta sig över vad som..."

M: "han menar att du inte kan sätta dig över Guds Vilja..."

Å M V: "men jag kanske inte tror på det..."

M: "då skulle han säga - att detta är en del utav din illusion - din själv-hävdade illusion..."

Å M V: "det var en annan sak - jag undrade över - han säger i en annan dikt i klippet att om man möter någon sådan som mig, som "påstår sig vara psykiater" (nog för faktumet att jag är det...) så ska man krama om den länge - tills den dör... vad menar han med det - är det något hot? Eller vad menar han...?"

M: "nej - i dikten står det 'säg sedan; jag hoppas vid Gud att ni dör snart'..."

Å M V: "ja... vad menar han med det?"

M: "han pekar på att man ska illustrera för er vad ni håller på med... ni vill krama honom tills döds långsamt, att han säger att man ska säga det - är ju snäppet mindre farligt än att krama någon till döds - han uppmanar tittaren att illustrera eran taktik emot era s.k. "patienter" "

Å M V: "nu säger du 's.k.' patienter - erkänner inte du heller den rätt som blivit lagstadgad gällande psykiatrisk tvångsbehandling..."

M: "nej... det gör jag inte - annars skulle jag ju inte sitta här..."

Å M V: "jaha - då får vi väl se vad rätten bestämmer då - för vi kan väl inte sätta oss emot deras beslut? Eller hur? Jag anser att det iallafall ser ut som Nils skulle behöva litet lugnande och yrkar därför på att myndigheterna så snart som möjligt - ska göra sitt yttersta för att hitta

honom - för att bringa honom tillbaka till den vård han behöver för att må bra... nu har ju inte alla nämndemän sett det omtalade klippet själva - så vi förstår om beslutet uppskjuts tills de sett det..."

M: "ja... vi tycker också att de åtminstone borde se det först - inte bara ta ditt ord för det..."

Å M V: "då gör vi väl så?..."

(tittar emot nämnde männen)

Tingsnotarie: "förhandlingen avvaktas i väntan på dom"

(ler emot Åke Mose Varfeldt)

TN: "alla de direkt inblandade lämnar salen"

Å M V: "han skulle nog behöva tvätta håret litet bättre och sina kläder..."

M: "han arbetar inte som fotomodell..."

Tingsnotarie: "hur ska vi kunna fördöma honom - när vi inte har sett honom?"

Å M V: "ja... då får vi hoppas, att han kommer fram då..."

Mamman - som deltar på förhandlingen faller plötsligt i gråt; 'ska han vara borta ett halvår till!...'

'ja... och så ett halvår till!, om han fortsätter hålla sig undan behandlingen... jag som psykiater är inte ansvarig för att han håller sig undan utan för att ge honom den behandlingen han behöver emot sin sjukdom...'

'men, han kanske inte är så sjuk!...' kvider mamman, 'hur skulle han annars ha kunnat hålla sig undan så länge?... ' säger hon plötsligt glasklart...

'tja... inte vet jag, jag sköter bara min uppgift, det finns personer därute som behöver vår hjälp men vi kan inte nå dem förrän de kommer fram och erkänner det... '

'tänk om jag är en av dem...' avbryter plötsligt mamman - liksom oroligt som om tanken plötsligt slog henne.. -

'ja så länge man kan sköta sitt arbete bedömer vi det oftast inte så... dina arbetskamrater är väl inte missnöjda med dig?...'

'fråga dem!...' utbrister mamman, litet förryckt...

'Anji... hör du mig... behöver du hjälp med någonting?... ' säger plötsligt Åke Mose Varfeldt... - med en skarp auktoritär ton, liksom han inte just hade pratat med henne...

'jag behöver hjälp att få tillbaka min Nils... '

'det är det vi jobbar på... '

'men är det något annat du behöver hjälp med? du verkar plötsligt så uppbragt, är det något du vill tala om?... - du kanske vet var Nils är?... '

'nej... det vet jag inte... ' Anji, är redan på väg, stormande ut igenom dörren...

'Anji... varför har du så bråttom, jag vill ju bara prata med dig... '

'låt henne va... ' säger Kuffe, Nils vän, som också varit på förhandlingen för att stötta Nils...

'och vem är du då?... Åke Mose Varfeldt "överläkare på Stockholms Norra Psykiatri"' vänder sig emot Kuffe, men innan Kuffe hinner svara hör man Anji ropa

'kom nu... vi går... '

'vet du var som har hänt med Anji?... ' säger Åke Mose Varfeldt till Kuffe, 'hon verkar alldeles uppbragt... jag förstår inte vad det är med henne... '

'jag ...måste gå nu...' säger Kuffe, kort.

'ja-ja..' suckar Åke Mose Varfeldt, teatraliskt, 'vi får väl höras vid på telefon... '

'det passar du dig för...' Karl, Nils pappa, pekar ett hotande pekfinger på Åke Mose...

'ja... vi är väl alla litet uppbragda idag... om ni vet, vart

Nils befinner sig så antar jag att ni hör av er... ’

’vi får se vad som händer... ’ säger Karl kort..

De två, tre stycken förutom Anji som varit och deltagit på förhandlingen om fortsatt ”psykiatrisk tvångsvård” vandrar ut ur salen, litet stelt rädda, de är ju på ett ”sjukhus”

’ja så var det med den saken!... ’ utbrister Åke Mose Varfeldt, glatt, vänt emot nämndemännen, sedan börjar de tala viskande, de bortvandrande hör inte vad dom säger men har känslan utav att det gäller Anji på något vis... eller kanske dem själva, de vet inte de anar bara...

Nils drömmer om konversation med sin mor, hans sinne målar verkligheten bättre än vad den är nu, likt Rembrandt. Speciellt hans föräldrar, som pga. Sharia inte får komma till skada igenom sin son, lurar Nils mången gång att tro på möjligheten att de ska vakna ur sin psykiatriska hjärn-tvätt och för en gångs skull uppskatta begåvning mera än systemets förväntningar för att man ska få behålla sitt arbete. De har enkelt hjärntvättat sig själva med de två satans svarta kvarnstenarna; jobbet (vilken åsikt man förväntas ha) och media (som levererar de åsikter som är politiskt korrekta), och därför plågar de sin son nästan till döds.

Torsten (ifrån graven): ’där har vi insikten!’ (med glimten i ögat)

Nils: ’ja - men det är inte *min* sjukdom...’

T: ’nämen - det vet jag väl!’

N: ’det är ju den fördömda kulturen - som under mina barnaår smutsade ned min själ till den grad att jag inte vill minnas något av den... ’dementia’ som det kallas i sjukdoms-smittarnas språk...’

T:’ja...’

N: 'deras behandling - är en del utav sjukdomen - för att hindra att man någonsin hittar vägen ur dom västra landen...' (här menas t.ex. New Amsterdam i Indiska Oceanen)

T: 'ja - det där är för svårt för mig att förstå... men jag är glad att *du* har förstått det!...'

På Minhaj-ul-Quran

'Abdulhaqq! Vem berättade för dig om Shaykh ul Islam?" "Muhammad Aftal." "ni ser!?! Han kom för två månader sen... och han kom in i min affär! - jag har aldrig känt en sådan person tidigare... han har den bästa röst jag har hört - när han kom visste han inget om vårän Shaykh ul Islam! Nu! Vet han mer än jag! Ifall någon säger "jag är inte känd..." och inte är det... då är det inte speciellt spännande eller hur? Men om någon påstår "jag är känd!" och inte är det... ja... en sådan person är ju avskyvärd... det mest spännande är någon som säger "jag är inte känd..." men egentligen i hemlighet är det" (blinkar med ögat...)

Tariq, var irriterad - Nils hade inte kommit på föreläsningen som antytt vid deras förra möte... mest var han irriterad på sig själv... varför kände han ett sådant hat springa upp emot sig själv bara därför att Nils inte kommit? Han insåg vagt att han hatade sig själv för att han saknade i hemlighet... han saknade hans skratt, hans närvaro, hans skarpsinne... och - hatet sprang ur en känsla utav överlägsenhet, varför skulle han, Tariq, ledaren, behöva sakna någon förföljd poet -som egentligen var i behov utav hans stöd?... Ilskan, sprang

också ur misstanken att Abdulhaqq inte kom, för att han hade det bra... att han bara kom för att få stöd... detta fick Tariq, att hata sig själv ännu mer... ville han Abdulhaqq illa?... var han inte glad att hans liv tycktes ordna upp sig?... - han - ville att han skulle ha det bra...-men - hans egen känsla utav obetydlighet fick honom att hårdna inombords.. han hade ju sagt att han skulle komma!... dessutom hade han ju gett böckerna till honom!...

Läraren talade om Ihsan överflöd man delar med sig av, men beskrev det likt giftigt vatten han själv ville leda till en specifik punkt. Att lita på auktoriteterna likt piller sparade i en burk, satt dönickarna i samlingen tysta. Bara massa negationer bestod hans religion utav.

”Om man tror på en profet efter Muhammad, qafr om man tror på två gudar, qafr om man” etc.

Han förstod inte att kunskap måste vara ny varje dag, annars var det enbart lögner, sanningar upprepade tills de blivit en giftig grön massa. Han såg ej att, frid kunde först uppnås, igenom rörelse, att veta allt utan att behöva studera det...

”släpp dem fria” hade Nils lust att skrika. ”Låt den som tolkar Koranen utan kunskap tvingas ockupera sin plats i Helvetet”

”Här ska bara jag sitta, ty jag är lärd...” tyget i templet slets i två stycken, elden slocknade, hammarslag hamrade på, vidare, snickrade till en likkista, dödskostymen syddes.

länge låg Nils och lyssnade till de ljusa rena rösterna ifrån andra sidan gatan - vackra kvinnor som i sin

ungdom analyserade de senaste nyheterna var det honom de talade om? Han hoppades halvt om halvt det... hans mamma hade uttalat sig och hans pappa... nej - det var visst bestämt någon annan de talade om. Odd Wingdahl tycktes nämnas - kanske hörde han fel... 'sindsyg' vem var lagad sjuk om inte de som syndade: 'fitna is worse than killing', var att kyssa sin älskade broder på kinden - en så uppmärksam hedervärd handling?

Sinnessjuk - ville han väl vara - ty en sådan 'sultan' hade väl i deras ögon en sådan auktoritet att han inte tillät någon obetydlig person som Nils ju måste vara att komma nära - ja - så var det visst...

Nils somnade, medan nattens bråkstakar som terroriserade nattvandrarerna för omanlighetens skull höll sig nära nog tysta..

Nils hade knappast kommit att ta av sig byxorna en gång ty han hade alltid overaller på sig - men det fanns ju andra som hade byxor -

'där är svensken'

Hur kunde två full-gravida kvinnor Nils aldrig sett tidigare vad han mindes släppa en sådan kommentar ifrån sig - de gick sävligt och erotiskt förbi Nils, liksom smått respektfulla, likt katter som tassar för att inte den sköna rosa skymningen ska skrika för att ha slagits utav en tass som i onödan vinit igenom luften...

'där är svensken'

Nils skrattade för sig själv vid tanken på att han i danskarnas sinne skulle stå som en förebild för äkta svenskhet - skulle bli en överraskning för resten utav svenskarna i bemötandet framöver - det löje och upphetsning Nils alltid tycktes framkalla även hos de okända i sin omgivning var hindrad utav sådana kryp

som ansåg ett himlande med ögonen för äckligt eller än värre sjukligt...

Tariq hade utfört sitt mordförsök på det gamla hälsosamma viset - Nils kände inget agg eller misslyntet gentemot honom, han hade enbart överskattat sin bedömnings-förmåga - vad Nils föräldrar och svenska myndigheter plus en massa 'nyttiga idioter' utsatt honom för var minst tusen gånger värre;

'värre än döden' som Anders Bering Brevik uttalat det - i överensstämmelse med Quran versen 'fitna is worse than killing'.

När han gick in på internet-caféet kände han sig hyfsat glad han, hade märkt en förändring sedan Lördags kvällen när sultanen låtit fotografera sig själv med honom. Söndagsmorgonens kvinnor log menande... känslan infann sig att han blivit känd i staden Köpenhamn... Han sände nu bara ett säkerhetsmeddelande för att försäkra sig om att hvis han tappade bort sultanens visit-kort skulle detta inte innebära slutet på deras möjliga kontakt - han hade älskat sultanen innan han fått hans visitkort och sett 'vem han var'. Nils publikationer på den blogg han startat hade fått honom att slappna av; varför vänta på en förläggare? nu kunde vem som än hade tillgång till shytans svarta nätet ladda ned hans publicerade skrifter - denna tanke - gjorde Nils glad - han tänkte på gårdagens katastrof när han frågat efter vägen och den fräkniga Köpenhamnskan tagit fram sin informations telefon och knappat in gatunamnet - hon nämnde att hon fått upp tre alternativ - Nils som ville vara säker på att komma i tid till Assr bönen frågade oförsiktigt vart de andra låg...

Detta hade fått henne att knappa på den farliga apparaten

ytterligare två minuter - på h a n s räkning - tanken krossade honom nästan.

Han hade inte upplyst henne om den farliga mikrovågsstrålningen som apparaten kunde utöva Mind Control med,... inte heller om den livsfarliga fibermassa som när hon tryckte sitt glid-finger över skärmen kunde infektera hennes hy och reproducera sig själv hennes kropp! hela den lönsamma promenaden ut igenom Köpenhamns gator hade nu utplånats i hans minne utav detta felsteg...

Men Allah förlät honom - Urji hade inte räknat med himlarnas säkerhet vilket gjorde alla beräkningar osäkra.

Om Allah ville kunde Han guida den fräkniga Köpenhamnskan på rätt väg - det var inte Nils sak att nödvändigtvis vägleda henne... sånt bestämde Allah.

'Bismillah I Allahs namn?'

Nils kysser sultan Bahu på kinden... det var antagligen ordet 'sultan' som fick kvinnan med svarta hunden att brista ut i ett roande hjärtligt skratt när hon passerade ut ur porten och mötte Nils leende - eller skinheadet blinka med ögat och manliga horan skratta efter Nils och säga 'din rygsäck borde vara röd svart...'

Han hade själv varit klädd i svartröd motorcykel uniform - dessa var enbart ett fåtal exempel på den förändrade attityd Nils sett i de förbipasserandes ansikten de senaste dagarna - de hade säkerligen läst fel - 'sultan' 'shytan' i deras sinnen var en kyss på kinden beviset för Sodoms perversitet.

Mannen på middagen med Sultanen hade sagt;

'you are a boy...'

Nils hade protesterat;

'a male'..

Inte rörde sig väl den stora ulama med sådant.

'are you a free mason?'

'yes - no!', hade mannen varit snabb att rätta sig.. Hursomhelst ifall oljan han fått utav Tariq nu verkligen varit förgiftad så hade denna lustighet förlämnat uppmärksamheten ifrån Saads svek.... Nils hoppades att Allah skulle gömma hans misstanke att fransmän besökte Köpenhamn och att barnen nynnade kärleksvisor... han drömde om en svensk storhetstid baserat på en fascination för hans poesi...

'ifall jag serverade 100 glas och jag spetsat ett utav dem med gift, skulle ni dricka då?' hade Tariq sagt - Nils undrade över om det var en tillfällighet att Tariq ogillat idén som han presenterat att Buddha var det namn Allah inte hade avslöjad som uttalbart.

Naqshbandi PhD. petroleum äntrade scenen och sa något respektfullt om att när en kunglighet anländer brukar man inte slösa dennes tid med falska toner och halvdana insatser.. så mycket trodde Nils sig kunna uppfatta igenom Urdun.

När så sultanen steg upp, lugn och reslig som en tiger stående på sina bakben hände något med Nils... fulländad eufori - steg upp likt lustgas i honom och fick hans hand att sträcka sig emot himlen - Mind Control masterna som täckte Domus Vistas tak brann i kortslutning;

'Allah är större!' vrålade han i tyst zikhr - likt strålar i ett spektrum lyfte besökarnas själar igenom hans fingrar 'en stråle utav det eviga ljuset...' som Evert Taube skrivit till Anna Lena... de som utav synder sindsygt inte lät sig lyftas utav detta må de störta ned!

”Om man blir muslim och sedan tänker ’åh! När jag inte

var muslim då kunde jag göra det...' så är det inte rätt - men om man tänker 'tur att jag kommit bort ifrån det...' så är det rätt... många muslimer de tänker 'Åh! Nu ska jag göra wudu... nu ska jag göra salah' det är närmast en börda för dem... såna är inte muslimer..." han satt i turban och spelade rättfärdig hela tiden, syftande emot nykomlingen - han fortsatte "så många arbetar dag som natt bara för att försörja sina barn - men om man läst på Universitetet kan de arbeta nio timmar och sedan slappa - man har en bra bil så om man gör en insats kan man spara en massa tid - dessa personer de kan be - de kan ägna sig åt sadaqa och de älskar bönen för de kan uppnå en helt annan nivå."

Den vit-turbanklädde belackaren tycktes nu prata om den umgängeskrets han själv hade...

"En man kom och frågade Profet Muhammad (Allahs Gudsfulla frid över honom) 'vart kommer jag komma på Domedagen?' Profet Muhammad svarade 'vad har du råd till?' det var liksom att säga, 'kan du köpa den där Rovern?' 'nej - du har inte ens råd med den där lilla Fiaten...' mannen svarade 'jag har inte gjort någonting utöver det obligatoriska...' 'då kommer du vara med dem du älskar...'"

Han tittade menande emot nykomlingen som satt i sin gamla slitna overall - hans ansiktsuttryck verkade teatralt liksom han imiterade de föreläsare han hört - det var tydligen utav denna anledning han inte hade uppmärksammat nykomlingens försök att hälsa eller ens hans upp-sträckta högra pekfinger... han negligerade hans fråga i en halsstarrig min som tycktes innebära något liknande som en husses stränga blick på hunden - när han viftar på svansen - föreläsaren skulle nog tukta

denna nykomling som han inte ens ansåg som muslim 'det är bara nåt han fått för sig...' sa han i hemlighet litet viskande bakom ryggen när han såg honom komma till zikhr... han viskade med sin kumpan om hur 'underligt' att 'mästarna' inte upptäckte det och så skrattade de...

'man ska vara försiktig med att ha kärlek till folk om de inte är muslimer...' han tittade syftande emot nykomlingen så tydligt att den nya grabben sittande till vänster framför honom också vände sig om och såg på Nils... 'älskar man sin syster eller mor eller imam Sahib om den personen inte är god - så kommer man vara samman med den på domedagen... så man ska vara försiktig med ' han såg syftande återigen emot nykomlingen 'vem man har kärlek till för...'

Men vem var han själv att säga detta? han inkluderade tydligen sig själv bland de 'goda'

'Idag har ingen kärlek till Profet Muhammad, det finns en bok som berättar historier om Profet Muhammad... Man kan inte läsa den boken utan att få kärlek till Profet Muhammad... vi kanske kommer läsa den senare In Shaa Allah...' han verkade anse sig besitta någon typ utav information som gjorde att han kunde tala om att 'idag har vi inte kärlek till Profet Muhammad' och samtidigt exkludera sig själv... pausen emellan 'idag har vi inte' och dess fortsättning, var psykopatisk skelögd... häpna öron men 'jag exkluderar ju mig själv senare...'

'Vissa gör namaz och fastar för sin nafs skull' återigen exkluderande sin egen person 'nästa Lördag ska vi prata om ett ämne jag gått igenom med er förr; hur man ska få kärleksfullhet till Profet Muhammad...' hörde Nils rätt, skulle verkligen denna föreläsare vars vartenda ord talade hyckleri hur vi 'ska få kärleksfullhet till Profeten?...'

Senare på kvällen höll Tariq en föreläsning;
”Så när Muhammad Tariq Amin säger något, så säger ni inte att det är Qafir - därför att ni respekterar honom som lärare - men när någon ni inte vet har den mästartiteln säger samma sak - försöker ni anklaga honom för att vara o-troende - vem är jag - att vara eran ledare? Tur för mig i alla fall att ni är intresserade att lyssna på mig - men har jag någonsin bett er om att vara mina sektmedlemmar?
Så satt Hijas idag och försökte kopiera föreläsningar han hört ifrån mig och andra och sedan när han fick kritik ifrån Abdulhaqq så ville han inte lyssna - här ser ni vad problemet är - om ni verkligen lyssnar till mig ska ni lyssna till vad andra säger när de kritiserar er - ifall ni ogillar det - säg något bättre - men gå inte och upprepa för er själva 'jag är närmare Tariq - vem är han eller hon eller den - att säga detta till mig!' så ni lyssnar när jag säger er något för ni tror att jag är eran lärare... vem har talat om det för er? Och sedan kommer ett sändebud till mig och undrar varför jag låter mina elever förolämpa lärjungar... jag är inte den högsta läraren i Universum - jag kan också ha fel... lägger jag min hand på Quranen och säger att ni allesammans måste tro på varenda bokstav - är ni genast villiga att hålla med - men säger Abdulhaqq - att han hörde Allahs namn tala till honom - påstår ni att han är skizofren - om jag säger det - är ni genast i extas - det är *ni* som är skizofrena i det här sammanhanget... ser ni inte det? Om Abdulhaqq sitter och pratar för sig själv - eller någon annan sitter och säger 'Ain-sin-qaf' - finns det många muslimer idag som tittar snett på en sådan person och börjar viska bakom ryggen 'ah - han är konstig den där...' Men sitter någon varje dag i moskén och upprepar 'Ain-sin-qaf' - med en

qari är alla genast applåderande som förut tittade snett på han vars lärare de inte såg... om ni verkligen vittnar om tron på det osynliga - hur kan ni förneka möjligheten att den person som sitter och säger 'Ain-sin-qaf' utan lärare inte har en osynlig lärare - som ni inte ser... så när ni förolämpar honom med onda insinuationer - förolämpar ni samtidigt hans dolda lärare - hur många utav Sahabas såg Ängel Gabriel med sina egna ögon? När Profet Muhammad sa 'Amin' tre gånger rakt ut i luften - då han hörde Ängel Gabriels dua, var det någon där som sa 'han talar rätt ut i luften - en konstig typ, honom borde vi låsa in?' Så ni har bevittnat tron på det osynliga men samtidigt förnekar ni okända personer möjligheten att ta del utav det! Vilka är ni att kräva ett certifikat eller tvinga någon att bevisa att han är Wali Allah? Personen ifråga kan ju också sitta och prata med satan - Allah vet... Poängen är att ni inte ens tror på en sådan möjlighet! Ni tar bara er mobiltelefon och ringer larmnumret 'det är en konstig typ här....' påstår ni och har ni inte den möjligheten för att jag eller någon annan ni respekterar hindrar er - så försöker ni bruka insinuationer och baktal - det är ni som dyrkar satan i det här fallet - men ni inser det ej... Ni påstår er vara muslimer - men det är bara ord - som kommer ur er mun - varmed ni sprider otro... Ingen upplyst person blir intresserad utav ert vittnesmål - utan det har bara den effekten att avskräcka denne ifrån Islam... Urji Nali eller Odd Wingdahl eller vem det nu än är - när de ser er - så känner de att frukten för er tro - är smaklös... ena handen bevittnar ni med er tunga - andra handen ger ni bara dem i högre rang möjligheten att uttrycka sig - kommer någon okänd trashank in och säger de här orden - frågar någon genast om han ska

ringa Securitas...

Vilka är *ni* - att ge mig den auktoriteten - att få säga saker han eller hon eller den inte får säga - vad är ni för ett gäng sektmedlemmar som dyrkar mig?" Tariq lämnade plötsligt sin plats i centrum kvar - en tom talar stol "säg till pelaren där att undervisa er så att ni hör ekot utav era egna röster..." Tariq gick - mörkret föll över Abdulhaqq's ansikte - blickarna började tala insinuerande språk igen - den sköna karlen framför vände sin blick sneglande - litet imponerad - men bara för Tariq's skull - hade Tariq inte nämnt Abdulhaqq's namn - hade väl samma ögon varit distraherat tomma - i blickfånget liksom för att säga; jag vet nog vad du är för värdelös typ... Abdulhaqq's blod frös vid tanken - Tariq var som en sol - som inte förmådde tina dessa isberg... Helvetets eld gott nog för den som vägrade böja sig med vinden...

"Även fast du nått en hög statusposition - spela inte dummare än vad du är - för att få en 'ignorant' att förneka din evighet... ty du kommer säkerligen bli ångerfull den dag du får din dom... gör ditt bästa även fast du uppnått en hög statusposition...

Eller som Abdulhaqq här - han kommer inte till mig och säger 'hörrudu Tariq - jag tycker du är en stor lärare - jag beundrar dig...' när han ser mig - tittar han litet misslynt på mig - eller kärleksfullt som nu - när han tilltalar mig - är han först förtrolig - eller skeptisk - sviker jag det hopp han har om mig blir han frän i sina kommentarer - och även om han ser skeptiskt ut och kritiserar min världstillsyn - mjuknar han upp i ett leende då jag säger 'Allah!...' han påstår inte sig själv vara Sufi eller muslim - är det någon här som vet - när han gjorde Ashahada (trosbekännelsen)?"

Tariq såg sig runt - de flesta skakade misslynt halvt miss-tänksamt på sina huvuden... ”jag vet - eftersom han berättade sin historia - när han blev tillfrågad - har Abdulhaqq sagt något utav detta till någon utav er?”

Publiken var tyst - ”han skulle lika gärna kunna sagt Ashahada tusen gånger men inte sagt det till någon - andra de säger Ashahada en gång - bara en gång - de tänker på bilar - kvinnor - fördelar de inte fått del av i det sekulariserade samhället - frågar någon dem - börjar de genast skryta om när de sa Ashahada - och vem de känner medan de pratar om Qafr... och andras otro - för att dölja sina egna falska motiv - råkar grannen se dig slakta en gäst och du märker att han börjar undersöka, börjar du försöka få honom otrovärdig i andras ögon - så den dag han kommer med sitt vittnesmål - tror du dig ha skaffat argument - ’han hallucinerar...’ så att du skjuter över din egen synd på honom i rädsla för straffet i denna värld... sådana personer kan utåt sett verka troende men de tror ej på Domedagen... De tror ej att Allah ser dem - det är bara något de säger - för att få världsliga fördelar - tror de... vad de egentligen tror på är att bara de säger och nickar till allt vad en Mufti säger - kan de äntligen bli gifta - kan de äntligen få familj - kan de äntligen finna arbete - kan de äntligen bli accepterade någonstans - kan de äntligen få ekonomisk assistans - så de är svart magiker - de tror att Islam är någon typ utav mekanisk magi - så bara de erkänner Allahs storhet dukas bordet - de är inte beredda att lida för vad de erkänt de tror på... det bara så länge de slipper offra något för erkännandet... Andra de är intresserade utav att lära sig arabiska - de tänker att de kan låtsas vara muslimer ett tag - eller så blir de tillslut agenter för någon underrättelsetjänst - inte

är det många som i Sverige eller Danmark som skriker på nått nordiskt språk: 'vi spränger det där djävla stadshuset'!, säkerligen är det fler som vågar säga det på arabiska... Om en man lär sig arabiska kan han enkelt spionera - om han låtsas vara muslim - då får man det gratis också... plus att man blir anställd hos säkerhetstjänsten - Säpo eller CIA - eller MI6 eller vad de nu kallar sig... så då får man lära sig arabiska gratis - plus - att man blir bra betald - är detta en troende? Visst - publikens huvuden ses i majoritet skaka på sig - visst det är fullt möjligt att ropa 'det finns ingen gud utom Allah och Muhammad är Hans sändebud' är det detta vittnesmålet består i? Bara Allah vet om en person är sann i det han säger och denna kunskap kan Han låta vem Han vill få del av... bara Allah kan vara tvärsäker ty Han hör våra tankar - så att vittnesmål består inte i orden eller i en bok utan i ens ärliga intention... har man inte ren intention vad finns det då för mening med att vittna om något - falskt vittnesmål är en utav de värsta synderna - man kan komma till Helvetet för det... det är ingen liten sak... men om man inte tror på Helvetet - varför vittna om det - om dock en människa har ren intention och gör gott för sina medmänniskor och sin omgivning - vilka är vi att anklaga honom för otro - om han inte säger med sin tunga att allt kommer ifrån Allah? Han är en typ av troende - bara han fjärmar en taggig kvist ifrån muslimernas väg - har han chans att inträda i Paradiset - vem är vi att påstå att bara för att han inte bevittnar den Högsta Tron - så har han ingen tro alls - då blir vi otroende istället genom vår arrogans - arrogans är en utav de värsta synderna. Glöm ej - att det var därför satan föll... så ifall 6 miljoner frimurare skulle komma

tumlande in här och vittna om att satan är störst - skulle ni tro det? - det är ju en ansenlig mängd - men om bara en endaste person skulle vittna om sanningen - skulle i alla fall jag räkna honom som en vän - och tro på hans vittnesmål - det är ju inte mängden som avgör - utan kvalitén hos Skaparen som han utrustat sin Budbärare med... Hur många atombomber eller Haarp stationer eller Mind Control chips i människors hjärnor Aleister Crowley eller hans barnbarn George Bush har - kommer det inte rädda honom ifrån Allahs straff - dess mera han försöker undkomma det - dess hårdare blir det... många undrar varför en Murshid aldrig går in i trance... vad de inte förstår är att han ännu inte gått ur den - att den minut han övertalar sig själv att han aldrig kan gå in i trance - har han glömt ursprunget för sin lärdom - han hade inte gått ur trancen sedan han gick in i den... det var så han kom att kallas Murshid... folk frågar varför de går in i trance - när de ser honom ty igenom sin Zikhr - överför han sitt exalterade tillstånd till omgivningen.. det är liksom en alkoholist inte blir berusad utav ett glas vin - medan om en ovan 12 åring dricker det raglar han planlöst omkring... En Murshid är så van vid detta berusade tillstånd - att även om han så svept i sig en hel vodka flaska - kan han ta sig hem utan att bli arresterad... ifall en Murshid vägrar låta sig transformeras planlöst utav Allah - är han ingen Murshid längre... då är han likt en papperslapp någon skrivit ordet Murshid på och stoppat i hans ficka... när han håller upp den vet han inte ens att tyda bokstäverna... 'vad står det?' frågar någon - han säger 'Murshid' - men så blir hans ord 'jag tycker det står raqiqun' då tittar han dumt på förfrågaren - ty han är inte säker på att det står 'Murshid' på den... 'den djäveln

lurade mig...' tänker han - och så börjar han anklaga sin lärare och Allah för att ha snuvat honom vid näsan... någon här som vet vad ordet 'permanent' betyder?"

"Att något varar för alltid"

"det är vad det betyder - och eftersom våran uppfattning om detta med säkerhet aldrig kan vara permanent så vet vi det inte..."

Nils älskade känslan utav mystiskt mörker, en sublim skräck som uppmuntrade till delaktighet, i avslöjandet utav den stora konspirationen. Tanken på William S. Burroughs, liksom fyllde livet med ett meningsfullt sammanhang. Samtidigt som det liksom fyllde luften med en sublim spänning. Samtidigt som intet krav förelåg på dygdighet. Konventionellt sett. Varför hade då Allah gett Willy den där exceptionella stilen, som fångade sinnet omedelbart, och fick den besatte att genomgå en förvandling, där hans fördomar liksom kramades till döds. Tills vattnet runnit ur dem och tyvärr medbringade en känsla utav skuld, inför barn, kvinnor och män, ja, inför nästan hela skapelsen. Ty, på sätt och vis kände den flabbande sig medskyldig till de synder, i och för sig, förhållandevis små, i jämförelse med stängda frimurares, men, ändå tunga! Livsdepressioner som förvisso kunde få en att tänka klart i känslofulla situationer men samtidigt splittrade sinnet i ett förskjutande utav visionen, till att hela tiden bearbeta den tunga men utav symboler full smackade informationen. Samtidigt som lärdomen injicerades direkt i pulsådern, likt en heroin-kick kändes stinget ifrån det förlorade livet, vid varje kärleksfull blick. Frälsningsarméns blåsorkester blåste ut sin messmörs-musik... denna klang-rika lätthet

tycktes mera ondskefull än Willys misslyckade liv, ty den såg inget ont där faran fanns, utan gick ut i krig för att dö för falska ideal som i verkligheten försatte dem i en ignorant massmordisk självdestruktiv trance. Denna paradmusik gjord för kronjuvelens illamående leende, utschasade verklighets känslan till en rad sporadiskt falskt skämtsamma skeenden, Willys tunga känsla utav att bearbeta synder, man inte begått, än mera produktivt ty lättnaden kom igenom insikten att ta vad som kommer på ett sådant vis att detta resultatet blir ens belöning och pris, ty står man i gyttna och ska man förneka den smuts, utan rapportera skeendet liksom man vore dum, denna intelligens att inse, att sluta slutade man låtsas sin idioti, skulle de försöka tvinga en att bli evigt stum...

Anna Lena Oröier: 'du är ingen begåvad musiker Nisse - du är offer för inbillning!' sa jag till Nisse - ja - det sa jag - snart slängde han på luren - det gjorde mig så ledsen - den där Torsten Föllinger hade inbillat Nisse att han var en utav de största röstbegåvningarna han träffat - ja - det kanske han verkligen tyckte - jag - förstår då inte varför *jag* inte upptäckt det ännu. du förstår när han ringer talar han så ödmjukt att stämman ibland fö r s v i n n e r... han påstår att han skriver bättre kompositioner än Allan Petterson hör du bara ett sånt uttalande!... det är ju så att man tror att han kommit direkt ut ifrån Beckomberga...'

Imran: 'det osynliga är verkligen osynligt här', sa han och syftade på att han inte kände av Nils styrka i det här fallet.

Nils: 'är vad jag har att lära dig viktigare är vad du kan lära mig...'

Imran: 'ifall jag inte är arrogant som du påstår så är det du som är det - du är arrogant rätt och slätt'

Nils: 'du ser den kunskap som man tvingar in i huvudet - försvinner med hjärnan '

Imran: 'nej Islamisk kunskap stannar efter dödsögonblick-et'

Nils: 'nonsens'

Imran: 'säger du här att det Profet Muhammad säger är nonsens - då vill jag inte ha något mer att göra med dig någonsin...'

Nils: 'jag talar inte om vad han sagt eller inte sagt utan om pedagogik; vad du än tvingar in i huvudet försvinner ty meningen var uppenbarligen att du skulle gjort något annat vid nämnd tidpunkt...'

Imran: 'Vad gör du här då? ifall du borde göra något annat?'

Nils: 'det finns tid för allting... det är inte vart man är som är betydelsefullt utan ens agerande sättet man är någon-stans på... detta är din raka väg verkligen snyggt - en ångvält som ideal antar jag. Du har blivit så förälskad i din Mercedes och dunya att du inte ens en gång kan fatta att denna typ utav utbildning är destruktiv för sinnets eget bildande - och vad sinnet inte bildat utav sig själv, kommer sannerligen inte höra till det i evighet - liksom den torterade slipper ur sitt fängelse vid dödsögonblicket på tortyrbänken, så slipper själen bort ifrån svaghet och dumhet när den så lämnar kroppen...'

Nils: 'men om du verkligen var skyldig?'

Imran såg med en uppfodrande blick på Nils, liksom han ville avläsa eller avslöja något Nils gjort sig skyldig till - 'dina fötter och händer kommer vittna om det...' svarade Nils.

Nils: 'ditt prat får mig att tänka på Ibrahim (Aleyhi Salam), vars farbror snäste 'har du vänt dig bort ifrån mina gudar' du talar om en Gud och inga andra och sen verkar det nästan som 'de lärda' vill sätta sig själva likt idoler i det fall åtminstone det var att deras ståndpunkt per se är bättre än andras'

Imran: 'så du anklagar mig för shirk?'

Nils: 'detta är problemet i din idévärld det anklagande elementet. slappna av!'

Imran: 'men ifall du nu är så vetande vad behöver du mig till? varför sitter du här?'

Nils: 'jag har aldrig sagt att jag är vetande men jag antar ditt antagande grundar sig på din egen uppfattning som lärd... jag vet ingenting...'

Imran: 'då skall du inte diskutera heller om du inte är vetande'

Nils: 'så där kom de ting...' suckade Nils

Imran: 'har du någonsin gått i skola - collage universitet'

Nils: 'ingenting'

Imran skulle precis till att förbereda en jämförelse om att ifall Nils hade betett sig liknande där men släppte förvånad tråden...

Polissirener dör bort i fjärran på det angeliska Nörrebro

hennes ansikte en måne med hakan framstucken

i en svävande lägenhet

tittar ynglingen ut emot en gråsvart himmel

han som blir kär i nästan varenda flicka han ser

han som ser så många kvinnor kärleksfullt le

Hon i samma hus som skrivit ett meddelande 'paket till

Blågårdsgade 2, ring på 2 tv, tak'

han hade mött henne i trappan en natt utanför underbart

kallt -

hon hade gått in före honom. Han hade väntat och använt den nyckel han fått utav de Pakistanska muslimer, han hyrde rummet hos 'så du skulle också in...' det var liksom solen sken, fastän det var mitt på natten

'Kan du tala engelska?', hade han stammat fram - han tvekade att fortsätta uppför trappan längtande så efter att få kyssa henne... varm, han höll i räcketts karm.... när han inte sa någonting - tittade hon nervöst

'Jag är svensk...!' Han hade plötsligt en sådan lust att hålla om henne - han vände sig om och såg henne bestämt gå in... på 2ndra trappa till vänster - han andades ut innanför dörren - när han äntligen kommit in - vilken figur och vackert ljusblont hår - 'ma femme! je adore!' vilket konstigt sammanträffande... en vecka förflöt och lappen till 'käre postbud' satt fortfarande kvar på väggen till vänster om porten. Vid ringanordningen - med reflexer vid vaderna... postboxen han sett henne stå vid och emot honom le - 'kommer senare' hade han ytterligt nervöst skrivit på lappen - en vecka tidigare hon var väl smidigare? Ifall han bara varit fri hade han gått och besökt henne med en "broder" men polisbilens sirener - drog igen förbi - inåt centrum - första snön täckte Vinterdagen; taken. Som tur var skyddade Allah och de troende hans ömtåliga lur.

'Jag för långsamt min hand emellan mina bara ben... dom säger att du är skizofren - men det är skönt att känna din närhet... vill du lära mig vad kärleken är? Dom säger att du lider utav allvarliga psykiska besvär... men skönt i badet att känna hjärtat slå här... jag för långsamt mina ben isär... din image penetrerar mig långsamt tränger du in i mig...

Hej - jag vet inte var du är... men din själsliga närhet för mina ben isär - långsamt kommer ett subliment ögonblick - där jag blixtnabbt slår som en frisk fisk... sedan kommer orgasmen som en klick... min orgasm simmar i vattnet inför min besvikna blick - om jag ändå fick hålla om dig nu och du och jag bli ett - om jag ändå vore din hustru!

Långsamt ligger jag i badet som - en redan använd kastad kondom... du ringer väl? Snart igen... jag får låtsas att jag bara vill vara din vän? Vi träffas väl sen?

'I come late...'

'Won't you come up to me - on a cup of tea?'

"my lady... I am muslim - I am not allowed to be alone with you - until we are married..."

"will you marry me then?..."

"of course - if you wish?"

"won't you shake my hand?"

"my lady - there is nothing more in the world right now I wish but first I shake your hand - then I hug you - then a kiss - and what then...!? I will miss you all the time - I will not shake your hand - until you confess you are mine..."

"please - hold me dear! Come and see me tomorrow at least - about those simple rules - don't you care!"

"my lady - I love you - but - now time is short - I will contact you in a month or two - meanwhile - take my word - every day - I will try to write you a poem - if not a new one, an old turn..."

"how I yearn to be in thy company..."

"my lady - I know now but I am not free..."

"do you already have a wife...?"

“at present we are not married... but if I take you now for my wife, there might arise a doomed might... please wait until these problems are solved - otherwise, much woe might evolve...”

“I will wait for you if I can! I give you a kiss in the air, until you are able to shake my hand...”

(they part)

(you hear Nils murmur in the stairs to himself) “and from my own country I am banned...”

Kapitel 19

**Nils ser genom stora doser B-12 Vitamin, tillbaka på sitt liv i barndomen och ungdomen - och Ulrika skymtar någonstans till i andevärlden, likt en stjärna... Nils hoppas snart se månen...
'Jag kommer ihå ...**

Nils ser genom stora doser B-12 Vitamin, tillbaka på sitt liv i barndomen och ungdomen - och Ulrika skymtar någonstans till i andevärlden, likt en stjärna... Nils hoppas snart se månen...

'Jag kommer ihåg Johnsons snurran hur den våldsamt slog i min barnanäve, minns att de älskade mig. Tiden är kort, snart, kanske mitt minne utav tunga gifter nöts bort... Höll jag styrpinnen stadigt, varligt, susade båten över sundet emot Smaragd-ön där Ingrid och Kalle bodde de hade också ett vackert hus i Huddinge 'så mycket beror på en röd skottkärra glaserad med regnvatten bredvid de vita kycklingarna' - (William Carlos Williams). I stuprännan låg en kedja som räckte ifrån taket... En tung kedja.

Deras hus hade två stora våningar, jag brukade sitta i soffan och öva dragspel med Kalle när vi var där... Lena var pappas vän sedan ungdomen, de hade seglat tillsammans, antagligen varit ett par innan min pappa träffade både min älskade halvbrors mamma och min mamma... Äppelträden vid havsviken, våra lekar i

mörkret, kurragömma - kull - vampyr - snurra omkring, gunga på trädgungan, rep förtöjda högt uppe tills hjärnan blir alldeles yr - ölen - jag snodde ifrån mina bästa vänner så ondskefull jag var - jag spyr!... hur jag bar dem till bilen burkarna gömde vid mina fötter... De vackra frukostarna vid äppelträden dubbelsängen Tv:n som stod i vägen... Cornflakes om morgonen, marshmallows grillade - på kvällen pingisbordet i fritidsrummet - på AF, jag spelade på i mellanstadiet.

'Ryktet att någon sett Axel pulla sexbomben'... Hon hade legat med benen isär på pingisbordet, när främlingarna hade inträtt - avundsjukan, upphetsningen, skoldiskot i matsalen på andra våningen - där jag och Erik satt - 'en tugga för mamma, en tugga för pappa, en tugga för pass!'. Han matade mig eftersom jag skrattat hela lunchrasten, och den var snart slut...'

Uppför trappan han gick in på toaletten, såg på sitt ansikte i spegeln, tvättade det med vatten, pressade ut några pormaskar efter att han skärskådat sin hy ... spolade i toaletten så att den fantiserade tjejen utanför inte skulle förstå vad han höll på med - en redan svettig hand tog i handtaget, det kunde han åtminstone inte dölja, men kanske skulle hon tro det var vatten... Kanske gick hon in för att smeka katten... hans hårda stånd han drog ned byxorna ännu en gång... Inga fotsteg där ute nu... bara han själv och hans imaginära fru... När orgasmen kom skakade toalettstolen i ett ryck - någon drog i dörren panikslagen tog han en tuss papper och torkade av - tog litet extra så att hon skulle tro att han torkade sig i röven - hur skulle han våga gå ut nu? och möta hennes blick? Men fort, måste han ut, hon skulle snart förstå på ett ögonblick, en liten spermaklick på ljusblå tröjan... 'litet

tandkräm kom då jag borstade tänderna ' fram och tillbaka gned han in arsenik-iska fluoret under sitt tandköttsskinn - snart kanske hon blir min... tycktes gnida att säga - skärsådande sig i spegeln 'ingen ser väl fläcken på min tröja?' tvätten fick hans synd spåren röja - mamma och pappa och han sov med varann han i mitten, ibland där han legat som liten, han gick dit efter en mardröm... Ibland mamma lyfte täcket och han sov lutad emot hennes vänstra arm... och pappa muttrade litet i sömnen - och vände sig argt... Ulrika tycktes betyda allt såg han hennes hår var det som en fläkt av vår - hennes pappa var utav en exklusiv yrkeskår... Hon var som en läkedom för alla sår! På biblioteket, hon låg på soffan, Erik masserade henne, hennes svarta tajta tröja, hur tyget attraktivt över hennes skinkor och lår sig böja hur hans blick vid hennes smärta...'

Nils har en astral konversation med Karl om sitt tvivel att människor överhuvudtaget varit på månen - och om oresonabla "vetenskapliga" beräkningar

Karl: "månen kommer att försvinna ifrån jorden inom 100 år - den är på väg bort ifrån jorden " (leende)

Nils: "Vad säger att den inte kan återvända om den är på väg bort?"

K: "Månen är en tung himlakropp Nils det är inte som då du springer ut och in (i)genom dörren - det tar årtusenden för den att flytta sig-!"

N: "Kan du bevisa det?"

K: "(irriterad) Det vet väl alla att det är så!"

N: "Vad jag vet tycker du inte om att titta på månen ens en gång - jag undrar hur du kan vara så säker på att du känner den?"

K: "Jag läser saker Nils!"

N: "Lita du på andra - jag litar på mitt sunda förnuft som säger att om det du påstår skulle stämma går jorden snart under!"

K: "Det kanske den gör också!"

N: "Du verkar så lycklig över det hela!"

K: "Jag är varken lycklig eller olycklig - jag konstaterar bara faktum..."

N: "Du får allt att låta så enkelt liksom det bara är så att du helt enkelt inte bryr dig! en dag är bara månen på väg bort då konstaterar du det i din notebook men det betyder inget för dig - vad ska du då med ditt liv till om du bara konstaterar det du ser - utan att det innebär någonting för dig? Du kan väl åtminstone börja titta litet på månen innan den försvinner! Istället för att läsa i dina tidningar att den ska försvinna! Var är din person? Har du tappar allt personligt förhållande till saker?"

K: "Jag läser inte om Simba i tidningar!"

N: "Nej, men i hundböcker!"

Åke Mose Varfeldt har ett anförande under en konferens på ABF-huset i Stockholm, blir paff utav vissa frågor från publiken

Å M V: ”ska man se en skizofren person gå omkring på gatorna?... ska man behöva det? Vi behöver fler resurser för att följa upp omkring personer med psykossjukdomar, och andra psykiatriska symptom, andra personer lider utav som till exempelvis neurologiskt laddade sjukdomsbilder, likt epilepsi och krampbenägenhet, hos neurotiska personlighetstyper... vi vill inte se personer som - om de skulle få hjälp inom Stockholms psykiatriska mottagnings-enhet - skulle med den minsta möjliga dosen medicin - kunna leva ett liv - ja, nästan som vi andra mera normala och vanliga personer...”

(en man i publiken, räcker upp handen...)

Å M V: ”ja - varsågod! Det är bara att ställa frågor - om ni undrar över något jag har sagt...”

Stockholmare 1: ”vi tillåter ju dig att gå omkring på Stockholms gator...”

Å M V: ”ja... skulle du vilja förbjuda det?”

S1: ”eftersom du vill skada andra och inte inser det sjuka i detta, så undrar jag varför du överhuvudtaget går hemifrån...”

Å M V: ”det är vårt uppdrag, som psykiatriker i staten Sverige, att se till att folket mår så bra som möjligt, därav kan vi inte tillåta att personer som stör...” fading out...

I sju månaders tid vandrade han den främmande stadens gator - han var inte okänd där längre... till en okänd stad hade han anlänt ifrån en stad som delvis kände honom reste han... när han steg ur bilen på Åsögatan - var det likt en general i krigszon... förtälet tycktes lura bakom

gardinprydda fönster. Förtalet som kunde dra in patrullen likt den vore en svart hund i koppel... men Nils log -han såg Madeleines fönster, han såg Madeleine...

Kapitel 20

*Svenska Akademiens familjeföretag...
en stulen erkänd rad,
vars upphov nu
benämns som storhetsvansinnig...*

*Inbilsk!
De halsstarriga rika
té vattnets svalnande
på mörka massiva furubord ryka...*

*Piken - sänd,
för att befästa den isande tystnaden;
'vi beklagar ... men - du är inte känd...'
förhoppningen tänd -
under båtstönen finns en sandstrand...*

*land efter land hyllar Nobel
dynamithalsarna spränger oskyldiga i (evig?) eld...*

*Wilhelm Tell - sköt äpplet av Prinsessans huvud
fick så hennes hand
besvarad förhoppning - dock -
black om foten*

*lögnares svarta samvete
visar upp - trevligt respektabelt beteende
ett hastigt tillkännagivande leende*

dock i hemliga möten

*planen blivit lagd
exponera stort -
den okände författarens fall
ockra må - på ett livsviktigt kall*

*brak! ett träd fälls i stormen
trädkrona mot ännu levande grenar...
knäckta virkets knall
förklang; 'skrev ej - efter utrotnings doktrинens mall...'*

*vallgrav beskyddar slottsherrar ifrån sanningens krav...
tiger som muren - om Barrie Trowers räddningsplan...
redan van - vid smicker och bugning
familjernas svarta klan...*

*naken huttrande vaknar dagen
utan de erkändas överflöd
att fylla magen
vet snart ej vad han ska ta sig för...*

*hör sin dikt läsas
om sitt arbetsnitt staden väsnas
okänd vandrar ut bruten och tystlåten
och kroppsligt sjuk...;*

*'var det detta?, som väntade mig?...' frågar han sig,
'utav den institution - som skulle skydda svenska
litteraturen? skydda den!, men - glömma
upphovsmannen!...'*

en rad fotspår, lyfta - ur sandstranden...

Det visade sig - att de flesta på ett eller annat sätt - gjort sig förtjänta utav gatans liv och kiv - country-sångerskans atmosfär - utav att vara på väg emot någonting högre - större, bättre... 'kommer Izzy förbi snart?' Maria torgets avundsjuke blickar emot den som stod utanför affären - i ett indignerat 'vem tror han att han är?' medan sångerskan på något sjöng 'You will find me, time after time...' i vacker klar stämning, som gled genialiskt på falsettoner. Nils hade stått och lyssnat en bra stund, i sina slitna kläder med hål på knäna. Folk hade börjat lasta in pengar i hennes fodral - så mycket han själv aldrig fått - kämpande med ett sting utav avundsjuke - som han vände till känslan utav att kanske på något vis uppmuntra horderna utav Stockholmare, sköra blonda damer, med intensivt passionerade ögon - som fixerade hans profil för jämnan - liksom kisande urskiljande - ibland såg den sköna country sångerskan intensivt in i hans ögon - färgen stod som en rodnad omkring henne - energin liksom just strålade ur henne - likt en vattendroppe som fallit sprittlande sin friskhet över ett kök - och det föll konstant, i ojämna intervaller. Hon log återigen - och Nils prisade Allah exalterat - tyst med tungan i hoppet om att undvika att attraheras sexuellt. Ibland tycktes det som att hon sjöng för honom - han visste inte - ty han var hennes enda publik. Resten gick förbi och kastade ibland litet mynt - eller en tjuga - en femtilapp låg även stoltserande mitt ibland högen med pengar. En och annan snabb, snobb, stannade för att ta upp sin plånbok - Nils följde förhoppningsfullt rörelsen med blicken, kanske skulle han ge något! Sedan gick denne demonstrativt förbi, i handen den röda plastfickan med T bane kortet. Rösten hos sångerskan kändes i

samma sekund litet mera ansträngd - de fint klädda med bakåtslickat hår - ville inte ha fattiga tiggare på sina gator - Nils hörde henne sjunga 'Good bye...' ifall det nu var riktat till honom, men han gick fram till henne, för att poängtera att tröjan han givit henne var en gåva ifrån Allah..

'Är du muslim?'

"ja..."

"jag såg att du hade sånt där radband..."

Nils frågade om hon inte ville höra 'Ya Rasul Allah tere' reciteras innan hon gick. "Ya rasul Allah betyder Å! Allahs budbärare!"

"nej, det räckte med att du sa det... tack för att du stannade för att lyssna så länge!"

Nils gick därifrån, med känslan att hon kanske... Alkisarna gick längs gatorna, visslande i påtända spasmer, likt schakaler, småleende psykotiskt - liksom de visste något som de ansåg olidligt, men som ingen annan visste - eller fick veta... hur stulet gods fraktades, att en marijuana påse låg instoppad i fodret på rocken etc.

Tiggarkvinnan med bilden på de gapande barnen, såg i panik ned när hon såg Nils. Antagligen arbetade hon för någon skum maffia - i Bulgarien, som hon var tvungen att ge alla intäkter till. Jackan Nils givit henne igår, såg han inte till - inte heller de fina vita vantarna. Allt han såg, var att hon fifflade med sin tiggarlupp vid innerfickan, antagligen inlastande litet mer småmynt, ty "den som har ska få, men den som inte har skall tas ifrån till och med det han har..."

Deras attityd - förändrades med opinionen; där många tittade, tittade de också. Domen föll, än hit, än dit - över det deras ledare bestämde. De allra flesta länders

politiker - hade lånat stora belopp utav Internationella Monetära Fonden, de behövde inte göra det, men det var penga-tvätt...Mycket pengar sändes som "bidrag" till andra länder och hamnade i massmördares och blodiga tortyrledares händer. När så, tiden kom att vända på steken, skyldes den finansiella kraschen på 'folket'. Cyprioternas bankkonton, riskerades frysas inne, ty, statsskulden skulle betalas utav relativt fattiga personer, som inte skickat ut mycket pengar ur landet. Politikernas feta magar, skulle fyllas, Grekland, exproprieras, Syriens centralbank, krossas, i Amerika togs fullständigt oskyldiga syndabockar, att ta skulden för massmord på hemmaplan. De skyldiga dömdes sällan, de oskyldiga torterades med kemiska substanser, elchocker, och ett konstant förtal, meningslösheten, rymdes i en gatlampan, som illuministiskt analytiskt, manipulerade stadens invånare, med mikrovågs vibrationer. Var detta slutet? Ifall det inte var det, hur skulle då slutet se ut? Ifall någon inte ville delta i Helvetet, hette det 'isolering', den skulle tvingas tillbaka in på 'arbetsmarknaden', då denne person sedan deltog offentligt med politiskt inkorrekt citat, dög inte det heller. Bara Nils vandrade förbi caféerna han redan portats på kände han det bitande föraktet - likt giftiga hundtänder som nafsade efter honom, och sedan ansåg 'dom' att han nu sökte folk som inte ville veta av honom. Vilken glädje Niclas kände, utav att skriva 'ses gärna' för att sedan, när Nils tillslut ringde, inte svara. Och fira en seger 'vi har besekrat honom, nu är han nere på sina knän, äntligen...'

Niclas attityd mot Nils var ibland vidrig på ett likgiltigt sätt. Ernestus von Renteln hade sagt – att Tadeo prata om Niclas som Nils vän – men – gjort sin egen analys: Niclas

kommer stagnera i sin utveckling – du kommer att fortsätta utvecklas. Detta var i samklang med Nils upplevelse av att Niclas liksom frös sammanhanget så fort Nils behövde något basalt: han kunde hjälpa till med småsaker på ”vänskaplig” fot, och trodde sig därigenom visa tillbörlig välvilja, men – vad han egentligen sade med detta – var att Nils inte var värd mer än så.

Inte värd frihet – han var absolut inte värd Ulrika! Ty – i Niclas hjärna – hade gängets indoktrinering satt sig djupt, Nils = fri = giftermål mellan Ulrika och Nils.

Det fick aldrig ske!

Därför liksom ”frös” Niclas hela relationen när han trodde Nils skulle hamna i nöd – det var nog för Niclas, att det Nils frihet berodde av tycktes falla – ty då antog Niclas att den härliga godbiten att se Nils under förnedring, och då kände sig Niclas fri själv; fri från sin avund, och sin obehagliga självinsikt, att han böjt sig under Wingdahl-familjens idolisering, trots det uppenbara i deras usla karaktär.

En ond människa är en ond människa men ingen misslyckad person – som något litterärt geni sagt.

Men – han hade på nåt vis varit för feg, alltför taktisk för att välja sida; och stod därför mitt emellan de två rivaliserande parterna, i ett miserabelt; ’varken eller’.

Niclas var urtypen för den moderna låtskrivaren; avspänt lättsam, och lätt till skämtsamhet, så som hjärnan drillades idag att beskriva ett fenomen, klä det i ord, den klanderfria studenten och sonen till en hyfsat kultiverad familj, med en hyfsad kapital säkerhet, i gränsen mellan övre medelklass och överklass.

I verkligheten var det tämligen långt till den förmögna överklassen, men skimret utav kultivering gjorde så att

språnget tycktes desto mindre stort.

Niclas såg framför sig en tryggad, bekväm framtid i allt han tog för sig, och ogillade mest av allt obehag. Detta gjorde intrycket utav honom ibland tämligen lat. Och han brukade själv skämta om sin lata tillvaro, inte vulgärt skrytsamt, utan så som alltid, med den där lätta tonen som var så medryckande, och fick en att skratta och komma i ett ytligt sett gott humör.

Niclas jazziga rosa moln som han seglade på genom att vara intimt förknippad med kända namn, och det var till stor del därför societetens kvinnor fann honom intressant, och dessa njöt när de kom att tänka på den mystik som om möjligt dolde sig bakom hans rätt så obekymrade min.

'det där caféet', och 'den kända familjen', ett nystan av irrgångar utan någon riktigt röd tråd kunde tyckas, och som därför, efter lyckan att skåda skymningens rosa moln, tycktes mer och mer trist och grått. Det var liksom som att djupet på något vis blev kallsupet.

Och just pga. denna spelade obekymradhet, så antog Niclas själv med tiden, på sig mer och mer grådaglighet. Samma fenomen, hade varit kring Nisse ett tag i början av 1:an, liksom en publik bildmässigt sett, stod omkring och maniskt dreglade en illasmakande sörja, men han bröt kontrollstrålen av idolisering, slet av de destruktiva tentaklerna.

Nils kände bara en musiker som inte varit en shytan i slutändan, Torsten Föllinger. Men honom hade de mördat med vacciner, de andra njöt utav att inge falska förhoppningar för att sedan stjåla åt sig äran.

It is the weight of time that matters... (not how much

time has elapsed)
the idol-worshipping woman, goes with a gaze
separating units – people
into ‘not good enough’ and ‘my space’
the split hurt, as the man looks down on her
with the sun in his face
becomes a chain
reaction that sucks down health
into a drain...
some in despair turn into statue-worship
others’ think: I’ll become an idol
and into the worship of the same sinks..

connecting pleasure with pain...

and leaving the honest person for no specific reason at all
out to die in the rain...

as her sick mind is focused upon inflicting the pain
and split herself off after the ecstatic pleasure phase –
the mind thus disturbed with it’s inflicted unease
appears unserious
the way that then is staked out – can be various...

’ Bakom horisonten Uppenbaras långsamt solen - i ett
’Ya Rasul Allah’
Ett lila skimmer lägger sig - över gator, hus och tak
Den skimrande isen - gnistrar där fågelhonan står
’ain’ (öga på arabiska) är allt den kan säga - skrattet

tränger sig upp på berget i Mars annalkande vår...
Färjan som plöjt igenom havet - glider lågt i nivå spärrar
fjärden - vänder emot Grönan stjärten sin... kuknästornet
(Kaknästornet) blinkar sin aviga psykos... likt
stratosfären i västs burriga
gråtunga dammoln - hänger likt miljonärer - i
tungmetallisk undergång...
Danderydsbor framåt av gråhet och tristess, less på
kulturens linbanekarusell, liv, vandrar han
ut i morgonen med långsamma glada bestämda kliv...'
Monica Nielsen flickan på berget - ja han önskade besöka
henne nu.... Urji hade sagt att professionalism är
oförmågan att släppa ett dåligt material ifrån sig; politisk
idioti - förlitandet på sina anhängare istället för på Gud,
på Sig Själv - sitt förhållande sin förmedlare emellan
Allah och sig själv; sin person. Egentligen var all typ
utav författarskap redan en lutning åt detta håll - men -
Allah hade gett Profet Muhammad - be Allah om frid
över honom - i uppdrag att sprida Islams Budskap - detta
var en annan sak - politisk idioti var danskans 'sindsyg'
att igenom plågan utav sina egna synder tro att publiken
skulle förlåta det - man inte kunde förlåta sig själv. Nils
såg inget utav detta i Urjis författarskap - men - hans eget
var fullt utav det, därav beundrade han Urji och kände sig
nödd till att stötta honom, trots att han själv kanske lade
manken mer till för att få delta i deras samtal än Urji -
men Urjis kontakter, Urjis liv - var mer betydelsefullt för
Nils än vad Nils liv var för Urji... Åtminstone så kunde
Urji vida enklare hjälpa Nils än Nils Urji - kanske
betydde trots allt Nils en del för Urji personligen, men -
vad kunde han hjälpa honom med? Ingenting. Det var
svaret - trots detta träffades de relativt regelbundet - Urji

älskade Den Absoluta Tomheten.

Under alla dessa år sedan 2011, hade Nils som sagt i huvudsak bara haft kontakt med Karl, givetvis bara i praktiska saker rörande lägenheten. Han hade fortsatt säga, inspirerad av sunnah, som ju förbjuder ocker, och förbannar alla som deltar i ocker, även den som skriver under ett ockerlån, att de skulle sälja Erstagatan. Men Karl sa då att 'mamma vill ha den kvar' 'hon vill att du ska ha någonstans att bo'.

Nils, de få gånger under dessa år han hade träffat Karl, vilket han kunde räkna på sina fyra fingrar, fick han samtliga gånger höra Karls vanliga, imbecilla, dolt perfida tautologiska fråga vilken var: hur mår du egentligen gubben? vi är oroliga för dig sörru..

det hade hela tiden surrat ett hot i bakgrunden: Nils kunde minnas alla de gånger, och dessa kunde han också räkna på sina fyra fingrar, som Karl våldgästade lägenheten:

det var sommaren 2011 – Karl hade dykt upp redlöst berusad och sluddrat utanför dörren: Nils hade sagt genom dörren, att de skulle ses framför Sofiakyrkan.

När han kommer dit hade Karl varit sentimental, och omfamnat Nils – och sagt att han älskar sin son.. det var väl de i Karl ögon bombastiska giftermålspropåerna när Prinsippessan Madde och Ulrika tävlat om att gifta sig med Nils, som gjort honom så öm i hjärtat, och Karl hade sagt att han funderade på att köra ihjäl sig.

Kapitel 21

'Try to hear the sound of one hand clapping' - Zen-ordspråk.

'Try to hear the sound of one hand clapping' - Zen-ordspråk.

"he's a master - both the busy bee, and the man doing nothing!" – Dr. Tadeo Alvarado om Nils

"The self assured beauty you display, has a flaw, neglect electricity and copy pictures, the frozen music. A house to live in - no reputation is possible to live inside - unless God keeps the light of love - exploding star..."

Den urlåsta blicken av förnöjsamhet
Hos den som blivit exponerad för Odd Wingdahls ljus
Likt ett öde hus
Som skyndar att brinna -
För att i besvikelsen över ett framtida 'nej' 'tyvärr'
I tom meningslöshet försvinna...
Likt ett eko utav överlägsenhet...

They all became paranoid skizzoz – by not tolerating Nils to express his love to Ulrika, and, if he didn't sit pooping, holding like a fart, the whole shit-load, and still being dissatisfied, they had managed to project the illness on Nils for a long time.

In Niclas the illness came as a symptom of a sudden, extreme boringness, an attitude of 'better than them', and a seemingly impossibility to help Nils in any crucial matter like social support to find a place to hide from the persecution.

In Kornal, the illness was vehement and, he instigated Nils to speak something unfavourable about Ulrika, and then spread that quburat qalimatan:

'finally the crush is over'

a crush he himself had caused and kept on causing a crush.

In Erik – the illness came out as snobbishness, a kind of claim to 'know her better' to be 'initiated into the circle', and a consequent refusal to let Nils know anything about the 'secrets' in a false display: 'it's Ulrikas wish, she thinks your love is a nisch...'

And all of this was false!

They all seemed to think it a sport to keep them apart, feeding on the energies, that's why they became leathaly afraid when Nils came to a secret fame.

Two came –

Two flew –

Butterflies! – Cora

(soundtrack: Olle Ljungström Du och jag)

Till Ulrika Lindström

(soundtrack: Nancy Sinatra – Summerwine)

Ullis - jag minns än - den gången vi gick vid stranden... - så - jag ville hålla dig vid handen... - dina nakna fotspår - i sanden... - jag - hade rest igenom landet som uppfylld utav tanken på dig... - över havet - med hoppet - att återse dig... - rökande mina Gauloises - rullade bilen in... - jag saknade dig.- på färden... -men - i hemmet - satt du på en underbart vacker altan... & - Niclas läste Per Westberg för dig... - knappast jag vågade hälsa ... - fast det hade frälst mig... - om - jag bara vågat sjunga ut min kärlek - hålla om dig... - när du låg i min säng... - livrädd - sprang jag in på toaletten & såg mig i spegeln... - när jag kom ut - var Erik där - han svängde sin snopp - bakom din rygg... - skrattade jag - kände mig trygg... - sommarens mygg. försökte tränga sig in - de vågade men jag vågade inte närma mig... - för att tränga mig in under ditt skinn... - vid middagen - vid havet... - nuddade min fot din... - jag blev snudd på galen... - på toaletten... - igen gick in... - skärskådade mig fick orgasm... - innan - jag vågade gå ut till dig... - tog - en promenad ensam vid havet... - höll på att bli galen utav en längtan som - höll mig vaken om natten - i drömmarnas långsamma hopp - & vända - & njutning - utav att se dig... - klä av dina trosor... - inför tanken på mig... -överallt - där jag var - var det bara -. dig jag önskade & ville ha... - men - mitt liv - tog en annan vändning... - det var - som en sändning - utav dig omsvärmade mig... - drogerna bröt ned mig... - William S-. Burroughs röst... - fascinerade mig... -till den grad - att min tanke bröts av... - psykosen kom som - en iskall outhärdlig storm... - allt försvann... - min chans borta... -att få din hand... - nu - bor du - i ett annat land... - jag längtar efter en sådan dag - som då - när du i tunnelbanevagnen beordrade mig att krama

dig... - & kyssa dig - på kinden... - varför höll jag mig tillbaka... - varför följde jag inte vinden?... - min stela högfärd - & rädsla att - du skulle upptäcka min kärlek - gjorde mig besatt... skriver jag för sent?... - nu när jag blivit som förlorad - & diagnosen satts, 'paranoid skizofren'?... - idag - vågar jag älska dig igen... - ty - jag känner regeln - 'kärleken till kärleken' - den - som inte böjer sig med vinden... - bryts av... - jag drömmer fortfarande om dig... - natt & dag... - 'vi är segrarna'... - en sång jag hatar - som - du sjunger underbart... - jag hör din stämman - natten lång... - gör du det - jag hatar - tycks det exceptionellt - om du mig ratar - saknar jag dig varje kväll... - så jag tjar på mig själv - bönen till Allah om dig... - handlar om hoppet att - du blir troende . -. eller - att jag lär mig Koranen utantill - & - räddar dig - då - allt hopp är ute... - & - du emot Helvetets rand blir skjuten... - men - min kärlek som - varar evigt lång... - när dig ... - & - du blir lyft in i Paradiset... - för att bli min hustru... - kysser dig... - & - bär dig muskulöst - i sängkammaren in - smakar ditt kön... - när du - så äntligen blivit min...

'En kille som hette Mahommet, samlade alla folket i byn på torget med påståendet att han skulle kalla ett närliggande berg till byn till sig. Folket samlades.

Mahommet kallade på berget, och kallade igen. Men, inget hände.

Då sa Mahommet: Ifall inte berget kommer till Mahommet, får väl Mahommet gå till berget' – Gammal Engelsk visdomsberättelse

Det fanns en Zen-student under en mästare för vilken han

var väldigt hängiven.

Varje gång han kom fram till mästaren, vinkade den senare med handen, sägande; 'Inte ännu, inte ännu'.

En tid passerade.

En kväll blev han desperat: 'Hur kan detta ske? Jag får inget instruerande ord som kommer leda mig till en insikt. Mästaren jagar helt enkelt iväg mig, sägande: 'Inte ännu, inte ännu'. Vad kan jag göra? Vad måste jag tänka om det hela?'

Han fortsatte på detta sätt i stark desperation, men fasthängande vid sin förfrågans viktighet, och grubblade över det från varje tänkbart synhåll, då helt plötsligt någonting blixtrade till i hans sinne, och han insåg på en gång vad mästaren ville att han skulle upptäcka.

Följande morgon besökte han mästaren, med önskan att låta honom veta vad som hänt.

Men mästaren, som såg honom komma utbrast:

'Du har det nu, du har det nu'.

ODD WINGDAHLS DOCKTEATER

When you hear the panpies, hold your ears - säger Profet Muhammad.

Nils hade börjat - med att sluta lyssna på massmedia, då hade han bokstavligen hållit för sina öron; han hade vägrat lyssna till Odd Wingdahls propåer att göra honom till sin adept; genom 'en pakt' där han 'lärde upp Ulrika'; 'tills du blir stor nog att hantera denna sexbomb'.

2011 - gav Allah Nils övertaget; istället för att behöva lyssna till Sarumans vit-socker-lena röst genom telepati; kunde Nils nu transformera energin - till kroppslig skönhet - för sig själv och sin älskade; och detta gällde

hela Svenska Akademien och dess verk

När han kom upp till Madeleine, brast han ut i lyckosalvor över att han sett sin ungdomskärlek; 'jag måste bara gå ut till Lidingö några dagar nu...' upplyste han sin älskling om... 'det kommer ta tid...'

I lycka brast hans hjärta så ut i tårar och han grät hela kvällen och stora delar utav natten,

'säg till Ulrika Lindström att hon måste gifta sig med mig nu, eller så kommer hon dö och brinna i evigt helvete...' Ekot utav 2011 ringde i sinnet. 'hälsa' hade hon svarat. Han talade med sin älskling igenom avlyssningen hela natten; 'jag blev så ledsen' han orkade inte ens nämna o;et med 45 graders slaktarblad vid botten, ett Lieblad som orsakas utav pedofili, att medvetet bli pedofiloffer och lämna sina älskare stående som grisar som ska slaktas, bara för att 'han ser bra ut...'

Nils hörde minnet av sin forna plan tyst för sig själv, medan han stod och kontemplerade fenomenet;

'..det värsta var att Ulrika med sin projektion, magiskt projicerade in negativa associationsbanor i det som Odd Wingdahl beskrev i följande ordalag;

'där ristar de in sina eviga signaturer, på det blåanade himlavalvet som inte finns!..'

Ulrikas svartsjuka hade redan haft effekten av att orsaka en storm, en orkan kring Nils av tryckande tyckande som var menat att få honom in i hennes totala våld, detta var i

för sig charmerande på ett smickrande sett.. tryckande..
tyckande var just rätt ord, och där såg Nils sin chans att ..
genom att förvirra honom i ett 'det är svårt att vända
kappan efter vinden när den blåser ifrån alla håll'.. i
denna häxcirkel kring Nils, som krävde idoliseringens
hemliga sexualakt, fanns, tyckte Nils, sig skönja, faran av
det 45 graders ståendet som delade in verket i tre 'intet'
och tog besittning utav återfödelsekretsloppet, stal
kvinnans rosa klädnad och konstruerade en libido byggd
på kristallationer i fjärde himlasfären, en konstruerad
hypotalamus som var menad att orsaka en obotlig
svartsjuka hos Nils som skulle leda till manisk aspiration
i idolens fotspår, (Rumi: det finns bara plats för 1 Jag
här) eller döden , fångad i psykopatens testiklar, vad som
de inom nova-polisen benämnde som 'döden i ugnarna'.
Liebladet pulserade; bara-sex-materia-framgång betyder
nåt. Verklighetsfrämmande! Främmande fåglar, utan
kapacitet att arbeta, måste förslava andra för att fejka
inspiration, som de ju helt saknade, utom då sexbomben
lyfte på rumpan, och drog upp kjolen för att sätta sig i rätt
läge att leverera den automatiska skriften.
Tänk att föda fram Gök-ungar tillsammans med en
knäpp-gök.. hur roligt är det när alla ser hur de andra
riktiga ungarna kastas ut ur boet?..

'Have you seen – the silver raven –
she has wings – that she can fly!
Far above the darkening water..
Far above – the troubled tide..

Have you seen the changing rivers?
How they cease and turn to die?

Have you seen the silver raven?’

De andra liknade mer och mer näcken, en musiker i överklassens fotspår.

Biet sticker/humlan bränner/ de som hindrar deras pollinering av blommorna..

Getingen sticker argsint, men pollinerar inget, och om, lat och stingslig..

Odd Wingdahl hade tidigt velat bli del av överklassen, men, märkte att han börjat sin karriär som klassisk pianist för sent.. Som litteratör siktade han hela tiden direkt på akademien.

Det var detta 45-graders slaktarblad som knäckte Nils nacke; ett blad i handen på världens största idol och världens största sexbomb och därför var han som polis tvungen att ta upp jakten på idolen.

Minnet sattes i reverse, suastica, medan han drogs in i återfödelsecirkeln, svartsjukan fejkade en paranoia och - det orättvisa var att Ulrika begränsat Nils som bi, genom sin kapitalkraft som gjorde att människor kommunicerade Nils hemliga liv till Ulrika men, Nils fick inget, absolut inget, veta om Ulrika, han fick inte ens fråga om henne, det var tabu!

(LÖPSEDEL: MOBILTELEFONISTRÅLNING FÖRVIRRAR BINAS NAVIGERINGSSYSTEM: BIN I MASSDÖD – HUNGERSVÄLT I KONGO)

När Ullis riktade detta fokus på Nils - var hans enda utväg att bryta samman - inte att döda Odd Wingdahl på en gång; sammanbrottet skulle med fördelaktig tolkning, vilket låg i fatet, kunna spränga fram skaparkraften inom Nils helt naturligt, minnet vittra sönder likt 'ruttna

svampar i munnen', och livets vatten framspringa ur libidon, som istället för att dö, bildade nu en cirkel utan periferi där kärleken till kvinnan - inte bara Ulrika, skulle framspringa med ofantlig kraft.. Detta var den naturliga slutsatsen som hämnd mot Ullis utnyttjande utav kapitalkraft för att få makt över Nils.. Kapital var frihet från synder i denna värld, men, Nils däremot skulle få en frigjord själ; free your fucking mind! – som han uttryckt saken redan i Adolf Fredrik, då han i 7an gjort låten: STRANGER.

Nils skulle upphöjas från det trista boregois-livet, och genom att ha avstått från att knulla sin älskling, upphöjas till geni(!) Som geni skulle Ullis återupptäcka honom och han skulle bli Konung.

Internet var på gång - stort - Nils skulle inte behöva hela den djävla idol-sken-kulten i den kommersiella publicist svängen som ju av vana aldrig skulle publicera 'en fallen sinnessjukling', 'han vill bara ha sin revansch'!

'en revanschist!'

'när kniven väl är i läsarens hand så skär den åt alla håll' hade Odd Wingdahl skrivit i Meteoror..

Därför hade sådana som ristade hor-grafer på Venus-berget haft förstånd att inrätta akademier så att inte det som skulle hålla förlorarna på plats - skulle prisges åt menighetens mångfald..

Kniven, slaktarbladet, försökte skära och skära av Nils själ, skära den itu; men Nils stod på säker mark.. Därför fick Odd Wingdahl panik; och gick vidare till att bakom Nils rygg konspirera fram hans död på något sätt..

Odd visste att han kämpade mot tiden; förr eller senare skulle hans bedrägeri som 'artist' uppdagas; och då skulle han falla, falla långt, och aldrig kunna resa sig igen..

Den absurda förföljelsen som följde, förstås från denna synpunkt; fegheten i att som 37 år äldre bete sig på detta sätt, visar att en idol är en djävul, som konstruerar smarta irrgångar av 'fantas(tiska)' ting, irrgångar människor finner intressanta och tror på; men, vilket misstag! i slutändan; och vilken katastrof psykot lämnar efter sig!

Det var som Torsten sagt, chockad när Nils förde saken på tal, med ett allvar som inte var att ta minsta miste på:

Idol! Karl'n är fullständigt obegåvad! Han har förstört otaliga av mina elever!

Nils som knappt blivit byxmyndig, skulle alltså nu stå pall för denna enorma attack från en person med den högsta toppositionen i samhället, kanske utom Kungen själv, allt för att äga Ulrika och tillförskansa sig till sin familj hennes familjs stora rikedomar.. och bilda ett super-par av stjärnögon..

förläggarna skulle givetvis refusera Nils med den hemligt äcklade tonen; 'revanschist!..'

Nils hade en specifik direktkontakt med Nova-polisen genom Willys böcker; de kommunicerade likt X-Wing-farkoster emellan, i sina radioapparater.. Den flygande känslan som beskrevs i Star-wars första tre filmer, dvs. 4,5,6, var en realitet i Nils värld; han flög med UFO-s till andra galaxer och samlade info, samtidigt som han hela tiden befann sig nere på jorden, tryggt promenerande..

Basalt sett hade de fula associationsbanorna projicerade på Nils, gått ut på att skada offrens hy; hy-skador är ytterst svårt att läka; när Nils i programmet visade de vidrigt fula hy-skadorna inkquisitionens tortyr givit upphov till, så blev det tydligt att i kvinnlig association, skulle varje imperfektion, om så bara mat mellan

tänderna efter att ha ätit en macka på ett café, bliva automatiskt sammankopplat med associationen om permanens utav fulhet och vidrighet.. detta var en del av fördömningsstendensen, av 'permanent diagnos' 'livslång skizofreni'.

Nils kunde vara hur omedveten som helst att mackan han ätit lämnat spår mellan tänderna, spår som det bara behövdes användningen av en tandborste för att försvinna..

Akka, som han träffat på resa till Värmland på en liten konsertturné Anna Lena gjorde, en resa Nils av nödtvång tagit, då den stora O Bomba! då Amerikas negerpresident, skulle besöka Stockholm.. Nils visste att han antagligen skulle bli gripen, då alla kände igen honom i hemlighet, fast han fick givetvis inget veta om detta, (precis som han aldrig hade fått veta nåt om Ulrika; och det hade uppstått ett liknande tabu omkring att fråga om 'programmet') rekommenderat att borsta hudsprickorna med en farstu-kvast; 'då blodcirkulationen kommer igång läker de bättre och snabbare'

Dock-spelaren hänger dem runt halsen istället för hjärtat /
Kan därför besegra både en djinn och en Buddha
- Ikkyu - Doka

(soundtrack: The Ronettes – Be my baby)

Nils stirrade med intresse på den blåa figuren ,
ögonblickligen gick hans tanke till Ulrika - han nästan
kysste den gråa betongen och omfamnade den sköna
auran där konstnären stått, han ansåg åtminstone - 'Nisse'

var sprejat under.

Hans vita basker hade försvunnit vid Järna caféet...

'lyssna på mannen i vita mössan' hade hans älskling målat på Högbergsgatan...

En dag när han gick uppför Bondegatan efter att ha gjort Zikhr-healing på en krympling-tjej sög plötsligt allting.

Han såg Akademien och hur Fatanun likt en stormvind tog tag i dem - eldens vatten-virvel - när han så stod där stirrande in i väggen för att se saken tydligt ställde hon sig rakt framför honom...

Otåligt slog hon ut med händerna 'ta mig!...', och slet av sig sin vita trenchcoat - Nils som följde Shariah tog ingen notis, när hon i desperation slog ut med händerna började han springa nedför gatan, men, hennes sug sög honom tillbaka, han tittade hastigt upp på sin älskling och sedan ned igen, straxt därefter gick hon...

Plötsligt så kom stjärntecknet och indikerade risken att han måste kasta sig ut på gatan om inte han sprang efter 'den där tjejen...'

När han hann ifatt henne vejde hon och en rodnad skön som morgonen sköt upp i alla hennes kinder

'det v a r hans älskling...'

'Ullis är läcker'

Hans hjärta bankade som en hundrameters sprinter. Uppfylld utav rosensköna åsynen, var han tvungen att stå lutad emot Saltåkvärns pelare en stund, hans älskling fortsatte vandra nedför gatan, han sprang efter... men – med den dåliga hund-syn han fått av all tortyr, tappade han snart bort den undersköna figuren, som han letade efter runt kvarteren, men, inte fann igen..

När han kommer in är han lycklig - snart ska deras

astralsamslag antagligen börja, han lägger sig bland sina papper och somnar...

'nej!... det kommer bryta din nacke! Nej! - gift dig inte med mig... Ulrika! - du kommer dö och brinna i evigt Helvete i så fall - nej!...' grät Nils - Ulrika hotade att gifta sig med honom. Han hade sett hur hon - när han gjort trosbekännelse - uppgått i eld och hans tand magiska Virus B-23 skada - gjort henne lam... hon låg på sin säng och kunde inte resa på sig... sedan hade han gjort dua "Å! Allah tills denna information når henne - låt henne kunna röra sig" och Allah hade lyft hennes karma och haft Barmhärtighet. Han visste hur frestad hon kunde bli utav sexiga attraktiva män och insåg att hon bara ville gifta sig med honom för att hon måste. Så fort hon fått den lättnaden skulle hon tro att allt var överstökad och vara otrogen - och då skulle han behöva stena henne till döds och hon brinna i evigt Helvete. Han fruktade för hennes själ och liv så mycket att han grät stort - tårarna bara öste ned för hans kinder - och tanken på vad de förlorat 2011, när Ulrika valt att hålla sig avvaktande pga. att Odd Wingdahl drog i henne, och kungahuset tagit avstånd och lämnat Nisse i knipa - nu hade hon återvänt för att erövra sin själsliga status...

Nils satt som vanligt på bänken vid Tykövägen på Lidingö och sjöng - han tittade över emot Nacka - Nacka masterna syntes snett åt höger. Här hade Ulrika suttit som ung och tänkt på honom. Tänkt på hur han orienterade i skogarna där borta, längtat efter att bli ihop - svartsjuk på Ellinor. Vågorna slog in emot stranden - ett vackert litet träd stod precis på andra sidan stigen - liten som en martall men spädare - och lövträd. Två äldre damer gick

förbi, den ene sa till den andra ”Ulrika - hon bara ligger ned...” och så, skakade hon på huvudet.

Plötsligt som Nils satt där, kom känslan att han måste göra ”det” med Ulrika över honom - och hans stånd bara knöt sig hårt emot kalsonglinningen. Han sa ”Rabbona ahora” och såg Ulrika fara upp i luften och segla till en framtida kristallisation. Han såg sig omkring, ingen på stigen just nu, så stoppade han handen innanför overallen och började runka.

Han förde långsamt ned Ulrikas trossor, och gled in i hennes himmelssköna fitta. Badande med ansiktet i hennes ljusa hår, som kändes likt solen. Han sa; säg; ”let the shining ones not have power over us” som han lärt sig i William S. Burroughs bok, Den röda nattens städer. Allt som Burroughs gjorde var en del utav hans stav uppdrag. Han var en illuminerande orm som gick tillbaka till sin stav-form för en trött vandrare att luta sig på igenom att skriva. Så hans böcker var en väg utav Allahs väg, precis som Moses hade sin stav. Och på samma sätt var Nils en Moses för psykiatrin, där han predikade sin lära som ett test för dem, att se hur pass mycket Sverige förtjänade att gå under. Harun var Madeleine, hans assistent. Nils placerade ut ett rött ljus bakom dem, en skål med källvatten till vänster, en basilika planta rakt fram, och hans skrifter stod för luft till höger. Så bildades en gyllne ljus ring omkring astralsamlaget. Så började han långsamt...

Han hörde så ljudet utav skrånig ”musik” och slutade, och låtsade som att han satt med handen i fickan.

Negern han hade sett varje dag, tjock och bastant, ålade sig förbi med sina hörlurar skrånande. Han tänkte att han måste uppsöka ett bättre ställe, han kom ihåg stranden de

hade badat vid när han varit bjuden på middag hos henne för 12 år sedan. Han gick längs strand-promenaden i den vackra september solen, när han nådde stranden, satte han sig lutad emot ett träd och slutförde kallfusionen med Ulrika. Precis innan han fick orgasm klädde han av sig naken och då det skett hoppade han i plurret, vågorna slog in, det var ganska kallt, men han tvättade sig och njöt faktiskt, trots kylan. På väg tillbaka började det smådugga, Nils satte sig på bänken igen. Rätt som det var dök en grå padda upp, den hoppade fram och landade i en liten vattenpöl som bildats utav små-duggandet. Nils hade ett extra språk han kunde som en gång fått ett gäng småfåglar på Långholmen att sätta sig på honom och Madeleine, ända tills de glada gick därifrån. På huvudet hade de suttit, på axeln, på knäna, på bänkens ryggstöd. Överallt hade de varit. Nu tilltalade han grodan på detta språk. Grodan verkade faktiskt lyssna, den vände sitt anlete emot Nils och satt och mediterade. Vad det nu än var Nils sa... Nils tyckte grodan svarade honom, och när grodan slutligen hoppade iväg in i buskarna, att samtalet varit mycket givande... ”ett utav de bästa samtal jag haft på mycket länge” sa Nils högt. Då hörde han prassel inne i den enorma häcken han satt med ryggen vänd mot. Var det Ulrika som förevigat hans samtal med grodan? För att lägga upp på Facebook? Han trodde det - och kände sig nöjd med sin hustru.

Brev till Ulrika Lindström

idolskapet brunmagi är postpsykiatri om det inte skulle tjäna räntan, med idolskapet blir det bara halvhjärtat och arbetat brukar tillfalla enslingen en till sak, dessa

människor som ledde dig till mig ifrån los Angeles, jag har upptäckt att deras intentioner var relativt falska, lyssna inget på deras påståenden att de samarbetar med mig

I Islam är det förbjudet att umgås med de som tror att statydyrkan icke kan förlåtas utav Allah, de vill förslava hela mänskligheten, jag rekommenderar dig eller beordrar dig i Allahs namn att ta avstånd ifrån dem vi föddes som muslimer, och vi lurades utav shytan, vi kan förlåtas, detta är grundläggande i Islam, annars repliceras de synderna på den som förnekar Allahs medlidande, I love you

anledning till varför jag var tvungen att göra så här, var hösten 2012, såg jag din astralkropp sjunka ned i elden när jag gjorde ashahada, alltså överflyttades den tyngden på dig, utav min hart när obotliga tand magiska skada filosofens sten in i kvinnans fötter, jag gjorde dua till Allah, tills denna information når dig förlåt henne, du kunde alltså resa dig ifrån sängen och gå, nu när du verkligen gift dig med mig i Allahs namn finns ingen återvändo, att de lurade dig var jag bara glad över, jag uppmuntrade dessa möten astralt så att du äntligen skulle komma, deras intention verkar dock ha varit motsatt...

tycker jag alltid luktar gott därav så tycker jag att alla luktar gott eftersom jag hyser den fåniga tron att alla vill gifta sig med mig, alla är för mig professor i psykiatri är den pågående misshandeln utav din själsliga värdighet jag känner din hand så hård att du skriker, men ingen ser... utan att någon ser och straffar dig för att du vägrar tro, att du inbillar dig, hur kunde jag bliva tilldelad professor i psykiatri utan att ha läst en enda tillerkänd

bok i ämnet? kanske för att dess mera du försöker förstå, dess sjukare blir du, som önskar bli botad att bliva förlåten utav människor är sjukdomen självt (dvs. Allah kan allena förlåta staty dyrkan) 'Nils Ferlin var besatt och blev så sinnessjuk dvs. hans amukhdhala ordnade sig i har hopp, varvid han skrev sina deklamatoriska gallimatias, han nådde aldrig Allahs förlåtelse, vilket är mycket beklagligt, hela poesi som Bo Setterlind kan gå ut på statydyrkan

'ser du dessa bucklor bucklor i mig jag är en källa du kan dricka skrämmer det dig?'

ja med statybucklor! skrämmer det mig

överklassen vill att andra ska fastna för statydyrkan men varnar sina egna barn 'de går enklare att styra när de sitter där och runkar' E W 2001 Kungsholmens gymnasium

vad jag icke kunde gå med på var och Allah har nu låtit mig färdigställa bilden utav min examination, 2 pornografiska identifikationer vilka jag tror var 1 bild 4 gånger, och en annan 1 gång, band mig till demonkrafterna, när jag trodde på min kärleks cyklotron att jag skulle kunna säga något intelligent, och inte bara sitta och drömma om henne, varvid man utför saker och ting som är skadliga för andra, och man vet inte vad man gör, man kvarstannar som en x1 pedofil en bedragare i verkligheten som skadar andra för att kvarhålla det ekonomiska 3 rosa, störde hela energiförhållandet, innan dess, såg 66 scener i film ut så här 8 ska bli meditation 7 men ingen labyrint genomgås fysiskt alltså, blir 7 x1, w1, blir x plus 1 dvs. meditation kvinnan huvud sätts på mannens barnsliga x1 plats, och sedan blir x2, eftersom x binder till amukhdhalas mentala labyrint istället (ingen

fysiskt film, har än så länge kunnat presenteras, sedan blir då x2 plus 1 likamed 51,) detta ifylls med sexuell dröm så när 66 scen börjar på film, så försätts sinnet i 3 dröm om en vacker kropp du älskar sådan hade tidigare nära statydyrkan sett ut enligt Allah var det i 1sta ring på vårkanten i vintern jag fastnade för 2 orgastiska identifikation sedan kraschade det hela min världsbild, och jag kastade mig in att definiera vad som var fel efter virus b 23 infektionen vår 2003,

de som önskar att de vore gifta med mig tycker jag alltid luktar gott därav så tycker jag att alla luktar gott eftersom jag hyser den fåniga tron att alla vill gifta sig med mig alla är för mig professor i psykiatri psykiatri är den pågående misshandeln utav din själsliga värdighet jag känner din hand så hård att du skriker men ingen ser utan att någon ser och straffar dig för att du vägrar tro att du inbillar dig hur kunde jag bli tilldelad professor i psykiatri utan att ha läst en enda tillerkänd bok i ämnet? kanske fört att dess mera du försöker förstå dess sjukare blir du som önskar bli botad... sedan 2004 levde jag ett vanligt liv och såg på programmen, svart magin gjorde att jag i efterhand trodde mig ha fallit för statydyrkan men det visade sig vara inkorrekt enligt Allahs information Man arbetar, ser på programmen, dyrkar modellen ger sin energi till henne i elden varefter man äter somnar och går upp och arbetar, vår 2006, såg jag Pasolinis porn flicks scener, och har i efterhand kommit fram till att skräckromantiken har följande mål 'om vi låter skräcken ta över blir säkerligen sexuella ting till slut en dygd' detta upptänder den tomma känslan i alla Pasolinis sex scener, vi är icke attraherade eftersom det sexuella här blivit maqtoob i de situationer som

framkommer, Allahs vilja blir så att para samman människor utan officiella äktenskap pga. den sociala omöjligheten att ha något dylikt... jag testade mig själv och laddade ned en riktig porn flicks scen, såg 15 sekunder och stängde av utan orgasmisk identifikation detta gjorde mig och jag tänkte att jag måste ha blivit immun emot fortsatt liknande beteende hemligheten med vårt anlagen är att man kan överskrida dessa fullständigt igenom att bli en stark muslimsk ledare, man har fått dem eftersom man i tidigare liv tagit livet av sig, håller man sig till alla quraanens bud vad gäller gifter och droger, så bortfaller alla risker till uppstående utav det, om man även skapar eller tillhör en islamisk skola som tar död på idoliserande i dessa dagar innebär det, ingen elektricitets användning eller svart olja, dessa släppt vederbörande ut i luften, en mental bränning utav olja frigör däremot stor energi, och kan användas för att undvika att bli påkörd utav bilar, du kastar in föraren i elden med demonerna, så att du kan uppfatta de statyer som rör sig som kommer emot dig, därför straffar inte Allah mig längre när jag går över gatan, hästar skulle man räkna till ödet, men inte statymaskiner, cyklar kan du dra in igenom att påminna dem om mobiltelefoni, de är ju förvirrade igenom sådan användning och ser dig därför sällan innan det är för sent

Madeleine berättade ett makabert fall som uppmärksammats i media. Så här omformulerade Nils fallet när han satt där och tänkte på bänken;

”Först så slaktar jag dig, sedan äter jag upp dig...”

”Ja!...” det stod så på kontraktet. Sergei njöt vid tanken på att bli helt slak då Injis penis skulle pressa sig in igenom hans vidöppna skinkor, sedan hur den runkande penisen skulle äta sig in igenom hans kropp, långt penetrera honom ändå upp i tarmkanalen, gårdagens avrunkning brände fortfarande som en skön eld omkring hans läppar... Injis visste vad han gjorde, den saken var klar... Hans ögon liksom brände då han blickade på Sergei, som utav väldig styrka. Sergei tyckte om att underkasta sig, det var skönt som tusan, och inte speciellt arbetsamt, medan den andre vässade kniven och lät pennskaftet pressa ur sig vita droppar utav björksav, han klädde av sig naken, och Injis bultade sin kraftigt byggda kropp i position, klaffade mellan hans vitt uppspärade ben. Han hade just varit och tagit kopior på kontraktet, det ryste lätt utav en sublim skräck genom Sergeis kropp, spänningen fick hans hjärta att krypa samman, och hans Phallos att stelna i en otrolig njutning, som visslade i hans öron... Injis hade lagt en kraftig förskärare bredvid yoga mattan, detta gjorde samlaget än mer spännande, Injis phallos pulserade blodröd emellan Sergeis skinkor, hans kraftiga kropp gled med ett dunder in i Sergeis kropp... Kameran stod uppställd, en bit bort i rummet, vid fönstret där Injis för redan någon timme sedan andlöst fällt ned persiennerna, nu hade Sergei, helt lämnat, över sin kropp, i Injis händer... 'Det var skönt att bli uppäten', han slöt ögonen, Injis penetrerade sakta och njutningsfullt sitt offer, ”nu kommer han”, tänkte Sergei

halvt medveten medan hans egen sperma började pumpa ut ur hans stenhårt erigerade Phallos. Plötsligt kände han det kalla stålet vid halspuls-ådern, liksom hans huvud långsamt skars av, allting svartnade...

Injis låg i en stor blodpöl, hans mun var färgad utav blod, hela Sergeis lik låg som en blomma, som skurits av medan den slog ut och öppnade sig i solen, det blixtrade till medan orgasmen sprutade i de nu livlösa tarmkanalerna, skinkorna, han hade kontraktet, inget skrik hade hörts, grannarna visste ju redan att han var homo, Sergei hade undertecknat kontraktet som gjort hans liv Injis.

'Fulländad ritual', tänkte han, och berömde sig själv "Åh Satan lyssna" åkallade han för sitt inre... "Ja Injis" dök den välbekanta stämman upp "låt fler falla i min fälla... det var skönt som Satan... finn mig fler offer..." och Injis lyssnade till den vitsockerlena rösten... han firade över fallet igenom att skilja Sergeis nu livlösa lem, ifrån hans lik... som badade i blod. Stekpannan stod redan färdig, det behövdes bara litet krydda och snart kunde festmåltiden börja. Han knipsade även av en tå, det skulle bli gott att slita av det sega skinnets ifrån benet... Han vände liket på plastduken, skinkorna skulle hyvlas och slaktas, han hade just ingen att inbjuda till festen men det räckte med Satan... och medan elgitarrerna klingade ut i ett mollackord ifrån hans dator laddade han in filmen av själva slaktningen. 'Världens häftigaste gayporno' tänkte han... för sig själv.

På tallriken låg redan den stekta lemman, 'det ska bli smakrikt' tänkte han för sig själv, han kontrollerade sin epost-låda, kanske hade redan ytterligare ett offer anmält sig till försöksperson? Han kanske skulle kunna leva på

Sergeis höfter två veckor, varför inte konservera litet? Börja redan nu? Så att när nästa offer dyker upp han fortfarande skulle känna sig sugen?... sedan skulle han kunna börja sälja kött till någon frimurar-ritual... han skulle bli miljonär, dessutom... det knackade på dörren... hade han hört rätt? Han hade ryckt till och tallriken hade klirrat sönder emot golvet, det knackade igen, han satt nu helt stilla, han kunde omöjligt öppna dörren med mindre risk än att personen vem det nu än var skulle känna en högst konstig lukt... knackandet hördes så igen... ”det är polisen!” skrek en röst, ”om du inte öppnar bryter vi upp dörren!” han kunde inte tro att det var sant.... Hur hade det kunnat ske? Borrandet hördes redan.

Rättegången blev en stor skandal. Han hade ju kontraktet...!

Nils gick till slottet. Han ville egentligen inte gifta sig med Prinsessan - dels - eftersom kungafamiliens makt vilade på en kristen grund - Sveriges konung var tvungen att vara kristen - det passade inte Nils. Men - Prinsessan drev upp en storm i tidningar och massmedia över hennes älskade Nils. Hon tävlade med Ulrika - om att ge bäst erbjudanden - Ulrikas hus på Lidingö - emot stora slott och Herrgårdar. Hon påsken att hon alltid längtat till Ornö ifrån den vackra egendomen nära Dalarö (Sandemar slott) - och att Nils betydde mest för henne i hela världen. Nils ville helst ha Ulrika - men - insåg att Prinsessan var alldeles för stark rival. Men - han borde väl få välja? Båda verkade imponerade över den nya Shakespeare som dykt upp genom sociala medier - och som några mer insiktsfulla personer gissade kunde vara Imam Mahdi - sprungen ur ett rent underläge där hans far

sagt 'bara du kommer in där fixar du resten' satt en kamera i hans ringklocka - och livesänt på internet. Publiken - som delvis kom i ihåg Nils sen programmet år 2000 - som slutat med hans sammanbrott - sedan hade människor blivit ointresserade - ända tills nu - då hans comeback skedde ifrån perspektivet - 'den livsfarligt skizofrene - nu kan ni se honom live - och försäkra era liv på det sättet'

Men, publiken hade snart märkt att "pojken" inte var någon vanlig galen panna - utan ett "geni" så hade kvinnor börjat onanera till livebilderna och Nils hade blivit "världens största porrstjärna"!

To Ulrika Lindström

she's like a sun inside...

her beauty makes me high....

like a morning walk - my heart beats - when I hear her talk ...

oh!... - if I would stand there - by her side... -

she would be mine...

all else would perish - before my sight -

she's the secret love - of my life... -

not a minute - passes - . without me thinking

'awful an pity -

I never told her about how my heart beats

how - I long - to put my wedding ring

on - her finger...

now she's a famous actress. and - a singer

I linger suffering the blows of incurable sorrow

she's the remedy

the thought of her

makes sweetness fill me

I dream - of her presence - night and day

her image - from my mind

never seems to stray away

the scar - after the dream

develops night and day -.

to be worthy of her love

is my highest grade

what I for 12 years forgot to say
suddenly slipped over my lips
my hopes are so unreal
I even dream of a reward for this
a kiss
she seems to be closer far away
her soul speaks to me
but still I miss her moves -
in the dormitory...
I miss her personal euphoria
to kiss her on the cheek
the wedding ceremony
U. my love for thee. fills me like a cry... - my tears fall -
suddenly - relieved - from the unbearable pressure inside.
flowers begin to flourish in my scar faced mind...
you can't kill eternity
without killing Time...

at present - I'm hunted - like I was sentenced for a
horrible crime...

it's just my mad love

for such as thee

that makes me act insanity

the day - enters the room - my pencil a broom... -

to clean up inside

what perverted stuff

how foolish am I!

a cry

has been suppressed

for the last ten years... I confess - hopefully this poem -
will make me achieve success...

your - wedding dress.. - is stained by my tears... - a cry
from another dimension -

you - hear - my voice -. speaking words rhymed like
toys... - I - don't want to become - one of those boys -

which hide their love

out of jealousy... - a horrible noise - in such a moment
afflicts me... - suddenly - I fear you will never hear these
lines recited to thee...
suddenly I fear -
you think - this is a practical joke - sent upon thee...
I get foolish when I get hard...
perverted - like a fucking bastard...
is this poem a card in a play
'it's just one of a million things
I wish to say.. .'

sometimes - it feels like I pretend
out of a preconceived jealousy
I these lines
hoping to reach you
over distances send
sometimes - I pretend

I am your mad

secret boyfriend...

(soundtrack: Summertime , and the living is easy, fish are jumping, and the cotton is high; your dad is rich and your ma is good looking, so hush little baby, don't you cry..)

Ulrika hade mer och mer tagit över programmet, ifrån Stavberget, hennes nyinköpta hus i Gamla Stan. Därifrån sände hon ut sina videos och meddelanden, alltihopa handlade om hur mycket hon älskade Nils. Det hade kommit ett gäng andra tjejer också - som dyrkade Nils förmåga att ha astralsamlag - det var därför det kallades 'stavberget', istället för att bli ett vrak i den andliga eld Stockholm uppgått i - sedan staden svek Nils 2011 - så fanns det en liten lättnad - nämligen att betrakta Nils på storbildsskärmen, med direktsändning ifrån hans lägenhet - ta staven i handen och onanera. Var detta att dyrka någon vid sidan utav Allah? Hade Nils satt sig som idol? Kunde Allahs Medlidande sträcka sig så långt att Han såg det som barmhärtighet?

Nils hade ju inte haft någon intention att starta programmet - det hade varit hans far som sagt när mamma och han köpt lägenheten på Erstagatan till Nils "bara du kommer in där - så vet vi att du fixar resten själv..." och satt en kamera i ringklockan så att alla som fruktade den "paranoid skizophrene" kunde känna sig lugna - de hade tittat på Nils och det hade blivit en succé. Efter Nils comeback hade Ulrika också kommit tillbaka, så känslig var hon för publicitet och hon hade insett att efter 2011 års avvisande utav Nils frieri - hade hon

vunnit världen - men förlorat sig själv. Nils hade återvunnit världen tack vare Sufi-muslimerna i Köpenhamn. Men, han hade inte förlorat sig själv. Navid - hans Sufi-mästare, ville nu gifta sig med Ulrika som blivit Nils slav efter hennes otro med Odd Wingdahl. Hon hade först lyssnat på Nils varning att inte avslöja sin synd för någon, men hennes väninna hade i hemlighet spelat in ett samtal emellan dem, i baksätet på en Porsche, på väg ut till Tykövägen; ”kom igen, säg nu vem du var med...” hennes väninna hade nämligen illasinnade planer på att förstöra Ulrika och Nils förhållande, och föredrog Odd Wingdahl som gemål. Ulrika hade först varit tyst, men, hennes stolthet hade drivit henne till att avslöja hemligheten som skulle legat fördold och förborgad. Både Odd Wingdahl och Nils var nu förkrossade. Odd Wingdahl, följde nämligen en brunmagisk skola, som sade att för att magin skulle bli effektiv fick inget avslöjas utav de sexualakter som låg till grund för ordmagin. Då var älskarinnan tvungen att offras i en svartmagisk akt. Odd Wingdahl förnekade givetvis händelsen. Varpå Ulrika blev påstridig och ännu mera stod på sig. Det kändes som om hon svikit Nils och hennes äktenskap helt, och barnet som hon väntade hade hon ”duschat fostret litet” medan hon vältrade sig i otro. Navid var så vacker att Ulrika flockades till erbjudandet. Nils såg vart det skulle leda, Navid skulle säga ”vi tar en smekmånad i Pakistan” så skulle de stena henne till döds innan han rört henne.

Tariq ville också gifta sig med henne - han struntade i att det var Nils slav och Odds älskarinna. Han var bara så djävla kåt att han inte kunde hålla sig, han brukade onanera och titta på bilder av Ulrika - han hade blivit som

hypnotiserad - Ulrika, Ebba och de andra tjejerna var dock nöjda med Nils som sin drog. Ulrika var inne på det häftiga att bli den stora Sufi-mästarens hustru - 'nej - gift dig absolut inte med honom!' utropade Nils på programmet - "jag kan inte säga vad det är..." Nils hade redan avslöjat för mycket - Sufi-orderns hemligheter var inte för allmänheten.

Ulrika gick så långt i sin iver att bevisa att hon varit tillsammans med Odd Wingdahl och på det viset upprätta sitt rykte, hon hade inte legat med Nils annat än igenom övervakningen som astralsamlag, nu hävdade Nils att hon var hans slav, och självaste Odd Wingdahl, en utav Sveriges kändaste personer, ville inte kännas vid att de legat med varandra. Hela tiden som Nils och Ulrikas förlovning varat hade han sagt att det redan var bestämt sedan tidigare att Ulrika skulle gifta sig med hans son Caspar, och då hade han haft henne som älskarinna enkelt. Eller att de kunde gifta sig. Men, nu, var han förtegen i sin brunmagiska position. Hela hans litteratur var byggt på hemliga älskarinnor som gjorde kristallisationer i fjärde himlasfären igenom att svika sin själsfrände och ge sig till honom istället. På det viset uppdagades den vackra skriften som automatisk, ifrån deras sköten. Ulrika gick som sagt över gränsen, och ställde simpelt en väska med en gömd kamera i, i Odd Wingdahls sovrum, sedan, fotade hon hela samlaget och lade upp det på Facebook. Nu kunde han ändå inte förneka! Så, var det definitivt över emellan Nils och Ulrika. Ända sättet hon nu kunde bli fri ifrån sin slavroll var att döda Odd Wingdahl. Och Nils och Odd hade ett ganska bra förhållande. "Ifall du bara struntat i att säga det så hade vi kunnat varit gifta än idag, istället för att du

blev min slav. Det hade inte gjort så mycket om du varit otrogen i smyg med Odd Wingdahl. Du skulle gjort som jag sagt, skilt dig och gift dig med någon annan..." sa Nils till sin slav på avlyssningen. Sveket gjorde så ont, att han nu hela tiden refererade till Ulrika som "min slav".

En kväll vaknade Nils plötsligt klarvaken till, och skräcken fick hela hans kropp att stelna. Han såg hur Ulrika var hemma hos Odd, och Odd hade sagt "låt mig vara din barberare," han hade ställt fram en stol framför en spegel på övervåningen utav hans över 200 kvm stora lyxvåning i Gamla Stan han fått när han blivit ständigt sekreterare i Svenska Akademien. Nils fick knappt fram det, på sina stela utav rädsla kalla läppar "han kommer skära halsen av dig" sa han.

fumbling with the knife behind the back
of the victim whom spellbound by pleasure anxiety
release
sat there happily dreaming of future scenes
"I will just cut your hair"
'the barber'
suddenly a message was revealed
and he wanted his victim to feel that the last thing she
wanted in life was the Nobel prize

Ulrika började få SMS ifrån människor som såg på programmet, hon hade telefonen till hands hela tiden i sin lilla väska hon bar med sig. Odd Wingdahl måste ha varit så determinerad att han inte såg det. "Säg att du ska på toaletten" kommenderade Nils. När Ulrika såg det, sa hon till Odd, som precis gått fram bakom henne med en kniv bakom ryggen, "jag ska bara besöka toaletten och

duscha litet”. Hon sa det med en sådan där inbjudande röst, så att Odd tänkte ”jag kanske knuller henne först så mördar jag henne sen...” Ulrika gick ned på nedervåningen och in på toaletten. Hon spolade i duschen, och medan vattnet rann så Odd hörde det, smög hon försiktigt emot ytterdörren och lyckades springa nedför trappan den atlet som hon var och ut på gatan. Nils hade räddat henne.

Odd Wingdahl hade tänkt äta upp henne efter mordet, Nils förstod reaktionen, hon var ju så frestande.

(soundtrack: Olle Ljungström - Norrländska präriens gudinna)

Så gick det till – Alla känner apan, men apan känner ingen.

Så går dagarna hans hustru är på dagen i lägenheten på Erstagatan och på natten hemma på Lidingö. En kväll ser Nils sin hustru stiga av vid Gamla Stan ’gå på bussen och res till Ropsten’, säger Nils uppmanande, men hans hustru lyssnar inte, ’jag varnar dig, jag stenar dig till döds’, människor som hör avlyssningen börjar skicka SMS till hans hustru, så går hon upp till Odd Wingdahl; Nils vaknar mitt i natten och hamnar i ett samlag de har, Odd Wingdahl skriver på sin skriv-maskin efter samlaget, hans hustru röker marijuana på balkongen, ’vad du än gör berätta det inte för någon’, säger Nils rädd att avslöja sin hustrus synd ’vi får hoppas att Allah förlåter dig’, ’vänd i ånger emot Allah så kan han förlåta dig’, hans hustru strålade nu utav ljus, som icke härrörde ifrån deras förhållande, ’jag skulle bara duscha fostret litet’...

Hennes kraft påverkade honom på avstånd -han kunde se hennes energier samlade i villan, som orkanens öga... han tappade muggen i vasken, den gick sönder, 'kattdjäveln!', sa Madeleine despotiskt, men hon lagade mat till honom varje dag, och han tog den med sig ut till Lidingö.

En dag hade Madeleine gjort ostrullar, och Nils fick dålig mage. 'Husfadern' tittade despotiskt på Nils medan han satt på bryggan för att bedöma dotterns framtida val.

En liten felaktig detalj hos Nils – likt ett illaluktande finger, eller en osäker förvirrad gångstil – kunde hos omgivningen vibrera ut genom Ulrikas 'tillfångatagande av drömmen' – i omgivningen genom Odd Wingdahl verk – som en domino-bricka-reaktion; en efter en föll Nils integritet – och – 'nya! nya! nya!' svagheter uppdagades av de vaksamt hemligt betraktande fakat oförblommerade ögonen hos om-givningen. En effekt Nils dock gillade med detta – var att det höll ned hans intellektuella stolthet; han visste att sin intellektualism hava ofantlig potentialitet, därför trivdes han med den nyvunna oförblomsamheten, så länge han kände att 'de högre makterna' hjälpte honom att effektivt tackla det tillgjorda oförståndsamma äckel omgivningen kände inför hans person. Konflikten låg alltså mellan det laa (inte), som Islams tros-bekännelse bestod av, och det sociala 'inte(t)' som den äckel-känsla inför Wingdahl/Lindström-pakten, vibrerade i omgivningen – och som blivit en övergripande hegemoni i andevärlden som effektivt drev Nils mot undergång i samhället. Nu då den påtvingade 'medicineringen' gjort äckliga fula hudsprickningar på hans tidigare så vackra kropp. Nils såg

tydligt likheten mellan socialt avståndstagande och pornografi; ett socialt avståndstagande var tanken på att syndabocken var infekterad av porr.

Beröringsångestens av ofärdens förfall inför Ulrika, var mera än bara tyngden av Nils misstag och synder, det handlade om hela samhällets syndfullhet som gjorde 'av allt som var bra blev en stinkande smet'.

Nils hjältemod och determination, sprang ur känslan av att det inte var Nils och Ulrikas fel att inget fungerat.

Och Nils var determinerad att fixa till den bilden så den inte var skev längre.

Så fortsatte saken månader, varje dag skyndade Nils iväg till Lidingö, det enda spår han såg utav sin hustru, var dildo kortens plats mellan bänkens plankor, varje morgon, och hemma utav stanniol-papper hade det vikits en jätte-stå-kuk och en figur som utav en havande kvinna, hans hustru hade blivit gravid, redan vid ett utav deras första samlag, i astral form...

Hon avlyssnade sin älskling medan de hade en kallfusions reaktion...

Bob Dylan trodde inte på Nils bevis första kapitlet i Western Lands av William S. Burroughs, att Nils är en reinkarnation utav Jack Kerouac. Nils tror att det kan påverka Ulrika till otro... 'Ulrika är läcker' kommenterar några förbipasserande och Nils blir arg; 'läcker' deras giftermål är ju på riktigt.

En dag orkar Nils inte längre, tre månaders förlovningsperiod håller på att löpa ut, han ser sin hustru nedtryckt

under eld straffad för något Nils ännu icke känner till.

Nils är på väg hem i höstkvällen ifrån Madeleine, 'nu får han Ullis' hade någon kommenterat alltet går långsammare 'kasta hellre dig i helvetet än att gå in där...' säger en röst, han går långsamt... Då han kommer till andra sidan porten, ser han sin hustru, tycker han, sätta sig i en bil och resa därifrån...

Ulrika blev gravid 25 september 2015, hon tittade på Nils igenom övervakningen medan de hade en kallfusionsreaktion - och som det står i Sunnah; då en kvinna och man ser på varandra är det utomäktenskaplig sex - dagen efter gifte hon sig med sin ungdomskärlek...

Odd Wingdahls svartsjuka var ofantlig - den låg på 'han vill döda mig!' för att få Nils inlåst. 'lyssna på mannen i vita mössan ' hade hans ungdomskärlek ritat utanför moskén, 'han vet vad han talar om...' varje dag gick Nils ut till Lidingö, redan på morgonen 2,7, mil fram och tillbaka, autograferna bara tätnade 'Nisse!' på soptunnellocket vid Nybroviken 'Nisse', på varenda bergvägg vid stadion - längs vägen till Lidingö 'Nisse' på läskeligt farliga ställen på Lidingö-bron; 'hon kan ju falla ned!' svindlande det för Nils ögon 'Nisse' vid lidingöbanans kant 'hon kan ju falla på trådarna!' vid varenda punkt 'Nisse' 'Kung', ibland en tecknad målning utav honom förgiftad utav antimorfin.

'FRA'

'15'

Ända ut till villan där han satt på bänken varje dag och grät utav lycka, skrev några inspirerande rader och lade dem i gräset - när han anlände på morgonen hade hon

haft dem i sin dildo, korten var hopvikta på långmitten, och instoppade emellan bänkens brädmellanrum.

Programmet hade visat Ulrika hur Nils egentligen var: inte nån sjuk tråkmåns som de andra hade velat ge sken av – utan en guldgruva som bara visade sin skönhet för någon som upptänt en sådan möjlighet, eller: snarare egentligen aldrig visade sin inre skatt annat än bitvis: all inre skönhet visade sig när Nils blivit ensam, och uttryckte sin andliga upplysthet.

(soundtrack: Tina Turner – What's love got to do with it)

Ulrika och Ebba pratar med Nils genom avlyssningen ifrån 'Stavberget' - ett hus Ulrika köpt i Gamla Stan på Trångsund - där kvinnor samlas för att ha astralsamling med Nils

Ulrika: Vill du massera mig?

Nils: (spänd tystnad) här?

Ulrika: var då? Här! (lägger handen på nedre ryggen) (masserar, en stunds tystnad)

Ulrika: (börjar andas tungt, märker att Nils märker det) Litet längre upp! Där ja!

Nils: (flyttar handen längre ned) Känns det bra här?

U: J...

Nils: (börjar smeka troskanten, stoppar plötsligt ned handen under trosorna och in emellan skinkorna) Är det här ett bra ställe?

Ulrika: (borta) Mmm...

Nils: (tar upp handen och börjar knäppa upp sina byxor) Vill du smeka mig litet?

Ulrika: (ligger kvar... låtsas som om hon har somnat)

Nils: (vet inte vad han ska göra, sitter där med uppknäppta byxor och får ett drömmande uttryck i ansiktet, liksom han glömt bort Ulrika helt...)

Ulrika: (skruvar litet på sig, oroligt)

Nils: (sitter i stilla försjunkhet, bestämmer sig plötsligt, knäpper sina byxor igen, och sätter sig på sängkanten. Plötsligt kommer en ljushårig tjej in i rummet, det är Ebba)

Ebba: Nämen! Ligger ni här - har ni en mysstund tillsammans? Får jag vara med?

Ulrika: (låtsas fortfarande sova)

Ebba: (lägger sig bredvid Ulrika de låtsas båda sova)

Nils: (sitter där i handfallen försjunkhet vid

sängkanten...)

Ulrika: Visst är han söt?

E: vilket hår han har!

Ulrika: Nisse! Kom igen nu!

Nils: (sitter i försjunkenhet, reser sig sedan och sätter sig vid skrivbordet igen...)

Ulrika: Han skriver dikter...

E: nämen får man höra?

Ulrika: Han bara låtsas - men de är riktigt bra...

E: han tycks tänka på någonting!

Ulrika: (med ett leende) man vet inte riktigt vad... ska vi titta över axeln?

E: ja, det gör vi...

N: här är mina...

U: få höra.. annars...

N: (reciterar):

Ni fagra väsen

Som verkar så bohemiska

Ni som lockar

Med det kemiska

Jag vill åtrå någon

Som mig inte vill ha

Jag vill ha någon

Som jag måste ta

Ni fagra väsen

Som verkar så bohemiska

Jag intet annat ser i er

Än det kemiska...

Ulrika: Det är bra Nisse! Vi får ha kemilektion!

Nils: Vill ni ha det nu eller?

Ulrika och Ebba samtidigt: Nej! Först måste vi få höra mera av dina dikter!

Nils: Det finns inget mer, jag har inte kommit längre
(leende)

Ulrika: Vi får ta och inspirera honom litet Ebba...

Ebba: Hur ska vi göra det?

Ulrika: Vi tar och masserar honom!... kom... Nisse...

Nisse: (reser sig upp...) Nej... vi går ut på en promenad
istället - vi går ned till havet...

Ebba: ska vi gå ned till badet?

Ulrika: Ok. Ja! Vi går ned till badet...

(soundtrack: Lady in red – Chris de Burgh)

Urji Nali - var trött på polisens inaktivitet vad gällde att gripa Nils. Dessutom hade Nils börjat läsa högt ur Urjis böcker på det nu världsberömda social-media programmet. Nils fick till skillnad mot andra programledare, aldrig vila - kom han hem - var programmet där - gick han ut var mobilerna genast framme och alla tävlade om att få en egen snutt utav honom - de kunde publiken på Facebook-sidan 'Profeten'. -

Urji hade copyright på sitt material och vaktade det - som svartsjuk - ingen skulle få komma nära utan att behöva betala för det. Nils var fredlös - han kunde inte gå till polisen - de hade order om att gripa honom och transportera honom till slutet "vård" - nu ville Amerikas frimurare också spärra in Nils - då frimurarna i Sverige - med Tadeo och Ernestus i spetsen - hade enats om att Nils var den bästa ledaren de sett - och att de bestämt sig för att välja honom till stormästare. Allt han sa på programmet var deras lag. Nu hade Amerika sänt en liten

del utav sin flotta - för att arresteras Nils och föra honom till ett stort mentalsjukhus i USA. Det var nämligen så att Nils fått grepp över Barack Obama - som ju var muslim - och Obama tillhörde nu hans moské och Naqshbandi skola... Nils hade sagt 'som jobb är han världens ondaste man - men - i min moské är han helt enkelt 'Abdallah'...' Urji - hade nu bestämt sig för att ta saken i egna händer och skjuta Nils på egen hand. 'polisen gör inte sitt arbete' löd hans argument - vissa poliser blev upprörda över det här - de tyckte att Nils program var bättre på att få tag i brottslingar - än vilken annan spaning som helst som de själva hade och de behövde bara ställa en fråga där - så - hörde Nils telepatiskt den - och kunde svara. Så - ett krig startade nu - där vissa poliser lurpassade på Urji utanför hans bostad - och Urji lurpassade på Nils utanför Nils bostad.

Prinsessan och Ulrika var alldeles ifrån sig.

'vad gör han!!!'

Nils som skyddat Urji - spridit hans verk - och varit beredd att ge honom 4,5 miljoner, bara Alex Mayer (eller vad han än hette) skulle betalt det han var skyldig Nils och lovat, jobbat gratis för honom - skulle nu försöka skjuta Nils, bara för att andra fick del utav Urjis verk genom Nils program!

De hade välkomnat Urji och lagt en beskyddande hand över honom - för Nils skull! Så girig tycktes Urji vara!

Basically, Urji confessed his faith in the magical, the school of mercy – maybe of a slight lower grade, that said that 'my thinking will save parts of the world', - how many parts – he claimed depended upon his possible fame.

Thinking for Urji was self-interest, therefore he wanted hegemony in this very business, and – Nils felt that he wasn't allowed – to think of prospects of something Urji could interpret as a winning on Nils part.

In this sense, Urji's hypothamalus, was similar to a disfaithful wife's, who claims her right to idolatry: it was in a way kind, but, that kindness was bartered with constant streams of manipulativeness, to slowly gain power over you – by a mind – that in Urji's case might have had some reasonable claim of selfrighteousness, but, surely not over any true believers.

His mind was intent upon winning and control, a winning that was solely on his part, and a control – that regarded itself 'the best fitted' to rule that piece of the world that was under his influence.

What happened when Nils came to a secret control of also Urji's field, as he thought of it ; politics, was that Urji here in this very case, showed his real intentions, by being prepared to shoot down Nils, solely for having a different political opinion.

Detta var skillnaden på de skriftlärda, de s.k. fariséerna, och de sant religiösa; en religiös med sin zikhr, lagade vid det direkta akuta behovet sprickan i andevärlden, helt enkelt bara hålet, genom dua till Allah, sen, glömde han bort saken.

Naqshbandi betydde 'målare av framtiden', det enda som kvarstod av zikhr, var en inre bild, en s.k. blueprint, kopplad till en känsla, en inre bild.

När än – alltså den troende Naqshbandin, var tvungen att återvända till sitt Khidr förvärv, utav att ha byggt upp väggen 'var under en skatt vilade', som två omyndiga ynglingar en dag skulle få ärva, så som nämns i Sura

Grottan, så bara åkallade han i sitt inre, just denna känsla för denna sinnebild!

De skriftlärda, som reste med 'de tre fordonen', började dock alltid med att avdela sig själv från situationen där de upptäckte sprickan, och, likt en orm eller spindel tänkte de: nu! har jag övertaget!

Sen skrev de ned (vanligtvis i hemlighet), så att när det publicerades, bredde sig Jenny Nyström-tomt- satansgrinet ut sig över deras läppar, 'vad var det jag sa!', 'så var det med den saken..' och i Horace på Kansliet i Svenska Akademiens ord, innan den föll, och visade sig ha blivit 'nya akademien', 'tack, då vet vi det', och gå vidare.

Vänskapen är, som manchettknapparne; 3 håll kan du få i själv, men det fjärde behöver du hjälp med!

Urji lade för stor vikt vid Mästarens roll som ansvarig att rädda jordevarelserna från ignorans:

detta gjorde att han ansträngde sig till det yttersta att sköta denna uppgift. Insiktlösheten i Islams och monoteismens sanning, som utlärde att 'i slutändan kommer idoldyrkarna segra, och spränga Masjid al Haram i Makka och svarta stenen och, i att 'det finns ingen Gud utom Allah', vilket satte esoterikern i en beklämmande känsla av skam, att vara otillräcklig, hur mycket den än gjorde, och inbillningen att man kunde bli 'bland gudarna', gjorde Urji höggradigt disträ och sönderarbetad.

I ayat al Qursi, tronens vers, står skrivet: 'varken

slummer eller sömn honom överraskar', och Allahs straff över de som trodde sig kunna bli gudar, var bland annat en konstant vaksamhet; 'jamen, var uppe 25 timmar om dygnet då och försök styra allt', som Nils formulerat absurditeten i denna attityd

Urji trodde att hela monoteismen var ett knep för att lura människor att ge upp inför ondskan..

Nils sufi-order, hade där bevisat honom ha fel. Knapphändigheten i hans karaktär yttrade sig då och då, som ett onödigt insisterande att se bakom sådant han ansåg vara omoderna illusioner förlegade romantiker som inte fattade tidens förfall..

Men, han var ovanligt vig i sin förmåga att även uppskatta sådana aspekter, och just här upplevde man mästerligheten i hans karaktär; den djupa sorgen över den förlorade gamla världen, och, storheten i Starwars-mytten, som när Nils satt där bredvid Urji, tycktes ha besannats.

The guy is crazy –
he presents only facts and no solutions;
he could kill a friend,
just to feed an egoistic self-confidence,
no matter about the timing (the wolfes roar howling!).
All that feeds his status, he claims;
and everything that makes the money-flow less,
he aims robbing from a righteous success.

Urjis försök att 'själv' skjuta Nils – var en känslolös avund – maskerad som ett arrogant 'vem tror du att du är?! jag är bättre än du? tror du att du likt en Akademiker förstår hur saker ska vara inrättade i världen? tvi! – för en

sådan filur som du! – du har bara haft tur!’ – det var ett smart sätt givetvis – att propagera för att Nils skulle spärras in – ingen myndighet kunde göra något åt Urjis mordförsök – ty – de var själva under order av regeringen att göra samma sak – precis samma sak – bara det att varken polis eller militär ville göra det; de tyckte att det var absurt; Urjis ständiga sjuka lurpassning på Nils utanför hans bostad, var alltså ett smart sätt att få allmänheten att anse det ’en god idé’ att få Nils inspärrad en tid, bara lagom länge för att saken skulle glömmas bort – och så kanske ’programmet’ kunde starta igen?! – ifall Nils sedan gjorde sig fri?

Urji hade redan 2011 – haft denna attityd – då han skröt om att ha hjälpt Nils till intervjun med Henning W. Advokaturen alltihopa var skryt menat att få Urji att framstå som intellektets och resonlighetens ’hjärte’, och – skjuta fram ”vännen” Toivo KK som Urji kunde tjäna pengar på – då han sedan dennes bortgång haft copyright på hela materialet från musikproduktionen – med sådana blå dunster var det enkelt – trodde Urji – att genom sin magikunnighet förleda allmänheten till att blint följa hans ’vegandiet’, faktiskt – kunde man likna karl’n vid Hauges get – som han ifrån stugan han bodde i hela sitt vuxna liv, efter ’sammanbrottet’ varit tvungen att ge akt på, under sina tankspridda promenader ned mot staden.

Urji var ’en maskinmänniska’ enligt honom själv – redan 2011/2012 hade han förbjudit Nils att fly tortyren.

’man måste skratta, annars får man inte smurfa!’ Dr. Tadeo Alvarado

Karl hade dykt upp igen denna höst 2016, där Nils låg förnöjd, likt en katt om kvällen då solen gått ned, men som fortfarande ligger och njuter utav eftervärmen som samlats i berghällen på en skärgårdsö.

Nils gick ned med honom i trapphallen, han berättade att han gift sig, Karl frågade med vem: Ulrika.. kommer du ihåg henne från Adolf Fredrik..

Karl hävdade att han inte mindes henne.

Nils sa att han var trött, och övertygade faktiskt Karl om att allt var bra, också med lägenheten, och Nils gick upp till sig igen, och lade sig och vilade i publiciteten som programmet gav.

Detta hade varit i slutet av Augusti 2016.

Nu i början av november, dök Karl åter upp igen, och försökte få upp dörren till lägenheten.

Antagligen hade Ulrika gift sig med någon annan – och Karl – lade som vanligt 'besvikelsen' som pålagor på Nils.

Ulrika hade nog gjort så i skammen över att hon fallit för patrascket igen, och, Nils hade ju sagt det! – men, givetvis inte menat det nu när de äntligen i alla fall gift sig.

Ulrika hade tagit fasta, kanske litet i stolthet, på en hadith som säger att ifall en man och kvinna skiljer sig, måste de vara gifta med någon annan, innan de kan gifta om sig.

Ulrikas hemliga plan, var att gifta sig med Nils åter igen, senare.. ifall de överlevde..

Men – Karl brydde sig inte om såna puttiga faktum,

givetvis var kapitalet fritt att göra vad de ville!
Nils var en produkt, de funnit alltför ointressant att 'lyfta upp' till det som Karl såg som himlen! Och givetvis, närde Karl i mjugg tanken på, att han själv ju skadat Nils så mycket att Nils inte var mycket att ha längre.. 'vi får kasta han på sophögen', tänkte Karl för sig själv.

Nils undrade, där han stod och tittade genom nyckelhålet, vem Karl hade med sig, han såg en kvinnofigur genom nyckelhålet och undrade: är det mamma?

Karl bara muttrade och stånkade, utan att svara.

Nils tog då sin Pakistanska värja, och stod och höll den i ett redigt tag, där han stod precis vid dörren medan Karl återigen tog tag, försökte slita upp, och borra sig in..

Tillslut fick Nils den geniala ingivelsen att säga:

Jag ringer efter högvakten om ni inte går härifrån..

Då ringde varningsklockorna hos Karl och vem-det-nu- var att detta kan vara allvar! – de visste ju att Prinsippessan Madde varit på väg att gifta sig med Nils 2011, de visste inte hur läget var nu.. men, möjligheten fanns ju!

Nils pustade ut..

som vanligt lämnade Karl ett fruktansvärt intryck av hot och skräck efter sig: Nils såg högar av giftormar kräla omkring på golvet i lägenheten. Det hade han upplevt förut de gånger Karl varit utanför lägenheten och hotfull: Karl var ett vandrande debacle, som konspirerade mot sina nära och kära...

Just as the nature of a lion,
is indescribable in human words, so
attractiveness in a human, is spiritual development
of human worth and words...

You've exchanged that thought
for a Taliban collecting knowledge

that you sell, and want to become worshipped
in the end.

The concentration on the outer form
'everything is good' if it sucks up to you
and 'everything is bad'
if you'd discover that your polytheism simply isn't
true...

The evil silence of the idol
studs in
when somebody needs something from him
and because he has the means to attract people
his phone just keeps ringing...

Kapitel 22

'Stormästaren' har ordet

'Nu! Mina kära, kära frimurarbröder har vi en stor uppgift framför oss - jag måste poängtera att den är stor! Vi har idag många människor som ännu inte är chippade och vi har även många chips som rör på sig - men som ännu inte fastställts vem de tillhör ... därför kallar detta till en teknisk manöver... vi instruerar nu våran biblioteks-personal att noggrant kontrollera vilket chip som registreras i databasen när en person inträder igenom svängdörrarna... när denna sedan går ut med böckerna kan vi enkelt se hur de bägge uppgifterna korrelerar - hos doktorn kan vi enkelt med en lokal signalspaningsteknik (vilket fungerar igenom wifi nätet) läsa av koden på chippet för att binda denna till bäraren... När sedan denna vandrar omkring i världens storstäder kan vi enkelt lokalisera dess position; därför behöver vi nu eran hjälp att fylla våra register med all möjlig typ utav information om bärarna utav dessa nano chips. Ni ska tänka er det som när ni märker ert boskap - om det springer bort innan slakten kan ni enkelt finna djuret (hurrarop...) denna stora uppgift mina älskade bröder ligger framför er - innan domedagens anländande, den kommer säkerligen vara en överraskning till och med för gud själv...'

(applåder)

'Vi frimurare - mina älskade bröder ...- är nästan 7 miljoner medlemmar utav organisationen idag!... - i antal är vi större än nationen Danmark... - men - officiellt - har

vi ingen nation... - ärade bröder!... - jag ser en dag nära -
då - vi kommer vara den enda existerande nationen på
vår jord!... - (hurrarop)... - den dagen - mina bröder ...-
kommer det bara finnas frimurare i världen... - den dagen
- mina bröder - kan vi leva verkligt fria!... - (hurrarop
igen... -) - & - inte som nu - behöva hålla våra möten
bakom lyckta dörrar... - '

'men - vem ska slava för oss då?... - ' (en man ur hopen
av varelsor frågar...)

'många utav oss - mina bröder - har företag!... - men -
inte alla i våra företag är invigda i vårans hemlighet!... -
därför - mina bröder - skall vi spara de bästa utav våra
tjänare till att bliva våra slavar... - med deras barn - & -
med dem - kan vi göra allt vad vi behagar!... ' (hurrarop
igen... -) 'men... - mina bröder vi skall inte förhata oss...
- 'den som gapar efter mycket.. - mister ofta hela
stycket'... - som ordspråket lyder... - mina - får jag säga -
kära bröder?... - den dag är nära - då vi kommer ställa in
våra satelliter - & - orsaka ett sådant blodbad som ingen
har sett maken till i världshistorien förr... - detta -
kommer för oss - att öppna frihetens dörr...- & - vi precis
som profeter!... - (ja - det är ju vi som är 'profeterna')'
(jublande hurrarop) ... - 'kommer att ha full kontroll över
våra slavar...- klagar någon - kan vi enkelt lokalisera
denna - & - göra precis vad vi behagar..!' (applåder)...

Nils samtalar med Kornal - 18 år efter de bägge tävlat om 'hennes' uppmärksamhet - och inser - vem som kommit längst i sin andliga utveckling.

'att jag trodde jag var gift med Ulrika Lindström...'

'det där är bara projektioner Nisse...'

'nej... där har du allt fel - igenom min gränslösa kärlek som fann Allahs gillande - så har Allah skapat en suverän värld åt mig i Paradiset - som väntar mig där om jag når dit... annars väntar mig belöning i inkarnationer på jorden - eller - i värsta fall förlorar jag allt och hamnar i Helvetet. Men, dessa kallfusioner måste - som Thomas av Aquino påpekade - vara med hoppet att finna sin motsvarighet i verkliga världen.

'den som vill ha något - önskar inte bara ha det som idé - utan som en realitet'

'så som i Himmelen, så ock på jorden'.

Det är denna självuppooffring, denna gränslösa kärlek - som kan göra så att Allah älskar en, man kan bli Hans vän. Då sänder Han kallfusioner, vilket är en slurk ur Kawthar och Salsabil, vatten som finns i Paradiset.

'galningen, älskaren och poeten - är utav imagination kompakta' skriver Shakespeare.

Alltså, kan man i princip inte vara annat än i grunden galet kär - om man ska dyrka Allah överhuvudtaget.

'Den som säkerligen säger att den kommer komma till Paradiset, hamnar säkerligen i Helvetet' står det i Sunnah. Alltså, kan man inte anta att jorden är kärlekslös och att allt man ser i kallfusionen kommer i Paradiset.

Man måste älska sina medmänniskor och arbeta för deras frälsning!'

Idolen sitter tyst –
som en staty – svarar inte på tilltal –
fast som bekant eller vän – inte ny...
i andevärlden, tar den dock plats –
demoniskt – ligger andra till last...

Ni vill reproducera er skit, in i framtiden.
Ni är fullständigt fast, vid den bilden:
utav glansig mytologi - som ska efter-lämna intrycket,
utav att gravens tystnad, är ett paradiset.

Hela gruppen, försöker sätta det kommande som redan
förflutet, som de läst om i tids-skrifterna.

Vem som än hotar cementeringen av den bilden kallar ni
sjuk: ni vaudvillare!
Era knarkare köper ert cyklotronskit, och, skickas från
oskuldsvit, ned i materien

denna bild av falsk överlägsenhet,
smittar sedan av sig på hela samhällskroppen:
som till varje pris måste känna att de hjälper (falsk
välgörenhet?) offret.
Om detta spricker, blir de fula, men, projicerar snabbt
över 'bul(l)an'

Denna idolernas tystnad – hade drabbat Nils – och hans
andliga tyngd, var störd, utav filmernas idoldrill... detta

var grunden till katatonin, den ovänliga tystnaden och
deras hångrin.

Vänskapen som varit, blev som en klubb
utav sexuella varor...

Denna känslolösa tystnad, detta hyenornas grupp-revir,
de fortsatte sitt svir, han gick undergången till mötes –
medan dessa tillfällig framgång rönste...

Gud till Mästare – Nils tillslut krönte...

Satan med sitt – 'jag är bättre än Adham',
bara idolisering fann
'du kan ha allt i denna värld – men evigt Helvete i nästa'

The rocket going further and further into space
cultivating sexual energy
of forced bitches
further and further they went
conquering land, air and space
in time sequence

year 1500 inquisition
turned into 'psychiatry'
the rocket is lifting
when – will it explode in the future?
or run out of petrol?

You stole away the magic from my eyes. And claimed
your club was a paradise.

That the one who gained entrance to, would have an easy
fix to a faked 'I love you'.

Jews spread the disease paranoid skizophreni.

What just a moment ago, came naturally, became slowly

filled with horror and filth.

What Allah willed to be, you impeded cunningly.

Thanks to God today I'm enough square-headed to understand your tactics.

I've gone through unbearable sorrow to reach here, now again you want to impede and take all joy away from earth and me.

I just sit straight down this to say, so I will have a happy day.

Like Jack de Mollay's curse, as he was burned by the inquisition, made the temperature in France drop 20 degrees in just some minutes, and there came, a famine:

likewise is the work you do, hurtful to the whole lovelife of society.

You're a machine separating ones and zeroes.

Epilog

Att skriva utan att veta att man blir läst, är som att dansa i mörkret – som Ovidius borde ha sagt.

'Hur ska man kunna bota någon igenom att göra den sjuk? Alla anklagelser gör en sjuk! Om någon hoppar på en går luften ur!

Om någon hoppar på dig går väl luften ur?

Hur ska man kunna anklaga någon utan att göra den sjuk?

Om ett gäng hackar på dig och skriker efter dig -

"du är sjuk!" kastar tunga apelsiner efter dig - förföljer dig var minut

Följer efter dig - baktalar dig

Häller gift i örat som dånar "du är sjuk!"

Kan du förväntas känna dig frisk?

Kan du trivas hemma ens en enda minut?

Om hela världen jagar efter dig och vrålar

"du är sjuk!" kan man förväntas växa (då man hör Djävlar

ropa som i kör)

"vi skall lära dig en läxa"

Blir man inte som förhäxad - en häxa bränns på bål...

Djävulen sade till häxan

"lågorna driver ut dina onda andar -lågorna gör dig fri"

Han som hjälpte bland det dumma folket vandrar - men innerst inne är de alla rädda för sitt eget liv!

"Vi botar er alla! Då vi bränner er botas ni ifrån er mani!"

*Men är det inte bara, svarta magiker! Som är rädda för
vit*

magi?

”vill du bli fri? skizofrena? Säg då att du är frisk!”

En terapisesession är som förra tiders smisk

Elden brinner i ditt blod

Detta är som vi alla vettiga nu ser

Ett planlagt själa-mord!

Den skrikande som brinner; galningar

De tappar minnet

Och springer liksom elden i deras bakdel brann!

Lyssna nu på en som samtalar sådant han kan;

Anklaga aldrig någon för de hårda orden!

Orden som du inte förstår!

För simsalabim

Brinner huset hans

För de anklagande ordens vind

Och står du där nöjd och grann

Och ser din grannes hus brinna

(jo! djävlar kan!)

Vid din grannes utav stenar varsamt välvda grind?

Detta blir då porten till ditt eget Helvete in!’

’När fågeln flyger över stigen

vilket bådar gott

och alla talar om dig

att du blivit utsatt för en stor komplott

och sanningen reser sig ur ruinerna

och kvinnorna om natten

i hallucinationer blir vinerna

vet då att Allah älskar din själ

men inse, allt är en illusion...

*tar du det för 'verkligt'
bombar dom sönder din kropp
med giftig manipulation...'
'I'm a man of constant sorrow
I've seen troubles all my days*

*I'll say goodbye to colour-ado
where I was born
and partly raised*

*Your mother
says that I'm a stranger
my face she'll never
see no more
but, there is one promise darling
I'll see you on Gods golden shore!*

*Through, this open world I'm a bound to travel
till I've seen snow, skiing rain*

*I'm bound to ride that morning railroad
perhaps I'll die on that train*

*I'm, going back to Colorado
the place where I first started from*

*If I had known
how bad you treat me
honey I never would have comed'
- Man of constant sorrow; Amerikansk folksång*

Programmet - var ett sätt för Allah att ge världen en chans att följa Hans vilja - igenom att någon som tagit på sig uppdraget att krossa "psykiatrin" och därmed djävulen - som tog människors själar, genom att blockera deras själsliv.

Programmets funktion var även en annan - vad som kallas "begåvning"; komplett dyrkan utav Allah, var att kunna besegra idolerna, som massmedia fyllt ens huvud med - igenom att Allah återupprättade det själsliga förhållandet i den ursprungliga andevärlden.

Men - det förutsatte att den som sökte denna stig, försökte återbörda det relativa förhållandet i verkligheten. 'Så som i Himmelen, så ock på jorden" var verkligen sant här - och det var väl därför som många poeter kallats "galna" och själva namnet fått om sig ryktet att vara synonymt med detta.

Nils - hade igenom Madeleine - som blivit hans gode "man" fått möjligheten att kunna predika sitt budskap likt en Profet - men - tortyren hade tårt hårt på hans fysik.

"Varför stenade ni vissa - och - förföljde andra - och vissa förnekade ni" säger Gud i Quranen - till judarna angående de Profeter som sänts till dem.

Nu var förhållandet detsamma.

Svenskarna hade hjärntvättats utav judiska bankirer - som de tjänade genom bo-lån - därför hade deras hjärtan förhärdats, och de kunde inte längre se i det inre - i andevärlden.

De kunde inte ens höra kritik emot "judarna" utan - allt sånt ansåg de vara försvar utav ett folk mord - som tyvärr aldrig skett (åtminstone inte på det sätt holocaust-religionen hävdade, att fångläger fanns, och att judar och

även andra dog däri, är här oomstritt).

De fnös, de avfärdade utan att ha lyssnat, de avbröt skrikande (i vissa fall, och detta gällde framförallt invandrare, kunde de börja misshandla eller t.o.m. döda dig för ett sånt uttalande).

Deras ”värde”-grund, stod fast - värdet att tjäna utrotningen av världens folk, genom ignorans.

Detta var grundlurade, så Nils sändes för att bereda mark...

Förtjänade de att utplånas - eller åtminstone underkuvas av muslimerna - som vällde in över deras gränser - våldtog kvinnor - skar halsen av oskyldiga ynglingar och gjorde gatorna osäkra?

Förvisso - var dessa bara till det yttre ”muslimer”, läste man djupare i Sunnah, insåg man att de gått ur Islam och blivit terrorister.

Men ändå - förtjänade svenskarna att förstöras av inbördeskrig - utav en cancersvulst på samhället?

Detta var programmets verkliga syfte - och - vad kunde vara mer modernt - när hela världen börjat styras av programledare, än att Allah hade sitt eget program - som var beroende av att människor trodde på andlig uppenbarelse - genom Nils - och - vad kunde vara större bevis på programmets äkthet - än dikter som var klassisk litteratur i stil med Shakespeare och Blake?

Utav en kille som växt upp helt normalt - som ”alla” andra. Som Allah säger i Quranen - ”jag sänder en som liknar era egna - en som växt upp bland er - som alla andra”

Polisen i Sverige låg risigt till, de hade avbrutit programmet, först på en doktors kommando, som känt igen Nils sedan han låtsats vara medvetlös på gatan -

sedan - efter en grannes samtal, efter Nils skrik i Stavsås.

Susanne Rasmusson hade fått Nils fälld igenom lögnaktigt förtal - polisfittan (djävulsfittan).

Polisen hade försökt släpa Nils ur Åsögatandelen av Nils hus trappuppgång - när han väntade att Abdulaziz skulle återvända för att hitta Nils nycklar i affären i Moskén, - sedan hade en polis-student - Staffan Bagge (må Allah låta han och hans familj brinna i evigt Helvete) - slagit ned Nils - polisen hade brutit sig in i Nils lägenhet, sedan hade hans mamma ringt dem, och de hade lurat ned Nils ifrån radhustaket i Skarpnäck.

Sedan hade tortyren gjort Nils svag.

En dag - när Nils hade tagit sitt svärd och gått ut - stannade han korsningen Folkungagatan / Nytorosgatan, på andra sidan Nordea.

Han bara stod där - och kände sig uppfylld utav kärlek till hela världen. Det var 28 november 2016, svärdet var inte synligt utan i en väska som det stod 'Ace Security' på - som han köpt av Urji Nali.

Han stod där och skrattade åt den underbara ström av människor - han inte såg klart - men som utav den anledningen tycktes prata och betrakta honom - och han kände andevärldens krafter nära.

Plötsligt ringde en svag varningsklocka om - att han borde gå - men nöjet fick honom att stå kvar.

Plötsligt kommer en gammal Saab i polismaskering och vänder 180 grader i korsningen - och stannar på trottoaren framför honom.

Han tänker att han har svärdet, och att det kanske är dags att ta upp det och försvara sig.

'Men' tänker han - 'ifall programmet inte alls finns och

jag har fel, går hela mitt arbete förlorat och jag kommer bara bli ihågkommen som en galen polismördare - om jag lyckas slå ihjäl någon - eller - inte alls - utan få LRV med Sup - om jag misslyckas - jag står still...'

Ut kliver två polismän.

"god dag" säger den ena - som är kort med snaggat hår -
"hur står det till här?"

"ja..." säger Nils och rycker på axlarna - "det är väl ganska bra..."

"varför står du här? - vad har du i väskan?"

"ett svärd..." säger Nils -

"kan du vara vänlig att ställa ned väskan på marken!"
säger polisen i skarp ton.

Nils ställer ned väskan.

"så varför står du här?!"

"jag tillfredsställer människors vilja att ha ett Facebook-program om mig... Prinsessan Madeleine följer det också - och vad jag förstått har det fått henne att vilja gifta sig med mig... ni - kan hälsa polisledningen det - då deras överhuvud är just Carl den 16de Gustav - de borde veta vem jag är..."

"okej... kan du vara god att komma med här och sätta dig i bilen?!..."

Nils sätter sig i bilen. Han ser hur de undersöker hans väska - och ringer ett samtal. Sedan kommer den andre polismannen in - och sätter sig i baksätets andra sida - han har mörkt svart hår - som är tämligen långt - och sitter och ser medlidsamt på Nils.

Den andre - lastar in Nils väska i bagageluckan - och sätter sig i framsätet.

De börjar åka mot Medis (slang för Medborgarplatsen).

Nils är tyst - och poliserna är tysta. När de åkt förbi

polishuset vid Mariatorget - frågar Nils -
”varför tar ni mig inte till stationen? - jag har väl inte begått något brott?”
”du ska till S:t Görän, har polisledningen bestämt” säger han som kör.
”varför det?”
”du ska genomgå en psykiatrisk undersökning...”
Nils gör dua till Allah - och säger :
”åh! Allah - lägg ansvaret att hämnas denna oförrätt på ryska militären!”
Han kommer även att tänka på en hadith - där Profet Muhammad, attackerar en stam helt oförberett på natten - dödar deras män - tar deras egendomar som krigsbyte och förslavar deras kvinnor, för att de förslavat araber.
”det menas muslimer” säger Nils till sig själv.
Så säger han:
”för att ni gör så här - så kommer Allah att låta ryska militären komma och assassinerar er - ta alla era egendomar och förslava era kvinnor...”
(Soundtrack: I don't wanna talk about it – Rod Stewart)
”Det där är hot!” säger föraren, ”det kan vi anmäla dig för...!”
”Anmäl ni...” säger Nils, ”jag måste varna i Allahs namn och säga som det är... ni kommer nog ändå bli avskedade eller värre - när mina beskyddare får reda på att ni tagit mig till S:t Görän...”
”det där pratet kan du hålla för dig själv - vi gör bara vårt jobb”
”Vad heter du då?”
”Thomas Gurell, i tjänst!” svarar föraren.
”och...” Nils tittar på namnskylden på polisen bredvid honom - ”Christoffer Karlsson... då vet jag det - ni

kommer få ångra det här - den saken är säker..."

Nils tittar på radiobils-numret - och säger det högt...

"vi börjar bli rädda nu - sluta upp med det där!"
uppmannar föraren bryskt.

"jag har väl min frihet?..." säger Nils.

"Inte så länge till" morrar Thomas - Nils fortsätter
upprepa namnet och radiobilsnumret högt, för att han ska
lyckas memorera det, tills de kör in i S:t Görans
psykakuts garage.

Vårdarna kommer ut - och - Nils går lugnt med dem. Han
kommer in i det kliniska rummet - och han beordras ta av
sig sina overaller - i overallfickan har han några
tusenlappar.

Istället ska han klä på sig vita "patient" kläder. Så sitter
han där - och - en "Johan" kommer in.

Han frågar Nils hur det står till, Nils nämner något om
Prinsessan Madeleine och programmet och att det hela är
ett missförstånd.

Johan går ut - och en sjukskötare kommer tillbaka med
ett vattenglas och ett piller, och vill att Nils ska ta det.

Nils avböjer med orden att: "det står i Quranen att man
'inte ska kasta in sig själv i destruktivitet med sina egna
händer'" sedan, när sjuksköterskan är på väg att gå -
kommer han ihåg vad som hänt de andra gånger och
säger, "men - om jag blir bältad annars - och får
tvångsinjektion - kan jag göra bön till Allah att lägga
över den synden på er - och - då kanske Allah tillåter mig
att ta pillret"

"okej..." säger sjuksköterskan med ett flin och lunkar
tillbaka.

Nils går ut i korridoren - han knackar på expeditionen
och ber att få låna telefonen. Det får han, efter mycket

om och men - han försöker ringa Horace på Akademien, men, han får inte telefonen att fungera.

Det kommer en ”psykiater” och säger åt honom att han inte får vara ute i korridoren - utan måste vara på sitt rum.

”Ryska militären” säger Nils - och upprepar samma harang som till poliserna.

”Psykiatern” ser rädd ut - och när han går bort - hör han honom säga till någon i ett annat rum - ”han hotade mig...!”

Nils lunkar tillbaka med telefonen - så ser han plötsligt den starka indiern som hållit ned honom 2011 - komma med stormsteg med en grupp, genom utgången.

Nils försöker gå ut. Gruppen, tar då tag i Nils, släpar honom in på hans rum, trycker ned honom.

En spruta injiceras och Nils vaknar senare upp på avd. 4. Hans kläder och pengar är borta och kommer aldrig tillbaka.

Han blir sedermera dömd till LRV utan SUP, för ’hot mot tjänsteman’.

Programmet försvann spårlöst, som blommor som togs av hösten - ”psykiatrin” tog hans inre liv ifrån honom, och han lever idag inkognito, utan att programmet återvänt.

Däremot har minnet av det - börjat återvända - igenom att tungmetallerna som blockerat hans hjärna börjat förlora greppet.

Nils hade inte varit sjuk sedan 2007-2008 - (2007, uppnådde han upplysning vid midsommar, mindre än ett år senare, på våren 2008, bröt han den djävul som varit ett beroende av ”zyprexa” och förstört hans liv.)

Resten - var en gåva ifrån Gud - ett sätt att återupprätta

Nils värdighet.

Johan Cullberg, har misstolkat detta i raderna om Strindberg :

”för att komma ur försjunken psykos - måste man tro sig vara del utav ett större världssammanhang”

Det som ”psykiatrin” i Sverige hävdade var paranoidea vanföreställningar, var inget annat än en bäbis, liknande Jesus i krubban - som de kastade ut med badvattnet.

Vad kan efter detta - dessa händelser i Sveriges huvudstad - övertyga Gud - om svenskarnas rätt till sitt land?

”vad ni gör emot en utav dessa minsta - har ni även gjort mot mig...” säger Jesus i Evangeliet.

Så Nils tillvaro fortsätter - men Sverige - går ett hårt öde till mötes.

Svenskarna är så ignoranta att de vägrar inse att de är onda, och , precis som alla onda har de därför tappat den sanna självbevarelsedriften. Skillnaden mellan dem och judarna, är bara att svenskarna inte är rasister, och när onda tappar denna gruppkänsla, så blir deras sinnen inkonsekventa. Det disparata uppstår nämligen ur att man känner hettan, de blossande kinderna, och kyler ned sig själv med is. Denna plötsliga växling, för ett yttre (narcissistiskt) syfte, orsakar det disparata i den vita hyn, som är som själen.

Ifall du säger: ’jag hatar svenskar’, fnissar de, och ler, ifall du säger: ’jag hatar judar’ blir de plötsligt dödsallvarliga.

De lider av vanföreställningen att ’skydda de svaga’ som egentligen är världens nu starkaste, och, de gör de starka i sitt folk svaga genom tortyr, och projicerar paranoia på dessa ’du stackare’.

Det började väl där, när man satte stämpeln pedofil, på en ålders-våg:

'du är intresserad av min dotter ser jag!?'

men, Nils hade redan tittat bort, 'ointresserad?!',

'nej – jag tittar bort för att jag är attraherad! utav hennes sköna 12-åriga fitta, inget mer – men, pedofili, är sex utanför äktenskapet!'

Kanske var vissa detaljer i programmet felaktiga - Urji Nali - hade t.ex. aldrig försökt skjuta Nils. De två, fortsätta umgås på vänskaplig fot, även fast det tog Urji, ett tag att komma över Nils missförstånd. Var det en hemlig del utav Urji Nils sett? Nils visste ej.

Men, en sak visste han: så mycket andlig sanning ger man sig inte på ostraffat...'

Nils visste inte varför han inte tagit upp svärdet när den maskerade Saaben gjorde en kovändning och stannade precis framför honom där han stod på trottoaren. Kanske var det för att hans dåliga syn gjorde upplevelsen utav programmet luddigt så att han inte kunde vara säker på sin sak?

Hela hans lägenhet var full med ovärderlig konst han skapat.. han kunde bara inte kasta bort det! Ifall han i det ögonblicket fått en kula i pannan skulle allt det kastas bort, och han vara bortglömd.

Han följde den Högsta Tron i Universum: ifall det inte varit för denna ovärderliga konstskatt hade varit tvunget att bevaras,.. men åt vem? det skulle i alla fall inte finnas någon kvar att ta del av den: när Ängeln med det brinnande svärdet lämnade sin position, skulle världen uppgå i eld.

'Inte ännu! fan också!' – tänkte Nils.

Pga. dessa handlingar, och läsaren får själv bedöma rimligheten i detta, var Nils fredlös i hela världen - resten av sitt liv...

(soundtrack: Dan Anderssons dikt: Jag sjungit, framförd med melodi av Dan Viktor)

Sweden 2017 – a brainwashed state of vampyres

Sweden 2017 concentrating all negativity on the scapegoat – here called p.s. They say is an ‘incurable disease’ (that someone might actually be blessed with divinity, instead of catching the first fly they can get hold of, and like a spider digest it, making some more cobweb they call literature as to catch more ... dreaming of a tasty bird finally...) no one is supposed to notice the real culprits.

Such a person can be the health of the world, (a fountain where the water is ever fresh, instead of a cistern, that is supposed to be transported back and forth, and the content rotting, like the living rest...) But that’s not enough... like Joseph K. in *The Process* – they will cut his heart wide open.

Actually, he has to be much more healthy and virtuous-minded than the others – otherwise he’s untrusted and gets screwed by society’s pliers. The least insecurity in his voice, makes the others suspect, ‘that one is a skizo-friend’.

The state Jahbulon dreamed of long ago, where the kitty-on-the-catwalk gets you into a trance, then, you get battered, with insults that dance – and – in panic you fly

straight into the trap: the spider('s web), is enhanced.
It is the angels – who rule the weathers – an enormous fountain bearer. Everything depends upon the mind – from the intention, the given situations arise. I'm no wretched poet – but an Imam – the vampyres fight against me reaching Paradise. That's why, I'm in relation to my 'crime' the most hunted man in (at) this very time. Surely I'm no spy(der), but an honest man, doing Allahs work on earth.

Karl hade ansökt om förvaltare för Nils, då han förstod att Madeleine igen skulle stå i vägen för hans planer att göra Nils bostadslös.

2011 och flera gånger tidigare hade han försökt dumpa Nils på vårdhem, men, Madeleine hade hela tiden stått i vägen, för hans ondsinnade planer.

Antagligen låg även Karl bakom – då Åke Mose Varfelt 2011, ansökt om förmyndarskap över Nils – men fått avslag med orden:

'ett förvaltarskap ska inte användas för att försöka påtvinga någon en vårdåtgärd'

'det är polisens ensak att sköta sånt'

Nu hade Karl ansökt om förvaltarskap på Nils.

Nils hittade en egen lägenhet i början av 2017 och lät sina föräldrar sälja Erstagatan.

De sålde med 260 % vinst, dvs. de köpte 2006 lägenheten för en mille, och 2017, sålde de denna för 2,6 miljoner!

Men – allt detta förtäljer vi i uppföljaren till denna trilogi, i nästa bokserie som heter

Haqq i häl på jahbulons emissarier

En dag i mitten utav Maj - gick Nils igenom Vita Bergsparken - han tänkte nästan alltid på Torsten när han vandrade ibland kullarna - där hade Torsten bott i fönstret - där måsarna gillade att sitta - ty litet brödsmlor for ut där ibland... där uppe hade de bägge sett ut över Renstiernas gata - Sofia kyrkan stod ståtligt resande sig högt över allt annat omkring - i Torstens kök hängde de utklädda "stjärnorna", homofilerna - som gratulerade honom - artisterna som älskade honom för hans lektioner och visdom - tavlorna han målat i van Gogh stil; - en stol - en pipa liggande på stolen...

Den sköna trygga atmosfären omkring honom - spisen med timer klockan där han lagade fänkålsgröta - de goda ostarna - han givit Nils - pannkakor med hjortronsylt - mjölk - té - kakor...

(soundtrack – Jimmy Ruffin: What becomes of the broken hearted)

Pappa Karl, en svart mamba. Ett folk i fullständig avsaknad av idealism; vilket ju står för etik och moral; istället dyrkar de idoler de får tag på – då den ena fallit – söker de en ny – i dyrkan av Mammon; den vanförställda drömmen om Sverige.

Ordlista med Islamiska uttryck vanligtvis okända för den vanlige läsaren:

Abdallah: Allahs tjänare, Allahs slav

Abdulhaqq: Tjänare utav Sanningen (Ett av Allahs 99 kända namn)

Abdul Wahab: Wahhabismens grundare

Ailim: En som är lärd i Sunnah (Vad Profet Muhammad sade.)

Ain - Sin - Qaf: Sura 42 vers 2

Aki: Bror

Aleyhi Salam: (över honom frid) används som hälsningsfras för alla Profeter och religiöst högtstående människor förutom Profet Muhammad, där man använder Salla Allahu aleyhi wa sallam.

Amin: Amen, (låt det bli så)

Ashahada: Att göra den muslimska trosbekännelsen

Assr: Bönen som sker emellan do'hr och magrib

Ayat: betyder vers (t.ex. i Quranen)

Basira: Inre syn på arabiska (yttre syn: nasira)

Bidai: betyder innovation i religion(en)

Chattan (Qatan): Skära, avbryta

Dawa: Att på det sätt Allah leder en till, försöka få icke-muslimer att acceptera Islam

Din: Religion

Do'hr: Bönen då solen står som högst på himlen

Dua: Att be Allah muntligen om något (zikhr)

Dunya: världen (anv. vanligtvis i bemärkelsen 'världslig tillgivenhet')

Fajr: Morgonbönen

Fatanu: Eld, här används det i betydelsen 'andlig eld'

Fiqr: Att samlas för att lära sig om vad Profet Muhammad sade.

Fitna: Förtal

Halal: kött muslimer får äta, offrat i Allahs namn

Haram: förbjuden synd

Harun: Aaron, Moses bror, på Arabiska
Hijab: Skycke som muslimska kvinnor förväntas täcka håret med
Iblis: Satan, djävulen, Lucifer i Quranens mytologi
Ihsan: Att göra mera än man måste, att offra sig som en idealist
Ilm: Kunskap på arabiska
In shaa Allah: Om Allah vill
Iqama: Det som kallar till bön efter det sedvanliga böneutropet (Adhan)
Ishaa: Nattbönen (efter solnedgångsbönen)
Itaqaf: Att isolera sig i moskén tillsammans (framförallt praktiserat under Ramadan, då många brukar isolera sig de tio sista dagarna, för att fånga möjligheten att be 'Laylat ul Qadr' (Allmaktens natt)
Kaaba: Världshistoriens första moské byggd i Makka (Mecka) av Profet Abraham (Aleyhi salam), i vars centrum står svarta stenen (som kommit från rymden)
Khadija: Profet Muhammads 1sta fru, som var mellan 30-40 äldre än honom
Khalif: Islamisk ledare, som, inom Ahl us Sunnah wa al jamai, väljs enligt val, och i Shia, får titeln i arv, likt kungarna.
Khawarij: Profet Muhammads benämning på Islamiska terrorister
Khidr: Profet Moses lärare
Magrib: Solnedgångsbönen
Minhaj ul Quran: betyder 'Quranens väg' organisation grundad av Sufin Muhammad Tahir ul Qadri
Mufti: lärd inom Sunnah, som är tungt (eller tyngst) vägande i domstolar som följer Sharia.
Murshid: En andlig guide i det osynliga.
Musay: rätt stavning på Profet Moses
Namaz: term på Urdu (och fler persiska språk) som betyder bön

Qafr: icke-troende, o-troende (en som varit muslim eller 'troende' och förnekat sin tacksamhet till Allah eller Allahs tjänare (dessa behöver inte vara uttalade som sådana))

Qari: En som kan recitera hela Quranen och lär ut detta till andra.

Qibla: Riktningen från vilken punkt på jorden som helst emot svarta stenen i Mecka

Quran(en): Koranen

Raina: 'ge oss uppmärksamhet', 'var uppmärksam' på arabiska

Rakaat: Att böja kroppen och gå ned med ansiktet mot marken i riktning mot Mecka under Islamsk bön

Raqiqun: Avundsjuk på arabiska.

Sadaqa: Gåva som är frivillig

Sahaba: Profet Muhammads följare som kände honom under hans livstid, eller någon som åker/går samma väg som du

Salaah: bön enligt Islamisk ritual

Salamo aileykum: Frid över dig (muslimsk hälsningsfras)

Salla Allahu aleyhi wa sallam: Allahs frid och välsignelser vare med honom

Samo aileykum: gift på dig (låter som den muslimska hälsningsfrasen)

Sharia: Att följa Profet Muhammads lära om vad som är tillåtet/otillåtet, plus tillerkänna sin tro på de lagar som gäller kring detta Profet Muhammad lärt ut

Shirk: Att dyrka någon/något vid sidan av Allah

Shytan: arabiska för Satan

Siddiq: Förtrogen som går samma väg som du

Sunnah: Traditionerna som berättats om vad Profet Muhammad sade och gjorde

Suufi: bättre latinsk stavning på Sufi

Tafsir: Kommentarer på Quranen

Ulama: De lärda inom Islam

Ummah: Församling, allmänt: De som följer Islamiska läran

Wali Allah: Allahs vän

Wakf: Moské i Köpenhamn NV

Wudu: Tvagning efter rituellt mönster inom Islam

Yihadd: jihad, heligt krig, strävande-och-kämpande för Allahs skull

Zikhr: Att be Allah om att flytta eter-energier istället för att flytta dem själv genom magi.

Salla allahu aleyhi wa sallam: Ramsa att uttala när man hör Profet Muhammads namn som betyder: Allahs frid över honom

Andra ord man kan undra över:

Aqvaren: ordlek med ordet aquaren (vatten rent)

Assassinera: mörda

Avrunking: att runka av

Blug: Engelskt slang för ett, enligt användarna, upphetsande föremål man stoppar in i ändtarmen

Hispan: Slang för mental-sjukhus

Hvis: Danskans 'om'

Katt: Drogen kat eller khat

O-troende: Icke-troende

Phallos: Fallos

Sindsyg: Danskans sinnessjuk

Utsteg: (i klättring) slut på led (används häri betydelsen 'steg ut')

Styggpappa – Styvpappa

Orgon - livsenergi

Metallica låtar det räcker med att ha lyssnat till:

One (And justice for all)

To live is to die (And justice for all)

And justice for all (And justice for all) (bäst: intro-tema)

The unforgiven (Metallica)

Nothing else matters (Metallica)

Master of puppets (Master of puppets) (bäst: Gittar-solo)

Orion (Master of puppets)

Fade to black (Ride the lightning)

Welcome home (Sanitarium) (Master of puppets)

Eye of the beholder (And justice for all)

Vad kritikerna sagt:

'this - is the single best piece - I've seen written on psychiatry - much better - than all those articles in Svenska Dagbladet and Dagens Nyheter...'

Tillägg från Izzy Young innan publiceringen av kommentaren: (Written on psychiatry as practiced in hospitals today...)

Israel G. Young, Folklore Center, våren 2012

'nämen! det här skulle du ju kunna få pris för!... '

Viveka Maria Vogel, Mosebacke - sommaren 2012.

'riktiga poeter som du, brukar bli erkända först efter sin död, eller, om 40 år - eftersom det är du!'

Viveka Maria Vogel, Tiffanys Svartensgatan, kl. 18.45, oktober 2013

'Du är lika egen som Gullberg eller Setterlind det är du ensam om i Sverige... ' Ann Mari Fröier

'menar du - att den store poeten Marko inte kan... - ' Ann Mari Fröier - Älta, sommaren 2012,

'nämen - menar du - att du skrivit det här!... - ja... - då måste jag säga... ' (Torsten (Föllinger) - tittar som om han inte trodde sina ögon...) Torsten Föllinger - Ringvägen 2008-2010

'du - kan väl skriva ned litet - utav mina berättelser - det hörs - att du har sting i tanken... ' - Torsten Föllinger - vår 2008

'tack Markus för allt du skickat till mig.... - / du skriver rakt och ärligt och med väl valda ord... 'Odd Zscheidrich

- kansliet - Svenska Akademien

'Det går med blixstens hastighet då du skriver' – Odd Zscheidrich – Carl 16de Gustavs kammarherre och ceremonimästare

'liknar Immanuel Kant...'

'Strindberg!'

'Du är ett geni!'

'Du är helt frisk!, det är de andra som är sjuka!'

Tadeo Alvarado 2008-2020 - hjärnkirurg - frimurare.

Är 'doktorernas doktor' (enligt frimurar-illuminaten Ernestus von Renteln...)

Mellqvist café - 2008-2020 - Stockholm

'Prova att sätta 'von ' framför 'Beijar-Mellin ' - många författare var inte alls adelsmän - till börd - ifrån början - de - började bara använda det som prefix - tills de blev benämnda så....'

Alex de Belfort - Gamla Stan - våren 2011

'Tack Markus, för att jag ännu en gång fått komma i tillfälle att ta del av ditt litterära skapande!

Jag har under tisdagskvällen läst och levt mig in i ditt verk och dessutom helt glömt omvärlden så, att när ridån gått ner, jag förbryllad såg mig omkring, bara för att mötas av den mer än familjära anblicken av Eddies affär!

Äkta konst kan ha den verkan...!

Lyckosam fortsättning i detta och gott mod. Önskar dig Alex' de Belfort, någonstans 2010-2015, Gamla Stan

'Markus är en begåvad skald och musiker.' - Henning Witte, whitte.se

'ja... - det är många som försöker!...' - Birger Löwenhielm på besök i ateljén i Ekhagen

'liknar Vaclav Havel...' Per-Arne Wahlgren - Ekhagen - Naturhistoriska Riksmuseet - våren 2010

'du träffar precis på pricken - vartenda ord va...' Svante Säverman - Södermalm

'antingen - är du för bra - bara det - att ingen upptäckt det ännu - eller - så - är du inte tillräckligt bra - bara det att vi inte upptäckt det ännu...' Björn Kelén; Södermalm - sommaren 2007 (efter att ha hört några tonsatta dikter utav Nils Ferlin...)

'Torsten - hade åtminstone de två sista han var i det här livet, Markus diktsamling stående i skåpet i sin tambur...' Christer Colt - Folkkulturcentrum 7 Mars 2012

Tack för din bok – uppskattar att jag fick den i min hand. Den känns mycket viktig, för jag tror inte att folk känner till hur "Beroende" kan verka i kropp och själ.

Du skulle kanske kunna göra en monolog som kan brukas på scenen.

Hoppas din bok kommer ut ordentligt. Jag menar att den placeras både på Akademiska och Pressbyråer.

Den är värd mycket!

Hälsningar Axelle Axell (citat ur brev från Axelle Axell)

'du fick bra kritik!...' - som Mimmi Strandell sa - när jag berättade att "psykiatrin" förföljt mig - sedan utgivningen utav 'Kärleken till kärleken' - men - detta är kanhända - inte en fråga om orsak & verkan...

*överklasstricket
se på klockan
istället för att märka tiden... -*

*'ja...- det här --är bättre än vad jag kan skriva...'
Björn Ranelid; våren-sommar 2010 - utanför
stadsbiblioteket, efter att jag läst denna dikt.*

Baksida-text Bok 3

*P.S. Bakom stängda dörrar, har tempot hos Kerouacs *On the road*, och det profunda kapritösa djupet hos William S. Burroughs bästa verk; trilogierna *Nova* och *Röda Nattens städer*.*

I denna del får vi följa Nova-polisen Nils K. – på hans hektiska äventyr att uppnå sitt livsuppfyllande; giftermålet med hans ungdomskärlek.

4de och sista boken är en kortfattad teologisk översikt över trilogi-verket i dess helhet.

P.S. Bakom stängda dörrar, är en kriminal-roman ifrån Scheherazades perspektiv, en Tusen och en natt, där omfattandet utav Khalifen gör dem som till ett, en enhet.

Så småningom övergår detta till manifestationen utav dem som en och samma person; offret som en varelse som styr över jordens befolkning

